

KESKIVIIKKO 22. HUHTIKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Luottoluokituslaitokset - Tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevat vaatimukset sulautumisissa ja jakautumisissa - Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Jean-Paul Gauzès'n talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)) (A6-0191/2009)

– Renate Weberin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta sulautumisissa ja jakautumisissa (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)) (A6-0247/2009) ja

– Peter Skinnerin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleen laadittu versio) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)) (A6-0413/2008)

Jean-Paul Gauzès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, on ollut erityisen mielenkiintoinen tehtävä laatia mietintö luottoluokituslaitoksista, ja olen ennen kaikkea ilahtunut siitä, että olemme päässeet yhteisymmärrykseen neuvoston ja komission kanssa niin, että mietintö on mahdollista hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä.

Rahoituskriisin eri syiden erittely on osoittanut, että luottoluokituslaitoksista on kiireesti annettava lainsäädäntöä. Euroopan parlamentti on tutkinut komission antamaa asetusehdotusta erittäin huolellisesti, jotta voitaisiin varmistaa, että unionin lainsäädäntö on heti alkuun esimerkillistä, tehokasta ja käytännöllistä.

G20-maiden äskettäin tekemät päätelmät ovat entisestään vahvistaneet päättäväisyyttämme. Komission, EU:n puheenjohtajavaltion ja Euroopan parlamentin saavuttama kompromissi noudattaa parlamentin tavoittelemia suuntaviivoja asetuksen keskeisissä kohdissa: ulottuvuuden, kolmansien maiden luokituksen ja eturistiriitojen ehkäisyn osalta.

Olen kuitenkin ennen kaikkea tyytyväinen siihen, että tekstillä on pystytty luomaan Euroopan unionin valvonnan perusta Jacques de Larosièren ryhmän raportissa tehtyjen havaintojen hengessä. Euroopan parlamentti on pitäytynyt siinä ajatuksessa, että CESR:n pitäisi olla ainoa laitosten rekisteröintipiste. Tiedämme, että lainsäädännön nykytilassa ei voi tehdä juuri enempää, mutta toimimalla näin olemme luoneet perustan tulevalle Euroopan unionin valvonnalle.

Komissio ehdottaa lähikuukausina säädösaloitetta, jolla de Larosièren raportin suuntaviivat toteutetaan, jotta voidaan luoda tehokas ja koordinoitu Euroopan unionin valvonta.

Jotta porsaanreikiä ei jäisi ja odotettaessa komission säädösaloitetta CESR koordinoi asetuksen valvontaa, ja siitä huolehtii jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajista muodostuva kollegio. Päätösten lainvoimaisuuden takaa sen paikan toimivaltainen viranomainen, missä laitos on rekisteröity.

Haluaisin vielä tuoda esiin, kuinka paljon Euroopan parlamentti arvosti neuvottelujen toisessa vaiheessa puheenjohtajavaltio Tšekin erittäin rakentavaa ja yhteistyöhaluista asennetta. Sen ansiosta olemme järkevillä keskusteluilla pystyneet kehittämään joukon sääntöjä, joiden ansiosta pitäisi olla mahdollista taata välttämätön avoimuus ja korjata ongelmat ja puutteet, jotka ovat johtuneet siitä, että luottoluokituslaitoksia koskevaa lainsäädäntöä ei ole.

Tulos on mitä tyydyttävinkin, ja tästä syystä Euroopan parlamentille esitellään huomenna kokonaistarkistuksena teksti, josta komissio, Euroopan parlamentti ja puheenjohtajavaltio Tšekki – eli jäsenvaltiot – ovat päässeet yhteisymmärrykseen.

Mielestäni Euroopan parlamentti, komissio ja puheenjohtajavaltio ovat tällä tavoin todistaneet, että ennen näkemättömän kriisin kohdatessa Euroopan unionin toimielimet ovat erittäin neuvokkaita. Toivon, että voimme samassa hengessä hyväksyä tämän rahoituspaketin muut säännökset ja erityisesti pankkien pääomavaatimuksia koskevan uudelleenlaaditun direktiivin, jota myös Basel II:ksi kutsutaan.

Minusta on elintärkeää, että aikana, jona eurooppalaiset asettavat kyseenalaiseksi unionin tehokkuuden, voimme osoittaa, että unioni pystyy käsittelemään tätä kriisiä.

Renate Weber, esittelijä. – (RO) Katson, että tänä aikana meidän on tehtävä niin paljon kuin mahdollista pitääksemme pystyssä Euroopassa toimivat kaupalliset yritykset. Meidän on erityisesti etsittävä aloitteita, joiden avulla menestyksekkäät yritykset voivat tarjota mahdollisimman paljon työpaikkoja. Tällainen aloite on kriisiaikana erityisen tärkeä. Siitä syystä olen tyytyväinen komission direktiiviehdotukseen, jolla yksinkertaistetaan raportointimenettelyjä sulautumisissa ja jakautumisissa, koska sen tavoitteena on leikata eurooppalaisten yritysten hallintokuluja 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Tarkoituksena on nimenomaan parantaa yritysten kilpailukykyä.

Laatimamme mietintö, josta äänestämme huomenna, on komission ajattelutavan mukainen, ja sitä ohjaavat erityisesti seuraavat tekijät. Ensinnäkin raportointivelvoitteita sulautumisissa ja jakautumisissa on vähennettävä, jotta jäsenvaltiot ja yritykset voivat entistä joustavammin tapauskohtaisesti päättää, mitä raportteja ne todella tarvitsevat. Samalla on poistettava säännökset, jotka tällä hetkellä johtavat kaksinkertaiseen raportointiin ja aiheuttavat siten tarpeettomia kustannuksia. Kolmanneksi tietojen julkaisemista ja toimittamista koskevat säännöt on mukautettava nykytodellisuuteen, jossa käytössä on internet. Näin voimme täysimääräisesti hyödyntää uusia viestintävälineitä ja samalla välittää ympäristönsuojelua koskevan viestin. Emme saa myöskään unohtaa, että nykyisin voimassa olevat direktiivit, joissa säädetään toimenpiteistä osakkaille tiedottamiseksi, on laadittu 30 vuotta sitten, eikä niitä ole koskaan mukautettu nykyisiin käytettävissä oleviin teknisiin vaihtoehtoihin. Haluan vilpittömästi kiittää varjoesittelijöitä läheisestä yhteistyöstä ja tuesta mietinnön laadintaprosessissa. Haluan kiittää myös neuvoston ja komission edustajia, jotka ovat olleet avuliaasti käytettävissä viime kuukausina.

Coreper pääsi 7. huhtikuuta yhteisymmärrykseen parlamentin kanssa neuvotellusta kokonaiskompromissista, jotta sulautumisia ja jakautumisia koskeva direktiivi voitaisiin hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä. Toivomme, että näin käy, ja juuri sen takia huomiseen täysistuntoäänestykseen on esitetty niin paljon tarkistuksia, kun hyväksymme kompromissin, joka saatiin aikaan epävirallisissa kolmikantaneuvotteluissa. Joillekin jäsenvaltioille erittäin tärkeät kysymykset, kuten julkaiseminen paikallisissa sanomalehdissä tai paperikopioiden toimittaminen ja internetin käyttö, onnistuttiin ratkaisemaan, ja poliittisten ryhmien edustajat ovat hyväksyneet tarkistukset. Tietojen julkaiseminen paikallisissa sanomalehdissä on edelleen mahdollista niissä jäsenvaltioissa, jotka pitävät sitä tarpeellisenä. Paperikopioiden osalta pääsääntö on, etteivät ne enää ole välttämättömiä, jos osakkailla on mahdollisuus ladata ja tulostaa asiakirjat. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että kaupalliset yritykset järjestävät mahdollisuuden tutustua asiakirjoihin toimipaikassaan.

Toinen tärkeä kompromissi koskee direktiivin täytäntöönpanopäivää, joka on 30. kesäkuuta 2011, kuten komission ehdotuksessa täsmennetään. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, mitä seurauksia on sillä, jos internetin käyttö keskeytyy tilapäisesti teknisten ongelmien takia. Merkittävä tarkistus liittyy yksinkertaistettuihin sulautumisiin ja jakautumiseen, joita ei enää ole tarpeen hyväksyä yhtiökokouksessa. Arvioidaan, että pelkästään näitä yksinkertaistettuja menettelyjä soveltamalla säästetään joka vuosi noin 154 miljoonaa euroa. Jo sen takia direktiivi kannattaa hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä.

Peter Skinner, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en ollut aivan osannut varautua tähän, koska en ollut nähnyt kokonaan tämän päivän muutettua aikataulua. Olen kuitenkin hyvin kiitollinen siitä, että saan puhua istuntosalille tästä hyvin tärkeästä rahoituspalvelujen toimialasta eli vakuutus- ja jälleenvakuutustoimialasta, siitä, mitä olemme tehneet Solvenssi II -mietinnölle ja kuinka lopulta saimme asian Euroopan parlamentin käsittelyyn, jotta voimme vahvistaa mielestäni hyvin konkreettisen sääntelyperustan koko Euroopan unioniin.

Palaamme tietenkin tähän. Ensin oli Solvenssi I, ja olen kiitollinen Harald Ettlille siitä, että käsitelimme asiaa Euroopan parlamentissa melko pitkään ja onnistuimme saamaan aikaan jonkinlaisen perustan. Nyt meidän on nykyaikaistettava se, ja vakuutustoimiala on yksi monista rahoituspalvelualoista, joiden on oltava muutoksen eturintamassa. Rahoituskriisin ja kaiken siihen liittyvän myötä on selvää, että vakuutustoimialaa ei voi jättää oman onnensa nojaan.

Solvenssi II käsittää monia toimenpiteitä, joiden ansiosta tämä on mielestäni eräs tärkeimpiä mietintöjä, jopa maailmanlaajuisesti. Yksi toimenpiteistä on riskinhallinta. Mielestäni ei riitä, että sääntelyviranomaiset pelkästään vetävät rasteja ruutuun sen mukaan, toimiiko niiden valvottavaksi ja suojeltavaksi kuluttajan puolesta tarkoitettu toimiala oikein. On olennaisen tärkeää, että sääntelyviranomaiset todella seuraavat ja valvovat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten päivittäistä liiketoimintaa pitkäjänteisesti.

Ainoastaan niin voimme varmistaa, että sääntely toimii oikein ja asianmukaisesti. Yrityksillä on raportointivelvollisuus: niiden on kerrottava sääntelyviranomaisille, mitä tekevät, mutta sääntelyviranomaisten on osallistuttava. Kaikissa 27 jäsenvaltiossa: ei niin, että kaikilla yksittäisillä jäsenvaltioilla on omat erilliset sääntönsä ja ne pohtivat, mitä voivat asetuksen puitteissa soveltaa, vaan niin että koko Euroopan unionissa todella sovelletaan vakioitua sääntelyä, mikä johtaa rehellisesti sanottuna parempaan kuluttajansuojaan, kuin olemme odottaneet.

Vastaavasti yritykset voivat saada sääntelystä mittakaavaetuja, koska nyt niiden tarvitsee raportoida vain yhdellä ainoalla tavalla kullekin sääntelyviranomaiselle. Ne tuottavat, kertovat, tekevät ja raportoivat, ei ainoastaan yhdelle sääntelyviranomaiselle, vaan mahdollisesti sääntelyviranomaisten kollegiolle, varsinkin konsernit, koska vakuutusyhtiöt toimivat rajojen yli. On tärkeää, että sääntelyviranomaiset toimivat yhdessä varmistaakseen asianmukaiset raportointitasot, asianmukaiset lukujen tasot ja mitä tietoja annetaan. Näin varmistetaan, että markkinoita suojellaan parhaalla mahdollisella tavalla.

Euroopan parlamentti joutui neuvoston kanssa käytyjen keskustelujen aikana todistamaan joitakin mielenkiintoisia ja toisinaan ehkä jopa tahallisia juonia kansallisten toimialojen siirtämiseksi suuntaan tai toiseen, joten kieltämättä tästä asiasta on ollut hyvin vaikea neuvotella neuvoston kanssa. Euroopan parlamentti sai neuvoston etenemään pitkälle. Parlamentti sai neuvoston menemään luultavasti pidemmälle, kuin se oli aikonut ja todella halusikaan mennä viimeisten kahden puheenjohtajuuskauden aikana, joten olen hyvin ylpeä ja tyytyväinen työryhmään, jonka kanssa olen saanut työskennellä. Olemme saaneet neuvoston liikahtamaan.

Valitettavasti meillä ei ole sellaista ryhmätukea, kuin alun perin ajattelimme tarvitsevamme, mutta koska saamme lisäyksi direktiiviin tarkistuslausekkeen, voimme palata ryhmätukikysymykseen. Toivon, että kolmen vuoden kuluttua tämän erityisdirektiivin käyttöönotosta voimme tavalla tai toisella palauttaa ryhmätukijärjestelmän varsinkin tämän erityislähestymistavan taloudellisen puolen huomioon ottamiseksi. Odotan, että myös komission jäsen kertoo aikovansa tehdä näin.

Haluamme asetuksen, joka perustuu riskeihin ja periaatteisiin, mutta samalla asetuksen, joka tukee toimialan valmiuksia ja edistää sääntelyviranomaisten parhaita aikomuksia koko Euroopan unionissa ja ulkomailla. Lopetan tähän: meidän on myös haastettava muun maailman sääntelyviranomaiset ja tunnustettava ainoastaan maakohtaiset järjestelmät. Toivon, että komission jäsen on kanssani samaa mieltä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämäänpäiväinen keskustelumme sijoittuu aikaan, jona Euroopan talous on nykyajan suurimman haasteen edessä. Toimintaa tarvitaan pikaisesti: voimakasta, kohdennettua ja kattavaa toimintaa, jotta voidaan palauttaa luottamus, kasvu ja työpaikat sekä korjata rahoitusjärjestelmä, rakentaa uudelleen tulevaisuuden vakaus, edistää kauppaa ja investointeja ja suojella kansalaisiamme entistä paremmin – lyhyesti sanottuna jotta saadaan aikaan tehokas ja vakaa rahoitusjärjestelmä.

Kevään Eurooppa-neuvosto vahvisti komission maaliskuun alussa antaman tiedonannon perusteella EU:lle vahvan toimintaohjelman tulevaisuutta varten – strategian, jolla käsitellään rahoitusalan sääntelyn aukkoja, palautetaan kannustimia ja uudistetaan valvontaa siten, että se vastaa EU:n yhtenäisiä rahoitusmarkkinoita. Komissio esittelee lähiviikkoina näkemyksensä siitä, miten Eurooppaan voidaan kehittää huipputason

valvontakehys. Valtion- tai hallitusten päämiehet keskustelevat asiasta kesäkuussa. Komissio on valmis esittämään käytännön toimenpiteitä syksyllä.

On selvää, että maailmanlaajuiset ongelmat vaativat maailmanlaajuisia ratkaisuja. EU:n aloite, jonka mukaan rahoituskriisiin on sovittava koordinoitu maailmanlaajuinen vastaus, on ollut hyvin menestyksenkäs. G20-johtajat tekivät Lontoon kokouksessa laajamittaisia sitoumuksia puuttuakseen rahoitusjärjestelmän heikkoihin kohtiin koordinoidusti. Tavoitteena on kehittää yhdessä uudet rahoitusrakenteet ja samalla puolustaa avointa maailmanlaajuista taloutta.

EU:n rahoitusalan tilanne on vakava. Mutta paljon on jo tehty, ja olen tyytyväinen voidessani todeta, että komissio, Euroopan parlamentti ja neuvosto on reagoineet nopeasti ja tehneet tiivistä yhteistyötä kriisiin vastaamiseksi. Olemme menestyksellä hyväksymässä kolme keskeistä toimenpidettä: ensinnäkin luottoluokituslaitosten sääntely, toiseksi Solvenssi II:n uudelleenlaadinta ja kolmanneksi kotimaisia sulautumisia ja jakautumisia koskevien kolmannen ja kuudennen yhtiöoikeusdirektiivin tarkistaminen.

Luottoluokituslaitoksia koskevasta asetuksesta saavutetun yhteisymmärryksen ansiosta voidaan puuttua yhteen ongelmista, jotka myötävaikuttivat kriisiin, ja siten mahdollisesti edesauttaa markkinoiden luottamuksen palauttamista. Komission viime marraskuussa hyväksymässä ehdotuksessa asetetaan joitakin selkeitä tavoitteita, joiden avulla parannetaan luottoluokituslaitosten riippumattomuutta, avoimuutta, vastuullisuutta ja hyvää hallintotapaa. Alkuperäisen ehdotuksen ydin on säilytetty tässä asetuksessa, jolla varmistetaan erityisesti luottoluokituslaitosten analyttinen riippumattomuus, luokitusprosessin luotettavuus ja aiemmin luokitteluprosessiin sisältyneiden eturistiriitojen asianmukainen hallinta. Lisäksi otetaan käyttöön kokonaisvaltainen valvontajärjestelmä. Euroopan unionin sääntelyviranomaiset valvovat luottoluokituslaitosten toimintaa ja toteuttavat tarvittaessa täytäntöönpanotoimia.

Olen puhunut valvonnan yhteydessä äänekkäästi valvontayhteistyön lujittamisen tarpeesta. Sen vuoksi minun ei ole vaikea olla yhtä mieltä siitä, että tätä tärkeää asiaa on vietävä eteenpäin. Voidaksemme varmistaa kaikkien asiaa koskevien rahoitusalan säännösten yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden komissio haluaa sen vuoksi tarkastella de Larosièren raportin suositusten pohjalta tarvetta vahvistaa tämän asetuksen säännöksiä valvontarakenteiden osalta.

G20-huippukokouksen tulokset ovat muuttaneet maailmanlaajuisia tilannetta kolmansissa maissa annettujen luottoluokitusten käsittelyn osalta. Kaikki G20-jäsenet ovat sopineet, että luottoluokituslaitoksia säännellään ottamalla käyttöön pakollinen rekisteröinti- ja valvontajärjestelmä. Tästä syystä voin yhtyä kolmansissa maissa annettuja luottoluokituksia koskevaan ratkaisuun, joka neuvoston ja parlamentin välillä käydyissä neuvotteluissa saavutettiin.

Olen tyytyväinen voidessani todeta, että komission ehdotuksessa asetetut kunnianhimoiset tavoitteet on säilytetty. Komissio on hyvin tyytyväinen yhteispäätösmenettelyn tulokseen.

Seuraavaksi käsitelen Solvenssi II:ta. Haluan kiittää esittelijä Peter Skinneriä ja parlamenttia työstään ja halukkuudesta tehdä kompromisseja, jotta tästä tärkeästä aiheesta päästään sopimukseen yhdessä käsittelyssä. Tällaiseen tulokseen ovat yleisesti tyytyväisiä sekä EU:n vakuutustoihmiala, valvontaviranomaiset että muutkin sidosryhmät.

On kuitenkin myönnettävä, että olen pettynyt kompromissin tiettyihin näkökohtiin. Ryhmätukijärjestelmä oli mielestäni yksi komission ehdotuksen innovatiivisimmista kohdista, ja sen poistaminen merkitsee, ettemme pysty modernisoimaan rajojen yli toimiviin vakuuttajiin ja jälleenvakuuttajiin kohdistuvia valvontajärjestelyjä siinä määrin, kuin halusimme.

Olen myös edelleen huolissani siitä, että eräät osakekurssiriskin käsittelyä koskevat tarkistukset saattavat johtaa siihen, että otetaan käyttöön riskipohjaiseen pääomaan tehtäviä investointeja koskeva varomaton järjestelmä. Tämä koskee erityisesti tarkistuksia, joilla otetaan käyttöön jäsenvaltion vaihtoehtona niin sanottu duraatilähestymistapa. Komissio seuraa tilannetta tarkasti varmistaakseen, että tässä suhteessa esitettävät täytäntöönpanotoimet ovat vakauden kannalta järkeviä.

Komissio tukee kuitenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston välistä yhteisymmärrystä, jos se hyväksytään äänestyksessä. Voimassa oleva Solvenssi-järjestelmä on yli 30 vuotta vanha. Solvenssi II:lla otetaan käyttöön taloudelliseen riskiin pohjautuva järjestelmä, joka syventää EU:n vakuutusmarkkinoiden yhdentymistä, tehostaa vakuutuksenottajan suojaa ja parantaa EU:n vakuuttajien kilpailukykyä.

Kuten CEIOPS äskettäin vahvisti rahoituskriisistä saatuja opetuksia koskevassa raportissaan, tarvitsemme Solvenssi II:ta enemmän kuin koskaan ensimmäisenä vastauksena nykyiseen rahoituskriisiin. Tarvitsemme

sääntelyä, joka vaatii yrityksiä hallitsemaan riskinsä asianmukaisesti, joka lisää avoimuutta ja jolla varmistetaan, että valvontaviranomaiset tekevät yhteistyötä ja koordinoivat toimintansa entistä tehokkaammin. Solvenssi II:lla luodaan vakuutustoihmialalle järjestelmä, joka toimii samanlaisten uudistusten mallina kansainvälisesti.

Komissio voi palata ryhmätukijärjestelmään, koska tekstiin lisättiin tarkistuseläuseke, jossa se erityisesti mainitaan. Odotan, että de Larosièren raportin suosituksiin liittyvä edistymisen monilla eri aloilla muuttaa ympäristön entistä suotuisammaksi uudistuksille, jotka liittyvät kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten rajat ylittävään yhteistyöhön.

Seuraavaksi käsittelen Weberin mietintöä. Esittelijä Renate Weberin tehokkaan työn ansiosta on ollut mahdollista saada aikaan julkisten osakeyhtiöiden sulautumisissa ja jakautumisissa yksinkertaistettuja raportointi- ja dokumentointivaatimuksia koskeva kompromissi. Siinä säilytetään hyvin huomattava osa komission alkuperäisen ehdotuksen säästöpotentiaalista, joka on 172 miljoonaa euroa vuodessa.

Hallinnollisen rasituksen vähentämistä koskevat mittaukset ja tutkimukset osoittavat, että yhtiöoikeus on eräs EU:n säännösten eniten rasitusta luovista aloista. Monien syiden takia pk-yritykset kärsivät hallinnollisesta rasituksesta enemmän kuin suuryritykset. Vuonna 2007 laaditussa asiantuntijaraportissa arvioidaan, että pienyritykset käyttävät suuriin yrityksiin verrattuna kymmenkertaisen summan noudattaakseen lainsäädännön asettamia tiedotusvelvoitteita. Toistan, kymmenkertaisen. Kuitenkin pienyritykset ovat Euroopan unionin talouden selkäranka, ja tällä hetkellä ne ovat erittäin suurissa taloudellisissa vaikeuksissa.

Nykyisessä vaikeassa ja haastavassa taloustilanteessa meillä ei ole varaa tällaisiin haittatekijöihin. Meidän on sen sijaan entistä voimakkaammin pyrittävä helpottamaan yrityksiimme kohdistuvaa rasitusta. Euroopan parlamentti suhtautui 12. joulukuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa myönteisesti komission vakaaseen aikomukseen saavuttaa tavoitteena oleva EU:n ja kansallisen tason byrokratian vähentäminen 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä ja korosti tutkivansa lainsäädäntöehdotuksia mainittujen tavoitteiden valossa. Tänäpä, vain seitsemän kuukautta sen jälkeen, kun komissio teki ehdotuksen, olen hyvin tyytyväinen tähän kompromissiin, vaikka komissio olikin alkuperäisessä ehdotuksessaan mennyt vielä pitemmälle. Odotan, että parlamentti hyväksyy kompromissin, joka tuottaa nopeasti varsinkin pk-yrityksille merkittäviä etuja. Asiaa ei pidä jättää tähän. Komission painopisteenä tulee jatkossakin olemaan yksinkertaistaminen ja byrokratian vähentäminen.

Gay Mitchell, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, en halua osoittaa puhettani kenellekään erityisesti. Mielestäni Solvenssi II, asetus ja luottoluokituslaitokset ovat kaikki hyvin merkittäviä ja tärkeitä, mutta meidän on rakennettava myös paloasema, ei pelkästään sammutettava liekkejä. Mielestäni näpertelemme liiaksi yksityiskohtien kanssa ja toteamme: no, me rakennamme paloaseman joskus myöhemmin.

En voi uskoa, että etenisimme edelleen tällä etanan vauhdilla, jos presidentti Sarkozy olisi edelleen Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja. Puheenjohtajavaltio Tšekki on suuri pettymys, ja Tšekin tasavallan presidentti aivan erityisesti.

Sanoisin, että jos puheenjohtajavaltio Tšekki tai sen seuraajat eivät pysty hoitamaan hommaa, se osoittaa, että todellakin tarvitsemme Lissabonin sopimuksen: tarvitsemme todella jonkun pysyvällä perustalla johtamaan Euroopan unionia.

Ihmiset tarvitsevat toivoa; he tarvitsevat tietoa elpymisestä. Uskooko joku tässä parlamentissa todella, että jos Jacques Delors olisi komission puheenjohtaja, me etenisimme tätä etanan vauhtia? Aikamme edellyttää toimintaa ja johtajuutta, emmekä saa kumpaakaan. Tästä kysymyksestä on pakko puhua täällä tänä aamuna.

Euroopan investointipankki voisi tehdä paljon nykyistä enemmän. Euroopan unioni ja sen toimielimet voisivat yhdessä Kiinan kaltaisten maiden kanssa tehdä paljon enemmän. Nyt ei ole 1937. Meillä ei ollut toimielimiä eikä valmiuksia puuttua asioihin, niin kuin meillä nyt on. Meillä on tarvittavat toimielimet ja instituutiot sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella – pieni määrä instituutioita, jotka voivat tehdä yhteistyötä. Mutta meiltä puuttuu johtajuus. Tuokaa takaisin Nicolas Sarkozy tai joku hänen kaltaisensa. Järjestäkää komissiolle kunnollinen johto, jotta ihmisille voidaan antaa toivoa ja me voimme alkaa puhua elpymisestä. Eurooppa-neuvosto ei ole antanut tätä meille – ja me tarvitsemme sitä nyt.

Sharon Bowles, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Solvenssi II:sta saavutettuun yhteisymmärrykseen ja pahoittelen muiden tavoin sitä, että ryhmätuki siirrettiin tulevaan tarkistukseen. Pahoittelen myös neuvoston mahdollista kyvyttömyyttä tutkia kanssamme tapoja saada siitä toimiva ottaen huomioon eräät hyvin perustellut huolenaiheet. Olen tutkinut sekä

oikeudellisten asioiden että talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, mitä pääoman liikkeille tapahtuu ryhmästresin vallitessa, kuten lähellä maksukyvyttömyyttä olevassa tilanteessa, eikä se varmastikaan ole yhtä suoraviivaista kuin mitä komission luonnoksessa tai vakuutustoimialan edustajien hahmotelmissa väitetään.

Käytettävissä on kuitenkin välineitä, joiden avulla tavoite voitaisiin saavuttaa, ja suosittelemme tason 2 toimenpiteitä, mutta nyt ei voida muuta kuin odottaa, että tulevaisuudessa saataisiin käyttöön tavat maksimoida pääoman turvallinen ja taloudellinen käyttö ryhmässä. Toivon, että jäsenvaltiot ovat haasteen mittaisia, kun aletaan etsiä entistä parempia selvitystilaa koskevia ratkaisuja.

Tarkastelen seuraavaksi joitakin paketin kohtia. Direktiiviehdotuksen 27 artiklaan tehdyssä muutoksessa täsmennetään, että valvontaviranomaisilla on oltava tarvittava asiantuntemus ja valmiudet. Kun tein alkuperäisen tarkistuksen, mielessäni oli osittain Equitable Life-yhtiötä koskeva mietintö, mutta rahoituskriisin yhteydessä sillä on laajempi kattavuus. Olen saanut tehtyä samanlaisia lisäyksiä pääomavaatimuksia ja luottoluokituksia koskeviin ehdotuksiin.

On oltava täysin selvää, että riskipohjainen lähestymistapa ei ole pehmeä vaihtoehto. Mallien ja niiden perustana olevien oletusten oikea ymmärtäminen lienee tehokkaampi valvontatapa kuin ruutujen rastiminen. Stressitestien on mentävä mukavuusalueen oletuksia pidemmälle, ja korrelaatiotekijöitä on jatkuvasti ja aktiivisesti tarkistettava.

Ryhmävalvonnasta tehdään nyt inklusiivinen prosessi, ei niin, että voittaja saa kaiken ryhmävalvojana, vaikka yksittäisessä päätöksessä on viime kädessä oltava vastuu. CEIOPS:n tehtäviä lisätään, ja on syytä korostaa, että Solvenssi II:sta käyty keskustelu sai yleisen ajattelutavan kääntymään siten, että tason 3 komiteoiden asemaa vahvistetaan. Tärkeää on myös selkeyttää, että kansallisen valvojan toimeksianto ja sen tehtävät CEIOPS:ssä eivät saa olla ristiriidassa.

Tarkistukset olivat ennakoivia, sillä ne tehtiin jo jokin aika sitten, mutta ne ovat osoittaneet arvonsa rahoituskriisin kehittymisen myötä. Kuten esittelijä totesi, parlamentin tiimi on toiminut hyvin ja niin on tehnyt Solvenssi II:n osalta myös puheenjohtajavaltio Tšekki.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, esittelijä on jo tuonut esiin Solvenssi II:sta saadun tuloksen kritiikkiä ansaitsevat näkökohdat ja myönteiset puolet. Katson, että voimme sanoa sen edustavan merkittävää edistystä kohti toimivaa eurooppalaista vakuutustoimialaa tulevaisuudessa, jopa kriisiaikoina. Katson myös, että olemme tehneet selväksi, missä on kritisoitavaa, eli ryhmävalvonnassa, kuten on jo sanottukin. Ryhmävalvonnan ja ryhmätuen yhdistetyllä alueella on tietenkin vielä työtä tehtävänä. Kriisiaikana, kun pääomavirratt eivät kulje odotetulla tavalla, on luonnollista, että tällä alalla on tarvetta ottaa kiinni kehitystä ja samalla ottaa huomioon vaikeuksissa olevat maat.

Olemme keskustelleet myös toisesta elintärkeästä kysymyksestä, sillä Euroopan unionissa on 500 miljoonaa kuluttajaa, kaikki myös vakuutettuja henkilöitä, joita koskee ”osakekurssiriski”. Toimialalla, talouselämällä ja jäsenvaltioilla on myös kaikilla asiasta selkeät mielipiteet. Meidän on ollut pakko hyväksyä kompromissi, ja se voi ehkä jossakin vaiheessa näkyä myös tarkistuslausukseen mukaisesti tehtävässä analyysissä. On tärkeää todeta, että Euroopan unioni on lähettänyt tässä asiassa signaalin, jonka mukaan Eurooppa on liikkeellä ja kykenee toimimaan. Katson, että Yhdysvallat, Kiina ja muut vakavaraisuuskysymyksiä käsittelevät maat, jotka valmisteleval tulevaisuutta varten entistä parempia järjestelmiä näissä erikoisolissa, ovat myös havainneet signaalin. Se on yksi tärkeistä saavutuksista.

Haluan myös toistaa seuraavan, aiempia tapahtumia koskevan näkemykseni hyvin selkeästi. Työhön on osallistunut neljä puheenjohtajavaltiota, myös nykyinen. Neuvottelut ovat vaihdelleet paljon, luonnollisesti myös kunkin jäsenvaltion paineen vaikutuksesta, mutta olemme saaneet aikaan tuloksen. Se on yksi saavutus.

Toinen on, että olemme tehneet yhteistyötä Euroopan unionin vakuutustoimialan kanssa ja että yksittäisiä aloja koskevat vaikutustutkimukset olivat tässä suhteessa hyvin tärkeitä. Miksi? Se johtui tarpeesta ottaa vakuutustoimiala mukaan, jotta löytäisimme ratkaisun, kun kyseessä oli hyvin monimutkainen järjestelmä ja aihealue. Jos ajattelemme, että 1 400 yritystä – sekä suuria että pieniä, sillä tavoitteena ei ollut markkinaselvitys vaan kaikkien toimijoiden mukaan saaminen kuluttajien eduksi – on ottanut osaa viimeiseen vaikutustutkimukseen, tämä on ollut suuri menestys. Yhdessä Solvenssi II -neuvottelutiimin kanssa emme ole antaneet minkään paineen pelotella itseämme. Sen sijaan olemme ottaneet selkeän kurssin kuluttajien, vakuutustoimialan ja ennen kaikkea luonnollisesti parlamentaaristen velvollisuuksiemme eduksi.

Gianni Pittella, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, varmaan on jokaiselle selvää, että eräs kehityssykli on nyt ohi, sykli, joka on tuonut viime vuosina päivänvaloon globalisaation tietynlaisen ajattelutavan epätasapainon ja ristiriitaisuudet: ultraliberaali globalisaatio on liian usein hyötynyt heikoista instituutioista ja pitänyt politiikkaa esteenä tai haittana, josta on päästävä eroon.

Nyt on nimenomaan politiikan tehtävänä palauttaa kansalaisten usko, kun elämme vakavaa talouskriisiä. Tätä varten politiikan on otettava johto, osoitettava tulevaisuuden näkymät ja voitettavat esteet. Meidän on korjattava ristiriita, joka on maailmanmarkkinoiden nopean kasvun ja instituutioiden heikkouden välillä, jotta ne voivat toimia vastapainona ja hallita rahatalouden liiallista valtaa.

Luokituslaitosasetus merkitsee tärkeää askelta tähän suuntaan. Olen käsitellyt asiaa Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän varjoesittelijänä ja tehnyt täysimääräistä yhteistyötä mietinnön laatijan Jean-Paul Gauzès'n kanssa, jota vilpittömästi onnittelan.

Asetuksen merkittävimmät kohdat ovat seurausta parlamentin määrätietoisuudesta neuvoston kanssa käytyjen vaikeiden neuvottelujen aikana. Viitataan huomionarvoisiin saavutuksiin, joita ovat muun muassa laitoksille asetettu vaatimus rekisteröityä Euroopan unionin alueella, ennusteiden luominen ja siviilioikeudellinen vastuu, unionin ulkopuolisista maista tulevien arvioiden kaksoisvarmistusjärjestelmä ja ennen kaikkea mahdollisuus, että asetus tulee voimaan nopeasti eikä kahden vuoden kuluttua, kuten kansalliset hallitukset alun perin pyysivät.

Asetuksella on kuitenkin myös voimakas symbolinen arvo. Sääntelyn kohteenahan on ala, joka eräiden muiden lailla – ajattelen esimerkiksi spekulatiivisia rahastoja – ovat viime vuosina hyötynyt lainsäädännön täydellisestä puuttumisesta. Tämänkaltaisen itsesääntelyn tulokset ovat kaikkien nähtävillä, ja ne ovat kauheita. Nyt on aika toimia rohkeasti ja kehittää rahoitusmarkkinoille uusi rakenne. Tällä alalla riittää vielä vähemmän kuin muilla, että kansalliset hallitukset toimivat yksin, ja meidän on oltava tietoisia siitä, arvoisa komission jäsen.

Tästä syystä tunnen katumuksen pistoksen huolimatta saavutetusta loistavasta tuloksesta, sillä yksi mahdollisuus on menetetty: jäsenvaltion vastustuksen – josta neuvosto kantaa vakavan vastuun – vuoksi ei ollut tahtoa säätää tekstissä yhdestä ainoasta eurooppalaisesta valvontaelimestä luottoluokitusosalalle. Tästä tehtiin parlamentille virallinen pyyntö, mutta poliittisen kunnianhimon ja realismin puute on toistaiseksi estänyt saamasta sille tukea. Tältä osin Euroopan parlamentti osoittaa edelleen kykynsä katsoa pitkälle tulevaisuuteen, ja toivon, että kansalliset hallitukset tekevät samoin.

Wolf Klinz, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kriisiä edeltäneet luottoluokituslaitosten epäonnistumiset ovat tehneet näiden laitosten sääntelystä välttämätöntä. Luottoluokituslaitosten rekisteröitymistä koskevan asetuksen tavoitteita ovat jälleen kerran avoimuus, taattu laadukkuus, kilpailun lisääminen, eturistiriitojen voittaminen ja kaiken tämän tuloksena sijoittajien suojelun parantaminen. Sopimukseen pääsy ei ollut helppoa. Komission, Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat olivat aluksi kaukana toisistaan, mutta kokonaisuutena ottaen nämä tavoitteet on nyt laajalti saavutettu. Hyvä asia on, että luokitusluokkia tulee olemaan vain yksi. Sääntely- ja muita tarkoituksia varten luodut luokat 1 ja 2 ovat menneisyyttä. Eturistiriidat on voitettu: neuvontapalveluja ei ole luottoluokitustoiminnan ohella. Euroopan unionin ulkopuolisten maiden luottoluokituslaitoksilla on mahdollisuus lähestyä eurooppalaisia markkinoita ja toimia täällä todistuksenannon sisältävän vastaavuuden vahvistamisjärjestelmän ansiosta – mikä on tärkeää pienille laitoksille – tai hyväksyntäjärjestelmän avulla – jota suuret laitokset voivat käyttää.

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR) on ratkaisevassa asemassa luottoluokituslaitosten rekisteröinnissä ja valvonnassa. Kaikesta tästä huolimatta nykyisessä asiakirjassa ja asetuksessa voidaan huomata myös useita puutteita. Pelkään, että kaikki säännöt ja vaatimukset estävät käytännössä mahdollisuuden päästä Euroopan unionin markkinoille. Vaatimukset ovat ehkä liian rajoittavia, ja ne voivat lopulta eristää unionin markkinat, mikä voisi takaoven kautta johtaa protektionismiin, ja se olisi paha asia. Toivottavasti pelkoni osoittautuvat aiheettomiksi.

Sisäistä hallintotapaa koskevat sääntömme menevät hyvin pitkälle – itse asiassa liian pitkälle. Ne ovat jokseenkin yliampuvia. Vastaavia sääntöjä ei ole missään muussa EU:n asetuksessa. Meidän olisi ollut parempi määritellä selkeät periaatteet ja jättää periaatteiden toteutus- ja kehittämisvastuu yrityksille itselleen.

Lopuksi on todettava, että emme ole mielestäni yhtään edistyneet oligopolien lopettamisessa. Joudumme sietämään erittäin vähäistä kilpailua vielä moniaita vuosia.

Cristiana Muscardini, *UEN-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, talouskriisi ei ole likimainkaan ohi, vaikka euroalueen jäsenyys on tuonut Eurooppaan tiettyä vakautta. Kansainvälinen valuuttarahasto arvioi rahoituskriisin kustannukset 4 000 miljardiksi Yhdysvaltain dollariksi, joista pankkien osuus on kaksi kolmannesta.

Päämääriä on paljon: luottamuksen palauttaminen, kasvun tukeminen ja työllisyyden suojele. Ne voidaan tavoittaa vain, jos talouspolitiikka kykenee oikaisemaan rahoitusjärjestelmän, mutta Euroopan unionilla ei vielä edes ole talouspolitiikkaa! Huolimatta G20-maiden Lontoossa luottojärjestelmälle antamasta sysäyksestä meillä ei edelleenkaan ole selkeitä sääntöjä – kuten olemme sanoneet jo vuosia – joilla voitaisiin hallita rahoitusmarkkinoita, sen toimijoita, tarjottuja tuotteita ja johdannaisia.

Markkinoita olisi säänneltävä ja valvottava, varsinkin rahoitusala, joka on hallitsemattomana avannut tien ennen näkemättömälle velkaantumisen syöksykierteelle. Mitä tehdä tälle valtavalle velalle, joka on kehittynyt, kun luottoja on myönnetty ilman takuita? Pitäisikö se mitätöidä? Pitäisikö se sisällyttää pankkien perustamaan puhdistusjärjestelmään? Pitäisikö OTC-johdannaisten kauppa tulevaisuudessa kieltää ja pyytää pankkeja kerta kaikkiaan lopettamaan johdannaissopimukset?

Tarvitsemme lopullisia vastauksia, uusia luottoja pienille ja keskisuurille yrittäjille ja säästäjille, jotta voimme estää hallitsemattoman muuall sijoittumisen ja saattaa WTO:n säännöt vastaamaan todellisuutta. Jos emme puhu maailmankaupan säännöistä, emme pysty ratkaisemaan mitään: Toisin sanoen, tämä systeeminen kriisi edellyttää järjestelmän uudistamista. Meidän on palautettava politiikkaan ohjaava rooli, joka siltä liian usein puuttuu. Meidän on suunnattava huomio takaisin reaalityouteen ja hylättävä virtuaalirahoituksen helppo huumaa!

Alain Lipietz, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ensinnäkin totean, että olen täysin yhtä mieltä Gay Mitchellin kanssa. Me emme ole aikataulussa, olemme liian hitaita. Haluaisin kuitenkin huomauttaa hänelle olevan tärkeää, ettei tehdä samaa erehdystä Ranskan presidentin suhteen, kuin ranskalaiset joskus tekevät Gordon Brownin suhteen. Puheet toiminnasta eivät takaa toiminnan tehokkuutta.

Mitä tulee itse kriisiin, on selvää, ettei kriisin lähtökohta ole rahoitus. Sen syyt liittyvät sosiaaliin ja ekologiin tekijöihin. Kuitenkin se yhdistyy rahoitussykliin, toisin sanoen, kun sykli menestyy, otamme riskejä, ja kun se ei enää menesty, toteamme, että saattaisi olla viisasta vähän säännellä asioita.

Olemme vaiheessa, jossa vaaditaan sääntelyä – voimakasta sääntelyä. Sääntelyä tarvitaan yhtenäismarkkinoiden tasolla, eli tarvitsemme entistä paljon keskitetympää sääntelyä Euroopan unionin tasolla. Se ohjaa meitä äänestyspäätöksessä. Tuemme täysin Gauzès'n mietintöä ja sillä saavutettavaa edistystä. Olemme jo vuosia vaatineet sääntelyn ja valvonnan keskittämistä Euroopan unionin tasolla, ja CESR:n kautta saavutettu ensimmäinen vaihe on mielestämme täysin asianmukainen.

Pahoittelemme kuitenkin, että hallitukset eivät ole ymmärtäneet asiaa huolimatta Peter Skinnerin ponnisteluista – ja tältä osin kritiikkimme on täysin sama kuin Gay Mitchellin. Emme hyväksy ehdotettua kompromissia, jossa ryhmävalvonta hylätään. Uskon, että tällainen menetelmä johtaa lisäkatastrofeihin.

Siitä syystä äänestämme Skinnerin mietintöä vastaan – emme Peter Skinnerin työtä vastaan sinällään, vaan hallitusten vaatimaa kompromissia vastaan.

Sahra Wagenknecht, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten yleinen turvallisuus, oikeus tai ympäristönsuojelu, rahoitusmarkkinoiden vakaus on julkinen etu, ja sellaisena se kuuluu julkisen valvonnan piiriin. Mehän olemme jo nähneet sen: jos rahoitusmarkkinoiden valvonta jätetään yksityisen sektorin suurille pankeille, vakuutusyhtiöille, hedgerahastoille ja luottoluokituslaitoksille, on olemassa vaara, että jättämällä summilla keinotellaan maksimituottojen saamiseksi ja loppujen lopuksi suuri yleisö joutuu maksamaan laskun tappioista.

Kriisi on osoittanut liiankin selvästi, että vapaaehtoinen itsesääntely on epäonnistunut, ja kuitenkin komissio pitää siitä jääräpäisesti kiinni. Sen sijaan, että se olisi kieltänyt riskirahoitustuotteet ja asettanut rahoituslalle selkeät säännöt, komissio aikoo edelleen antaa yksityisen sektorin päättää itse, mitä riskejä se ottaa ja miten niitä arvioidaan. Tämä on mielestämme vastuutonta.

On selvää, että hyötyä tavoitellessaan luottoluokituslaitokset ovat järjestelmällisesti aliarvioineet strukturoitujen rahoitustuotteiden riskit ja siten itse asiassa käynnistäneet katteettomien lainojen kaupan. Oikea toimintatapa olisi pysäyttää kokonaan riskinhallinnan ulkoistaminen yksityisille voittoon tavoitteleville

toimijoille ja luoda Euroopan unionin julkinen luottoluokituslaitos, joka antaisi riippumattomia lausuntoja eri arvopapereiden laadusta. Komissio ei ole vielä edes harkinnut tätä ratkaisua.

Gauzès'n mietinnössä vaaditaan aivan oikein, että valtion takaamien velkainstrumenttien luokitusta olisi pidettävä julkisena hyödykkeenä ja siksi se olisi annettava hoidettavaksi julkisille toimijoille. Miksi tämä periaate olisi rajoitettava koskemaan vain valtion takaamia velkainstrumentteja?

Myös suunnitellussa Solvenssi II -direktiivissä komissio ja esittelijä asettuvat tukemaan epäonnistunutta itsesääntelyn käsitettä. Esimerkiksi vakuutusryhmille on määrä sallia sisäisten riskinarviointimallien käyttö, kun ne laskevat pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia. Aikanaan näemme, onko jäsenvaltion valvontaviranomaisilla riittävät valmiudet ymmärtää näitä malleja. Henkilökohtaisesti epäilen sitä.

Lisäksi sekä vähimmäispääomavaatimus että vakavaraisuuspääomavaatimus ovat aivan liian alhaisia, ja niitä on nostettava merkittävästi. Koska tämä voisi aiheuttaa ongelmia joillekin pankeille tai vakuutusyhtiöille, puollamme vaihtoehtoa, jossa pääoman lisäys tapahtuisi julkisen omistuksen muodossa, mikä toisi mukanaan vastaavaa vaikutusvaltaa yhtiön toimintalinjoihin. Tällainen osittainen kansallistaminen olisi rohkea askel kohti rahoitusalan suuntaamista yhteiseen hyvään.

Pitkähköllä aikavälillä koko rahoitusala olisi joka tapauksessa siirrettävä osaksi julkista sektoria, koska vain kansallistamalla voimme varmistaa, että ala täyttää julkiset velvoitteensa sen sijaan, että se pelaa uhkapeliä pyrkinessään saamaan yhä suurempaa tuottoa maailmanlaajuisilla rahoitusmarkkinoilla. On korkea aika vetää johtopäätökset aiheutetusta katastrofista.

Godfrey Bloom, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen viettänyt 40 vuotta rahoituspalveluissa, joten luultavasti tiedän vähäsen, mistä puhun.

Aluksi sananen Yhdistyneen kuningaskunnan rahoituspalveluviranomaisesta (*Financial Services Authority, FSA*). Se toimii esimerkkinä siitä, kuinka virheitä tehdään. Yhdistyneen kuningaskunnan FSA:lla on 500 000 sanan sääntökirja. Kukaan ei ymmärrä sitä – FSA kaikkein vähiten. FSA tulkitsee sääntökirjaansa salaisesti. Antamallaan sakoilla FSA kasvattaa omien virkamiestensä palkkoja ja eläkkeitä, muutoksenhakutuomioistuinta ei ole. Olen kirjoittanut asiasta komission jäsen Charlie McCreevylle, sillä se romuttaa hänen oman ihmisoikeuslakinsa 6 ja 7 artiklan. Muutoksenhakutuomioistuinta ei ole. Minkäänlaista oikeudellista muutoksenhakua ei ole, jos tehdään virhe. Suuren yleisön on annettu ymmärtää, että jos säännöksessä on FSA:n leima, se ei voi mennä vikaan. *Caveat emptor* (ostaja varokoon) -käsitettä ei ole olemassa.

Nyt se ilmeisesti sisällytetään jonkinlaiseen EU:n valvojaan, joka epäilemättä koostuu tietämättömistä byrokraateista, pohjoismaisista kotirouvista, Bulgarian mafiasta ja romanialaisista pyykkipoikien veistelijöistä. Luultavasti kaikki tulevat oikein hyvin toimeen keskenään.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, Jean-Paul Gauzès'n mietintö luottoluokituslaitoksista, Renate Weberin mietintö tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevista vaatimuksista sulautumisissa ja jakautumisissa ja Peter Skinnerin mietintö vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta sisältävät säännöksiä, jotka ovat epäilemättä hyödyllisiä, mutta niitä ei voida nimittää rahoituskriisin vastaisiksi toimenpiteiksi. Kokemamme kriisi on selvästi mittakaavaltaan aivan toisenlainen, eikä sitä voida ratkaista tällaisilla teknisillä ja kertaluonteisilla toimenpiteillä.

Mitä toimia tarvitaan kokemamme kauhean kriisin ratkaisemiseksi? Ensinnäkin on luovuttava opeista, joihin tähän astinen työ on perustettu, nimittäin uskosta kansainvälisen työnjaon sekä henkilöiden, tavaroiden ja pääoman vapaan liikkuvuuden siunauksellisuuteen.

Tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta on luovuttava, sillä se on yllyttänyt eurooppalaiset työntekijät sellaisten maiden työntekijöitä vastaan, jotka ovat kapitalismin kaikkein kyynisimmän muodon tyyssijoja, kuten kommunistinen Kiina, ja joissa työntekijöillä ei ole oikeutta lakkoilla, yhdistymisvapautta, riittäviä eläkkeitä eikä sosiaalista suojelua ja joissa he ansaitsevat naurettavan vähän. Kiina ei kuitenkaan ole ainoa tässä tilanteessa oleva valtio.

Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta on luovuttava, sillä se on saanut meidät, teidät, hyväksymään sen, että ainoa keino korvata tulevat sukupolvet on massamaahanmuuttopolitiikka, ja jopa suosittamaan sitä, minkä tuhoisat seuraukset ovat jo tänään nähtävissä.

Kolmanneksi on luovuttava pääoman vapaasta liikkuvuudesta, sillä se oli kriisin laukaiseva tekijä. Sen ansiosta USA:n asuntokiinnitysmarkkinoiden kriisi – täysin satunnainen kriisi, jonka olisi pitänyt rajoittua USA:n

markkinoille – on voinut vähitellen saastuttaa talouselämämme ja saattaa säästäjät, työntekijät ja työnantajat Euroopassa tuhoon.

Siitä seuraa, että pienet ja keskisuuret yritykset on vapautettava verosotkujen ja byrokratian kahleista. Tarvitaan yksinkertaisia sääntöjä, jotta rahan arvo vastaa sitä, mikä on todella olemassa teollisena tai palveluvarallisuutena. Lisäksi on käynnistettävä elinkelpoinen investointipolitiikka. Tässä vain joitakin olennaisia toimenpiteitä, joihin toivoisimme viime kädessä jäsenvaltion hallitusten ryhtyvän kansallisten politiikkojen puitteissa, sillä ne ovat osoittaneet toimintakykynsä olevan ylivoimainen.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siitä, että Solvenssi II on viimein saavuttanut päätöksentekopisteen. Peter Skinner ja hänen varjoesittelijänsä ovat osoittaneet esimerkillistä joustavuutta ja kärsivällisyyttä saavuttaakseen tämän. Olen kuten muutkin pahoillani siitä, että ryhmätuki jätettiin pois, mutta nykyisissä kuumeisissa olosuhteissa se ei suoraan sanoen hämmästyttä minua. Meidän on paiskittava lujasti töitä, jotta saamme aikaan ryhmäjärjestelmän, joka toimii todella yhtenäisten Euroopan vakuutusmarkkinoiden hyväksi ja näillä markkinoilla ja myös unionin ulkopuolisissa maissa. Uusiin AIG-fiaskoihin ei ole varaa.

Haluan myös kiittää esittelijä Gauzès'ta ja neuvostoa siitä, että luottoluokituslaitosten sääntelyssä saavutettiin kohtuullinen lopputulos. Laitokset ovat selvästi tehneet vakavia virheitä, ja jonkin muotoinen sääntelyn lisääminen oli väistämätöntä. Mutta kukapa ei olisi virheitä tehnyt, varsinkin sääntelyviranomaiset itse, ja kuka voi taata, että ne eivät tulevaisuudessa tee lisää virheitä?

Olin huolissani siitä, että nopeasti vihamieliseksi muuttuva luottoluokituslaitosten syyllistäminen johtaisi liian pitkälle puuttuvaan ja kielteisesti vaikuttavaan sääntelyyn, jolla on ylitsevuotavan Eurooppa-keskeinen, protektionistinen ja ekstraterritoriaalinen ulottuvuus. Kompromissi on ilokseni jonkin verran vaimentanut näitä suuntauksia, mutta ei niin paljon, kuin olisin toivonut.

Luottoluokitukset ovat mielipiteitä – ne ovat hyödyllisiä mielipiteitä, ne ovat asiantuntijamielipiteitä, mutta silti pelkkiä mielipiteitä, joten sijoittajien asia on ottaa täysi vastuu omista sijoituspäätöksistään. Epäilemättä kokemuksista on nyt otettu opiksi, tosin kovin kolkolla ja kalliilla tavalla.

Olen tyytyväinen siitä, että soveltamisala on rajattu sääntelytarkoituksiin käytettäviin luokituksiin. Olen tyytyväinen siitä, että kolmansien maiden luokituksia käsiteltäessä on hylätty vastaavuuden vahvistaminen ja hyväksyntä ja siirrytty vahvistamiseen tai hyväksyntään. Mutta voisiko komission jäsen ystävällisesti vahvistaa tämän merkitsevän, että sijoittajat voivat edelleen vapaasti sijoittaa sellaisiin kolmansien maiden osakkeisiin ja obligaatioihin, joita ei ole luokiteltu Euroopassa tai joilla ei ole vastaavuusasemaa?

Meidän on varottava tahattomia seurauksia. Ilman ennalta tehtyä vaikutusten arviointia niitä seuraa melko varmasti, ja siitä syystä 34 artiklan tarkistusvaatimus on elintärkeä.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Solvenssi II:n uudistus käynnistettiin jo paljon ennen kriisiä, joka on tuonut uudistuksen uuteen valoon. Olemme lainsäätäjinä epäroineet: oliko yhteisymmärrys tarpeen ensimmäisessä käsittelyssä?

Loppujen lopuksi neuvottelijoiden päättäväisyyden ansiosta olemme päässeet kompromissiin, jolla on uskoakseni ainakin kaksi etua: Ensinnäkin se pakottaa vakuutusalan arvioimaan riskit entistä paremmin. Prosessiin sisältyi tähän saakka edelleen suhteellisen vanhoja mekanismeja, jotka eivät varmaankaan vastanneet vakuutusalan nykytodellisuutta. Toiseksi siinä korostetaan tarvetta mukauttaa valvontamekanismit vakuutusyhtiöiden nykytilaan sekä niiden kuluttajalähtöisten tuotteiden ja tarjousten monimuotoisuuden että niiden monikansallisen perustan osalta.

Olimme lainsäätäjinä erittäin valmiita ottamaan markkinoiden realiteetit huomioon. Näillä markkinoilla eräissä maissa henkivakuutusjärjestelyt muodostavat huomattavan osuuden alasta, ja kriisin takia kyseisillä markkinoilla on otettava huomioon prosyklisyyden vaikutukset vakuutusalaan.

Meidän oli myös varmistettava, että lainsäädännön antaminen ei häiritse vakuutusmarkkinoiden rakennetta ja erityisesti, että lainsäädännössä on mahdollistettu keskinäisten vakuutusyhtiöiden paikka. On kuitenkin selvää, että tämä on vain yksi vaihe, ja haluaisin mainita kuusi alaan liittyvää kohtaa, joiden suhteen meidän on heti lähitulevaisuudessa jatkettava työtä.

Niistä ensimmäinen on tietenkin de Larosièren raportin päätelmien toteuttaminen ja tarve varmistaa, että eri valvojakollegioiden keskuudessa vallitsevat tasa-arvo ja sopusointu, ja tätä varten tarve vahvistaa vakuutusyhtiöiden seurannasta vastaavaa eurooppalaista viranomaista.

Toinen seikka – jonka jo monet kollegat ovat maininneet – on toteuttaa kuuluisa ryhmätukimekanismi. Tältä osin en ole samaa mieltä Alain Lipietzin kanssa. Meidän mielestämme ryhmätuki olisi ollut hyvä saada mukaan, mutta mitä epäselvää siinä on, että mekanismin hyväksyminen on nykypäivänä vaikeaa maissa, joissa 80 tai 100 prosenttia vakuutusalaista on ulkomaisten yhtiöiden hallussa ilman minkäänlaista vakaata oikeusperustaa? Tällä alalla on saavutettava edistystä.

Tulevaisuudessa kolmas vaihe on tämän nyt tekemämme työn ja eläkerahastojen kehityksen harmonisointi. Miten voimme katsoa, että vakuutusalan vakavaraisuutta on parannettava, mutta emme kysy samaa eläkerahastojen osalta? Kyseessä on ehdottomasti valtava haaste.

Tulevaisuuden neljäs tehtävä koskee pankkialalla jo toimivan, mutta vakuutusosalta vielä puuttuvan talletustakuumekanismin perustamista.

Viides kohta koskee vakuutustuotteiden markkinointia: on taattava, että vakuutusten välittäjät tarjoavat tuotteita vakuutetuille siten, että on mahdollista ottaa vakuutettujen edut ja suojeluvaatimukset huomioon.

Viimeinen kohta koskee sitä, että tälle alalle on siirrettävä se, mitä otamme käyttöön pankkialalla, eli arvopaperistamiseen liittyvät uudelleensijoitusmekanismit.

Toivon, että tältä perustalta voimme tulevaisuudessa oppia tästä kriisistä ja taata Euroopan unionin kansalaisille vakuutusalan, joka edustaa heille todellisia takuita ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, esittelijöitämme ei voi moittia, mutta katson, että komission ehdotukset ovat melko lailla myöhässä eivätkä vastaa sitä, mitä on tapahtunut. Lisäkriisien estämiseksi tarvitsemme selvästi paljon tätä kunnianhimoisemman ja ennakoivamman toimintatavan.

Ensinnäkin on oltava kunnianhimoisempia ja ennakoivampia sääntelyn alalla. Lainsäädäntö on yhdenmukaistettava, ja selkein merkki siitä olisi epäilemättä perustaa Euroopan unionin sääntelyviranomaisen. Tämä voisi viime kädessä ottaa kantaa.

Luokituslaitosten osalta on luotava eurooppalaisia laitoksia, joiden riippumattomuus on taattu, jotta voidaan lopettaa häpeällinen tapa, jossa laitokset luokittavat niille maksavia yrityksiä.

Hedgerahastoja on säänneltävä, ja suunniteltava verotusmuoto, jolla rangaistaan kaikkia lyhytaikaisia rahoitustoimia.

Veroparatiisien suhteen on myös toteutettava eräitä hyvin yksinkertaisia toimenpiteitä. Meidän on kiellettävä pankit, jotka tekevät Euroopasta käsin liiketoimia veroparatiisien kanssa tai jotka kieltäytyvät yhteistyöstä.

Tässä kaikki tällä kertaa. Uskon kuitenkin, että on mentävä pitemmälle, ja haluaisin tässä ehdottaa kahta toimintatapaa. Ensimmäinen on, että meidän on mielestäni harkittava euroalueen laajentamista ja uusien jäsenten integroimista. Tällainen poliittinen ele olisi luultavasti yhtä tehokas kuin Saksan yhdistyminen oli aikoinaan. Se osoittaisi, että Euroopassa on yhteisvastuullisuutta, ja lisäisi unionin vaikutusvaltaa.

Toinen on edetä kohti talouden, talousarvioiden ja rahapolitiikan yhdentymistä sekä kohti verojen yhdenmukaistamista. Se on ainoa tapa torjua verotuksellisesti edullisimman maan etsiminen Euroopassa.

Tätä kaikkea tarvitaan, mutta kansalaisten mielestä tärkeintä on toimia kriisin laukaisemiseksi. Toivon, että komissio kuuntelee kansalaisten ääntä. Kansalaiset odottavat edelleen todellista eurooppalaista elvytysuunnitelmaa ja esimerkiksi merkittävää lainaa. He odottavat edelleen, että Euroopan unioni tarjoaisi kunnollista tukea pk-yrityksille, suunnittelisi aidosti tulevaisuuden investointeja ja ennen kaikkea tukisi kaikkia Euroopassa kriisistä kärsineitä. Ajattelen työttömiä, osa-aikatyötä tekeviä ja kotitalouksia, jotka kamppailevat tällä hetkellä valtavien vaikeuksien kanssa.

Mielestäni se on kiireellistä ja sen perusteella Euroopan unionin johtajat tulevaisuudessa punnitaan.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Solvenssi II:n käyttöönotto ja vakuutustoiminnan valvontaan ja harjoittamiseen sovellettavan järjestelmän muutos, jota on valmisteltu viime vuodet, on erityisesti rahoituskriisissä erittäin tärkeä. Olen käsitellyt eläkejärjestelmiä vuosien ajan, ja olen tietoinen eläkerahastojen rahoitusvalvonnan tärkeydestä työntekijöiden liikkuvuuden yhteydessä, samoin kuin rajat ylittävän valvonnan tarpeesta.

Kun kannustamme ihmisiä liikkumaan, meidän on varmistettava, että työntekomaataan ja eläkejärjestelmäänsä vaihtavat voivat olla varmoja siitä, että heidän sosiaalivakuutusmaksunsa vähennetään oikein ja tilitetään oikeille tileille ja että heidän tuleva eläkkeensä on suojattu niiden ratkaisujen perusteella, joita yhteisö tekee investointiperiaatteiden ja eläkerahastojen valvonnan aloilla.

Onnittelen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komiteaa ja sen neuvoa-antavaa paneelia, joiden työhön minulla oli etuoikeus osallistua syyskuuhun 2007 asti, ja onnittelen esittelijä Peter Skinneriä.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, IMF:n julkaisemassa rahamarkkinoiden vakautta koskevassa raportissa (*Global Financial Stability Report*) arvioidaan, että rahoituskriisi maksaa neljä miljardia Yhdysvaltain dollaria. Arvio saattaa vielä nousta. Kuten tiedämme, kriisin sai aikaan eräänlainen kasinokapitalismi tai kaverikapitalismi ja rahoituspalveluala, johon ei ole kohdistettu mitään sääntelyä – tai vain kevyttä sääntelyä, kuten toisinaan kohteliaasti todetaan.

Kaiken tämän seuraus Euroopan työntekijöille ja perheille on ollut selkeästi katastrofaalinen. Minua on hämmästyttänyt käydyssä keskustelussa ja mietinnöissä se hyvin kohtelias tapa, jolla tätä skandaalia käsitellään. Minua hämmästyttää, että liberaali- ja kristillisdemokraattien ryhmät ovat huolissaan liikasääntelystä tai siitä, että protektionismi hiipisi sisään takaovesta.

Tosiasia on, että EU:n vastaus rahoituskriisiin on ollut hidas ja äärimmäisen pieni. Tosiasia on, että tarvitsemme protektionismia, ja suojeltavia ovat työntekijät ja reaali talous. Meiltä on vielä käymättä keskustelu työpaikoista – vaikka se jos mikä on tärkeää kansalaisille – ja tämä toimitin on edelleen naimisissa epäonnistuneen järjestelmän kanssa. Tunnustakaamme se! Olkaamme rohkeita ja radikaaleja!

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, maailmanlaajuinen rahoituskriisi ravistelee maailmantaloutta, ja ehdotuksia siitä, miten sen toistuminen estetään, satelee tiheään. Sääntelyn ja valvonnan lisääminen ovat nyt muodissa. Lähtökohtana pitää tietenkin olla kysymys, missä meni pieleen. Sallikaa minun esittää syyt tiivistetysti 50 sekunnissa.

Meillä on omistajaton kapitalismi. Rahoitusyhtiöitä hoitavat virkailijat, jotka voivat suunnitella heille jättimäisiä bonuksia ja eläkkeitä antavia järjestelmiä tuottojen noustessa. Johto voi lisätä tuottoja lyhyellä aikavälillä nostamalla riskitasoja yrityksissä alhaisen pääoman avulla. Kun riskit toteutuvat, johto on saanut rahansa ja tappiot jäävät muiden maksettaviksi.

Niille, jotka voisivat muuttaa näitä toimintalinjoja, ei ole mitään kannustimia. Pankkeihin rahaa tallettavat ihmiset tietävät talletustakuista. Jokainen tietää, että useimmat pankit ovat liian suuria, jotta niiden voitaisiin antaa mennä konkurssiin. Veronmaksajat pelastavat ne. Luokituslaitokset tietävät, että ne eivät saa työtä, jos ne asettavat asiakkaidensa vakavaraisuuden kyseenalaiseksi. Keskuspankkien ja valtiovarainministeriöiden toimintalinjat perustuvat ajatukseen, että kuplat eivät saa puhjeta. Siitä syystä ne kasvavat kohtuuttoman suuriksi.

Keskustelemmeko me ratkaisuihin näihin ongelmiin? Emme.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, toisen maailmansodan jälkeen vakavimmalla rahoitus- ja talouskriisillä on maailmanlaajuinen vaikutus. Epävarmuus, kärsimättömyys, avuttomuus ja luottamuksen menettäminen ovat käsin kosketeltavia, samoin kuin rahoitusmarkkinoiden sääntelyn aukot. Meitä kannustaa eteenpäin tarve hyväksyä yhteisiä eurooppalaisia vastauksia ja ottaa johtava asema maailmassa. Tarve luoda ”enemmän Eurooppaa” saa tapahtumaan asioita, jotka komission jäsenet ja neuvosto hylkäsivät ja estivät vain muutama kuukausi sitten, kun Euroopan parlamentti niitä vaati.

Meidän mallimme on sosiaalinen markkinatalous – mahdollisimman paljon markkinataloutta, tarvittava määrä sääntelyä. Se tarjoaa puitteet paitsi eurooppalaiselle, myös maailmanlaajuiselle sääntelylle. Euroopan unionin toimet ovat olleet onnistuneita, mutta olemme kaikkea muuta kuin valmiita ja vielä kaukana tavoitteestamme. Toinen vaihe saadaan päätökseen, ja lisäkappaleihin on käytävä käsiksi tai ne on tehtävä viivyttämättä valmiiksi. Luottamusta lisäävät vain päättäväisyys ja rohkeus toteuttaa pelottomasti sääntelytoimia Euroopan tasolla.

Tänään päätämme myös – aivan liian myöhään – luottoluokituslaitosten sääntelystä. Tarvitsemme rekisteröintiä, tarvitsemme seurantaa, rikkeitä on käsiteltävä. Annamme Solvenssi II-direktiivin, mikä meidän

olisi ollut tehtävä ilman rahoitusmarkkinoiden kriisiäkin. Pankkidirektiivi on määrä hyväksyä toukokuussa. Prosykliset vaikutukset on poistettava nykyisestä sääntelyjärjestelmästä kerta kaikkiaan. Ei ainoastaan hedgerahastoja vaan myös yksityisiä osakesijoituksia on säänneltävä. Kaikkiin johdon palkkoihin, joissa on bonus-osa, on lisättävä myös tappio-osa.

Euroopassa keskustellaan Yhdysvaltoja vähemmän vahingonkorvausvastuusta, eikä Euroopan valvontajärjestelmä ole vielä valmis. Meidän olisi järjestettävä se Euroopan keskuspankkipolitiikan mukaan ja kiiruhdettava tekemään mahdollisimman moni päätös ennen kesää. Kehotan teitä tekemään niin.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan parlamentti antaa kohta kansainvälistä rahoitusta sääteleviä sääntöjä. Ne eivät riitä, koska sen enempää Euroopassa kuin Yhdysvalloissa ei selvästikään ole poliittista tahtoa poistaa puhtaan keinottelun aiheuttamia ääri-ilmiöitä, kuten pitkäaikainen lyhyeksimyyni (*naked short selling*) eli sellaisten tavaroiden myynti, joita ei edes omista.

Kansainvälinen rahoituskriisi ei alkanut saarilla. Se alkoi Yhdysvalloissa ja levisi Cityn läpi muihin suuriin rahoituskeskuksiin, joiden kaikkien oletettiin olevan kunnolla säänneltyjä. G20 löysi kuitenkin ihanteellisia syntipukkeja: veroparatiisit, olivatpa ne todellisia tai eivät.

Jo vuonna 2000 suositteletin Euroopan parlamentille laatimassani kansainvälisten rakenteiden uudistamista koskevassa mietinnössä, että kaikki kansainvälisen rahoituksen mustat aukot on poistettava alkaen hedgerahastoista ja muista puhtaasti spekulatiivisista rahastoista.

G20 aikoo säännellä vain niitä spekulatiivisia rahastoja, jotka muodostavat systeemisen riskin. Systeeminen riski muuttuu näkyväksi vasta jälkepäin, kun kriisi on puhjennut. Todellisuudessa johtavat G20-vallat ovat säästäneet omat offshore-rahoituskeskuksensa, kuten Kanaalisaaret, Neitsytsaaret, Hong Kong ja Macao, puhumattakaan onshore-rahoituskeskuksista, kuten Delaware.

Kuten Jacques Attali totesi, tulevaisuudessa Lontoolla ja New Yorkilla on keinottelun monopoli. Viesti on selvä: kansainvälistä rahoitusta säännellään vain suurten maiden eduksi. Kaikki siat ovat tasa-arvoisia, mutta toiset siat ovat tasa-arvoisempia kuin toiset.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on oikein kritisoida ja huomauttaa viiveistä, mutta on myös oikein ja asianmukaista sanoa, että tänään otamme askeleen eteenpäin ja että tämän maailman talouksia ravistelleen kauhistuttavan kriisin edessä Euroopan unionin toimielimet ottavat käyttöön erityisiä säästötoimenpiteitä keskeisillä aloilla, kuten luottoluokitustaloustien ja vakuutusten aloilla.

Ainakin sen perusteella, mitä olen läheltä voinut seurata, uskon, että vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja jatkamisesta annettava direktiivi on erittäin merkittävä. Viime hetkellä neuvoston kanssa saavutettu yhteisymmärrys on ensi sijassa antanut näille aloille uudet, entistä tehokkaammat säännöt, joissa otetaan huomioon reaali-markkinoiden dynamiikka ennalta asetettujen kaavojen ulkopuolella.

Taloudellisen arvioinnin ja pääomavaatimusten periaatteet, jotka vastaavat yhtiöiden tosiasiaa ottamia riskejä, samoin kuin riskinhallintakannustimet, harmonisointi, raportoinnin valvonta, julkiset tiedot ja avoimuus ovat kaikki olennaisia näkökohtia, jotta vakuutusala voidaan tehdä entistä kilpailukykyisempi ja vakuutetun suojelua voidaan vahvistaa.

Lopullinen kompromissi mahdollisti kohtuulliset ratkaisut ongelmiin, joita aiheutuu uusien sääntöjen ja sijoitusten käsittelyä koskevien sääntöjen mahdollisista prosyklisista vaikutuksista. Olisimme tietysti voineet tehdä enemmänkin, mutta katson, että olemme saavuttaneet pisteen, jolta on hyvä ottaa lisäaskelia eteenpäin.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, nykyinen talouskriisi on jälleen tuonut valokeilaan lujan kantamme, että tarvitaan sääntelyä, ei monikansallisten ja muiden yhtiöiden välistä sulautumista ja monikansallisten yhtiöiden perustamista koskevan sääntelyn purkamista. Kartellilainsäädäntöä on muutettava ja monopolien ja kartellien toimintaan on puututtava, sillä ne muun muassa manipuloivat markkinoita, asettavat hintoja, irtisanovat työntekijöitä ja niiden ainoana vaikuttimena on tuotto.

Kansalaiset voivat nähdä, mitä seurauksia on sosiaalisesti kasvottomalla kasvulla, joka sen sijaan, että loisi pysyviä työpaikkoja, pyrkii keskittämään vaurauden ja vallan muutamiin harvoihin käsiin. Rahoitusmarkkinoiden vapautuminen on ollut oikeiston ja muiden vakiopolitiikkaa, ja se on aiheuttanut syvän taloudellisen haavan, joka vaikuttaa suoraan ihmisiin.

Kun otetaan huomioon, että vielä vuosi sitten sääntelyn purkamisen poliittiset kannattajat ja julkisen sääntelyn vastustajat kehuivat talouden tilaa, sallikaa minun muistuttaa, että nimenomaan nämä poliitikot johtivat

köyhyysaltoihin ja epätasa-arvoon, talouden negatiiviseen kasvuun ja elintarvikeyritysten keinotteluun. Ne tekivät jokainen voittoa noin 40 miljardia vuonna 2008.

Kansalaisilla on kuitenkin sanoma niille, jotka loivat kriisin ja sen myötä epätasa-arvon.

Johannes Blokland (IND/DEM). - (NL) Nyt kun Euroopan ja Yhdysvaltain keskuspankit ovat ennakoineet ensimmäisiä talouden elpymisen merkkejä, on tärkeää, että suuntaviivojen toteuttamisesta ei luovuta, jotta sama kehityskulku ei toistuisi.

Luottoluokituslaitosten rooli luottokriisissä on merkittävä, koska sijoittajat todellakin luottivat sokeasti kyseisten laitosten neuvoihin konsulttoimatta kolmansia osapuolia. Siihen, että luokituksia ei pystytty riittävästi mukauttamaan muuttuvilla markkinoilla, oli useita eri syitä – eikä niitä kaikkia voida estää ottamalla käyttöön uudet säännöt. On hyvä alku vaatia Euroopan unioniin sijoittautumista täällä luokitustoimintaa harjoittavilta yrityksiltä, mutta se on pelkkä alku, kun otetaan huomioon markkinoiden maailmanlaajuinen luonne.

Euroopan komission on kiireesti yhdenmukaistettava suuntaviivat kolmansien maiden kanssa, ja siitä syystä olisi hyvä, että Euroopan unioni omaksuisi tälle alalle keskitetyn lähestymistavan. On selvää, että luottamuksen palauttamiseksi rahoitusmarkkinoihin tarvitaan lisätoimia. Aloitetaan laatimalla uusi rahoitusmoraali.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, tänään tarkastelemme rahoitusmarkkinapaketin ensimmäisiä säädösehdotuksia. Haluan aloittaa toteamalla, että Solvenssi II tuli pahasti myöhässä. Sitä koskevat neuvottelut sujuivat hyvin, tulokset ovat hyödyllisiä, ja me annamme sille tukemme.

Luottoluokituslaitosten osalta esiin tuli ongelma, jota voi todella kuvata sekä markkinoiden että poliittiseksi epäonnistumiseksi. Euroopan parlamentti on jo vuosia kehottanut komissiota esittämään ehdotuksia rahoitusmarkkinoiden kriisin taustalla olevista eri näkökohdista, mutta ne ovat viivästymistään viivästyneet. Jean-Paul Gauzès'n neuvottelema lopputulos on hyödyllinen. Siinä vahvistetaan riippumattomia kriteereitä ja uusia valvontarakenteita, ja sillä on todellakin mahdollisuuksia ratkaista neuvonta- ja arviointietujen välinen ristiriita ja lisätä avoimuutta. Se on järkevä ehdotus.

Se ei kuitenkaan riitä. Muistan tässä parlamentissa Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin Tony Blairin kanssa käydyn keskustelun. Hän käyttäytyi, kuin hänellä olisi ollut ratkaisun avaimet hallussaan ennen G20-huippukokousta Lontoossa. Tosiasia on, että viimeisten kymmenen vuoden aikana jopa Euroopan unionin sisällä on kieltäydytty – erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan, mutta myös Euroopan komission taholta – sääntelemästä tiettyjä asioita tavalla, jonka olisi pitänyt olla itsestään selvä. Ilmiöt eivät ole uusia; kupla oli paisunut todella suureksi. Tehtävänä on edistää tilinpitösäännöissä – kuten komission jäsen mainitsi johdon arviointi- ja bonusjärjestelmien yhteydessä. Sääntelyn puuttumista tältä alalta ei voida hyväksyä. Lisäksi meidän on ratkaistava pääomakysymys – muun muassa arvopaperistaminen – toukokuun loppuun mennessä ja samalla löydettävä nopea ratkaisu Euroopan unionin valvontarakenteiden ja de Larosièren raportin suhteen laajemmin.

Emme voi joka asiassa odottaa Yhdysvaltoja. Edetkäämme samoin kuin ilmastotoimintaa ja uusiutuvaa energiaa koskevan paketin yhteydessä: Euroopan unioni ottaa johtavan aseman ja esittelee maailmalle hyödyllisen mallin. Sillä tavoin olemme tehneet oman osamme kriisin voittamiseksi.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Jos sallitte alustavan huomautuksen, olen hämmästellyt kaikenlaisia puheita, joita Euroopan parlamentin jäsenet ovat täällä pitäneet johtajuudesta ja kapitalismin selättämisestä. Tällaisia jäseniä ei koskaan näkynyt silloin, kun teimme varsinaista perustyötä, jotta pääoma saataisiin suunnattua oikeaan suuntaan.

Olin Renate Weberin mietinnön varjoesittelijä, ja hän teki pohjatyön asiakirjassa, jossa käsitellään Euroopan unionin sääntöjen ja säädösten nykyaikaistamista ja yksinkertaistamista sekä liikeyritysten rasituksen keventämistä. Asiakirja on osa isoa ylätasoon lainsäädäntöpakettia, ja haluan korostaa, että kyseisessä ylätasoon lainsäädännössä ei ole kyse pelkästään sääntelyn purkamisesta ja rasituksen keventämisestä, vaan myös siitä, että kehitykseen vastataan entistä asianmukaisemmin, joustavammin ja dynaamisemmin erityisesti siihen osallistuvien valvojen selkeiden valtuuksien avulla.

Haluan tässä yhteydessä todeta kaksi asiaa, jotka itse asiassa koskevat myös kahta muuta tänään käsiteltävänä olevaa asiakirjaa. Ensinnäkin ei ole mitään järkeä yrittää ratkaista eilisen ongelmia. Meidän pitäisi sen sijaan ennakoita, mitä tulevaisuudessa tapahtuu, ja ottaa käyttöön prosessi, jonka avulla voimme reagoida dynaamiseen kehitykseen ja innovaatioihin asianmukaisesti. Juuri tästä syystä olemme ottaneet käyttöön tällaisen prosessin äskettäin kehittämässämme Lamfalussyn menettelyssä.

Toiseksi meidän olisi harkittava käsiteltävää tasoa. Markkinatoimijat ylittävät rajat ja toimivat kansainvälisesti. Näin ollen ei ole mitään järkeä huijata itseämme ajattelemaan, että pienet kansalliset valvojat voivat hallita näitä toimijoita. Nämä huomattavat toimijat, jotka suurelta osin hallitsevat markkinoita, on otettava käsittelyyn Euroopan unionin ja maailmanlaajuisella tasolla. Minun mielestäni tämä merkitsee, että tällä tasolla on otettava käyttöön sellaiset toimivaltuudet, että suora valvonta on mahdollista.

Sattumalta luokituslaitokset mahdollistivat tämän. Euroopan parlamentin aikomuksena oli alun perin antaa Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitealle (CESR:lle) valtuudet huolehtia rekisteröinnistä, mutta se ei valitettavasti toiminut, koska isojen maiden ja suurten rahoituskeskusten välille syntyy väistämättä köydenvetoa siitä, minne päätoimipaikka sijoitetaan ja kuka soittaa ensimmäistä viulua, jotta ne saisivat suuret luokituslaitokset siipiensä suojaan. Tämä on mielestäni valitettavaa. Mielestäni tämä olisi pitänyt tehdä Euroopan unionin tasolla lähtömerkistä alkaen.

Sama tapahtumakulku toistui Solvenssi II:n yhteydessä. Päätäväinen toiminta puuttui myös silloin, kun annettiin valtuuksia tehdä sitoumuksia Euroopan tasolla, jos valvojat eivät onnistu pääsemään yhteisymmärrykseen. Tämä merkitsee myös, että vierasvalvojat kieltäytyvät siirtämästä valtuuksia ensi käden valvojille. Vaikka tämä on valitettavaa, on kuitenkin selkeästi säädetty varsinkin johdanto-osan 25 kappaleessa, että meidän Euroopan parlamentissa on seuraavana vuonna yritettävä parantaa ja lujittaa tätä Larosièren ehdotuksiin perustuvaa näkökohtaa.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, rahoitus- ja talouskriisi on osoittanut, että meidän Euroopassa on voitava toimia yhdessä. Meidän pitäisi olla iloisia siitä, että Euroopan unionilla oli, ja edelleen on, euro eikä 16:ta eri valuuttaa. Se on helpottanut vaikeita aikoja. Vasta, kun euroalueen maat tapasivat Pariisissa viime syksynä, kriisi voitiin vakauttaa ja elpyminen voi alkaa. Tämän jälkeen maailmanlaajuiset ponnistelut jatkuivat G20-huippukokouksella, jonka oli määrä aloittaa jotain uutta – maailman, jossa maailman tärkeimmät kansakunnat tapasivat tasa-arvoisina.

Meidän on nyt varmistettava, että olemme paremmin varustautuneita, kun kriisi seuraavan kerran iskee. Tänäkin käsiteltävänä olevat direktiivit ovat tärkeitä ja nähdäkseni tasapainoisia. Tarvitsemme markkinoille lisää avoimuutta, lisää mahdollisuuksia toimia rajojen yli ja valvonnan parantamista. Meidän on myös torjuttava protektionismia, ja mielestäni meidän on tuettava vapaakauppaa. Lisäksi meidän on rajoitettava riskin ottoa ja lopetettava ääri-ilmiöt. Myös vapaat markkinat tarvitsevat rajoja ja sääntöjä. Liberaalina olen tästä tietenkin samaa mieltä. On kuitenkin varottava ylisääntelemästä, mikä on vaarana nykyisen ilmapiirin vallitessa. Ei pidä unohtaa, että markkinatalous luo vaurautta.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuukauden alussa meille kerrottiin, että kaikki korjaavat toimenpiteet rahoituskriisiä vastaan oli tehty. Kansainvälisen valuuttarahaston talousarvio nousee 500 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla, mikä merkitsee, että se kolminkertaistuu. Maailmanpankki on 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria rikkaampi, ja kansainvälisen kaupan tukemiseen on osoitettu 250 miljardia dollaria. Rahoitusmarkkinoita on määrä valvoa entistä tiukemmin, samoin kuin veroparatiiseja ja pankkiirien palkkoja. Presidentti Obama sanoi, että äskettäin pidetty G20-huippukokous on käännekohta maailmanlaajuisen taloudellisen elpymisen tavoittelussa.

Kokonaisuutena ottaen ei siis luultavasti ole huolen häivää, vaikka yksi poikkeus ehkä kuitenkin on. Miksi maailman johtajat odottivat niin pitkään laatiakseen hätätukisuunnitelmansa, miksi he eivät alentuneet aloittamaan maailmanlaajuisen talouden elvytystä aiemmin? Eikö heillä ollut sitä triloonaa? Peruskysymys onkin, mistä tuo triloona tuli? Onko myyty 400 tonnia kultaa? Vaikuttaa siltä, että virallisissa tiedotteissa ei sanota sanaakaan tästä aiheesta. Ehkä raha lainattiin pankista? Koska nyt elvytys tulee – ja osoitan tässä pyyntöni José Manuel Barrosolle ja Mirek Topolánelle – ehkä johtajat voisivat pitää toisenkin kokouksen ja lisätä toisen triloonan, jotta saamme oikein ”turboelvytyksen”.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, ei ole epäilystäkään siitä, että kärsimme Euroopassa rahoitusmarkkinoiden anarkisen, eksentrisen angloamerikkalaisen organisointimallin seurauksista. Se on oppinut toimimaan ilman sääntöjä, ilman valvontaa ja ilman demokraattista vastuullisuutta ja on tietenkin saastuttanut sekä Euroopan että maailman talouden.

Teksteillä, joista keskustelemme tänään ja joista äänestämme huomenna, rakennamme suojakilpeä Euroopan kansalaisille. Suojakilpi suojaa heitä nyt kokemaltamme paradoksilta, jossa rahavirrat ovat ylikansallisia ja valvontaa ja vastuullisuutta koskevat säännöt, sikäli kuin niitä on, ovat kansallisia.

Joten Euroopan unioni reagoi, vaikkakin hitaasti, mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Tämä jättää tietenkin kaksi suurta kysymystä vastausta vaille. Ensimmäinen kysymys kuuluu: miksi piti elää läpi tämä

kriisi, ennen kuin reagoimme? Miksi annoimme kaiken tämän tapahtua, ennen kuin otimme käyttöön sääntöjä? Kansalaiset vastaavat tähän palkitsemalla niitä, jotka vaativat lainsäädäntöä, ja rankaisemalla niitä, jotka halusivat vakuuttaa meille, että itsesääntely on ihmelääke, joka tehoaa kaikkiin kokemuimme ikävyyksiin.

Toinen kysymys kuuluu: ovatko tänään käsiteltävänä olevat tekstit ainoita, vai saadaanko kokonaisvalvontaa ja säädös- ja sääntelypuitteiden kokonaistarkistus? Annamme itse vastauksen toiseen kysymykseen, koska toisena lainsäätäjänä, meidän on painostettava, jotta ei jäädä vain luottoluokituslaitoksia koskevan Jean-Paul Gauzès'n mietinnön varaan. Luottoluokituslaitokset eivät nähneet jäävuoren tulevan Titanicia kohti, minkä takia tapahtui se mitä tapahtui, mutta ne havaitsivat nopeasti, että tiettyjen jäsenvaltion luottoluokitusta on alennettava, koska niillä ei muka ollut asianmukaista luottoluokitusta.

Meidän on tutkittava kaikkea tätä ja korjattava se alusta alkaen: nykyisen kriisin jälkeen mikään Euroopan unionissa ei jää entiselleen.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, viittaan vain Renate Weberin mietintöön ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta sulautumisissa ja jakautumisissa.

Olemme parhaillaan yksinkertaistamassa hallinnollisia menettelyjä. Olemme komission ehdotusten kannalla tiettyjen muutosten lisäämisen suhteen, mutta olemme tehneet joitakin tarkistuksia, joita lähes kaikki poliittiset ryhmät ovat esittäneet ja joita olen tietenkin tukenut, koska niiden ansiosta asioita voidaan yksinkertaistaa.

Puhumme luonnollisesti hyvin tärkeästä muutoksesta, eli asiakirjojen toimittamisen poistamisesta, www-sivujen käyttöön otosta ja niille tehtävistä viittauksista, asiantuntijavaatimusten ja muiden sellaisten vaatimusten poistamisesta, jotka ovat tähän saakka olleet pakollisia. Se saattaa ajan mittaan johtaa melko merkittäviin kustannusten ja ajan säästöihin, samalla kun annetaan edelleen takeet sekä velkojille että muun muassa yrityksen työntekijöille ja muille siihen yhteydessä oleville.

Katson, että komission ehdotukset ovat suhteellisen myönteisiä ja tekstin tarkistamiseksi esittämämme ehdotukset ovat samansuuntaisia; ne takaavat riippumattomuuden erityisesti www-sivujen käytön osalta sekä sen, että on viitattava muihin www-sivuihin, joita käytetään, näillä www-sivuilla oleviin tietoihin, jotta käyttö ei ole monimutkaista ja lisätietoja on riittävästi saatavilla.

Lyhyesti, arvoisa puhemies, katson, että Euroopan parlamentti voi hyväksyä tämän direktiiviehdotuksen huomattavalla enemmistöllä ja että lopputuloksena syntynyt teksti on parempi kuin komission alun perin meille antama teksti.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Nykytapahtumat paljastavat, millainen vaikutus suurilla rahoituskonserneilla ja niiden tekemillä virheillä on reaalityönteeseen, erityisesti pienten maiden talouteen. Siitä syystä esitettyjen asiakirjojen avulla on luotava lait ja säännökset, joilla hallitaan kahta pääprosessia: Ensinnäkin on harmonisoitava pääoman vapaa prosyklinen liike rahoituskonsernissa, koska on välttämätöntä varmistaa reaalityönteeseen likviditeetti ja makroekonominen vakaus taloustaantumisen aikana. Toiseksi on autettava jakamaan vastuuta koti- ja isäntävalvontainstituutioiden välillä, jotta voidaan varmistaa, että rahoituskonsernin toiminta on asianmukaista, ja selkeyttää, kuka kattaa tappiot, jos virheitä tehdään.

On sanottava, että esitetty asiakirja on vasta ensimmäinen askel tähän suuntaan, ja haluan korostaa, että ongelmia ei voida ratkaista, ellei arvioida kilpailulainsäädännön vaikutusta rahoituskonsernien toimintaan. Unohdamme aina tämän näkökulman, ja sen pitäisi olla Euroopan parlamentin uuden vaalikauden painopiste.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä paketti, joka on osa rahoituskriisin käsittelyyn suunnattuja toimenpiteitä, on varsin hyvä Solvenssi II:n ja luottoluokituslaitosten osalta ja johtaa hyviin kompromisseihin ja tuloksiin.

Tulevaisuutta ajatellen haluan kuitenkin ottaa esiin kolme kysymystä. Ensinnäkin haluaisin nähdä Euroopan unionin toimivan entistä kunnianhimoisemmin ja aktiivisemmin maailmanlaajuisella tasolla. Vaikka G20-huippukokouksen tulokset ovat askeleita oikeaan suuntaan, ne ovat vielä liian vaatimattomia ja kaukana sekä rahastoja ja eri rahoitusinstrumentteja että sääntelyä koskevasta kunnollisesta, maailmanlaajuisesta, yleissopimukseen perustuvasta sääntelystä.

Toiseksi, mitä tulee de Larosièren raporttiin ja meidän omiin toimiimme, mielestäni de Larosièren aikaan saamat tulokset olivat varsin hyviä, varsinkin valvonnan ja järjestelmään liittyvien riskien analysoinnin osalta

Euroopan tasolla. Huomaan kuitenkin kahdesta sudenkuopasta. Ensinnäkin mikrovalvonta: mielestäni siihen ehdotettu johtoajatus sisältää vakavia ongelmia, koska se perustuu edelleen suurelta osin yhteistyöhön eikä keskitettyyn toimintaan Euroopan unionin tasolla. Toiseksi sen perusteella, mitä olemme kuulleet riskipääomaa ja hedgerahastoja koskevista komission valmisteluista, niissä on paljon toivomisen varaa ja parannettavaa.

Joten jos haluamme olla todella tehokkaita tällä tasolla maailmanlaajuisesti, meidän on tehtävä läksymme huolella. Haluaisin todellakin nähdä komission omaksuvan tällä alalla entistä paremman ja kunnianhimoisemman asenteen.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, luottoluokituslaitoksia, vakuutuksia ja yritysten sulautumisia ja jakautumisia koskeva toimenpidepaketti on ensimmäinen askel rahoitusmarkkinoiden luottamuksen ja tehokkuuden vahvistamiseen. Se on Euroopan unionin ja G20-huippukokouksen hyväksymien periaatteiden mukainen: rahoitusmarkkinoilla on lujitettava avoimuutta, vastuullisuutta ja yhtenäisyyttä, ja Euroopan unioni on asetettava kansainvälisesti johtavaan asemaan. Tästä syystä tuen toimenpiteitä, vaikka meidän on tehtävä tätä enemmän.

Luottoluokituslaitosten puutteet ovat yksi rahoituskriisin syistä: itsesääntely ei riitä. Asetus on urauurtava, koska siinä otetaan käyttöön laitosten rekisteröinti, vastuullisuus ja seuranta, käsitellään eturistiriitoja, parannetaan työskentelymenetelmiä ja erilaisten luokittelujen laatua, myös niiden, jotka tulevat EU:n ulkopuolisista maista. Vielä on käsiteltävä maksujärjestelmien tarkistusta ja Euroopan unionin julkisen viraston perustamista.

Vakavaraisuusdirektiivissä kodifioidaan kaikki voimassa oleva yksityistä vakuutusala koskeva säännöstö. Siihen sisältyy riskinhallinnan parantamista koskevia teknisiä parannuksia, jotka antavat vauhtia innovaatioille, parantavat resurssien käyttöä ja lisäävät vakuutettujen henkilöiden suojelua ja rahoituksen vakautta alalla. Vakuutusryhmien valvonnan uusi kehys on linjaltaan varovainen ja avoin lisäkehitykselle. Valvontaelinten perustaminen on askel eteenpäin Euroopan unionin rahoitusvalvonnan integrointi- ja lujitusprosessissa, jota on jatkettava ja josta voisi tulla maailman standardin malli. Parlamentti seuraa ja edistää sen kehitystä.

Raportointi- ja dokumentointivaatimuksia sulautumisissa ja jakautumisissa koskevien eri direktiivien muuttaminen on eräänlaista lainsäädännön yksinkertaistamista ja tuo esiin sen tosiasian, että liikeyritysten rasiuksen vähentämistavoite 25 prosentilla voidaan aivan hyvin yhdistää yleisön ja osakkaiden oikeuksien vahvistamiseen edellyttäen, että käytetään tieto- ja viestintätekniikkaa.

Daniel Dăianu (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että terve järki lopultakin voittaa Euroopan parlamentissa ja komissiossa, mitä rahoituskriisin syihin tulee. Ihmiset ovat ymmärtäneet, että kriisi ei ole luonteeltaan syklinen ja että rahoitusmarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan perusteellista tarkistusta kaivataan kipeästi. De Larosièren ja myös Turnerin raportit ovat tehneet tämän täysin selväksi. Raportit ovat analyttisesti yhdensuuntaisia Lamfalussy-prosessin jatkotoimia koskevan parlamentin mietinnön kanssa.

Tänään käsiteltävänä olevat asiakirjat ovat samaan logiikkaan perustuvaa toimintaa. Valitettavasti talouselämä kärsii vielä pitkään, ei vähiten julkisten talousarvioiden takia ja siksi, että tämän valtavan sotkun korjaamiseen tähtäävillä toimenpiteillä on tulevaisuudessa inflaatiovaikutuksia. Toivotaan, että opimme tällä kertaa enemmän kuin edellisistä kriiseistä.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä on ollut todella kiinnostava ja hyvä keskustelu – siitä yksinkertaisesta syystä, että mietintöjä katsoessa yhdistämme kaksi näkökohtaa, jotta eivät ensi näkemältä ole suoraan kytköksissä mutta jotka liittyvät tapaan, jolla kriisistä selvitään ja talous elvytetään.

Olin Renate Weberin mietinnön varjoesittelijä oikeudellisten asioiden valiokunnassa, ja haluan ensinnäkin kiittää Renate Weberiä lämpimästi. Weberin mietintö ei koske kriisinhallintaa perinteisessä mielessä, vaan siinä on kyse yhtiöoikeuden yksinkertaistamisesta ja byrokratian vähentämisestä sekä yritysten rasiuksen eliminoinnista. Se, että tämä tapahtuu tiettyyn aikaan eli vaalikauden lopussa, osoittaa selkeästi, kuinka esimerkiksi Euroopan parlamentti on tätä erityiskysymystä käsitellyt ja pyrkinyt kehittämään yhtiöoikeutta edelleen yhtiöiden eduksi – mistä olen hyvin tyytyväinen.

Koska keskustelu tarjoaa mahdollisuuden samalla ottaa kantaa rahoitusmarkkinalainsäädäntöön yleisesti, on mielestäni nähtävä lainsäädäntökauden päättymisen merkinä myös se, että parlamentti saavuttaa nyt tuloksia ja saamme ensimmäisen rahoitusmarkkinapakettin valmiiksi ensimmäisessä käsittelyssä. Tämäkin on mielestäni tärkeää.

Haluan kuitenkin myös huomauttaa, että toinen paketti, jota komissio edelleen valmistelee, tulee tälle vaalikaudelle valitettavasti liian myöhään. Tähän on monta syytä. Kuten muistatte, olemme käsitelleet rahoitusmarkkinoiden eräiden alojen sääntelyä jo aikaisemmin tämän parlamentin eri valiokunnissa ja useasti myös täysistunnossa, mutta se on aina kohdannut valtaisa vastustusta. Neuvosto vastusti. Työväenpuoluetta edustava Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown on pitkään kieltäytynyt näkemästä eräitä totuuksia.

Myös komissio vastusti – se onnistui esimerkiksi pitkään vastustamaan hedgerahastojen ja muiden alojen sääntelyä – ja vastustusta tuli myös parlamentin sisältä. Talous- ja raha-asoiden valiokunnan puheenjohtaja epäsi pitkään valiokunta-aloitteisen lainsäädäntömietinnön käsittelyn aloittamisen täysin turhan toimivaltariidan takia. Olen iloinen siitä, että kaikki ovat nyt nähneet valon. Komission jäsen Charlie McGreevy sääntelee hedgerahastoja, Pervenche Berès sallii valiokunta-aloitteiset mietinnöt, ja Gordon Brownkin on muuttanut mieltään. Tämä on myönteistä kehitystä, josta minä ja ryhmäni olemme hyvin tyytyväisiä.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni koskee luottoluokituslaitoksista laadittua mietintöä, ja ensimmäiseksi sanoikseni haluan kiittää ystävääni Jean-Paul Gauzès'ta, joka on toiminut ammattitaitoisesti, järkevästi ja käytännöllisesti.

Vaikka saatankin vähän harhautua pääasiasta, arvoisa puhemies, haluan puhua vähän valtion luokittamisongelmasta. Kokemamme kriisin takia valtioista on tullut tärkeitä rahoitustoimijoita rahoitusalan mahdollisen romahduksen uhatessa.

Valtiot ovat ottaneet takuita, niillä on velkaa, niillä on osakeomistuksia, ja siitä syystä ihmettelen, eikö Euroopan unionin pitäisi osana kapitalismin uutta maailmanlaajuista sääntelyä ehdottaa, että perustetaan maailmanlaajuinen julkinen valtioiden luokituslaitos. Se olisi riippumaton elin, joka toimisi Kansainvälisen valuuttarahaston alaisuudessa. Tällöin kansalaiset saisivat luokitusten avulla käsityksen valtioiden varainhoidon laadusta, koska niistä on, kuten jo sanoin, tullut keskeisiä rahoitustoimijoita.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kolme lyhyttä tärkeää huomautusta. Ensinnäkin olemme saaneet aikaan järkevän konsensuksen tarpeesta säännellä tulevaisuudessa poikkeuksetta kaikkia rahoituslaitoksia. Komissio pystyy nyt vähitellen tekemään kaikkia toimijoita koskevia ehdotuksia – mikä on ehdottoman tärkeää.

Toiseksi meidän on pohdittava, miten kehittää Euroopan unioniin niin kipeästi tarvittavia valvontaviranomaisia ja saattaa ne hallintaan, jotta voimme merkittävästi vähentää riippuvuuttamme Yhdysvaltojen sääntelylaitoksista – olipa se virallista tai epävirallista – nyt, kun tiedämme niiden epäonnistuneen perinpohjaisesti.

Kolmas huomautukseni koskee huoltani euroalueen rahoituskehityksestä kokonaisuudessaan. Euroalueen eri maiden erot ja velkaantuneisuus ja luottoluokituslaitosten toiminta näissä maissa eriytyvät yhdentymisen sijasta. Tässä suhteessa meidän on tehtävä kaikkemme, ja yksittäisiltä mailta olisi vaadittava kurinpalautusta.

Viimeksi totean, että meidän on varmistettava, että EU ei velkaannu. EU:n jäsenvaltiot ovat jo tarpeeksi syvissä veloissa. Emme tarvitse enää lisää velkaantuneita instituutioita.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vain huomauttaa Klaus-Heiner Lehnelle, että nimenomaan Euroopan parlamentin sosiaalidemokraatit vaativat spekulatiivisia rahastoja koskevaa lainsäädäntöä ja ennen kaikkea heidän päättäväisyytensä johti siihen, että spekulatiivisia rahastoja koskevaa lainsäädäntöä on ja että Jean-Paul Gauzès'n mietinnössä vaaditaan komissiota käsittelemään ajatusta julkisesta luottoluokituslaitoksesta.

Samalla haluan käyttää tätä tilaisuutta kertoakseni arvoisalle komission jäsenelle olevani hämmästynyt tästä tilanteesta, jossa komission yksinomaista lainsäädäntöaloiteoikeutta koskee kaksi päällekkäistä normia. Kun neuvosto pyytää komissiota esittämään ehdotuksen pankkien talletustakuiden yhdenmukaistamiseksi, ehdotus on pöydällä kolme viikkoa myöhemmin. Kun Euroopan parlamentti antaa komissiolle Poul Nyrup Rasmussenin säädösaloite-ehdotuksen, joka hyväksyttiin täysistunnossa suuren enemmistön äänin, komissio käsittelee sitä niin pitkään, että kyseinen ehdotus annetaan käsittelyyn vasta, kun Euroopan parlamentti ei enää pysty käsittelemään sitä.

Pyysimme teiltä tämän alan lainsäädäntöaloitetta viime syyskuussa. Mitä olette tehnyt sen jälkeen, arvoisa komission jäsen?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista arvostukseni ja ihailuni siitä, kuinka tehokkaasti Euroopan parlamentti ja erityisesti kyseiset kolme esittelijää ovat käsitelleet näitä kolmea asiaa. On saatu aikaan nopea konsensus, joka parantaa ehdottomasti rahoitusmarkkinoidemme toimintaa. Luottoluokituslaitoksia koskeva EU:n asetus parantaa luottoluokitustoiminnan yhtenäisyyttä, avoimuutta, vastuullisuutta ja hyvää hallintotapaa.

John Purvis esitti tästä erityisestä asiasta pari kysymystä, jotka liittyvät vapauteen sijoittaa tiettyihin tuotteisiin. Sijoittaminenhan on vapaata kaikkiin tuotteisiin, olivatpa ne Euroopan unionista tai eivät. Luokitukset eivät ole pakollisia, joten EU:n liikeyritysten ei ole pakko sijoittaa luokiteltuihin tuotteisiin. Mutta haluan korostaa, että sääntelytarkoitukseen – eli pääomavaatimusten laskentaan – käytettävien luokitusten on oltava joko sellaisia, jotka on annettu EU:ssa sekä EU:ta että kolmansien maiden tuotteita varten, tai sellaisia, jotka hyväksytään tai tunnustetaan vastaaviksi Euroopan unionissa.

Vaikka olen pettynyt tiettyihin Solvenssi II -sopimuksen näkökohtiin, kuten jo aiemmin kerroin, EU saa vakuutustoimialaa varten kehiksen, joka voi toimia samanlaisten uudistusten mallina kansainvälisesti. Tarina ei tietenkään pääty tähän. Paljon työtä on vielä jäljellä: täytäntöönpanotoimet on saatava valmiiksi ennen lokakuuta 2012, jotta jäsenvaltiot ja toimiala saavat aikaa valmistella Solvenssi II:n käyttöönottoa. Voin vakuuttaa, että komissio hoitaa tehtävänsä helpottaakseen tätä prosessia, jotta nämä paljon myöhässä olevat uudistukset saadaan toteutettua käytännössä mahdollisimman nopeasti kaikkien asianomaisten eduksi.

Vaikka jo viittasin tähän johdantopuheenvuorossani, haluan vielä kerran korostaa sitä, että ryhmävalvonta säilyy Solvenssi II -ehdotuksessa, vaikka ryhmätuki on poistettu siitä. Mielestäni on tärkeää, ettei näitä kahta käsitettä sotketa kokonaan keskenään.

Lopuksi totean, että kun osakeyhtiöiden sulautumisissa ja jakautumisissa sovellettavia raportointi- ja dokumentointivaatimuksia yksinkertaistetaan, hallinnollisen rasituksen keventäminen etenee, mikä lisää kasvupotentiaalia ja auttaa Euroopan talouden elpymisessä.

Jean-Paul Gauzès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, rajoitan puheenvuoroni kahteen tai kolmeen lyhyeen huomautukseen. Ensinnäkin luottoluokituslaitoksia koskevasta mietinnöstä vallitsee Euroopan parlamentissa suhteelliseen laaja yhteisymmärrys, ja yhteisöläinsäädäntö luonnollisesti kehittyy ajan mittaan, mutta mielestäni se voi toimia kansainvälisen sopimuksen mallina.

Lopuksi haluan kiittää varjoesittelijöitä, Gianni Pittellaa ja Wolf Klinziä, jotka ovat ahkeroineet rinnallani, komission tiimejä, puheenjohtajavaltiota ja tietenkin talous- ja raha-asoiden valiokunnan sihteeristöä ja asiantuntijoita, joita ilman tätä työtä ei olisi saatu näin menestyksekkäästi päätökseen.

Renate Weber, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, oli hyvin kiintoisaa kuunnella tämän aamun puheita parlamentissa aikana, jolloin paitsi elämme kaikkien aikojen kovinta rahoitus- ja talouskriisiä myös Euroopan parlamentin vaalit lähestyvät. Mietinnöt, joista tänään keskustelemme ja huomenna äänestämme, eivät ole tarkoitettu ratkaisemaan rahoituskriisiä, mutta toivomme, että ne auttavat meitä välttämään samoja virheitä tulevaisuudessa, tai ainakin pahimpia virheitä, ja toivottavasti ne tukevat Euroopan talouden uutta alkua.

Kun kuulee, että pienyritysten on kulutettava suuryrityksiä kymmenen kertaa enemmän voidakseen noudattaa raportointivaatimuksia koskevaa EU:n lainsäädäntöä, on normaalia ihmetellä, miksi asia on näin ja miksi meillä on sääntöjä, joiden vaikutukset saattavat tosiasiassa tappaa pienyritykset, ja miksi niiden muuttaminen on kestänyt meiltä näin kauan. Olen tyytyväinen siihen, että komission jäsen McGreevy mainitsi, että yhtiöoikeus on luultavasti EU:n yhteisö säännösten ankarin. Ehkä on aika muuttaa se, ei tietenkään pehmentää sitä, vaan saada se enemmän vastaamaan nykymaailman todellisuutta.

Jos haluamme olla tehokkaampia, on parempi käyttää energiaa rakentaviin toimiin, ja mielestäni on kohtuullista todeta, että tänään keskustelussa olevan paketin käsittely on osoitus siitä. Se on osoitus siitä, että olemme toimineet vastuullisesti ja olemme päässeet kompromissiin neuvoston ja komission kanssa, jotta voisimme hyväksyä tämän paketin ensimmäisessä käsittelyssä. Voimmeko tehdä enemmän? Varmasti, mutta äänestetään ensin tästä. Työskentelemme oikeaan suuntaan.

Peter Skinner, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi sanoa sen, mikä olisi ehkä pitänyt sanoa kaikkein ensimmäiseksi, eli kiitokset kaikille komission yksiköille, neuvostolle ja erityisesti parlamentille teidän työpanoksestanne. On sanottava, että ilman teidän työtänne ja apuanne emme olisi saaneet tätä aikaan.

Kuten monet tässä salissa, olemme suorastaan ällikällä teknisten yksityiskohtien määrästä monissa näistä mietinnöistä, mutta Solvenssi II:sta on sanottava, että se on taottu kriisin ulkopuolella kriisiä vastaan. Siinä on riskinhallinta ja – kuten monet tässä salissa ovat kuulleet – ensimmäistä kertaa suuressa osassa

rahoituspalvelulainsäädäntöä. Siinä on myös – kuten komission jäsen vahvisti – ryhmävalvonta. Ryhmätukea siinä ei valitettavasti ole, mutta olemme kuulleet siitä jo tarpeeksi. Toivottavasti saamme sen takaisin. Myös pääoma on määritelty. Monet mietinnön näkökohdat tekevät siitä maailman johtajan.

Toinen huomautukseni koskee tällaisen lainsäädännön käytön strategista vaikutusta. Monissa suhteissa 27 jäsenvaltiossa toimiva asetus ei yksinään auta, ellei meillä ole sen toista puolta: Euroopan unionin strategista sääntelyviranomaista, joka myös toimii 27 jäsenvaltiossa. Meidän on ratkaistava sääntelyviranomaisten väliset erimielisyydet ja varmistettava, että puhumme yhdellä äänellä. Se on erityisen tärkeää, kun tunnustamme muualla maailmassa toimivia järjestelmiä. Tapasin juuri tänä viikonloppuna USA:n kongressin valtiovarain alivaliokunnan puheenjohtajan Paul Kanjorskin ja muita, jotka puhuvat nyt siitä, kuinka nopeuttaa mahdollisuuksia saada Yhdysvaltojen liittovaltion tasolle yksi ainoa sääntelyviranomainen. Jos he tekevät sen, ennen kuin me teemme sen Euroopassa, voimme joutua erittäin hankalaan tilanteeseen, kun meillä ei ole Euroopan unionin tasolla tarvittavaa sääntelyviranomaista.

Tämä mietintö on maailmanlaajuisella tasolla ja maailmanlaajuinen toimenpide eli prosessi, josta voimme kaikki olla ylpeitä, mutta meidän on myös varmistettava de Larosièren raportissa esiin nostettujen muutosten edistäminen jatkossa. Ryhmätuki lisää talouden tehokkuutta, ja sitä on vietävä eteenpäin. Toivottavasti jokainen voi tukea näitä toimenpiteitä.

Puhemies. – (EL) Yhteis keskustelu on päättynyt.

JeanPaul Gauzès'n mietinnöstä (A6-0191/2009) äänestetään torstaina 23. huhtikuuta 2009.

Renate Weberin mietinnöstä (A6-0247/2009) ja Peter Skinnerin mietinnöstä (A6-0413/2008) äänestetään tänään.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) En halua tässä keskustella luottoluokituslaitosten tärkeydestä. Jokainen tietää, että ne ovat ratkaisevassa asemassa, jotta sijoituspäätöksillä olisi luja perusta, olipa kyse rahoitustuotteista tai niiden liikkeeseenlaskijoista (eli ne voivat antaa paljon enemmän kuin vain lausuntoja). Haluan kuitenkin korostaa Euroopan unionin laitoksen perustamisen tärkeyttä.

Olemme parhaillaan syvässä talouskriisissä, ja tällaisena aikana luottoluokitusten olisi talousolosuhteista riippumatta oltava edelleen avoimia ja luotettavia välineitä ja annettava tukea, kun Eurooppa luovii näiden levottomien aikojen läpi. Emme voi salata sitä tosiseikkaa, että nykykriisi johtuu myös luottoluokituslaitoksista, koska ne ovat analysoineet täysin sekavalla tavalla perinteisiä instrumentteja muiden hybridien instrumenttien rinnalla, samaan aikaan kun taustalla on esitetty syytöksiä avoimuuden puutteesta ja eturistiriidoista.

Tarvitsemme tälle alalle uusia organisaatioita, jotka saavat aikaan kilpailua puolueettomien luokitusten tarjoamisessa. On ajateltava sijoittajien suojelua ja heidän luottamustaan luokituslaitoksiin. EU:n on taattava, että luokituslaitokset toimivat selkeiden sääntöjen mukaan. Paras tapa täyttää nämä ehdot on perustaa Euroopan unionin luokituslaitos, joka toimii yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan sanoa, että olen tyytyväinen ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien muuttamisesta tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta sulautumisissa ja jakautumisissa ja tuen sitä. Olen erityisen tyytyväinen siihen, että on ehdotettu käytännön toimenpiteitä hallinnollisen rasisituksen pienentämiseksi, sillä se häiritsee tarpeettomasti Euroopan liiketoiminta-alan taloudellista toimintaa.

Tuen tämän aloitteen tavoitetta edistää yritysten kilpailukykyä EU:ssa vähentämällä yhteisön direktiivien yhteisöoikeuden alalla aiheuttamaa hallinnollista rasitusta, kun vähentäminen voidaan tehdä aiheuttamatta suurta haittaa muille asianomaisille.

Kevään Eurooppa-neuvosto hyväksyi maaliskuussa 2007 toimintaohjelman, jonka tavoitteena on vähentää hallinnollista rasitusta 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä, ja kannatan voimakkaasti sen tehokasta soveltamista.

Katson, että eurooppalaiset yritykset ja kansalaiset tarvitsevat nimenomaan yhteisön säännösten ja joidenkin kansallisten lainsäädäntöjen aiheuttaman byrokratian vähentämistä.

5. Keskipitkän ajan rahoitustuki jäsenvaltioiden maksutaseille – Keskipitkän ajan rahoitustuki jäsenvaltioiden maksutaseille (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

- Pervenche Berès'n talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0286/2009) järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) sekä
- neuvoston ja komission julkilausumat järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvosto on päättänyt kaksinkertaistaa euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutaseita koskevan järjestelyn, ja komissio esitti 8. huhtikuuta konkreettisia säännöksiä, joilla ehdotus pannaan täytäntöön.

Haluamme täällä Euroopan parlamentissa kantaa vastuamme ja antaa Ecofin-neuvostolle mahdollisuuden toimia nopeasti, sillä meidän mielestämme kyseinen ehdotus sisältää euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita kohtaan solidaarisuuden osoituksen, joka on elintärkeä kriisin syiden korjaamiseksi.

Viime marraskuussa kaksinkertaistimme jo maksutaseita koskevan järjestelyn, kun se kasvoi 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon, ja nyt ottaaksemme huomioon todellisuuden, kohtaamamme vakavan kriisin, joka vaikuttaa erityisesti euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin, mutta myös epäilemättä Euroopan parlamentin aikataulun ehdotamme teille, että järjestelmä kaksinkertaistetaan ja kasvatetaan 50 miljardiin euroon. Tämä sen tosiasian valossa, että se, mistä päätimme marraskuussa, on jo mahdollistanut tuen antamisen Unkarille, Latvialle ja eilen Romanianle.

Meidän mielestämme se on tarpeellista ja olemme keskustelleet keskenämme, mitä en salaa teiltä, pohtiaksemme pitäisikö euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita arvioida ainoastaan tapauskohtaisesti vai onko todellisuudessa kyse periaatteesta paljon kokonaisvaltaisemmasta tilanteesta, joka koskee euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita.

Siksi ehdotamme päätöslauselmassamme, että laajentumisen ehtoja tarkastellaan ja vahvistetaan se, kuinka suuressa määrin euroalueen jäsenyys voi olla suojaava tekijä.

Vaadimme myös, että Euroopan parlamentille kerrotaan kyseisten jäsenvaltioiden kriisitilanteiden analyysien sisällöstä. Se johtuu siitä, että kun komissio myöntää lainoja euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille, tarvitaan avoimuutta ja tosiasioita, jotka koskevat tietoja kriisin taustalla olevasta yksityisten pankkien ja toimijoiden käyttäytymisestä, josta on kerrottava Euroopan parlamentille.

Lopuksi katsomme, että komission on etsittävä ja pantava täytäntöön kaikki mahdolliset mekanismit kriisin ratkaisemiseksi. Se koskee erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 artiklaa, joka mahdollistaisi erityismekanismien täytäntöönpanon myös euroalueen valtioissa. Meidän mielestämme niitä on tarkasteltava kriisin vakavuus huomioon ottaen.

Sitten kaksi viimeistä kysymystä. Ensinnäkin näemme asian niin, että kyseisten lainojen ehdollisuus on yksi keskustelun aihe, ymmärrämme sen. Yleisesti puhuen komissio tekee tätä työtä yhdessä Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa. Haluamme, että perustetaan työryhmä tarkastelemaan sitä, miten kyseiset pöytäkirjat laaditaan ja miten niissä otetaan huomioon kyseisten valtioiden todellinen tilanne mutta myös Euroopan unionin yleinen strategia, erityisesti keinottelu investointien, ostovoiman tuen ja ehdollisuuden välillä vihreää kasvua ja kestävää kehitystä koskevan strategian puitteissa.

Lopuksi näemme tässä mekanismissa todisteita Euroopan unionin ja komission kyvystä lainata kansainvälisiltä markkinoilta ja katsomme siksi, että meillä on tässä hyödyllinen perusta, jolle rakentaa keskustelu, jota myös käymme Euroopan unionin lainaamisesta ja kapasiteetista rahoittaa tulevia strategioita ja investointeja tällaisella lainaamisella.

Lopuksi, komissio on pannut täytäntöön uuden mekanismin sen varmistamiseksi, että korvausten ansiosta Euroopan unionin talousarviolle voidaan vastata vaatimuksiin. Tuemme kyseistä tarkistusta asetukseen ja toivomme, että Euroopan parlamentti antaa täyden tukensa onnistuneelle ehdotukselle.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Osallistun tähän keskusteluun kollegani Joaquín Almunian puolesta.

Tänään käsiteltävänä oleva ehdotus koskee yhtä unionin perusarvoista eli yhteisvastuullisuutta. Kansainvälisen rahoituskriisin vallitessa komissio ehdottaa uutta vahvistettua yhteisvastuullisuutta niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka eivät vielä hyödy euron tarjoamasta suojasta. Järjestely jäsenvaltioiden maksutaseiden tukemiseksi on sinänsä suunniteltu poikkeusolosuhteita varten, ja sitä on tähän saakka käytetty vain muutaman kerran. Me kuitenkin elämme poikkeuksellista aikaa.

Kuten tiedätte, komissio ehdotti viime vuonna niiden lainojen ylärajan nostamista, joita yhteisö voi tarjota jäsenvaltioiden maksutaseiden tukemiseksi. Ylärajaa nostettiin 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon, mutta huomattava osa kyseisestä rahamäärästä on jo varattu. Kyseisten valtioiden pyynnöstä Ecofin-neuvosto päätti marraskuussa tarjota Unkarille 6,5 miljardia euroa maksutasetukea. 20. tammikuuta se päätti myöntää Latvialle 3,1 miljardia euroa, ja päätös tarjota Romanian 5 miljardia euroa on valmisteilla.

Siten asetuksen nojalla varattu rahoitustuki on kaiken kaikkiaan noin 15 miljardia euroa. Välitöntä loppua ei kuitenkaan ole näkyvissä, ei rahoituskriisille eikä velkaantuneisuuden purkamiselle, ja muiden jäsenvaltioiden kireä rahoitustilanne voi aiheuttaa lisää rahoitusavun tarvetta.

Eurooppa-neuvosto suhtautui siksi 19. ja 20. maaliskuuta pitämässään kokouksessa myönteisesti puheenjohtaja Barroson ilmoitukseen, että komissio aikoi antaa ehdotuksen yhteisön maksutasetuen ylärajan nostamisesta 50 miljardiin euroon. Ylärajan kaksinkertaistaminen välittää rahoitusmarkkinoille tärkeän viestin Euroopan unionin vahvasta sitoumuksesta auttaa jäsenvaltioita vaikeassa rahoitustilanteessa. Mahdollisen luottojen yhteismäärän nostaminen 50 miljardiin euroon tarjoaa huomattavan suojan, jonka avulla voidaan ottaa huomioon mahdolliset tulevat rahoitustuen tarpeet.

Tällaisten vahvojen osoitusten jäsenvaltioiden välisestä yhteisvastuullisuudesta pitäisi myös auttaa poistamaan sijoittajien pelko uudesta rahoitusmarkkinoiden heikkenemisestä euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa. Vähentämällä kannustimia pääoman poisvetämiseen se vähentäisi maksutaseongelmien todennäköisyyttä kyseisissä valtioissa.

Tässä yhteydessä haluaisin kiittää ja kunnioittaa Euroopan parlamentin sekä erityisesti talous- ja raha-asoiden valiokunnan erinomaista yhteistyöhenkeä. Komissio hyväksyi tämän ehdotuksen juuri ennen pääsiäislomaa 8. huhtikuuta, ja vain kaksi viikkoa myöhemmin olette nyt äänestämässä täysistunnossa lainsäädäntöpäätöslauselmastanne ja päätöslauselmaesityksestänne.

Teidän nopean ja tehokkaan toimintanne ansiosta Ecofin-neuvosto voi hyväksyä muutetun asetuksen 5. toukokuuta. Euroopan unioni on siten hyvin varustautunut toimimaan nopeasti, jos ilmenee tarvetta uuteen maksutasetukeen. Se on jäsenvaltioille vahva merkki siitä, että Euroopan unioni on halukas ja valmis auttamaan ja sen puoleen pitäisi kääntyä heti kun maksutaseongelmia ilmenee.

Se ei tietenkään sulje pois sitä, että jäsenvaltiot pyytävät apua muilta kansainvälisiltä organisaatioilta kuten Kansainväliseltä valuuttarahastolta, jonka kanssa komissio on tehnyt tiiviisti yhteistyötä uusimman rahoitustukipaketin yhteydessä.

Lopetan toteamalla, että yhdyn päätöslauselmaesityksenne kantaan siitä, että nykyinen kansainvälinen tilanne osoittaa euron merkityksen ja että kaikkia euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita pitäisi kannustaa täyttämään Maastrichtin kriteerit liittyäkseen siihen.

Puhemies. – (EL) Neuvosto on ilmoittanut, ettei se anna lausuntoa. Keskustelua jatkavat siksi poliittisten ryhmien puhujat.

Zsolt László Becsey, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Kiitän aluksi esittelijää siitä, että hän on laatinut mietinnön niin nopeasti, ja, jos Pervence Berès kuuntelee minua, myös siitä, että hän on ollut niin ymmärtäväinen asiaa kohtaan, mikä on joka tapauksessa myönteistä. Se ei kuitenkaan ratkaise sitä ongelmaa, että en ymmärrä miksi meidän pitäisi käsitellä tämä asia niin hätäisesti jättäen huomiotta parlamentin rivijäsenten näkemykset. Loppujen lopuksi tähän asti käytettävissä olleista 25 miljardista eurosta olisi helposti voitu maksaa Romanian annettu kiireellinen apu.

Tämä aihe on otettu keskusteltavaksi toisen kerran lyhyen ajan sisällä. Marraskuussa pitämässäni puheessa totesin itse asiassa, että nostettu yläraja oli riittämätön, ja olin oikeassa. Se johtui uusien jäsenvaltioiden esittämien uusien vaateiden lisäksi siitä, että pitäen kiinni tuolloisesta kannastani katson edelleen, että tämä on poliittinen kysymys. On todellakin häpeä, että EU ei käsittele vaikeuksiin joutuneiden euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutaseluottoja vaan että käsittelemme asiaa yhdessä Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa Turkille ja Pakistanille annettavien luottojen seassa. Se on häpeä jäsenvaltioille.

Tähän saakka ajattelimme, että palvelisimme liittyttyämme yhtä jumalaa, mutta nyt meidän täytyy palvella useita jumalia. Toisaalta meidän pitäisi myös tutkia huolellisesti – kuten pyysimme tuloksetta komissiota tekemään jo marraskuussa – mikä on johtanut tähän tilanteeseen. Olisi käynyt ilmi, että suurin syy oli kyseisten jäsenvaltioiden hallitusten vastuuton talouspolitiikka, kuten Unkarin tapauksessa, mitä myös komissio edisti talouspolitiikan yhteisen vastuun tai pikemminkin sen puutteen takia. Mutta myös se olisi tullut ilmi, että yhteisvastuullisuus, jota pidetään yhtenä EU:n perusarvoista, ei riittänyt ennaltaehkäisyyn. Tosiasiassa euron likviditeetin puute vaanii myös jäsenvaltioiden maksutaseongelmien ja valuuttojen devalvoinnin taustalla. Se johtuu osittain emoyhtiöiden varovaisuudesta paikallistason haavoittuvan tytäryhtiöiden verkon taustalla ja osittain siitä, että ne eivät saaneet erityistä, käytännöllistä apua euroalueelta, pääasiassa keskuspankilta, toisin kuin euroalueen jäsenvaltiot, joiden likviditeettiä täydennettiin niin paljon kuin mahdollista. Toinen tekijä, joka tekee vaikeaksi olla kilpailussa neutraali, on se, että valuuttojen suojattomuuden takia euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot eivät voi hyötyä kriisin aikana myöskään muiden tarjoamista budjettikannustimista.

Olen tyytyväinen siihen, että mietinnössämme otetaan puheeksi Euroopan parlamentin osallistuminen. Kollegoideni huomio saattaa olla kiinnittynyt lähinnä vaikeuksiin joutuneiden euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kanssa sovitun osittaisen avun erityisehtoihin. Miten saattoi käydä niin, että Unkarin hallituksen kanssa allekirjoitetun sopimuksen mukaan määrättiin lastenhoitomaksujen radikaalista alentamisesta samalla kun jätettiin täysin huomiotta Euroopan demografisten suuntausten perusongelma. Minusta on erityisen vastenmielistä, että tämän vuoden maaliskuussa allekirjoitetussa lisäsopimuksessa Unkari pakotetaan vähentämään suorien maataloustukien kansallista lisämaksuaan. Loppujen lopuksi se ei ole sosiaalinen kysymys, mutta se sisällytettiin liittymissopimukseen lieventämään olemassa olevaa huomattavaa kilpailuhaittaa. Miten keksitte tällaisen moraalittoman toimen yhdessä selkärangattoman Unkarin hallituksen kanssa? Onko teillä mitään käsitystä siitä, miten paljon vahinkoa se aiheuttaa Unkarin maanviljelijöille ja EU:n maineelle? Äänestämme tietysti ehdotuksen puolesta, koska se on askel eteenpäin, mutta tukemme merkitsee vain osittaista solidaarisuutta. Meidän on saavutettava täysi solidaarisuus.

Elisa Ferreira, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, muiden seikkojen ohella kriisi on paljastanut valtavat erot euroalueen valtioiden välillä, mikä on kenties EMU@10-mietinnön tärkein päätelmä, mutta erityisesti niiden valtioiden äärimmäisen haavoittuvuuden, jotka ovat Euroopan unionin jäseniä mutta eivät kuulu euroalueeseen.

Siksi maksutasekriiseihin käytettävissä olevien EU:n resurssien lisääminen on elintärkeää. Siksi me suhtauduimme myönteisesti rahoitustuen ylärajan nostamiseen 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon ja nyt 50 miljardiin euroon.

On kuitenkin vielä tärkeämpää käsitellä ongelmien taustalla olevia syitä eikä vain niiden selvimpiä ilmentymiä.

Laajentuneen Euroopan unionin ja euroalueen on nyt tulkittava uudelleen eurooppalaisen yhteisvastuullisuuden merkitystä ja koheesion ja todellisen lähentymisen tavoitteita. Tässä suhteessa meidän on ymmärrettävä Euroopan unionin monialaisen politiikan mahdollisuudet mutta myös arvioitava uudelleen uusia rahoitusvälineitä, kuten euro-obligaatioita.

Maksutaseiden rahoitustuki on elintärkeää mutta ei voi mitenkään taata riittävästi Eurooppa-hankkeen ja Euroopan yhtenäisvaluutan kestävyyttä.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Euroopan unionin keskipitkän ajan rahoitustukea koskevan järjestelyn kasvattaminen 50 miljardiin euroon on vastaus, jota nykytilanteessa tarvitaan. Se on tärkeä viesti niille Euroopan unionin jäsenvaltioille, jotka eivät kuulu euroalueeseen, sekä erityisesti niille jäsenvaltioille, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin äskettäin. Maailman rahoituskriisin vaikutus kyseisten valtioiden rahoitustilanteeseen ja taloudelliseen tilanteeseen on vaihdellut, mutta kaikissa niissä paikallinen ja kansainvälinen luottamus kyseisten valtioiden rahoitusjärjestelmiin on laskenut merkittävästi. Siitä syystä yhteisön tukijärjestelyn vahvistaminen on osoitus jäsenvaltioiden välisestä yhteisvastuullisuudesta; se vakauttaa rahoitusmarkkinoita ja vähentää epävakaisuuden riskiä koko Euroopan unionin taloudessa. Keskipitkän ajan tukijärjestelyn vahvistaminen auttaa myös jäsenvaltioita saamaan rahoitusta, jota ne tarvitsevat kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta. Tuen asiasta vastaavan valiokunnan ehdotusta kehottaa komissiota kertomaan Euroopan parlamentille yhteisymmärryspöytäkirjoista niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka saavat tukea, sekä tarvetta tarkastaa kahden vuoden kuluessa tuen perustana olevat ehdot. Kiitos.

Puhetta johti*varapuhemies* **Mario MAURO**

Alain Lipietz, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä on toinen kerta, kun meidän on täytynyt nostaa Euroopan unionin takuuta euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden vaikeuksien voittamiseksi. Tämä on toinen kerta: nostimme sitä jo joulukuussa.

Charlie McCreevy on onnitellut meitä toimintamme ripeydestä. Toimimme ripeästi jo joulukuussa, ja haluaisimme sanoa Charlie McCreevylle, kuten Pervenche Berès teki hetki sitten, että...

Niin, olkaa hyvä Charlie McCreevy? Olkaa hyvä? Arvoisa komission jäsen...

... Haluaisimme soveltaa vastavuoroisuutta, millä tarkoitan sitä, että kun parlamentti pyytää teitä laatimaan luonnoksen hedge-rahastojen sääntelystä, te vastaatte meille välittömästi ja saman aikataulun mukaan, jota me sovellamme, kun te pyydätte meitä lisäämään tukea maksutaseiden suojeluun.

Olemme todellakin kriisissä; meidän ei tarvitse kokoontua joka päivä, mutta alkää antako meidän odottaa kuutta kuukautta siitä, kun Euroopan parlamentti pyytää direktiiviä hedge-rahastoista, siihen kun komissio noudattaa kehotusta!

On siis selvää, että tuen alalla olemme täysin samaa mieltä tarpeesta nostaa luottojen yhteismäärää, ja olen hieman yllättynyt Becseyn huomautuksista. Kävimme tismalleen saman keskustelun joulukuussa. Komission jäsen Almunia selitti Becselle, että Unkarin hallitus oli itse pyytänyt tukea Kansainväliseltä valuuttarahastolta, muttei Euroopan unionilta, ja että nimenomaan Euroopan unioni sanoi: "mekin voimme auttaa teitä".

On aivan selvää, että Euroopan unionilla on velvollisuus osoittaa solidaarisuutta euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita kohtaan, mutta ei ole mitään syytä, miksi pitäisi hylätä tuki, joka tulee Kansainväliseltä valuuttarahastolta, johon me kaikki, myös Unkari ja Romania, suoritamme maksuja.

Pervenche Berès'n mietinnössä – jonka puolesta me joka tapauksessa äänestämme – on kaksi asiaa, jotka vaivaavat meitä. Ensinnäkin mitä järkeä on todeta 4 kohdassa, että meidän on sitouduttava valtioiden väliseen solidaarisuuteen, kun sitten 11 kohdassa todetaan, että meitä eivät missään tapauksessa sido yhden valtion sitoumukset? On totta, että meitä eivät sido yhden valtion sitoumukset, mutta ei ole mitään järkeä muistuttaa siitä, kun sanomme, että osoitamme solidaarisuutta toisillemme.

Toinen ongelma on toteamus, että solidaarisuuden lisäämiseen ei ole oikeusperustaa, mutta on juuri komission vastuulla luoda oikeusperusta. Olemme kriisissä, ja on korkea aika antaa meille oikeusperusta.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Pervenche Berès'tä nopeudesta, jolla hän laati mietintöluonnoksen. Kuten tiedätte, menettelyssä on kaksi vaihetta. Ensimmäinen on kuuleminen; lausunto neuvoston asetuksesta. Tämä ei ole yhteispäätösmenettelyä. Tässä vaiheessa me valiokunnassa olimme yksimielisiä kannassamme, että lisäys 12 miljardista 25 ja 50 miljardiin euroon oli oikea teko. Kolme jäsenvaltiota ovat jo käyttäneet hyväkseen rahoitusta: Unkari – jonka tilannetta Zsolt László Becsey juuri käsitteli sen oman vastuun kanssa – Latvia ja Romania. Kyseiset EU:n varat antavat meille mahdollisuuden tarjota tehokasta apua ja siten tukea aktiivisesti valtioita, jotka ovat joutuneet maksuvaikeuksiin.

Emme kuitenkaan saisi unohtaa sitä, että samaan aikaan kansainväliset instituutiot ovat päättäneet lisätä rahoitusta kansainvälisistä rahoituslaitoksista – Kansainvälisestä valuuttarahastosta, Maailmanpankista ja kehityspankeista – 1 100 miljardilla Yhdysvaltojen dollarilla. Se tarkoittaa sitä, että meillä on kaksinkertainen väline. EU on lisännyt kyseistä rahoitusta ja kantanut samalla oman vastuunsa. Tätä taustaa vasten päätöslauselmaluonnos, josta äänestimme eilen illalla talous- ja raha-asioiden valiokunnassa kompromissiehdotusten pohjalta, sopii myös parlamentin komissiolle ja toimivaltaiselle neuvostolle esittämien tulevaa lainsäädäntöä koskevien pyyntöjen ja vaatimusten hyväksymiseen.

Tähän liittyy oikeudellinen kysymys, joka koskee euro-obligaatioita ja 100 artiklaa, joka sitoo vain euroaluetta. Jos katsomme, ettei perussopimuksissa ole tällä hetkellä oikeusperustaa euro-obligaatioille, olemme oikeilla jäljillä. Toisaalta komissiolle on kuitenkin annettava tehtäväksi tutkia ehtoja, joita vaaditaan ennen kaikkea tällaisten toimien mahdollistamiseksi. Pidän sitä vastuullisena toimenpiteenä.

Siksi ryhmämme tukee koko ehdotusta – sekä asetusehdotusta että päätöslauselmaesitystä. Toivomme, että se ei tarkoita sitä, että EU omaksuu jonkinlaisen uuden rahoitusvastuun, joka romuttaisi kaikki talousarviot.

Siten 50 miljardin euron yläraja on täysin perusteltu tällä hetkellä. Jos uusia haasteita ilmaantuu, emme voi enää sulkea silmiämme.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, tuen painokkaasti komission ehdotusta kaksinkertaistaa sallittu rahoitustuki uusille jäsenvaltioille, jotka eivät kuulu euroalueeseen. Onnittelen komissiota nopeasta reaktiosta ja kiitän esittelijäämme Pervenche Berès'tä.

Nykyinen kriisi on osoittanut epäilyksettä, että uudet jäsenvaltiot, jotka eivät kuulu euroalueeseen, voivat olla hyvinkin alttiita rahoitusmarkkinoiden vaihteluille, usein ilman omaa syytään. Täällä on sanottu, että Euroopan unionin tuen pitäisi lähteä yhteisvastuullisuuden periaatteesta. Olen siitä täysin samaa mieltä, mutta haluaisin lisätä, että sitä edellyttää myös se seikka, että kriisi ei alkanut uusista jäsenvaltioista eivätkä ne eivät ole vastuussa rahoitusmarkkinoiden myllerryksestä ja siten tuen antaminen niille on täysin perusteltua.

Samalla haluaisin lisätä sen, että riippumatta siitä arvostetaanko ja kannatetaanko ehdotusta, tehokkain keino torjua vastaavat uhat tulevaisuudessa on antaa kyseisten valtioiden liittyä euroalueeseen mahdollisimman pian. Se tulee edullisemmaksi ja parantaa Euroopan unionin vakautta.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Pervenche Berès. Emme voi ennustaa kriisin kestoa ja laajuutta, mutta voimme valvoa sitä jatkuvasti. Vaikka emme voikaan torjua kriisiä etukäteen, meidän on yritettävä supistaa reagointiaika minimiin ja maksimoida avoimuus, demokratia ja tehokkuus. Ajan suhteen käsittelemme kriisiä kuten kreikkalainen jumala Kronos: aika, joka käytetään kriisin hoitamiseen, nielee omat lapsensa. Meistä tulee kriisin uhreja, jos emme onnistu toimimaan nopeasti ja tehokkaasti. Euroopan toimielinjärjestelmän on omaksuttava Kronoksen vaimon Rhean rooli, mikä tarkoittaa sitä että meidän on kukistettava Kronos, toisin sanoen hyödynnettävä mahdollisimman tarkasti kriisin hoitamiseen käytetty aika. Kiitän Euroopan parlamenttia, Euroopan komissiota ja Eurooppa-neuvostoa niiden yhteisestä päätöksestä edistää yhteisvastuullisuutta ja tehokkuutta. Koska Zsolt László Becsey otti puheeksi kansalliset poliittiset kysymykset, minäkin saanen kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että samalla kun käsittelemme kriisiä, parlamentin jäsenten velvollisuutena on tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden parlamenttien kanssa. Emme tarvitse hallituspuolueen ja opposition jakoa, vaan apua kaikilta kriisin hallintaan osallistuvilta puolueilta. Se koskee kotimaatani Unkaria ja myös kaikkia muita maita.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Kiitän Euroopan komissiota, neuvostoa ja Euroopan parlamenttia tehokkuudesta, jolla ne ovat kehittäneet tämän toimenpiteen. Monet jäsenvaltiot, jotka eivät kuulu euroalueeseen, mukaan luettuna Romania, hyötyvät tästä maksutaseita koskevan interventiorahaston täydennyksestä. Ilman tätä toimenpidettä talous- ja rahoituskriisin aiheuttama tilanne olisi ollut paljon vaikeampi euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa. Koska jälleen kerran on osoitettu, että euroa käyttävät jäsenvaltiot ovat selviytyneet rahoituskriisistä paremmin, ehdotan, että yhteisymmärryspöytäkirjassa, jonka komissio ja jäsenvaltiot allekirjoittavat varojen käytöstä, muistutetaan erityisesti uusia jäsenvaltioita siitä, että niiden velvollisuutena on ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin euroalueeseen liittymiseksi.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tuen varauksetta Berès'n mietintöä ja muistutan, että se tosiasia, että meillä on jo G20 G8:n sijasta on merkittävä askel eteenpäin.

Pidän Lontoossa hyväksytyjä kantoja, erityisesti eurooppalaisten hyväksymiä kantoja järkevinä, mutta emme saa pysähtyä tähän. Kyse ei ole vain siitä, että markkinoita ja hedge-rahastoja voidaan valvoa entistä paremmin tai maksutaseita ja taloutta tuetaan miljardeilla dollareilla.

Kansainvälinen valuuttajärjestelmä ei toimi kunnolla, koska emme tiedä tarkalleen, miten paljon tavarat ja palvelut maksavat eri maissa. Siksi meidän on mentävä pidemmälle ja harkittava uutta kansainvälistä valuuttaa tai vähintään uutta yhteistä poliittista järjestelmää, joka kokoaa yhteen muutaman tärkeimmän valuutan.

Kiina, Venäjä, monet kehitysmaat mutta myös unionin uudet jäsenvaltiot – me kaikki tarvitsemme vakautta ja perussääntöjä.

Arvoisa komission jäsen, se riippuu siis meistä, unionista.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Haluaisin kiinnittää huomiota epämiellyttävään tosiasiaan, joka piilee kauniiden sanojen takana. Todellisuudessa EU on nyt jakautunut kahtia: euroalueeseen ja euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin. Tunti sitten keskustelimme rahoitusmarkkinoiden valvonnasta; on selvää, että tavoitteena on varmistaa pääoman liikkuminen ja rahoitusalan ryhmittymien toiminta yhtenäisesti koko EU:ssa. Se tarkoittaa sitä, että makrotalouden hallinta jätetään jäsenvaltioiden käsiin ja jos ongelmia esiintyy, valtiot jätetään selvittämään ne itsekseen. Tämä ei ole sellainen asenne, joka auttaa meitä vahvistamaan yhteismarkkinoita. Tarvitsemme yhteistä makrotalouden hallintaa, ja se voidaan toteuttaa, jos tuemme

Larosièren ryhmän ehdotusta. Tarvitsemme makrotalouden hallintaa kuitenkin koko EU:ssa eikä vain euroalueella, ja me tarvitsemme sitä nyt. Mielestäni Euroopan parlamentin olisi ehdotettava Ecofin-kokoukselle muun muassa makrotalouden hallinnasta keskustelemista, ei vain euroalueen perusteella vaan Euroopan unionin tasolla.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Zsolt László Becsey otti puheeksi kysymyksen lainoihin liittyvistä ehdoista. Toteaisin vain, että ehdoista keskustellaan hallitusten ja kaikkien jäsenvaltioiden kanssa neuvostossa, joten niitä ei aseteta yksipuolisesti.

Usea puhuja nosti esiin kysymyksen oikeusperustasta, jolle tämä ehdotus on tehty. Komission on harkinnut 100 artiklan käyttämistä EU:n maksutasetuen uuden välineen perustana. Koska asia on kuitenkin kiireellinen ja jotta jatkuvuus varmistetaan, on ollut reilua pysytellä nykyisissä oikeusvälineissä ja rajoittaa jäsenvaltioille myönnettävää keskipitkän ajan rahoitustukea koskevasta järjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 tarkistusta minimiin eli Eurooppa-neuvoston sopimaan nostettuun ylärajaan saakka, ja tekemällä joitakin tarpeellisia teknisiä parannuksia, jotka vaikuttavat tarpeellisilta viime syksystä saakka täytäntöön pannun maksutasejärjestelyn perusteella. Usea puhuja käsiteli juuri tätä kohtaa.

Kiitän vielä kerran Euroopan parlamenttia tehokkuudesta, jolla se on käsitellyt tätä nimenomaista asiaa.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, on totta, että haluaisimme joskus komission osoittavan samaa vastuuntuntoa ja tehokkuutta kuin Euroopan parlamentti.

Haluaisin sanoa Zsolt László Becselylle, että mielestäni päätöslauselmassa, josta äänestämme täällä parlamentissa, korostetaan selvästi euroalueen jäsenyyteen liittyviä kysymyksiä sekä sen merkitystä, että yhteisvastuullisuuden käsite elvytetään Euroopan unionissa, ja se on yksi syistä miksi tuemme ehdotusta voimakkaasti.

Arvoisa komission jäsen, 100 artiklan kohdalla ongelmana ei ole sen tietäminen, aiotaanko 100 artiklaa käyttää, vaan sen tietäminen, otammeko Euroopan unionissa lopultakin käyttöömme kaikki välineet kriisin todellisuuden ja sen mahdollisen tulevan kehityksen käsittelemiseksi.

Katsomme, että komission on pantava täytäntöön sekundaarilainsäädäntöä niin, että se voi tulevaisuudessa käyttää 100 artiklaa ratkaistakseen euroalueen ongelmia, joihin tänään äänestettävää 50 miljardia euroa ei voida käyttää.

Tämä on Euroopan parlamentin kannan henki, ja toivon, että komissio kuulee tämän viestin, oli sitten kyse järjestelyistä, kriisin hoitamisen vaatimista välineistä tai yhteisymmärryspöytäkirjojen laatimisen ehdoista ja kyseisten lainojen ehdollisuudesta neuvotteluissa kyseisten jäsenvaltioiden kanssa.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan perjantaina 24. huhtikuuta.

(Istunto keskeytettiin klo 11.20 ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

6. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Hyvät naiset ja herrat, toivotan teidät kaikki lämpimästi tervetulleeksi. Olen erityisen iloinen siitä, että olemme saaneet vieraaksemme Tšekin ulkoasiainministerin Karel Schwarzenbergin. Arvoisa ulkoministeri, toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

(Suosionosoituksia)

Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Euroopan parlamentin istuntokalenteri - 2010

6.2. Euroopan yhteisön ja Pakistanin välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus (A6-0188/2009, Paolo Costa)

6.3. EY:n sitoutuminen Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöön N:o 61 (A6-0243/2009, Helmuth Markov)

6.4. Eläinten terveyttä koskevat vaatimukset elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (A6-0248/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.5. Tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettava kauppajärjestelmä (A6-0249/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.6. Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen (A6-0207/2009, Jan Cremers)

– Ennen äänestystä:

Jan Cremers, esittelijä. – (NL) Voin puhua lyhyesti. Keskustelimme asian ensimmäisessä käsittelyssä vähemmän kuin vuosi sitten. Silloin me parlamenttina vaadimme parempaa tiedotusta työntekijöille tai unionin kansalaisille, jotka liikkuvat vapaasti. Euroopan parlamentin aloitteesta ministerineuvoston määriteltyä kantansa neuvottelut käynnistyivät, ja niissä me onnistuimme saavuttamaan onnistuneen lopputuloksen.

Kiitän ennen kaikkea kollegoitani sekä erityisesti Jean Lambertia. Onnistuimme hyvin yhteistyössä Euroopan komission kanssa. Myös puheenjohtajavaltio Tšekki tunnusti asian merkityksen, ja mielestäni saavutimme hyvän tuloksen, varsinkin niiden kannalta jotka haluavat liikkua vapaasti EU:ssa. Haluaisin lopettaa tähän.

6.7. Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen: täytäntöönpanomenettely (A6-0204/2009, Jean Lambert)

– Ennen äänestystä:

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi kaikkia kollegoita, jotka ovat osallistuneet tähän viiden viime vuoden aikana, sekä komissiota ja neuvostoa niiden työstä asetuksen täytäntöönpanossa.

Sosiaaliturvajärjestelmiä on sovitettu yhteen vuodesta 1971 lähtien – se ei ole uutta kuten jotkut luulivat viime kerralla kun keskustelimme asiasta – ja tästä asetuksesta keskustellaan rajatylittävän terveydenhuollon yhteydessä torstaiaamuna. Tämä on juuri se asetus, johon siinä viitataan, ja tämä on sen täytäntöönpanoa.

Uskomme saavuttaneemme huomattavaa edistystä ainakin sähköisten viestintävälineiden alalla, ja ne toivottavasti nopeuttavat prosessia kaikkien kansalaisten kohdalla, mutta me parlamentissa uskomme, että olemme lisänneet kansalaisten oikeuksia tässä prosessissa ja että heillä on nyt oikeus paljon enempiin tietoon ainakin niiden tapauksessa, jotka on lähetetty tekemään työtä. Uskomme myös, että olemme saavuttaneet hienoista edistystä määräaikojen alalla – vaikka asia onkin jäsenvaltioiden päätettävissä.

Tämä on tärkeää: se tarkoittaa nyt sitä, että voimme antaa tarkistetun asetuksen ja toivottavasti se toimii nopeammin ja kaikkien kansalaisten eduksi. Kiitän vielä kerran kaikkia kollegoita, jotka ovat antaneet panoksensa tähän pitkään, vaikeaan mutta toivottavasti erittäin hyödylliseen tulokseen.

(Suosionosoituksia)

6.8. Eurooppalainen metrologian tutkimus- ja kehitysohjelma (A6-0221/2009, Erika Mann)

– Ennen äänestystä:

Erika Mann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, syy siihen, että voimme saada tämän menettelyn päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä on se, että olemme onnistuneet tekemään erinomaista yhteistyötä ryhmäjaon yli ja muiden toimielinten kanssa. Siitä kiitän erityisesti kollegoitani, neuvostoa, komissiota, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sihteeristöä, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa sekä tietysti laajaa tutkijoiden joukkoa kaiken takana.

Ulottuvillamme on nyt eurooppalainen tutkimus, kun 22 kansallista metrologian instituuttia tekevät tulevaisuudessa yhteistyötä. Se saa aikaan merkittävää eurooppalaistumista mittaamisen tärkeällä alalla. Sen lisäksi tulevaisuudessa tehostetaan yhteistyötä niissä viidessä jäsenvaltiossa, jotka eivät vielä osallistu tähän integraatioon. Olemme päässeet tähän 169 artiklan keinoin ja sovellamme sitä, kun koordinoimme jäsenvaltioiden ja EU:n tutkimusvaroja. Kyseessä on 200 miljoonaa euroa, ja se antaa meille mahdollisuuden toteuttaa yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä.

Mittauksista koskeva tutkimus kattaa monia aloja, diabeteksestä nanoteknologiaan tai avaruusalaa, ja se on tulevaisuudessa tärkeää koko standardoinnin alalle hiilidioksidipäästöjen osalta. Niinpä toistan erityiset kiitokseni kaikille osallistujille. Toivon, että tämä johtaa tulevaisuudessa tehostettuun eurooppalaiseen yhteistyöhön tällä erittäin tärkeällä tutkimusalalla.

6.9. Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuudet (A6-0115/2009, Caroline Lucas)

6.10. Raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistaso (A6-0214/2009, Miloslav Ransdorf)

6.11. Elintärkeiden infrastruktuureiden varoitusjärjestelmä (CIWIN) (A6-0228/2009, Luca Romagnoli)

6.12. Julkisuuden henkilöiden eurooppalainen suojeleverkosto (A6-0193/2009, Gérard Deprez)

6.13. Puuvilla-alan kansalliset rakenneuudistusohjelmat (A6-0200/2009, María Isabel Salinas García)

– Ennen äänestystä:

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, sen jälkeen kun uusi puuvilla-alan uudistus hyväksyttiin kesäkuussa 2008, on tehty paljon työtä rakenneuudistusohjelmien laatimiseksi suurimmissa puuvillaa tuottavissa jäsenvaltioissa.

Tämä ehdotus on komission vastaus neuvoston pyyntöön ehdottaa mukautuksia kyseisten uudistusohjelmien puitteisiin. Tärkein mukautus koskee mahdollisuutta ottaa käyttöön kahdeksan vuoden ohjelma neljän vuoden ohjelman sijasta, mikä mahdollistaa paljon voimakkaammat uudistustoimet.

Komissio kiittää esittelijää tuesta komission ehdotukselle.

Puhemies. – (DE) Olemme tyytyväisiä, kun komissio kehuu työtämme; niin sen pitäisi aina olla.

6.14. Alpeja koskevan yleissopimuksen soveltaminen liikenteen alalla (pöytäkirja liikenteestä) (A6-0219/2009, Reinhard Rack)

– Ennen äänestystä:

Reinhard Rack, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, se, että EU ratifioi Alpeja koskevan yleissopimuksen liikennepöytäkirjan, on pieni mutta täydellisesti muotoiltu pala EU:n uuden liikennepolitiikan palapeliin. Jäljelle jäävät vielä kysymykset liikenteen tehokkuudesta, sujuvuudesta ja turvallisuudesta, ja niihin me lisäämme huolestamme, jotka koskevat reittien lähellä asuvia ihmisiä sekä reittien lähiympäristöä. Sillä lähetetään tärkeä viesti. Erityisesti 15 vuoden EU-jäsenyyden jälkeen meitä itävaltalaisia rauhoittaa se tosiasia, että me esittelimme Euroopan yhteisölle monet näistä kysymyksistä ja että se on saanut EU:n tarttumaan näihin kysymyksiin.

Paljon kiitoksia kaikille parlamentin jäsenille, jotka ovat antaneet panoksensa tähän asiaan.

6.15. Lisätalousarvio 2/2009 (A6-0192/2009, Jutta Haug)

6.16. Lisätalousarvio 3/2009 (A6-0194/2009, Jutta Haug)

6.17. Aldo Patriciellon parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

6.18. Renato Brunettan parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö (A6-0195/2009, Aloyzas Sakalas)

6.19. Antonio Di Pietron koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A6-0197/2009, Aloyzas Sakalas)

6.20. Hannes Swobodan parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A6-0190/2009, Aloyzas Sakalas)

– Ennen äänestystä:

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, halusin vain ilmoittaa, että en osallistu tähän äänestykseen.

6.21. Liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskeva talousarvion täytäntöönpanon valvonta (A6-0181/2009, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou)

6.22. Tuomioiden tehokas täytäntöönpano Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys (A6-0252/2009, Neena Gill)

6.23. Vuosikertomus vetoamusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2008 (A6-0232/2009, Mairead McGuinness)

6.24. Naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen valiokuntien ja valtuuskuntien työssä (A6-0198/2009, Anna Záborská)

6.25. Sähkön sisämarkkinat (A6-0216/2009, Eluned Morgan)

– Ennen äänestystä:

Eluned Morgan, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on luopunut ensimmäisen käsittelyn aikana esittämästään sähkö- ja kaasudirektiiviä koskevasta kannasta. Selitän lyhyesti miksi.

Mietintö, sellaisena kuin se on nyt, on kaukana täydellisestä, mutta me katsomme saavuttaneemme huomattavia etuja Euroopan unionin energiankuluttajille. Olemme tuoneet energiaköyhyyttä koskevan kysymyksen EU:n toimintasuunnitelmaan ensimmäistä kertaa ja olemme varmistaneet kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuuden ja antaneet heille entistä suuremman roolin uuden järjestelmän valvonnassa.

Haluaisimme kuitenkin kannustaa komissiota sekä erityisesti kilpailuviranomaisia jatkamaan työtään sen varmistamiseksi, että yritykset, jotka omistavat tuotanto- ja siirtojärjestelmiä, noudattavat sääntöjä eivätkä käytä asemaansa hyväksi.

Kiitän kollegoitani kaikesta avusta, jota he ovat antaneet vuosien varrella.

6.26. Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöelin (A6-0235/2009, Giles Chichester)

6.27. Verkkoon pääsyn edellytykset rajat ylittävässä sähkön kaupassa (A6-0213/2009, Alejo Vidal-Quadras)

6.28. Maakaasun sisämarkkinat (A6-0238/2009, Antonio Mussa)

6.29. Maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyn ehdot (A6-0237/2009, Atanas Paparizov)

6.30. Yhteentoimivuusratkaisut eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) (A6-0136/2009, Dragoș Florin David)

6.31. Torjunta-aineiden levityskoneet (A6-0137/2009, Leopold Józef Rutowicz)

–Ennen tarkistuksesta 39 toimitettua äänestystä:

Leopold Józef Rutowicz, esittelijä. – (PL) Heinäkuussa 2006 komissio esitteli strategian, jonka tavoitteena oli vähentää torjunta-aineiden yleistä riskiä ja haittavaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Kyseisen strategian viimeinen osatekijä on ehdotus direktiiviksi torjunta-aineiden levityskoneista, jolla muutetaan koneita koskevaa direktiiviä 2006/42/EY. Direktiivissä annetaan vaatimuksia, jotka soveltamisalaan kuuluvien koneiden olisi täytettävä, jotta voidaan rajoittaa torjunta-aineiden haittavaikutuksia ympäristölle, koneen käyttäjälle ja lähiympäristölle. Näillä vaatimuksilla pienennetään asetusten ja joidenkin jäsenvaltioiden noudattamien menettelyjen välisiä eroja torjunta-aineiden käytössä, varmistetaan ympäristönsuojelun yhdenmukainen taso yhteisössä ja mahdollistetaan kyseisten koneiden vapaa liikkuminen EU:n markkinoilla, mikä on erityisen merkittävää pk-yrityksille, jotka useimmiten tuottavat tämäntyyppisiä laitteita.

Ehdotusluonnos ja ehdotetut tarkistukset olivat keskustelun aiheena työpajoissa, kokouksissa neuvoston, komission, varjoesittelijöiden ja sidosryhmien edustajien kanssa sekä kolmikantakeskusteluissa. Koska erityyppisten koneiden tekniset erot ovat suuret – koneet vaihtelevat yksinkertaisista käsikäyttöisistä koulutetun henkilöstön käyttämiin koneisiin – joitakin tarkistuksia ei hyväksytty, ja päätettiin että ne sisällytetään Euroopan standardointikomitean kehittämiin normeihin komission pyynnöstä. Sen ansiosta päästiin yksimielisyyteen, tarkistus 39 hyväksyttiin, ja neuvosto on vahvistanut tämän kannan.

Kiitän erityisesti varjoesittelijöitä, komission ja neuvoston edustajia, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan hallintoa sekä sidosryhmiä avusta ja yhteistyöstä. Ehdotan direktiivin hyväksymistä, millä edistetään ympäristön, toimijoiden ja heidän lähiympäristönsä suojelua torjunta-aineita käytettäessä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio kiittää esittelijää Leopold Józef Rutowiczia työstä ja ponnisteluista ehdotuksen käsittelyssä.

Komissio on tyytyväinen kompromissitarkistukseen 39 ja odottaa ehdotuksen nopeaa hyväksymistä sen suuntaisesti.

Komissio haluaisi antaa seuraavan lausunnon: ”Komissio tukee liitteen I 2.4 kohdan sisältämiä keskeisiä vaatimuksia ja antaa Euroopan standardointikomitean tehtäväksi kehittää yhdenmukaiset normit kullekin torjunta-aineiden levityskoneiden luokalle parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden pohjalta ympäristön tahattoman torjunta-aineille altistumisen välttämiseksi. Normeilta vaaditaan erityisesti kriteereitä ja teknisiä erittelyjä, jotka koskevat mekaanisten suojen asennusta, tunnelimenetelmää ja ilma-avusteisia laitteita vesilähteen saastumisen estämiseksi täytön ja tyhjennyksen aikana, sekä täsmällisiä erittelyjä valmistajan

ohjeita varten torjunta-aineiden kulkeuman estämiseksi ottaen huomioon kaikki olennaiset parametrit, kuten suuttimen paine, puomin korkeus, tuulen nopeus, ilman lämpötila ja kosteus sekä ajonopeus.”

6.32. Renkaiden polttoainetehokkuutta koskeva merkintä (A6-0218/2009, Ivo Belet)

6.33. Asetuksen (EY) N:o 717/2007 (matkapuhelimet) ja direktiivin 2002/21/EY (sähköinen viestintä) muuttaminen (A6-0138/2009, Adina-Ioana Vălean)

– Ennen äänestystä:

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän on pieni muutos, jota neuvosto on pyytänyt, jotta voidaan poistaa tekstiviestien ylärajoihin ja katkaisurajoihin sovellettavien vaihtokurssien epäjohdonmukaisuus. Siksi, kuten neuvoston kanssa on sovittu, alkuperäisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdan loppuun pitäisi lisätä seuraava teksti, joka on muutosasetuksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohta: ”Samoja viitekursseja sovelletaan 4 a ja 4 b artiklassa sekä 6 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maksujen tarkistamiseen vuosittain, jos nämä maksut on ilmaistu muuna valuuttana kuin euroina.”

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

6.34. Tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevat vaatimukset sulautumisissa ja jakautumisissa (A6-0247/2009, Renate Weber)

– Ennen tarkistetusta päätöslauselmasta toimitettua äänestystä:

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen Renate Weberin mietinnön hyväksymiseen, jonka tulos on kompromissiteksti tietojen ilmoittamisesta ja asiakirjoja koskevista vaatimuksista osakeyhtiöiden sulautumisissa ja jakautumisissa. Vaikka komissio oli mennyt alkuperäisessä ehdotuksessaan vieläkin pidemmälle, kompromississa säilytetään huomattava osa komission alkuperäisen ehdotuksen säästöpotentiaalista, joka on yhteensä 172 miljoonaa euroa vuodessa.

Hallinnollisen rasituksen keventäminen etenee, ja se tukee kasvun mahdollisuuksia ja EU:ta elvytystä.

6.35. Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen (uudelleenlaatiminen) (A6-0413/2008, Peter Skinner)

– Ennen äänestystä:

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan ja ihailen Euroopan parlamentin tehokkuutta Solvenssi II -asian käsittelyssä ja kompromissihaluunne.

EU haluaa Solvenssi II -hankkeella luoda nykyaikaiset puitteet vakuutusvalvonnalle, joka on sitten virallista vakuutusosalalle ja vakuutuksen haltijoille.

Henkilökohtaisesti olen pahoillani ryhmätukijärjestelmän poistamisesta, koska siinä hukattiin tilaisuus edistyä ryhmävalvonnan alalla. Komissio tukee kuitenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston välistä sopimusta, jos se hyväksytään äänestyksessä.

Tarina ei tietenkään pääty tähän. Paljon työtä on vielä jäljellä: täytäntöönpanotoimet on saatava valmiiksi ennen lokakuuta 2012, jotta jäsenvaltiot ja toimiala saavat riittävästi aikaa valmistella Solvenssi II:n käyttöönottoa.

Voin vakuuttaa, että komissio hoitaa tehtävänsä helpottaakseen tätä prosessia, jotta nämä paljon myöhässä olevat uudistukset saadaan toteutettua käytännössä mahdollisimman nopeasti kaikkien asianomaisten eduksi.

6.36. Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa

– Ennen äänestystä:

Karel Schwarzenberg, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, muistuttaisin teitä siitä, että neuvosto on aina tutkinut Euroopan parlamentin kantoja ja päätöslauselmia erittäin kiinnostuneena ja tarkkaavaisena. Samalla neuvosto on ottanut ihmisoikeuskysymyksen erittäin vakavasti, mistä todistavat Euroopan unionin sopimussuhteet maailman eri puolilla sijaitsevien valtioiden kanssa.

Euroopan unionin sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän välisen Cotonoun sopimuksen puitteissa on vuoden 1995 jälkeen ollut yli 15 tapausta, joissa yhteisö on keskeyttänyt sopimuksen soveltamisen osittain tai kokonaan joidenkin valtioiden kohdalla ihmisoikeuslausekkeeseen liittyvien velvollisuuksien laiminlyömisestä.

Tiedätte varmasti myös pakotteista, jotka neuvosto määräsi Uzbekistania vastaan Andižanin tapahtumien jälkeen vuonna 2005. Tietysti Turkmenistanissa on vielä paljon tehtävää ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen sekä demokratian alalla.

Me pyrimme jatkossakin ajamaan erityisesti kaikkien poliittisten vankien vapauttamista, Punaisen Ristin kansainvälisen komitean vapaata pääsyä vankien luo, ulkomaanmatkoja koskevien rajoitusten poistamista sekä tiedotusvälineiden vapautta kansalaisyhteiskunnassa. Sopimuksen mukaisesti olemme sitoutuneet asianmukaisiin toimiin, mukaan luettuna tarvittaessa Turkmenistanin kanssa tehdyn sopimuksen jäädyttäminen, jos ihmisoikeuksia rikotaan, kuten sopimuksessa todetaan.

Charlie McCreevy, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on pannut huolellisesti merkille Euroopan parlamentin huolet demokratian ja ihmisoikeuksien tilanteesta Turkmenistanissa. Suhtaudumme myönteisesti yhteiseen päätöslauselmaesitykseen, jonka mukaan väliaikaisen kauppasopimuksen tekeminen olisi hyvä ensimmäinen askel, joka antaisi meille mahdollisuuden vahvistaa suhteita Turkmenistaniin myönteisen jatkokehityksen ja yhteistyön edistämiseksi.

Komissio tuntee parlamentin huolet mahdollisuudesta sopimuksen jäädyttämiseen. Muistan kollegani Benita Ferrero-Waldnerin viime kuun keskustelussa esittämän lausunnon, että väliaikainen kauppasopimus (1 artikla) ja kumppanuus- ja yhteistyösopimus (2 artikla) sisältävät ihmisoikeuslausekkeitä, jotka muodostavat kyseisten sopimusten keskeisen osan. Kyseisten määräysten ohella väliaikaisen kauppasopimuksen 28 artikla ja kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 94 artikla antavat kummallekin osapuolelle mahdollisuuden ryhtyä asianmukaisiin toimiin vakavien sopimusrikkomusten tapauksessa. Komission näkemyksen mukaan näihin toimenpiteisiin voidaan lukea myös sopimuksen jäädyttäminen.

Komissio seuraa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tiiviisti Turkmenistanin ihmisoikeustilannetta ja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentin asiasta vastaaville elimille. Jos parlamentti suosittelee toimenpiteitä raportoitujen väliaikaisen kauppasopimuksen keskeisten osien vakavien rikkomusten takia, erityisesti ihmisoikeuksien tapauksessa, komissio harkitsee vakavasti parlamentin suositusten noudattamista ehdotuksissaan neuvostolle.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtajan ja komission jäsenen julistukset ovat erittäin mielenkiintoisia, koska ne osoittavat Euroopan parlamentin olevan oikeassa, kun se vaatii, että Turkmenistanin kanssa allekirjoitettavaan uuteen kauppasopimukseen liitetään ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Se on Euroopan unionin tekemien kauppasopimusten peruserä.

Koska Turkmenistanissa kuitenkin tapahtuu tälläkin hetkellä valtavasti ihmisoikeusrikkomuksia, uskon, että paras tapa noudattaa tätä filosofiaa on lykätä uutta kauppasopimusta, jota ehdotatte meille, eikä antaa sille hyväksyntää, jota meiltä tänään pyydetään.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on keskustelussaan ja asiakirjoissaan pyytänyt komissiota ja neuvostoa toteamaan, että jos parlamentti pyytäisi sopimuksen jäädyttämistä tai purkamista, ne tekisivät niin.

Toteamukset olivat kovin erilaisia. Neuvoston puheenjohtaja ei ilmaissut minkäänlaista mielipidettä siitä, miten neuvosto reagoisi, jos parlamentti pyytäisi sitä. Komission jäsen totesi vain, että komissio harkitsisi mitä tehdä, jos parlamentti esittäisi tämän pyynnön. Haluan sanoa, ettei komissio eikä neuvosto ole millään tavoin vastannut parlamentin pyyntöihin, ja siksi voin vain suositella, että vedämme tukemme tältä ehdotukselta.

(Suosionosoituksia)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme nyt keskustelleet Turkmenistanista kolme ja puoli vuotta Euroopan parlamentin eri valiokunnissa. EU:lla on sopimuksia, joita myös parlamentin on noudatettava, vaikka emme aina pitäisi siitä.

Tänään olemme onnistuneet saamaan neuvoston ja komission lausunnoissa lupaukset, jotka ovat mahdollisia EU:n sopimusten puitteissa. Komissio ja neuvosto ovat luvanneet harkita vakavasti parlamentin tahdon noudattamista, kun tämä antaa lausuntoja tai mahdollisesti vaatii sopimuksen jäädyttämistä.

Kuten me kaikki tiedämme, siinä on kaikki mitä parlamentti voi toivoa EU:n sopimusten puitteissa. On yksi virhe, jota meidän ei pitäisi tehdä, ja se on ottaa suhteet johonkin valtioon panttivangiksi Euroopan parlamentin vallan lisäämiseksi. Kehotan teitä tunnustamaan neuvoston ja komission lausunnot. Siinä oli kaikki mitä voitiin toivoa. Tätä taustaa vasten ja näissä olosuhteissa pyytäisin teitä tukemaan sopimuksen allekirjoittamista.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, jos tämä ei ollut ryhmän puolesta, niin pyydän lykkäystä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta.

(Asian palauttamista valiokuntaan koskeva pyyntö hylättiin.)

6.37. Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistan kanssa (A6-0085/2006, Daniel Caspary)

6.38. Yhteisön puitteet ydinturvallisuudelle (A6-0236/2009, Gunnar Hökmark)

6.39. Yhteisön valvontajärjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi (A6-0253/2009, Raül Romeva i Rueda)

6.40. Kalavarojen säilyttäminen teknisten toimenpiteiden avulla (A6-0206/2009, Cornelis Visser)

6.41. Euroopan yhteinen maahanmuuttopolitiikka (A6-0251/2009, Simon Busuttil)

6.42. Vihreä kirja Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa (A6-0224/2009, Eva Lichtenberger)

7. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– Euroopan parlamentin istuntokalenteri - 2010

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, saatatte ajatella, että koska jätän Euroopan parlamentin heinäkuussa, minulla ei pitäisi olla mielipiteitä parlamentin ohjelmasta vuodelle 2010. Pettäisin kuitenkin ne, jotka ovat lähettäneet minut tänne 10 viime vuoden ajan, jos en käyttäisi tätä tilaisuutta protestina sitä vastaan, että parlamentti yleensäkin kokoontuu Strasbourgissa. Se on hävytöntä veronmaksajien varojen tuhlausta. Siihen ei ole mitään syytä: Brysselissä on asianmukainen parlamenttirakennus. Kun mainitsen sen ihmisille Yhdistyneessä kuningaskunnassa – kustannukset ja vaivan siitä kun kaikki tulevat tänne – he ovat täysin tyrmistyneitä, erityisesti taloudellisesti tiukkana aikana, siitä että meidän on noudatettava tätä tapaa. On tullut aika lopettaa Strasbourgin farssi, varmistaa se, että Euroopan parlamentti toimii vain Brysselissä ja toteuttaa selviä julkisten varojen säästöjä parempia tarkoituksia varten.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, joka vuosi puheenjohtajakokous jättää erilaisia tarkistuksia pyrkien varmistamaan sen, että vietämme Strasbourgissa enemmän aikaa kuin meidän pitäisi. Itse asiassa vietämme Strasbourgissa enemmän aikaa kuin kukaan haluaisi, koska pelkästään

tänne tuleminen vaatii useimmilta ihmisiltä lähes koko päivän matkustamista. Meidän ei pitäisi päättää lainkaan Strasbourgin tulemisesta.

Yksi ylimääräinen oikeus, jonka haluaisin antaa Euroopan parlamentille, on oikeus valita kokoontumispaikka. Kollegani Bernd Posselt tunnustaa, että siitä on jotain paikallista etua poliitikoille, jotka asuvat tämän paikan lähellä. Meille kaikille ei ole kuitenkaan helppoa vain tulla rajan yli Saksasta. Kestää yli päivän saada tänne äänestäjiä – ihmisiä, jotka haluavat vierailla täällä nähdäkseen miten tämä parlamentti toimii. Meillä on Brysselissä moitteettomat tilat. Meidän ei pitäisi äänestää Strasbourgissa vietettävän ajan lisäämisestä: meidän pitäisi äänestää siitä eroon pääsemisestä.

– Mietintö: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on vain yksi asia, ja se on skandaalimainen Espanjan maa-alueiden takavarikointia koskeva laki, joka on ollut vetoamusvaliokunnan käsiteltävänä muodossa tai toisessa kuuden viime vuoden ajan. Koko parlamentissa kaikilla meillä on äänestäjiä, kaikista kansallisuuksista, jotka ovat kärsineet kaupunkirakentamista koskevan lain varjolla tehdyistä väärinkäytöksistä Espanjan rannikoilla, kuten myös tuhannet Espanjan kansalaiset.

Monet espanjalaiset parlamentin jäsenet molemmista puolueista ovat häpeällisesti estäneet asian käsittelyn täällä parlamentissa, ja haluaisin vedota erityisesti espanjalaisen Partido Popularin kollegoihin, jotta he muistaisivat omaisuuden koskemattomuuden merkityksen. Kaikista ihmisistä juuri heidän pitäisi ymmärtää – tuntien historiansa ja tietäen mitä tapahtui toisessa tasavallassa kun omistusoikeus oli epävarma – miten tärkeää on se, että ihmiset tuntevat, että heidän saantokirjansa eivät joudu valtion väärinkäytösten kohteeksi.

– Mietintö: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin sanoa Záborskán mietinnöstä, että minusta se on oikeasuuntainen. On erittäin tärkeää, että tasa-arvo voi toteutua parlamentin eri tehtävissä niin valiokunnissa kuin valtuuskunnissakin.

On myös erittäin tärkeää, että kun ehdokaslistoja asetetaan Euroopan parlamentin vaaleihin, myös niillä voi olla yhtä paljon miehiä ja naisia ehdokkaina.

Me tarvitsemme toinen toisiamme, ja toivon asioiden kehittyvän siihen suuntaan, että me pääsemme jonakin päivänä siihen tilanteeseen, että sukupuolet eivät enää näyttele yhtä suurta roolia kuin osaaminen ja asiantuntemus. Kun parlamentissa tehdään päätöksiä, kaikista tärkeintä on, että me saamme valiokuntiin osaavia ja asiantuntevia henkilöitä, miehiä ja naisia. Siten kaikilla olisi yhteinen, selkeä näkemys paremman tulevaisuuden ja paremman Euroopan rakentamisesta osaamisen kautta.

– Mietintö: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, perustamalla Euroopan yhteinen verkko voidaan saavuttaa valtavia säästöjä. Jossain päin Eurooppaa on joka hetki ylimääräistä sähköä, ja kansallisten rajojen murtaminen vähentää huomattavasti riippuvuuttamme tuontienergiasta. Valitettavasti emme kuitenkaan ole tänään äänestäneet mietinnöissä tällaisesta integraatiomallista – vapaisiin markkinoihin perustuvasta, hajautetusta, orgaanisesta mallista. Sen sijaan etenemme kohti yhdenmukaistamista, kiinteitä hintoja, suojelua sekä yhteistä neuvottelukantaa Venäjän ja muiden kolmansien osapuolten kanssa. Euroopan unionissa vallitsee perustavanlaatuinen ideologinen kahtiajako, jossa toisella puolella ovat keskinäiseen tuotteiden tunnustamiseen perustuvat vapaat markkinat ja toisella puolella kuluttajien valinnanvaran supistaminen, tuottajien suojelu ja viranomaissäätely.

Mielestäni se on erityisen vaarallista Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaiselle maalle. Vielä kaksi vuotta sitten olimme EU:n ainoa nettoenergiantuottaja. Vielä nytkin olemme lähes tasapainossa. Yhteinen energiapolitiikka voisi muuttua meille samanlaiseksi kuin yhteinen kalastuspolitiikka, jossa olemme ainoa maa, joka antaa huomattavan panoksen yhteiseen pottiin, josta kaikki muut sitten ottavat osansa tasaveroiselta pohjalta.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin jatkan, kiitän esittelijää Eluned Morgania. Tiedän, että hän aikoo jättää Euroopan parlamentin ja vaikka emme ole aina samaa mieltä asioista, uskon kaikkien olevan samaa mieltä siitä, että hän on tehnyt valtavasti työtä tämän mietinnön eteen.

Tiedämme kaikki, jos tarkastelemme liberalisaation historiaa EU:ssa, että televiestinnän vapauttaminen on ollut suuri menestys ja tarjonnut valinnanvaraa, alempia hintoja ja parempia palveluja kuluttajille kaikkialla EU:ssa. On häpeä, että postimarkkinat sekä erityisesti energiamarkkinat ovat jääneet jälkeen tässä suhteessa.

Tämä on varmasti muutama askel oikeaan suuntaan, mutta meidän on vielä selvitettävä kysymykset verkon eriyttämisestä ja myös muille markkinoille pääsystä.

Ei ole oikein, että jotkut markkinat, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan markkinat, ovat avoinna kilpailulle ja saksalaiset ja ranskalaiset yritykset pääsevät Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille, kun taas Saksa ja Ranska estävät Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden maiden yritysten päästyn omille markkinoilleen. Protektionismin aika on ohi. Nyt on aika uskoa markkinoihin.

– Mietintö: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan todeta Ivo Beletin mietinnöstä, että se on hyvä. On erittäin tärkeää kiinnittää huomiota siihen, että me olisimme kaikilla tavoin liikenteessä ja muuallakin energiaystävällisiä, säästäisimme energiaa ja toimisimme tehokkaasti.

Tähän pitäisi pyrkiä myös renkaiden tapauksessa. Kun me puhumme liikenteestä ja renkaista tässä nimenomaisessa mietinnössä, on kuitenkin tärkeää muistaa, että turvallisuus on tärkein asia, josta ei pidä koskaan tinkiä.

Kyseisessä asiassa on löydettävä oikeanlainen tasapaino. Renkaiden valmistuksessa energiatehokkuus ei saa lyödä korville turvallisuutta, eli haluttaessa varmistaa energiatehokkuus ja lisätä sitä, samalla on huolehdittava siitä, ettei turvallisuus heikkene vähääkään, koska nimenomaan moottoreilla, pienillä teillä, kaikkialla, turvallisuuden täytyy olla ensisijainen ja tärkein tavoite, kun me kehitämme eurooppalaista liikennettä.

– Mietintö: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää ensinnäkin mietinnön esittelijää Văleania hyvästä mietinnöstä. On erittäin tärkeää, että me voisimme tulevaisuudessa päästä Euroopan alueella siihen, että yhteisillä sisämarkkinoilla koko Euroopan laajuisesti kännykkäpuhelujen hinnat voisivat laskea ja olla yhdenmukaiset.

Tällä hetkellä ongelmana on se, että kun me siirrymme maasta toiseen, me joudumme usein ostamaan uusia liittymiä, tai jos me emme osta uutta liittymää, niin silloin me joudumme maksamaan aivan huikeita summia.

On tärkeää, että ihmisten ja työvoiman vapaan liikkuvuuden vallitessa ja rakennettaessa yhteistä talousaluetta – jonka itse asiassa pitäisi jo olla toiminnassa unionin tasolla – myös mobiilihinnoissa saataisiin aikaan yhtenäinen järjestelmä. Se olisi kansalaisten etu.

Euroopan unionin täytyy toimia sillä tavalla, että kansalaisten etu asetetaan etusijalle, ja tässä asiassa me voimme halutessamme toimia siten, että puhelujen hinnat laskevat.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliikunnan tästä mietinnöstä vastaavana valmistelijana olen erittäin ylpeä työstä, jonka teimme avoimuuden lisäämiseksi. Yksi suurista ongelmista on vuosien ajan ollut monien kuluttajien järkytys, kun he palaavat kotiin ja saavat odotettua suuremman laskun.

Jos kuitenkin tarkastelemme mietinnön loppuosaa sekä erityisesti hinnoille asetettavaa rajaa, meidän olisi mielestäni tunnustettava, että hinnat ovat pudonneet joka tapauksessa ilman tätä asetusta. Itse komissio myöntää omien lukujensa perusteella, että useimmat kuluttajat eivät tee verkkovierailuja: 70 prosenttia kuluttajista ei tee lainkaan verkkovierailuja vuoden aikana. Säännöllisiä verkkovierailuja tekevien kuluttajien määrä on paljon alhaisempi. Itse asiassa me alennamme puhelujen ja tiedonsiirron kustannuksia muutamille etuoikeutetuille Euroopan parlamentin jäsenille, komission virkamiehille, eurooppalaisille toimittajille ja liikemiehille.

Toivotaan, että kun yritykset yrittävät saada kyseiset voitot takaisin muualta, ne eivät ala velottaa kotimaisia käyttäjiä – tai varsinkaan köyhiä – enemmän heidän puheluistaan. Toivotaan, että emme ota rahaa köyhiltä rikkaiden halvempien puhelujen maksamiseksi.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Adina-Ioana Vălean mietintöön aiheesta, jossa Euroopan unionin valta on kerrankin täysin hyväksyttävää.

Minun on sanottava, että televiestinnän alalla tilanne on toisinaan täysin sietämätön. Alalla petetään kuluttajia, jotka ovat käyttäneet tällaisia matkapuhelimia ja joiden sopimuksen pitäisi sisältää kansainväliset puhelut ja jotka ovat järkyttyneet, kun ovat nähneet laskunsa. Esimerkiksi minulle kävi niin vasta äskettäin, kun olin

käyttänyt yhtenä päivänä Italiassa internet-yhteyttä kaksi kolme kertaa, sain käytännössä kansallistetulta ranskalaiselta Orange-operaattorilta 1 200 euron laskun, ja toiselta päivältä, jonka vietin aivan Ranskan rajan tuntumassa Evianin ja Geneven välissä, sain 3 000 euron laskun.

Nämä ovat aivan sanoinkuvaamattomia käytäntöjä, suoranaista rosvousta, ja kyseiset operaattorit ovat vastuussa niistä – ne eivät toimi avoimesti kuluttajien suuntaan. Matkapuhelinsopimusten avoimuutta koskevat säännöt on siksi standardoitava Euroopan unionissa.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tietysti kannatamme kaikki alhaisempia maksuja, kun matkustamme ulkomaille matkapuhelimenemme – olisi hullua vastustaa sitä – mutta se on vain yhtälön toinen puoli. Kun velvoitamme täällä parlamentissa operaattorit alentamaan verkkovierailumaksujaan, niiden on otettava rahat muualta, ja se tarkoittaa yleensä maksujen nostamista niiltä, jotka eivät matkusta.

Se tarkoittaa toisin sanoen veroa matkustamattomilta matkustajien hyväksi. Vaalipiirini vuokra-asunnoissa on nuoria, jotka joutuvat nyt maksamaan koekeampia puhelumaksuja, niin että liikemiehet, Euroopan parlamentin jäsenet ja komission jäsenet voivat puhua halvemmalla ulkomailla.

Minun täytyy sanoa, että emme olleet puolueeton osapuoli. Kaikki äänestykseen osallistuneet saavat selvää etua tällaisesta asetuksesta, jota olemme pyrkineet saamaan läpi tällä alalla viime vuoden aikana. Jos haluatte ymmärtää, miten valta on siirtynyt EU:ssa, teidän tarvitsee vain lukea tämä mietintö. ”Kuka ketä?” kysyi Lenin, ehkä poliittisen filosofian kaikkien aikojen ytimekkäimmässä lausunnossa. Kenellä on valta ja kehen hän sitä käyttää? Enää ei ole paljonkaan epäilystä siitä, kenellä valta on: meillä – eurokraateilla.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia tästä puheenvuorosta. Äänestin mietinnön puolesta, koska pidän erittäin tärkeänä sitä, mitä Euroopan parlamentti on tehnyt matkaviestinnän alalla. Kun muistan ensimmäiset työpäiväni Brysselissä, minuutin puhelu maksoi kolme euroa tai enemmän; näiden asetusten ansiosta maksamme nyt rajoitettuja hintoja, ja se on hyödyttänyt kaikkia eurooppalaisia. Muistuttaisin myös siitä, että verkkovierailumaksut ovat olleet erittäin epäselviä. Se koskee erityisesti tekstiviestejä. Samalla kun olemme saaneet suuria säästöjä äänipuheluista, yritykset ovat tehneet liikaa voittoa tekstiviesteillä, eikä sekään ollut kansalaisten etujen mukaista. Mielestäni olemme tällä direktiivillä ja asetuksella edistyneet valtavasti kuluttajien etujen puolustamisessa, ja myös nykyään, nyt kun tiedonsiirto on niin tärkeää ja ihmiset vastaanottavat dataa matkapuhelimillaan, se että kyseisiä maksuja on laskettu, on suuri saavutus Euroopan parlamentilta.

– Mietintö: Peter Skinner (A6-0413/2008)

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen esittelijää Peter Skinneriä mietinnöstä. Hän on tehnyt erinomaista työtä. Urakka on ollut valtava, mutta hän on todella onnistunut erittäin monimutkaisessa lainsäädännössä. Onnittelen myös EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita, jotka ovat saaneet Solvenssi II:n menestyksekkääseen päätökseen.

Se on hyvä esimerkki siitä, miten EU:n pitää toimia yhdessä talouden elvyttämiseksi. Taakat ja ratkaisut jaetaan. EU:n hyväksymä vastatoimi on hyvä esimerkki tiivistä suhteesta rahoitusyhteistyössä. Meidän on toimittava sen varmistamiseksi, ettei koskaan enää tule sellaista pankkikriisiä kuin tämä jossa nyt olemme.

Panin kiinnostuneena merkille sen, että komissio hyväksyi lainatukijärjestelmän Yhdistyneen kuningaskunnan asunnonomistajille. Järjestelmä antaa kotitalouksille, jotka eivät voi maksaa takaisin lainojaan, mahdollisuuden lykätä kaikkia lyhennyksiä ja 70 prosenttia korkomaksuista kahden vuoden ajaksi. Meidän olisi seurattava tarkasti kyseisen järjestelmän edistymistä ja opittava siitä sekä pantava täytäntöön tehokkaita toimia, jotka voisivat helpottaa meidän taakkaamme.

Mielestäni kaikki jäsenvaltiot voivat tarkastella järjestelmää, mutta katson myös, että jäsenvaltioiden rahoituslaitokset voisivat itse helpottaa ihmisten siirtymistä *interest only* -tyyppisiin lainoihin, jos he ovat vaikeuksissa. Koska rahoituslaitokset saavat tukea jäsenvaltioiden hallituksilta, ne voisivat auttaa ihmisiä, jotka ovat joutuneet vaikeuksiin taantuman takia.

– Mietintö: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitan äänestysesitykseni, onnittelen kollegaani Syed Kamallia, joka on juuri pitänyt 100. puheensa täysistunnossa. Jotkut ovat yllättyneitä siitä, että se kesti näinkin kauan! On kuitenkin hyvä saada hänet satasen kerhoon.

Äänestin Gunnar Hökmarkin mietinnön puolesta monista syistä. Lähinnä siksi, että kukapa voisi vastustaa ydinturvallisuutta? Jos puhumme ydinturvallisuudesta ja siitä miten tuotamme energiaa tulevaisuudessa, haluamme varmastikin, että sitä tuotetaan ja että jäte hävitetään mahdollisimman turvallisesti. Äänestin mietinnön puolesta yhtälailla siksi, että haluan lisätä ydinvoiman käyttöä tulevaisuudessa – lisätä sitä Yhdistyneessä kuningaskunnassa – koska en halua enää nähdä uusia tuulimyllyjä ja tuuliturbiineita kauniilla Euroopan maaseudulla. Ne eivät tuota mitään kansallisiin verkkoihimme – itse asiassa ne aiheuttavat lisäharmia kansallisille verkoille – eivätkä ne tuota uusiutuvaa energiaa: ne tuottavat vain hieman vaihtoehtoista energiaa lyhyeksi ajaksi. Kannatan ydinturvallisuutta ja ydinenergiaa.

– Mietintö: Raúl Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, komission typerä ehdotus, alkuperäisessä muodossaan, että sen pitäisi valvoa virkistyskalastusta ja vaatia tuloja ja lupia ja kaikkea muuta, mikä liittyy tällaiseen byrokraatiaan, oli yksi niistä ehdotuksista, jotka perustellusti herättivät huomattavaa vastustusta kyseisen alan lisäksi niiden keskuudessa, joita kiinnostavat kalastukseen liittyvät asiat ja EU:n byrokraatia.

Siksi olen tänään iloinen siitä, että tarkistus 48 on hyväksytty. Sillä palautetaan ainakin jossain määrin jäsenvaltioiden harkintavalta sen suhteen, ryhtyäkö toimiin virkistyskalastuksen lupien ja rekisteröinnin alalla, ja annetaan jäsenvaltioiden arvioida, onko sillä vaikutusta – kun useimmissa jäsenvaltioissa ei ole – virkistyskalastuksen kalatuotantoon. Olen siis iloinen siitä, että tämä komission ehdotus on torjuttu ja että sitä, mikä alkoi huonosti, on parannettu jonkin verran.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, oltuani 10 vuotta täällä parlamentissa en uskonut, että mikään voisi enää yllättää minua, mutta olin järkyttynyt älyttömästä ehdotuksesta ulottaa yhteinen kalastuspolitiikka vapaa-ajan onkijoihin ja vaatia heitä kirjaamaan ylös jokainen saalis ja laskemaan se kansalliseen kiintiöön.

Ehdotusta ei ole poistettu, mutta sitä on parannettu huomattavasti. Sen ovat saaneet aikaan neljä peräänantamatonta ja isänmaallista skottia, jotka edustavat kyseisen maan pääpuolueita, valiokunnassa käydyssä pitkässä ja uuvuttavassa väsytystaistelussa. He ovat Elspeth Attwooll, Catherine Stihler, Struan Stevenson ja Ian Hudgton. Haluan kiittää myös Pohjois-Irlannin parasta ystävää Euroopan parlamentissa, Jim Allisteria, joka puolustaa menestyksekkäästi maakuntansa kumppakin yhteisöä ja perinteitä.

Ongelmana tässä asiassa on valvonta. Ongelmana oli se, että ihmiset eivät noudattaneet voimassa olevaa lainsäädäntöä. Täällä parlamentissa me vaistonvaraisesti annamme lainsäädäntöä mieluummin kuin käytämme käytettävissämme jo olevaa oikeudellista arsenaalia. Toivon, että noudattaisimme – muuallakin kuin vain kalastuksen alalla – periaatetta, että paras tapa ei ole antaa aina uutta lainsäädäntöä, ennen kuin on käytetty loppuun saakka käytettävissä olevat oikeudelliset keinot.

Catherine Stihler (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että tämän päivän Romevan mietintöä koskeva äänestys vakuuttaa eurooppalaiset onkijat siitä, että heidän huolensa on kuultu. Tarkistukset 7 ja 11 menivät läpi vastustuksetta; tarkistus 48 hyväksyttiin äänin 608 puolesta 37 vastaan; tarkistus 49 hyväksyttiin äänin 580 puolesta 54 vastaan; tarkistus 50 sai osakseen laajaa tukea; tarkistus 2 hyväksyttiin yhtenä ryhmänä tarkistusten 7 ja 11 kanssa; tarkistus 92 hylättiin ja myös tarkistus 93 hylättiin, mitä onkijat pyysivät.

Seuraava askel on todellakin se, miten neuvosto käsittelee 47 artiklan sanamuodon muuttamisen. Hyväksyykö se parlamentin ehdottaman sanamuodon vai omaksuuko se erilaisen lähestymistavan? On häpeä, että täällä ei ole neuvostosta ketään vastaamassa tähän kysymykseen. Tämänpäiväinen vihreä kirja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta antaa meille mahdollisuuden muuttaa yhteistä kalastuspolitiikkaa, ja toivon, että jäsenet käyttävät tilaisuutta välittää vihreä kirja mahdollisimman monelle äänestäjälle, jotta heidän äänensä saadaan kuulumaan.

– Mietintö: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Tuntuu siltä, että on saavutettu melkoinen virstanpylväs.

Mietinnöllä on mielenkiintoinen otsikko: "Kalavarojen säilyttäminen teknisten toimenpiteiden avulla". Minun täytyy todellakin sanoa, että jos todellakin haluamme parhaat tekniset toimenpiteet kalavarojen säilyttämiseksi, niitä ei löydetä yhteisestä kalastuspolitiikasta. Tulokset ovat selvillä: yhteisellä kalastuspolitiikalla ei ole onnistuttu säilyttämään kalavaroja. Meidän on aika – ja nyt olemme jo pahasti myöhässä – tarkastella toimivia tuloksia eri puolilta maailmaa.

Katsotaan Islannin esimerkkiä. Siellä on päädytty omistukseen perustuvaan ratkaisuun ja oikeuksiin, joita voidaan luovuttaa eteenpäin. Katsotaan Uuden-Seelannin esimerkkiä. Siellä kalastusalueita koskevat oikeudet ovat periytyneet sukupolvelta toiselle. Molemmat esimerkit osoittavat, että jos luotetaan markkinoihin, oikeusvaltioperiaatteen ja omistusoikeuteen, useimmissa tapauksissa löydetään parempi ratkaisu kuin neuvostotyylisessä keskusjohtoisessa suunnitelmassa, kuten yhteinen kalastuspolitiikka, joka on osoittautunut katastrofiksi. Nyt on aika uskoa markkinoihin.

– **Mietintö: Simon Busuttil (A6-0251/2009)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Selitän nopeasti, miten ryhmämme, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä, äänesti yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa koskevasta mietinnöstäni. Siitä toimitettiin kaksi äänestystä, toinen vaihtoehtoisesta esityksestä ja toinen varsinaisesta mietinnöstä. Äänestimme ensin mainitun puolesta, niin että voisimme poistaa kohdan, jonka parlamentin sosialistiryhmä oli lisännyt ja jolla maahanmuuttajille annetaan äänioikeus. Sitä emme hyväksy, ja äänestimme sitä vastaan myös valiokuntatasolla.

On kuitenkin valitettavaa, että esitys ei mennyt läpi, koska jos se olisi mennyt, kyseinen kohta olisi poistettu. Sen sijaan äänestimme koko mietinnön puolesta, koska katsomme, että mietintö on hyvä ja sisältää Euroopan parlamentin kokonaisvaltaisen ohjelman yhteisen maahanmuuttopolitiikan alalla.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisen maahanmuuttopolitiikan periaatteet, toimet ja välineet: siinä on Simon Busuttilin mietinnön erittäin laaja aihe.

Periaatteet? Euroopan unioni tarvitsee 60 miljoonaa uutta Euroopan ulkopuolelta tulevaa maahanmuuttajaa huolimatta nykyisistä miljoonista työttömistä ja köyhistä kansalaisista, joukkokortisanomisista ja yritysten sulkemisista.

Toimet? Maahanmuuttajien oikeuksien lisääminen, erityisesti äänioikeuden myöntäminen, ja rajattoman pääsyn myöntäminen EU:n alueelle ja työmarkkinoille.

Välineet? Niin kutsuttu positiivinen syrjintä tai epävirallisen pätevyyden tunnustaminen, oli se mitä tahansa, kun taas unionin kansalaisilta vaaditaan muodollinen pätevyys; uuden maahanmuuttajaryhmän, ”ympäristömaahanmuuttajien”, tunnustaminen sekä unionin kansalaisten velvollisuus mukautua väitämättömään tulvaan, jonka eurokraatit ovat suunnitelleet tämän parlamentin avustuksella.

Kaiken tämän sijasta meidän on kiireellisesti käännettävä maahanmuuttovirrat, palautettava sisärajat, pantava täytäntöön todellista perhekeskeistä politiikkaa EU:n väestön lisäämiseksi ja suosittava oman maan ja unionin kansalaisia kaikilla aloilla.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on tämän mietinnön suhteen monia varauksia, joista ensimmäinen koskee, kuten vähän aikaa sitten todettiin, säännöstä, joka tuntuu hämmentävältä aikana, jolloin EU:n ongelmana on palkkojen takuurahasto tai miljoonat ylimääräiset työntekijät. Varautuminen 60 miljoonan uuden maahanmuuttajan tulemiseen ja työskentelyyn EU:ssa on minun mielestäni pöyristyttävä toimi.

Muistuttaisin myös siitä, että samalla kun keskustelemme tulevan maahanmuuton organisoinnista, tapahtuu sellaisia tragedioita – joilta Luojan kiitos vältyttiin Italian humanisuuden ja Maronin hyvän hallintotavan ansiosta – kuin turkkilaisen Pinar-aluksen tapauksessa olisi voinut käydä.

Mitä Eurooppa tekee? Kuten Maroni aivan oikein totesi, 600 tapauksessa Malta on Euroopan unionin rahoituksesta huolimatta epäonnistunut velvollisuudessaan ottaa vastaan ne, jotka matkustivat Pohjois-Afrikan rannikolta ja nousivat maihin Maltaan rannikolla. Kaikissa näissä tapauksissa Italian on täytynyt puuttua asiaan, vaikka Lampedusassa sijaitseva vastaanottokeskuksemme on ylittänyt reilusti kapasiteettinsa, kuten kaikki tiedämme.

Siispä EU, puutu asiaan, anna selkeitä sääntöjä! Pyydämme selvää lisäystä valtioimme rahoitukseen, jotta voimme vastata haasteeseen asianmukaisesti. Euroopan on herättävä ja säänneltävä maahanmuuttovirtoja vakavasti: emme voi jatkaa tätä rataa!

– **Mietintö: Cornelis Visser (A6-0206/2009)**

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Haluan kertoa mielipiteeni kalatalousvaliokunnan mietinnöstä – Cornelis Visserin mietinnöstä – kalavarojen säilyttämisestä. Arvoisa

puhemies, kotimaalleni Latvialle kalastus on äärimmäisen tärkeää, koska meillä on 550 kilometriä rantaviivaa. Koska Latviaa edustaa EU:ssa kahdeksan Euroopan parlamentin jäsentä, emme voi olla kaikissa valiokunnissa, mutta nämä asiat ovat erittäin tärkeitä taloudellemme ja perinteisille elämänmuodoille. Nykyinen asetus, jota tällä mietinnöllä säännellään, ei riitä rannikkokalastuksen suojelemiseksi. Ymmärrän, että liikakalastus on vakava ongelma, mutta liian sääntelyn takia rannikkokalastuksemme on uhattuna, ja itse asiassa kalastajamme ajetaan pois Itämeren rannikoltamme. Euroopan parlamentin olisi mielestäni seuraavaksi huolehdittava siitä, että rannikkovaltiot voivat säilyttää perinteisen elämäntapansa ja myös osallistua käytännössä kalastukseen, sillä nykyään käy usein niin, että kalastajakyliemme on pakko ostaa tuotteensa suurilta yrityksiltä, jotka kalastavat kaukaisilla valtamerialla. Sadat tai jopa tuhannet rannikon asukkaat menettävät työpaikkansa, vaikka kalastus on ollut vuosisatojen ajan heidän pääelinkeinonsa. Kiitos paljon.

Kirjalliset äänestyselitykset

– Mietintö: Helmuth Markov (A6-0243/2009)

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä suositusta, koska Euroopan yhteisön sitoutuminen soveltamaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöä N:o 61 hyötyajoneuvojen hyväksyntää koskevista yhdenmukaisista säännöksistä ohjaamon takaseinän etupuolella olevien ulkonevien osien osalta (tarkistettu sopimus) kuuluu perustamissopimuksen 113 artiklan mukaiseen yhteisen kauppapolitiikan tavoitteeseen, jonka tarkoituksena on poistaa moottoriajoneuvokaupan tekniset esteet sopimuspuolten väliltä.

Yhteisön osallistuminen lisää tämän sopimuksen puitteissa tehdyn yhdenmukaistamistyön arvoa ja voi näin helpottaa pääsyä kolmansien maiden markkinoille. Tämän osallistumisen tuloksena on saavutettava yhtenäisyys tarkistetun sopimuksen nojalla annettujen ”säännöiksi” kutsuttujen säädösten ja alaa koskevan yhteisön lainsäädännön välillä. Tällaisen säännön antamisessa on kuitenkin kyse ainoastaan tekniseen kehitykseen mukauttamisesta.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Jan Cremers (A6-0207/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän mietinnön puolesta.

Euroopan komissio on aina kiinnittänyt paljon huomiota liikkuvien kansalaisten yksilöllisten oikeuksien varmistamiseen, ennen kaikkea sosiaaliturvaan liittyvien etujen varmistamiseen. Kansalaisten vapaa liikkuminen yhteisössä on yksi heidän perusoikeuksistaan, ja se kannustaa kehittämään jäsenvaltioiden sisäistä taloutta.

Siksi komissio pyrkii tehostamaan toimiaan, niin että unionin kansalaiset ja heidän perheensä voivat todellakin nauttia nykyisen EU:n lainsäädännön takaamista oikeuksista. Vaikka kansallisessa lainsäädännössä säädetään tietyillä aloilla yhteisön kansalaisten ja heidän perheidensä paremmasta kohtelusta kuin mitä nykyisessä EU:n lainsäädännössä vaaditaan, yksikään jäsenvaltio ei ole itse asiassa ratifioinut korrektisti kaikkia asiasta annettuja direktiivejä.

On selvää, että kansalaisten perusoikeutta liikkua vapaasti EU:n alueella rikotaan usein, ennen kaikkea seuraavissa tapauksissa: kolmansien maiden kansalaisia olevien perheenjäsentten oikeus tulla maahan ja oleskella siellä sekä avun puute työtapaturmien jälkeen.

Toivomme, että komissio jatkaa jäsenvaltioiden kanssa teknistä yhteistyötä, joka on saanut aikaan sen, että eri kohtia on nostettu esiin keskustelua ja lisäselvityksiä varten, erityisesti väärinkäytösten kohdalla.

– Mietintö: Caroline Lucas (A6-0115/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta, koska sillä annetaan seuraavalle parlamentille vahva viesti siitä, että laitonta puunkorjuuta ja metsäkatoa on käsiteltävä entistä tehokkaammin.

Ehdotus olisi pitänyt jättää jo kauan sitten. Arvioidaan, että noin 20–40 prosenttia maailman teollisuuden puuntuotannosta tulee laittomista lähteistä, ja 20 prosenttia siitä päättyy EU:hun joka vuosi. Se laskee puun hintaa, vähentää luonnonvaroja ja verotuloja sekä lisää alkuperäiskansojen köyhyyttä kaikkialla maailmassa. Pitkän aikavälin vaikutukset ovat vieläkin vakavampia, koska metsäkato, jonka tärkeä syy on laitton puunkorjuu, aiheuttaa lähes viidesosan maailman kasvihuonekaasupäästöistä.

Lucasin mietinnön tarkistuksissa todetaan, että laittoman puutavaran omistaminen tai myyminen on rikos vain, jos on ollut huolimaton, piittaamaton tai tietoinen – siinä ei rangaista yrityksiä, jotka ovat noudattaneet

due diligence -järjestelmän mukaisia velvollisuuksiaan. Ei siis ole mitään ehdotonta tarvetta taata yritysten toimien laillisuutta.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä mietintöä puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta, koska laitton puunkorjuu on yhä vakavampi ongelma, ja sillä on erittäin huolettavia vaikutuksia ympäristöön, kuten biologisen monimuotoisuuden väheneminen, metsäkato ja metsien köyhtyminen. Kaiken lisäksi siitä johtuu 20 prosenttia maailman hiilidioksidipäästöistä.

Suurena puutavaran ja puutuotteiden kuluttajana Euroopan unionilla on valvollisuus ryhtyä tehokkaisiin toimiin metsäkatoa ja laitonta puunkorjuuta vastaan, ja toimilla on lopetettava markkinoiden tarjoaminen laittomille puutuotteille.

Meidän on annettava lainsäädäntöä laitonta puunkorjuuta vastaan, niin että kuluttajat tietävät tuotteiden tulevan laillisista lähteistä, jotta sääntöjä noudattavat yritykset eivät joudu huonompaan asemaan ja jotta laittomia puutuotteita valitsevat yritykset eivät enää löydä markkinoita.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – Olen tyytyväinen Caroline Lucasin mietintöön, jossa annetaan tiettyjä velvollisuuksia toimijoille, jotka saattava puutavaraa ja puutuotteita markkinoille. Toimin valmistelijana kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnolle, joka hyväksyttiin valiokunnassa yksimielisesti.

Meidän mielestämme paras tapa lopettaa laitton puutavaran kauppa on vahvistaa vaatimuksia ja velvollisuuksia sekä tehostaa oikeudellisia keinoja, joilla laitonta puutavaraa ja puutuotteita EU:n markkinoilla omistavat ja myyvät toimijat voidaan pelotuskeinona asettaa syytteeseen.

Meidän on toimittava yhdessä suurten kuluttajamaiden kuten Yhdysvaltojen, Kiinan, Venäjän ja Japanin kanssa ongelman ratkaisemiseksi ja perustettava maailmanlaajuinen hälytysjärjestelmä ja laitton puunkorjuun ja sitä harjoittavien maiden rekisteri Interpolin ja asianmukaisen YK:n elimen avulla hyödyntäen uusia satelliittiteknologiajärjestelmiä.

Françoise Grossetête (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Päätin pidettyä äänestämästä ehdotuksesta asetukseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta.

Vaikka pidänkin sitä elintärkeänä askelena puuntuonnin valvonnan tehostamiseksi sisämarkkinoiden rajoilla, katson, että mietinnössä ehdotetaan liian raskasta ja byrokraattista järjestelmää, joka rankaisee omaa eurooppalaista metsätalouttamme.

Sen sijaan että perustetaan monimutkainen ja kallis tuotteiden merkintäjärjestelmä, joka olisi erittäin haitallinen alalle ja puulle materiaalina, meidän olisi lisättävä tarkastuksia ja tarkkailtava tuotantoketjua, joka saattaa tuotteet EU:n markkinoille, laitton puunkorjuun torjumiseksi.

Asetuksen päätavoitteena täytyy olla uuden yhteisen valvonnan ja vastuun kulttuurin toteuttaminen eikä byrokraattisen ja kalliin prosessin kehittäminen jokaisen tuotteen tarkastamiseksi. Emme saa rangaista puutavaraa alan ongelmien takia muita materiaaleja ja energialähteitä enempää liian sitovilla säännöillä, jotka koskevat sen saattamista markkinoille.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Korostan sitä, että tätä asetusta on odotettu yhtä paljon kuin sitä tarvitaan. Laiton puunkorjuu on ongelma, jota on käsiteltävä tehokkaasti ilmastosyiden lisäksi ympäristönäkökohtien ja sosiaalisten näkökohtien takia. Siitä huolimatta minun oli äänestettävä tänään mietintöä vastaan. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnössä on kadotettu punainen lanka ja siinä soveltamisala ja velvollisuudet ulotetaan paljon alkuperäistä tarkoitusta laajemmalle alalle. Meidän on varmistettava, että kun puutuotteet on tuotu sisämarkkinoille ja ne ovat läpäisseet tullin, ne ovat oletettavasti laillisia eikä siten ei ole tarvetta lisätä uutta suhteetonta byrokraattista ja taloudellista taakkaa kaikille toimijoille EU:ssa.

Mutta ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnössä esitetään kallista merkintäjärjestelmää ja uusia kestävyttä koskevia vaatimuksia. Siinä laillisuuden määritelmästä tehdään saavuttamaton ja *due diligence* -järjestelmän taakka sälytetään kaikille toimijoille sisämarkkinoilla. Tällä asetuksella pitäisi torjua laitonta puunkorjuuta rajoilla, mikä oli alkuperäinen tarkoitus. Se, että vaikutetaan kaikkiin sisämarkkinoiden toimijoihin, myös niihin jotka eivät käytä tai jakele laittomasti korjattua puuta, mikä mahdollisesti vaikuttaa niiden kilpailukykyyn maailmanlaajuisilla markkinoilla, ei varmasti ole tämän asetuksen tarkoitus eikä sitä siksi voida tukea.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä mietintöä, jossa annetaan ensimmäistä kertaa sääntöjä EU:n markkinoille puutavaraa saattaville toimijoille. Toimijoita vaaditaan noudattamaan *due diligence* -järjestelmää, niin että kaikki puutavara on korjattu asiaa koskevan alueellisen, kansallisen ja kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti. Olen tyytyväinen siihen, että toimijoiden on noudatettava myös kestävyyskriteereitä ja alkuperäiskansoja koskevaa lainsäädäntöä. On erittäin tärkeää, että noudattamista valvoo riippumaton ulkopuolinen osapuoli, ja olen tyytyväinen siihen, että asiaa korostetaan mietinnössä.

Robert Sturdy (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) On ryhdyttävä toimiin laittomasti korjatun puutavaran ja siitä valmistettujen tuotteiden kaupan lopettamiseksi EU:n markkinoilla tehokkaan kilpailun, kestävä kehityksen ja maailmanlaajuisen biologisen monimuotoisuuden ja ympäristön suojelun hyväksi.

Komission ehdottama *due diligence* -järjestelmä (joka toimii jo korkeatasoisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa) sisältää toimia ja menetelmiä, joilla toimijat voivat jäljittää puutavaran ja puutuotteet, saada tietoa sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta ja hallita laittoman puutavaran ja siitä valmistettujen tuotteiden EU:n markkinoille saattamisen riskiä. Toimenpiteellä myös annetaan kuluttajille varmuus siitä, että he eivät edistä puutavaraa ja puutuotteita ostamalla laitonta puunkorjuuta ja siihen liittyvää kauppaa.

Vaikka tuemme ehdotusta periaatteessa, emme tue esittelijän ehdottamaa vaatimusten ulottamista kaikkiin toimijoihin, minkä katsomme aiheuttavan suhteettoman byrokraattisen ja taloudellisen taakan toimijoille EU:ssa. Komission ehdotuksessa esitetään joustavaa *due diligence* -järjestelmää, joka perustuu riskien arviointiin ja todisteiden analysointiin, ja se on paljon tehokkaampi ja käytännöllisempi lähestymistapa.

– Mietintö: Miloslav Randsdorf (A6-0214/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Öljy on tärkein energialähde Euroopan unionissa, ja talous on hyvin riippuvainen sen jatkuvasta, luotettavasta ja helposti saatavilla olevasta toimituksesta. Olemme erittäin riippuvaisia öljyn tuonnista, ja olemme yhä enemmän riippuvaisia siitä, joten öljyn toimitusvarmuus on hyvin tärkeää.

Öljyn kysyntä lisääntyy EU:ssa vuoteen 2030 saakka, mutta vain 0,25 prosenttia vuodessa. Öljy on edelleen tärkein ensisijainen energialähde EU:ssa vuonna 2030 ja sen osuus kaikesta kulutetusta energiasta on noin 35 prosenttia. Öljytoimitukset ja jalostuskapasiteetti eivät voi tällä hetkellä tyydyttää kasvavaa kysyntää, joten markkinatilanne on edelleen jännittynyt.

Nämä tekijät on otettava huomioon, kun kehitetään yhtenäistä ja todellista eurooppalaista energiapolitiikkaa. Tähän politiikkaan on kuuluttava EU:n valmius reagoida mahdolliseen toimituskriisiin. Varastot ovat tärkeitä, ja ne lieventävät ennakoimattomia toimitusongelmia. Tietty tai jopa kaikki talouden alat pysähtyisivät ilman öljyä. Tältä osin varastojen olemassaolo on yleisen kansallisen turvallisuuden lähtökohta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän mietinnön puolesta, koska mielestämme on tärkeää ylläpitää raakaöljyn ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa. Vähimmäisvarastojen ylläpitäminen on taloudellisesti ja sosiaalisesti erittäin merkittävä kysymys jokaisessa maassa myös turvallisuuden kannalta. Sen vuoksi kaikenlainen keinottelu näillä varastoilla on kiellettävä. Näin ei ole toimittu tähän saakka. Niiden omistus ja hallinnointi on oltava julkista, jotta EU:n jäsenvaltioiden etua suojellaan.

Emme ole kuitenkaan samaa mieltä tämän direktiiviehdotuksen nojalla komissiolle annettavasta toimivallasta ja erityisesti komission yksiköille annetusta mahdollisuudesta suorittaa tarkastuksia jäsenvaltioiden varmuusvarastoista ja lisävarastoista. Valtioiden on luotava näiden tuotteiden varastoja, mutta niiden hallinnointi ja vähimmäis- ja enimmäismäärän määrittely on kansallinen asia. Olemme myös eri mieltä kaikista yrityksistä käyttää näiden varastojen luomista perusteena, vaikka kohtuullisenakin, sellaiselle interventioitaliikalle, jonka avulla Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella pyritään etsimään ja hyödyntämään öljyvaroja.

– Mietintö: Luca Romagnoli (A6-0228/009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka kannatamme jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä näissä asioissa, katsomme, että tämän kysymyksen olisi kuuluttava EU:n toiminnan sijasta toissijaisuusperiaatteen piiriin.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tämä aloite on osa maailmanlaajuisia strategiaa elintärkeiden infrastruktuurien suojelemiseksi. EU:n talous ja turvallisuus ja sen kansalaisten hyvinvointi ovat riippuvaisia infrastruktuurin olemassaolosta ja sujuvasta toiminnasta. Sillä tarjotaan välttämättömiä palveluita, kuten

terveydenhuollon palveluita, televiestintää, energiaa, liikenneverkkoja, rahoituspalveluita, elintarvikkeiden ja veden toimitusta ja niin edelleen.

Joissain jäsenvaltioissa on jo käytössä tehokkaita suoja-toimenpiteitä ja rakenteita, mutta joissain toisissa jäsenvaltioissa tilanne on edelleen hyvin epävarma. Sen vuoksi on tärkeää, että tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihto sujuu paremmin ja tehokkaammin, ja tämä on mahdollista ainoastaan tieto- ja viestintäjärjestelmän käyttöönnotolla.

Tämä järjestelmä vahvistaa vuoropuhelua ja lisää käytettävissä olevaa tietoa yhteisistä vaaroista ja heikkouksista sekä helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinointia. Sillä kannustetaan samalla asianmukaisten toimien ja strategioiden kehittämistä riskien vähentämiseksi ja riittävän suojelun edistämiseksi, ja se lisää myös kansalaisten turvallisuutta.

Kannatan myös, että siihen sisällytetään kolmen vuoden tarkistuslauseke, jonka perusteella voidaan toteuttaa tarvittavat parannukset ja johon sisältyy mahdollisuus nopean hälytysjärjestelmän käyttöönotosta.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin elintärkeiden infrastruktuurien varoitusjärjestelmää (CIWIN) koskevan ehdotuksen puolesta. Joidenkin jäsenvaltioiden infrastruktuuri muodostuu fyysisistä ja tietotekniikan laitteista, palveluista ja omaisuudesta, joiden soveltamisen keskeytyksellä voi olla hyvin vakavia vaikutuksia terveyteen, turvallisuuteen ja taloudelliseen tai sosiaaliseen hyvinvointiin.

Liikennejärjestelmät, televiestintä ja energia ovat jäsenvaltioiden kehitykselle ratkaisevan tärkeitä aloja, ja ne liittyvät myös yhä enemmän yhteen. Jotkut jäsenvaltiot ovat toisistaan riippuvaisia. Tästä syystä Euroopan unionin kehitykselle on erittäin tärkeää, että eri viranomaisien käytössä on yksi ainoa tietojen saamista ja jakamista koskeva järjestelmä, jolla elintärkeitä infrastruktuurien suojellaan, hyviä käytänteitä vaihdetaan ja jolla sovelletaan nopeaa hälytysjärjestelmää.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Komission ehdotuksessa, jonka perusteella mietintö on laadittu, luodaan jäsenvaltioiden välinen elintärkeän julkisen ja yksityisen infrastruktuurin tieto- ja varoitusjärjestelmä.

Tämä järjestelmä on ensimmäinen askel, jolla yksityisille tahoille, toisin sanoen monopoliasemassa oleville yritysille, joiden laitoksia pidetään elintärkeänä infrastruktuurina, annetaan toimivalta turvallisuusasioissa. Tällä hetkellä ainoastaan valtio vastaa siitä.

Tällä pohjustetaan tietä sille, että työväenluokan mielenosoitukset, jotka vaikuttavat ”elintärkeisiin infrastruktuureihin” (esimerkiksi lakot energia- ja televiestintäalan kaltaisilla elintärkeillä aloilla, ulosmarssit esimerkiksi tehtailla, lakkovartioiden mielenosoitukset ja niin edelleen) luokitellaan ”terroriteoiksi”.

Tällä heikennetään jäsenvaltioiden puolustusta ja itsemääräämisoikeutta, poistetaan niiden sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välinen ero sekä luodaan EU:lle rooli puuttua toimiin suoraan ja mahdollisuus osallistua siihen.

EU on käyttänyt terrorismin uhan torjumista jälleen kerran tekosyynä saattaakseen päätökseen sen taantumuksellinen institutionaalinen kehyksen, joka pääsääntöisesti kohdistuu työväenluokkaa ja ruohonjuuritason liikkeitä vastaan ja joka suojelee pääoman valtaa heikentämällä edelleen jäsenvaltioiden suvereenia oikeuksia.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) EU hyväksyi tänään Luca Romagnolin mietinnön elintärkeiden infrastruktuurien varoitusjärjestelmän (CIWIN) luomisesta, josta ei keskusteltu täysistunnossa. EU:n kansalaisten suojeleminen on mielestäni tärkein painopiste tässä toimitelmässä, ja kansalaisten on saatava tietää siitä.

Tämän tietojärjestelmän perusteella on mahdollista, EU:n valtioiden välisten kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihdon pohjalta, päästä parempaan käsitykseen valtioille ja niiden väestölle keskeisistä elintärkeistä aloista ja toimista sekä luoda niille korkeampia vaatimuksia.

Haluaisin mainita, että olen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijänä tyytyväinen kaikkien parlamentin poliittisten ryhmien yksimielisesti hyväksymästä edellytyksestä, että jäsenvaltioiden osallistuminen uuteen järjestelmään on pakollista. Tällä taataan tämän aloitteen merkitys eurooppalaisesta näkökulmasta.

Luotan myös siihen, että tämän järjestelmän ensimmäisten vuosien menestyksellisen toiminnan jälkeen komissio toteuttaa tarvittavia toimia, joilla tähän järjestelmään liitetään lisää toimintoja. Niiden perusteella voidaan jakaa nopeasti kiireellistä tietoa vaarasta, joka uhkaa jonkun EU:n alueen elintärkeää infrastruktuuria.

Olemme silloin saaneet aikaan täydellisen tietojärjestelmän, jolla Euroopan kansalaisille tarjotaan parempi turvallisuus ja suojeleminen.

– **Mietintö: Gérard Deprez (A6-0193/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän mietinnön puolesta.

Yksi tärkeimmistä Euroopan unionissa keskusteltavista kysymyksistä koskee yhteistä politiikkaa julkisuuden henkilöiden suojelemiseksi. Julkista henkilöä koskeva käsite on selvästi hyvin laaja, mutta nyt olemme saaneet aikaan yhteisen määritelmän, jonka mukaan sen katsotaan tarkoittavan virallisessa tai epävirallisessa asemassa toimivaa henkilöä, joka voi joutua vaaraan julkiseen keskusteluun osallistumisensa vuoksi.

Tärkeisiin tapauksiin kuuluu Alankomaiden parlamentin entinen jäsen Hirshi Ali, joka joutui uhkailun kohteeksi helmikuussa 2008 merkittävän islamin radikalisoitumista koskevan ajankohtaisen puheensa vuoksi sekä tunnettu brittiläis-intialainen romaanikirjailija Salman Rushdie, jota vainotaan hänen islaminuskoa koskevien kiistanalaisten näkemyksiensä vuoksi.

On toivottavaa, että kaikilla myönteisellä tavalla julkisen keskustelun laajentamiseen osallistuneilla henkilöillä olisi oikeus suoja-toimiin, kun he vierailevat valtiossa, jossa he voivat joutua uhkailun tai hyökkäyksen kohteeksi. Tämä koskee erityisesti Salman Rushdien tapaista, koska kolmas valtio on jo langettanut hänelle kuolemantuomion.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Julkisuuden henkilöiden suojelusta vastaa edelleen isäntävaltio kyseisessä valtiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

Julkisuuden henkilöiden eurooppalainen suojeleverkosto perustettiin vuonna 2002 parantamaan jäsenvaltioiden välistä yhteydenpitoa ja neuvottelua.

Esillä olevassa aloitteessa pyritään laajentamaan neuvoston päätöksen 2002/956/YOS 2 artiklan mukaista julkisuuden henkilön määritelmää, jotta se kattaa kaikki sellaiset henkilöt, joiden katsotaan olevan uhattuna julkiseen keskusteluun osallistumisensa tai siihen antaman panoksensa vuoksi riippumatta siitä, ovatko he julkisessa asemassa.

Tämä Alankomaiden tekemä ehdotus syntyi vuonna 2008, kun Alankomaiden parlamentin aikaisemman jäsenen fyysisistä koskemattomuutta uhattiin sen jälkeen, kun hän esitti puheen islamin radikalisoitumisesta Euroopan parlamentissa.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijänä kannatan tätä aloitetta, jolla pyritään laajentamaan ihmisoikeuksien suojaa ja erityisesti edistämään sananvapautta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä julkisuuden henkilöiden suojelemiseksi kyseisessä valtiossa voimassa olevan lainsäädännön sekä kansainvälisten sopimusten mukaisesti. Esillä olevassa neuvoston päätöksessä (2002/956/YOS) vahvistetaan julkisuuden henkilön suojelemista siten, kuin se määritellään jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ja kansainvälisen tai ylikansallisen järjestön taikka toimielimen säännöissä. Julkisuuden henkilöiden suojeleminen on isäntävaltion vastuulla.

Kun otetaan huomioon julkisuuden henkilöitä viime vuosina vastaan esitetyt uhkaukset, kannatan täysin päätöstä, jolla muutetaan olemassa olevaa neuvoston päätöstä julkisuuden henkilöiden eurooppalaisesta suojeleverkostosta. Sen keskeinen tavoite on laajentaa 2 artiklaa siten, että julkisuuden henkilö määritellään henkilöksi, jonka katsotaan olevan uhattuna julkiseen keskusteluun osallistumisensa tai siihen vaikuttamisensa vuoksi riippumatta siitä, onko hänellä virallinen asema.

Uskon, että tämä päätös lisää julkisuuden henkilöiden turvallisuutta ja että sillä on myönteinen vaikutus demokratian kehitykseen.

– **Mietintö: María Isabel Salinas García (A6-0200/2009)**

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Puuvillantuotannon olemassaolo Euroopan unionissa ei ole itsetarkoitus. Unionin on tarkasteltava maailman puuvillamarkkinoita kokonaisuudessaan ja annettava EU:n

kuluttajille mahdollisuus ostaa puuvillaa mahdollisimman edullisesti ilman, että täytyy ottaa huomioon, missä se on tuotettu, tai onko se tuotettu tiettyjen eettisten ja ympäristön kannalta suotuisten edellytysten mukaisesti.

Vastustan jyrkästi tätä mietintöä. Totean jälleen kerran, että on hyvä, ettei Euroopan parlamentilla ole valtaa tehdä yhteispäätöksiä EU:n maatalouspolitiikasta. Muutoin EU putoaisi protektionismin ansaan ja tukisi voimakkaasti kaikkia maatalousteollisuuden ryhmiä.

– Mietintö: Reinhard Rack (A6-0219/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta.

Alppien alue on yksi tärkeimmistä ja vauraimmista alueista Euroopan yhteisössä. Se ulottuu kahdeksan valtion alueelle, jotka allekirjoittivat 4. huhtikuuta 1998 yhteiset sopimukset tämän alueen suojelemisesta ja säilyttämisestä ja yhteisestä liikenteen hallintapolitiikasta. Alppeja koskevan yleissopimuksen soveltamista liikenteen alalla koskeva pöytäkirja hyväksyttiin 24.–26. toukokuuta 2000, ja sen pääasiallinen tarkoitus oli luoda oikeudelliset puitteet Alppien kestäväälle liikkuvuudelle.

Vaikka jokaisen kahdeksan Alppeja koskevan yleissopimuksen valtion on vielä hyväksyttävä tämä pöytäkirja, me pyrimme kaikin keinoin varmistamaan, että se ratifioidaan pian, jotta tämän liikenteen alan pöytäkirjan ratifioinnista tulee yksi komission painopisteistä.

– Mietintö: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tämä mietintö on itse asiassa kertomus Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan toiminnasta. Päätin äänestää koko mietintöä vastaan, koska siinä viitataan tietyissä kohdissa Lissabonin sopimukseen, ylistetään sitä sekä toivotaan, että se ratifioidaan pian.

Minusta Lissabonin sopimus on periaatteessa hylätty, koska erään jäsenvaltion kansalaiset ovat äänestäneet sitä vastaan kansanäänestyksessä. Lisäksi on useita muita jäsenvaltioita, joissa äänestäjien enemmistö olisi voinut äänestää Lissabonin sopimusta vastaan, jos heillä olisi ollut siihen tilaisuus.

En voi tukea Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan tämän mietinnön laadinnan sanamuodossa osoittamaa asiantuntemattomuutta.

Francis Wurtz (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Haluaisin todeta, että vastustan tämän mietinnön 17 kohtaa, joka on jälleen yksi toimi sitä vastaan, että Strasbourg on Euroopan parlamentin toimipaikka. Haluaisin korostaa tässä yhteydessä seuraavia seikkoja.

Strasbourgin valinta oli alusta alkaen erittäin symbolinen päätös, joka liittyy Euroopan historiaan. Tarkoitus oli tuoda esiin eurooppalainen suunnitelma, jonka tavoite on rauhan voima ja kansojen yhteensaattaminen. Uskon, että tällä tavoitteella on edelleen merkitystä ja vaadin, että Strasbourgin symbolinen asema on turvattava.

Toiseksi haluaisin toistaa toivomukseni sellaisesta Euroopasta, jossa tuetaan sen kansoille luonteenomaisten kulttuurien moninaisuutta. Miksi meillä ei olisi jotain merkittävää Euroopan toimielintä Varsovassa, toista Barcelonassa tai kolmatta Tukholmassa Brysselissä sijaitsevan komission ja Strasbourgin sijaitsevan Euroopan parlamentin lisäksi?

Ellei ainoa tavoite ole liiketoimintavetoinen Eurooppa, mikään ei oikeuta keskittämään kaikkea yhteen paikkaan, joka on väistämättä kaukana Euroopan kansalaisista.

Näistä syistä vastustan Mairead McGuinnessin mietinnön 17 kohtaa, vaikka mietintö ei ole muuten ongelmallinen.

– Mietintö: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamista valiokuntien ja valtuuskuntien työssä koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Tässä mietinnössä kuvataan valiokunnissa ja valtuuskunnissa saavutettua edistystä ja toistetaan, että tasa-arvon valtavirtaistamisen strategia on hyväksyttävä ja sitä on sovellettava.

Sukupuolten tasa-arvoa koskeva kehoitus ei ole hyökkäys miehiä vastaan. Se vaikuttaa koko yhteiskuntaan, joten sillä vaikutetaan hyödyllisesti naisiin ja miehiin sekä perheisiin. Tasa-arvon valtavirtaistaminen edellyttää

uudelleenjärjestämistä, parannuksia, kehitystä ja toimintalinjojen arviointia, jotta varmistetaan, että poliittiseen päätöksentekoon normaalisti osallistuvat osapuolet sisällyttävät tasavertaisten mahdollisuuksien lähestymistavan kaikkiin toimintalinjoihin kaikilla tasoilla ja kaikissa vaiheissa.

Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön ja soveltaa tasa-arvon valtavirtaistamista koskevaa strategiaa, jolla sisällytetään erityistavoitteet kaikkiin niihin yhteisön toimintalinjoihin, jotka kuuluvat parlamentin valiokuntien ja valtuuskuntien vastuualueeseen.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Sadat tuhannet Yorkshiren ja Humbersiden vaalipiirini asukkaat voivat säästää kaasu- ja sähkölaskuissa tämän lainsäädännön ansiosta. Tällä toimenpiteellä lisätään energiatehokkuutta ja alennetaan kustannuksia.

Vaikka täydellistä eriyttämistä ei ole vielä saatu aikaan, tämän lainsäädännön ansiosta luomme sellaisen sähköverkon, jossa yritykset eivät saa omistaa sekä sähköntuotantoa että sen jakelua, minkä vuoksi ne voisivat periä kuluttajilta ylihintaa. Pidän erityisen myönteisenä, että kuluttajilla on sen ansiosta oikeus vaihtaa kaasu- ja energiatoimittajaa kolmen viikon ajan maksutta ja että heille annetaan oikeus korvauksiin, kun he saavat virheellisiä tai myöhässä saapuvia laskuja. Käyttöön otetaan myös energiatehokkuuden älykkäät mittarit.

Nämä uudet säännöt ovat kaasun ja sähköön käyttäjien oikeusluettelo. Yritykset ovat voineet aiivan liian kauan pakottaa kuluttajia maksamaan liikaa kaasustaan ja sähköstään. Vaalipiirini asukkaat voivat havaita tämän lainsäädännön hyödyn, koska heidän laskunsa ovat pienemmät.

Teresa Riera Madurell (PSE), kirjallinen. – (ES) Espanjan sosialistisen puolueen valtuuskunta on kannattanut vertikaalisesti integroituneiden sähkö- ja kaasuyritysten omistuksen eriyttämistä, koska uskomme, että toimituksesta ja tuotannosta vastaavien yritysten erottaminen siirrosta vastaavasta yrityksestä tarjoaa Euroopan kuluttajille todellisen valinnanvaran sekä edistää tällä alalla tarvittavia investointeja. Tämä tarkoittaa, että energiaa saadaan kaikkialle EU:ssa ilman toimitusten keskeytymistä. Äänestin kuitenkin sähkön ja kaasun sisämarkkinoita koskevan paketin puolesta, koska:

- 1) lainsäädäntöpaketin tarkistamisessa on keskeisessä asemassa kuluttajien etu
- 2) olemme sisällyttäneet siihen energiaköyhyyttä koskevan käsitteen ja kehottaneet jäsenvaltioita ottamaan siihen mukaan toimia energiaköyhyiden torjumiseksi kansallisissa energia-alan toimintasuunnitelmissa eikä vain varmistamaan, että kaikkein heikoimmassa asemassa olevat asiakkaat saavat tarvitsemansa energian vaan myös kieltämään näiden asiakkaiden verkosta irrottamisen kriittisenä ajankohtana
- (3) omistuksen eriyttäminen on todellisuutta muutaman vuoden kuluttua kilpailun pääosaston toteuttamien kilpailuoikeuden rikkomista koskevien menettelyjen ansiosta, korostamme toimielinrakennetta, uuden eurooppalaisen viraston vastuun vahvistamista ja kansallisten sääntelyelinten riippumattomuutta.

Gary Titley (PSE), kirjallinen. – (EN) Sisämarkkinoiden suurin puute on se, että energia-alan yhteismarkkinoita ei ole saatu aikaan. Kansalliset energiapolitiikat ovat ajaneet Euroopan umpikujaan, ja ne ovat äärimmäisen riippuvaisia kalliista tuoduista fossiilisista polttoaineista. Ei ole olemassa Euroopan energiaverkkoa eikä strategista energian varastointipolitiikkaa. Meidän on kiireellisesti monipuolistettava energian toimitusta, vähennettävä kulutusta, kannustettava vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa energiaa ja luotava vakaat kilpailukykyiset sisämarkkinat.

Tuen näistä syistä näitä mietintöjä, vaikka olenkin huolestunut siitä, että ponnistelut hyväksyttävän kompromissin löytämiseksi voivat heikentää tämän lainsäädännön tehokkuutta. Täytäntöönpanon tehokas valvonta on sen vuoksi välttämätöntä

Kannatan kuluttajien oikeuksia koskevien säännösten tehostamista ja pidän myönteisenä, että energiaköyhyys tunnustetaan vakavaksi yhteiskunnalliseksi ongelmaksi.

Olen kuitenkin huolissani, että energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto ei ole sitova järjestely. Voimme varmistaa energian yhtenäismarkkinat ainoastaan sellaisella eurooppalaisella sääntelyelimellä, jolla on todelliset valtuudet.

Olen tyytyväinen, että parlamentti painosti jäsenvaltioita toteuttamaan enemmän, mitä ne alun perin halusivat. Tämä on jälleen kerran esimerkki siitä, että kansallisen edun tavoittelun ja protektionismin sijaan valittiin parlamentin ansiosta laajempi eurooppalainen päämäärä.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Giles Chichester (A6-0235/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kolmannen energiapaketin on vähitellen kehitettävä energiamarkkinoita, jotka perustuivat vielä äskettäin monopolijärjestelmään. Vapauttamiseen siirtyminen edellyttää todellista ja kestävää kilpailua ja korostaa vahvemman energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston, jolla on selkeästi itsenäinen toimivalta, merkitystä.

Viraston pääasiallinen tavoite on avustaa sääntelyviranomaisia, kun ne suorittavat yhteisön tasolla jäsenvaltioiden toteuttamia tehtäviä, ja tarpeen vaatiessa ne voivat koordinoida niiden toimia. Virasto ohjaa myös sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita ja edesauttaa siten kaikkia pyrkimyksiä energian toimitusvarmuuden parantamiseksi.

Haluaisin korostaa, että tällä virastolla on keskeinen tehtävä Euroopan tulevassa energiapolitiikassa, jonka ominaispiirteiksi haluamme entistä kilpailukykyisemmät ja monipuoliset olosuhteet, jotka ovat aivan muuta kuin entinen monopoliasema. Lisäksi haluamme edellytykset paremmalle suojelulle ja tehokkuudelle kuluttajien hyödyksi.

Äänestin näistä syistä tämän mietinnön puolesta.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä, että hyväksymme tämän mietinnön. Se on olennainen osa tänään hyväksyttyä energiapakettia, koska se on mielestäni tärkeä askel Euroopan kansalaisten elämänlaadun parantamiseksi.

Sähköverkkojen parempien yhteenliittäntöjen mahdollisuus sekä vahvojen ja kunnollisten sääntelyviranomaisten, jotka varmistavat markkinoiden avoimuuden ja valtioiden välisen yhteistyön, olemassaolo on erittäin tärkeä, kun varmistetaan, että loppukäyttäjät voivat nauttia todella tasapuolisesta ja kilpailukykyisestä palvelusta.

Vastuun jakaminen ja jäsenvaltioiden välinen yhteistyö sähkön ja maakaasun markkinoilla on keskeinen olemassaolon edellytys todellisille eurooppalaisille energiamarkkinoille. Niiden tavoite on olla tasapuolisia, dynaamisia ja kestäviä.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Antonio Mussa (A6-0238/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tuen varauksettomasti ajatusta kaasun sisämarkkinoiden avaamisesta kilpailulle. On kuitenkin epäasianmukaista säätää, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava konkreettisia toimia biokaasun ja biomassasta saatavan kaasun laajemman käytön edistämiseksi. Tämä on asia, josta jokaisen jäsenvaltion olisi itse päätettävä. Äänestin siksi valiokunnan tekemää ehdotusta vastaan.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kolmas energiapaketti korjaa monia aikaisempia rakenteellisia aukkoja. Emme voi unohtaa uusia energiantoimittajia vastaan harjoitettua syrjintää tai avoimuuden puutetta hinnoittelussa ja toimittajien valinnassa. Voimme tämän paketin ansiosta vihdoin saattaa päätökseen Euroopan unionin energian sisämarkkinoiden vapauttamisen.

Tämä kolmas paketti ja erityisesti tämä ehdotus johtaa kilpailukykyisempiin, kestävämpiin ja turvallisempiin Euroopan energiamarkkinoihin.

Kuluttajien oikeuksien pitäisi olla keskeisessä asemassa tässä markkinoiden avaamista koskevassa prosessissa saavutetun sopimuksen vuoksi. Sopimus kattaa omistuksen eriyttämistä ja kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta koskevat kysymykset sekä edellytykset kansallisten viranomaisten, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston vastuualueiden selvittämiseksi.

Äänestin tämän mietinnön puolesta siinä toivossa, että markkinoista tulee avoimempia kuluttajille, joilla on käytettävissä yksityiskohtaista tietoa ja jotka voivat vaihtaa energiantoimittajaa maksutta.

– Mietintö: Dragoş Florin David (A6-0136/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän Florin Davidin yhteentoimivuusratkaisuja eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) koskevan mietinnön puolesta. Sen tavoite on tukea eurooppalaisen julkishallinnon keskinäistä yhteistyötä.

Tämä ohjelma helpottaa tehokasta rajatylittävää ja monialaista sähköistä vuorovaikutusta Euroopan julkishallinnon alalla, jotta ne voivat tarjota sellaisia julkisia sähköisiä palveluita, jotka auttavat niitä toteuttamaan toimiaan ja panemaan täytäntöön yhteisön lainsäädäntöä kansalaisten ja yritysten eduksi. Tämä helpottaa kansalaisten vapaata ja esteetöntä liikkumista, sijoittautumista ja työllisyyttä jäsenvaltioissa. Siten tarjotaan paremmat, tehokkaammat ja helpommin saatavilla olevat palvelut kansalaisille ja julkishallinnolle.

Mielestäni on aiheellista edistää kansainvälistä yhteistyötä, joten Euroopan talousalueen ja ehdokasvaltioiden pitäisi voida osallistua ISA-ohjelmaan. Olen myös samaa mieltä siitä, että yhteistyötä kolmansien valtioiden ja kansainvälisten järjestöjen tai elimien kanssa olisi kannustettava.

Ehdokasvaltioiden osallistuminen ISA-ohjelmaan on erittäin tärkeä askel, jolla niiden julkishallintoa valmennetaan kaikkiin EU:n jäsenyydestä johtuviin tehtäviin ja työskentelytapoihin. Katson, että olisi tarkasteltava perusteellisesti mahdollisuutta käyttää liittymistä valmisteleavan tukivälineen varoja.

– **Suositus toiseen käsittelyyn: Eluned Morgan (A6-0216/2009), Giles Chichester (A6-0235/2009), Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009), Antonio Mussa (A6-0238/2009), Atanas Paparizov (A6-0238/2009)**

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) En voinut tukea näitä mietintöjä, joilla periaatteessa edesautetaan komission pyrkimyksiä sähkö- ja kaasumarkkinoiden vapauttamiseksi.

Irlannissa saamamme kokemus on osoittanut, miten vapauttaminen ja siitä johtuva yksityistäminen ei ole tarjonnut ratkaisuja mihinkään energia-alan ongelmiin.

Energian hinta on noussut Irlannissa, ja se on ollut haitallista tavallisille perheille ja työntekijöille viime vuosien aikana. Tämänhetkisen lamakauden aikana EU:n tärkeiden taloudenalojen vapauttamispyrkimyksissä on entistäkin vähemmän järkeä. Komission ja EU:n pitää oppia olemaan soveltamatta samaa vanhaa ja epäonnistunutta uusliberaalia politiikkaa.

Olen pahoillani, että energiapaketti on saanut niin monen parlamentin jäsenen tuen tänään.

– **Mietintö: Leopold Józef Rutowicz (A6-0137/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta.

Torjunta-aineiden käytön ympäristö- ja terveysvaikutuksista on keskusteltu Euroopan tasolla, ja Euroopan parlamentti on hyväksynyt direktiivejä torjunta-aineiden luvista ja myynnistä.

Tällä toimenpiteellä vahvistetaan olennaiset vaatimukset turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi, joita sisämarkkinoille saatettujen torjunta-aineiden levityskoneiden on noudatettava voidakseen nauttia vapaasta liikkuvuudesta yhteisössä. Kuluttajien suojelemisen lisäksi lainsäädännöllä pyritään myös suojelemaan työntekijöiden terveyttä ja edistämään heidän turvallisuuttaan.

Valmistajille aiheutuneet kustannukset siirretään todennäköisesti käyttäjille hinnankorotuksien välityksellä. Torjunta-aineiden kulutuksen keskimääräisen vuosittaisen vähentymisen vuoksi käyttäjät kuitenkin säästävät, ja tällä korvataan hinnannousut.

Ehdotetulla direktiivillä saavutetaan tavoite yhteisestä ympäristönsuojelun tasosta ja sillä vältetään samalla sellaista hajanaista lainsäädäntökehystä yhteisön tasolla, joka voisi aiheuttaa ylimääräisiä kustannuksia yrityksille, jotka aikovat harjoittaa toimintaa kansallisten rajojen ulkopuolella.

Janelly Fourtou ja Andreas Schwab (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tässä ehdotuksessa 17. toukokuuta 2006 annetun koneita koskevan direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta torjunta-aineiden levityskoneiden osalta haluaisimme korostaa, että koska Euroopan parlamentti hyväksyi koneita koskevan direktiivin vuonna 2006, komission olisi tarkistettava traktoreita koskevaa direktiiviä yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi. Meidän mielestämme traktorit eivät kuulu koneita koskevassa direktiivissä olevaan koneita koskevan määritelmän soveltamisalaan. Nykyinen traktoreita koskeva direktiivi olisi siksi korvattava vähemmän monimutkaisella säännöksellä.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) On tunnettu tosiasia, että torjunta-aineiden käyttö aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Torjunta-aineiden kestävä käytön teemakohtaisen strategian tavoite on siten vähentää torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä.

Torjunta-aineiden levityskoneiden ympäristönsuojeluvaatimusten ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen yhdenmukaistaminen on edellytys saman ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi kaikkialla EU:ssa. Samalla varmistetaan valmistajien välinen terve kilpailu ja helpotetaan näiden tuotteiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

Näiden koneiden asianmukaisella suunnittelulla ja rakentamisella on merkittävä tehtävä, kun torjunta-aineiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamia haittavaikutuksia vähennetään. Jos oletetaan, että torjunta-aineruiskun keskimääräinen käyttöikä on 12–15 vuotta, voidaan arvioida, että yhteisössä ostetaan joka vuosi noin 125 000–250 000 uutta ruiskua. Paremman tehokkuuden ansiosta ympäristövaatimukset täyttävät ruiskut käyttävät vähemmän torjunta-ainetta ja vähentävät siten sekoittamiseen, lastaamiseen, ruiskuttamiseen ja puhdistustoimiin käytettyä aikaa. Lisäksi käyttäjät säästävät, millä korvataan tietynlaisten ruiskutuslaitteiden hinnannousu.

Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin direktiivi torjunta-aineiden levityskoneista, jolla muutetaan 17. toukokuuta 2006 annettua koneita koskevaa direktiiviä 2006/42/EY, on erittäin tärkeä lainsäädännöllinen muutos.

Sen tarkoituksena on yhdenmukaistaa ympäristön ja terveyden suojelua koskevia vaatimuksia Euroopan unionissa. Samalla lainsäädännön yhdenmukaistaminen mahdollistaa koneiden siirtymisen rajojen yli EU:n sisällä tasavertaisesti, ja tämä kohentaa puolestaan Euroopan markkinoiden kilpailukykyä.

Direktiivissä asetetaan jäsenvaltioille vaatimus tarkistaa säännöllisesti ammattikäyttöön tarkoitettujen torjunta-aineiden levityskoneet. Siinä säädetään myös vaatimuksesta ottaa käyttöön järjestelmä laitteiden säännöllisestä huollosta ja määräaikaistarkastuksista. Tällä direktiivillä vähennetään siten torjunta-aineiden käyttöä (jonka ansiosta ympäristöön aiheutuneita kielteisiä vaikutuksia vähennetään). Tällä on myönteinen vaikutus kuluttajien ja työssään torjunta-aineisiin suoraan kosketuksissa olevien kansalaisten terveyteen.

– **Mietintö: Ivo Belet (A6-0218/2009)**

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. (LT) Maantieliikenne aiheuttaa lähes 25 prosenttia kaikista hiilidioksidipäästöistä, joten EU:n tärkein tehtävä on vähentää maantieliikenteen energiankulutusta sekä liikenteen vuoksi ilmakehään pääsevien hiilen yhdisteiden määrää. Renkaiden osuus maantieliikenteen polttoainekulutuksesta on 20–30 prosenttia, joten renkaiden parempaa vakautta olisi pidettävä osana yhdenmukista menetelmää, jonka tavoitteena on vähentää maantieliikenteen käyttämää polttoainetta sekä sen aiheuttamia epäpuhtauspäästöjä. Energiantehokkuuden toimintasuunnitelmassa, jonka mukaan käyttöä aiotaan vähentää 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, esitetyssä suunnitelmallisissa toimenpiteissä korostetaan, että yksi mahdollinen keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi on renkaiden merkitseminen.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä tätä mietintöä ja uskon, että se osoittautuu jälleen kerran välineeksi, jolla parannetaan tiedotusta kuluttajille. Se edistää siten avoimempia markkinoita, joilla voidaan tehdä tuotteista sellainen tietoon perustuva valinta, joka pohjautuu tieteellisiin ja teknisesti perusteltuihin yksinkertaisiin vaatimuksiin.

Tämä mietintö on minun mielestäni edistysaskel energian kannalta kestävä Euroopan aikaansaamiseksi, ja sen avulla kuluttajat voivat valita renkaat, jotka vähentävät ajoneuvojen polttoaineen kulutusta.

Lisäksi mahdollisuus valita renkaat polttoainetehokkuuden perusteella on väline, jonka avulla kuluttajat voivat suojella itseään ja varustaa ajoneuvonsa tavalla, joka on asianmukainen heidän ajotavalleen ja ympäristöolosuhteille, joissa he käyttävät ajoneuvoa.

Haluaisin myös korostaa, että tämän järjestelmän rengasmarkkinoille tuoma tervehenkinen ja teknisesti suuntautunut kilpailu merkitsee, että eri tuotemerkkien teknistä kehitystä voidaan vertailla selkeästi ja objektiivisesti kuluttajien ymmärtämällä tavalla.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin renkaiden polttoainetehokkuutta koskevaa merkintä koskevan päätöslauselman puolesta. Lähes 25 prosenttia kaikista hiilidioksidipäästöistä on peräisin maantieliikenteestä, joten ajoneuvojen energiankäytön vähentäminen on suuri haaste EU:lle.

Sellaisen merkintäjärjestelmän luominen, jolla varmistetaan, että polttoainetehokkuudesta ja pidosta sekä muista ominaisuuksista annetaan asianmukaista tietoa, auttaa kuluttajia tekemään tietoisien valinnan renkaita ostaessaan.

Koska renkaiden osuus ajoneuvojen polttoainekulutuksen kokonaismäärästä on 20–30 prosenttia, renkaiden paremman keston olisi kuuluttava polttoainekulutuksen, ja siten ilmakehään päästetyn hiilidioksidin, vähentämistä koskevaan yhdenmukaiseen lähestymistapaan.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Tämä mietintö on järkevä kompromissi, jonka perusteella loppukäyttäjät voivat tehdä tietoisien päätösten renkaita ostaessaan erityisesti polttoainetehokkuuden, märkäpidon ja ulkoisen vierintämelun suhteen.

Olen tyytyväinen, että tämän asetuksen voimaantulopäivä on joustava, koska sillä olisi annettava tuottajille enemmän liikkumavaraa, jotta rengasvarastojen tuhoaminen estetään. Tuhoaminen olisi ollut ristiriidassa ympäristönsuojelun tavoitteiden kanssa.

Kaikkein herkimmät renkaita koskevat kysymykset olivat epäilemättä pakolliset valetut merkinnät kumpaankin sivuun upotettuna tai kohokuviona, energiatehokkuus, märkäpidon indeksi ja melupäästöt. Tämä pyyntö olisi pakottanut renkaiden valmistajat vaihtamaan kaikki muotonsa, ja siitä olisi aiheutunut valtavasti kustannuksia. Minusta tällainen vaatimus vaarantaisi rengasteollisuuden, joka kärsii jo suuresti talouskriisin vaikutuksista.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) On olemassa erittäin hyviä syitä parantaa ajoneuvojemme energiatehokkuutta ja vähentää niiden päästöjä. Ajoneuvojen renkaiden yhdenmukaistettu merkintäjärjestelmä EU:ssa on kuitenkin ongelmallinen. Aikaisemmat kokemukset etenkin merkinnöistä antavat aihetta tarkkaan pohdintaan.

Esimerkkinä voidaan käyttää kodinkoneiden merkintäjärjestelmää. Teollisuuden haluttomuus nostaa jatkuvasti tietyn luokan energiamerkinnän vaatimuksia esimerkiksi jääkaappien osalta on johtanut toivottoman monimutkaiseen ja hankalasti ymmärrettävään merkintäjärjestelmään. Toimi, jolla poliitikot toivoivat kannustavansa jatkuvaa kehittämistä ja kuluttajille annettavaa tarvittavaa ohjausta on sen sijaan onnistunut pysäyttämään parempien tuotteiden kehittämisen ja aiheuttanut kuluttajille vaikeuksia tehdä oikeita valintoja.

Uskon, että EU:lla voi olla merkittävä tehtävä ajoneuvojen ympäristövaikutuksen vähentämiseksi. Toisin kuin komissio ja valiokunta, haluaisin puolustaa vähimmäisvaatimusten nostamista niiden renkaiden valmistajien osalta, jotka haluavat myydä tuotteitaan sisämarkkinoilla, sen sijaan, että vahvistetaan yksityiskohtaisia sääntelytoimia. EU:n poliitikkojen olisi luotava kestäviä ja hyödyllisiä puitteita yhteiskunnalle ja yrityksille sen sijaan, että ne yrittävät itse valvoa jokaista yksityiskohtaa. Koska komissio ja asiasta vastaava valiokunta ei näytä olevan kanssani samaa mieltä, olen päättänyt äänestää mietintöä vastaan.

Gary Titley (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen tästä mietinnöstä, joka on tarpeellinen apuneuvo moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyviä tyyppihyväksyntävaatimuksia koskevalle lainsäädännölle, joka hyväksyttiin aikaisemmin tänä vuonna. Mietintö koskee pääasiallisesti renkaiden ympäristö- ja turvallisuusvaatimuksia.

Renkaiden on oltava turvallisempia, polttoainetehokkaampia ja niiden on aiheutettava vähemmän melua. Liikenteen melu, jossa rengasmelulla on tärkeä osuus, on merkittävä sairastumistapauksien aiheuttaja. Polttoaineen kulutuksen vähentämisestä on kuluttajille suurta hyötyä tiukentuneen säästöpolitiikan aikana, mutta sillä vähennetään myös hiilidioksidipäästöjä ja edistetään EU:n kunnianhimoisia tavoitteita ilmastonmuutosvaikutusten vähentämiseksi.

Kuluttajat voivat tehdä merkintöjen perusteella tietoisia valintoja ostaessaan renkaita ja myös silloin, kun he päättävät auton ostosta.

Meidän on kuitenkin valvottava, kuinka tehokkaat merkinnät ovat. Meidän on varmistettava, että kuluttajat todella ymmärtävät niitä, sillä muutoin koko toimenpide on merkityksetön.

– **Mietintö: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)**

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Olen samaa mieltä siitä, että puhelujen hintojen sääntelyä on jatkettava. Asetuksen (EY) N:o 717/2007 voimaantulon jälkeen eri verkkojen välillä soitettujen puhelujen hinnat eivät laskeneet kovinkaan huomattavasti, vaan pysyttelivät lähellä astuksessa säädettyä ylärajaa.

Olen sitä mieltä, että säännöksen soveltamisalaa pitäisi laajentaa kattamaan myös tekstiviestipalvelujen tarjonta. Kuluttajien maksamien kohtuuttoman korkeiden hintojen vuoksi vaikuttaa valitettavasti siltä, että tekstiviestipalvelujen vähittäis- ja tukkuhintojen sääntely on välttämätöntä vielä toistaiseksi. Äänestän näin ollen tämän asetuksen puolesta.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Periaatteessa vastustan sitä, että lainsäätäjät puuttuvat markkinoiden toimintaan ja määrittävät hintoja. Olen sitä mieltä, että markkinahintojen pitäisi antaa muodostua terveeseen kilpailun periaatteiden mukaisesti.

Juuri tätä ei verkkovierailumarkkinoilla ole, ja tämä oikeuttaa Euroopan parlamentin toimet enimmäishintojen asettamiseksi. Tietoliikenneoperaattorien hintakilpailun on tapahduttava näiden rajojen alapuolella. Kannatin äänestyksessä sitä, että asetusta sovelletaan soitettujen ja vastaanotettujen puhelujen lisäksi myös tekstiviesti- ja datapalvelujen verkkovierailuihin.

EU:lla, joka haluaa edistää kansalaistensa liikkuvuutta, ei voi olla markkinasääntöjä, jotka valtion rajojen ylittämisen jälkeen eivät enää ole voimassa tai ovat vain rajoitetusti voimassa.

Suurin osa ihmisistä on edelleen haluttomia käyttämään matkapuhelintaan ulkomailla, koska he pelkäävät verkkovierailupalveluista aiheutuvia kustannuksia. Äänestin tämän asetuksen puolesta nimenomaan verkkovierailuasiakkaiden kustannusten vähentämiseksi ja hinnoittelun avoimuutta koskevien sääntöjen vahvistamiseksi.

Tämä on konkreettinen esimerkki siitä, kuinka EU vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme. Kun Euroopan kansalaiset nyt palaavat kotiin loma- tai liikematkoiltaan, he muistavat, että heidän pienentyneet matkapuhelinlaskunsa ovat Euroopan unionin ansiota.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU pyrkii entistä nopeampaan kapitalistiseen uudelleenjärjestelyyn matkapuhelinpalvelujen alalla laajentamalla kyseisen asetuksen soveltamisalaa kaikkiin matkapuhelinyhtiöiden tarjoamiin palveluihin.

Direktiivi vahvistaa eurooppalaisten monopolien asemaa niiden kansainvälisiin kilpakumppaneihin nähden. Asetuksen voimassaoloa pidennetään yritysvaltausten ja sulautumisten helpottamiseksi, ja näistä seuraavien suurempien pääomavoittojen turvaamiseksi.

Direktiivin täytäntöönpano vahvisti monopolirytysten asemaa. Verkkovierailuhinnoille asetettua ylärajaa voidaan kiertää vähimmäislaskutusaikaa soveltamalla, ja näin jopa nostetaan tarjottujen palvelujen hintaa ja yrityksen tuottoja, kuten toimivaltaiset tarkastuksista vastuussa olevat viranomaisetkin myöntävät. Tukkupalvelun ja muiden matkapuhelinpalvelujen, kuten tekstiviesti- ja puhepostipalvelujen, hintojen eriyttäminen ei hyödytä kuluttajia, mutta kasvattaa pääoman tuottoa entisestään.

Vastustamme jyrkästi tietoliikennemarkkinoiden vapauttamista ja yksityistämistä, koska se johtaa palvelujen tason laskuun ja ruohonjuuritasoa hyödyttävän omaisuuden poismyyntiin. Vetoamme kaikkiin työntekijöihin, jotta he ilmaisisivat vastustavansa Euroopan unionia ja sen ruohonjuuritason vastaista politiikkaa ja kallistaisivat voiman tasapainon toiseen suuntaan tulevien vaalien myötä.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Komissio haluaa laajentaa nykyisen verkkovierailujen hinnoista annetun asetuksen soveltamisalaa siten, että asetusta kattaisi soitettujen ja vastaanotettujen puhelujen lisäksi myös tekstiviesti- ja datapalvelujen verkkovierailut. Euroopan parlamentti suosittelee rajoitettumpaa sääntelyä, ja huomauttaa, että hintojen sääntelyn pitäisi olla väliaikaista ja että pitkällä aikavälillä markkinoiden kehittyminen estää korkeiden verkkovierailumaksujen soveltamisen. Äänestin Euroopan parlamentin kannan puolesta, koska se on hieman markkinaliberaalimpi kuin komission ehdotus. Äänestin lainsäädäntöpäätöslauselmaa vastaan, koska hintojen sääntely veisi meitä tosiasiaa väärään suuntaan pitkällä aikavälillä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Matkapuhelimet ovat osa jokapäiväistä elämäämme, useimmat ihmiset eivät enää lähde minnekään ilman puhelintaan. Tämä riippumatta siitä, käytetäänkö niitä liiketoiminnallisiin vai henkilökohtaisiin tarkoituksiin. Kaikenlainen käyttö, kaikenlainen viestintä, olipa kyse puheluista, teksti- tai multimediaviesteistä, internet-viestinnästä tai Internet-selauksesta, aiheuttaa kustannuksia, jotka operaattori perii asiakkailta.

On ymmärrettävää, että nämä kustannukset ovat korkeammat vierailuverkkojen – eli muun kuin operaattorin kotiverkon – alueella, mutta kansainvälisen matkapuheluliikenteen käynnistymisen jälkeen olemme aivan liian usein kuulleet näistä verkkovierailumaksuihin liittyvistä kohtuuttomista väärinkäytöksistä.

Tietyissä tapauksissa kuluttajat ovat joutuneet hyväksymään järkyttäviä laskuja, joita ei ole voitu perustella minkäänlaisilla yleisesti sovellettavilla laskutusmenetelmillä. Tällä aloitteella, joka ei ainoastaan helpota yksittäisten kansalaisten suunnistamista hintaviidakossa, vaan myös yhdenmukaistaa kustannukset, Euroopan unioni vihdoinkin tekee jotakin, josta on todellista hyötyä sen kansalaisille. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska uudella asetuksella otetaan käyttöön sekä turvamekanismeja että datapalvelujen verkkovierailuhintojen avoimuuden varmistavia toimia, joiden ansiosta kansalaiset/asiakkaat ymmärtävät paremmin käytetyt laskutusperusteet ja voivat näin seurata kustannuksiaan ja välttää laskuokilta.

Hintarajoitusten asettaminen verkkovierailupuheluille ja -tekstiviesteille, hintojen avoimuuden varmistavien toimien hyväksyminen ja datapalvelujen tukkumyyntihintoja koskevien turvamekanismien käyttöönotto eivät estä operaattorien kilpailua markkinoilla tai palvelujen eriyttämistä säädettyjen rajojen puitteissa. Näin ollen myös uudet pienet toimijat voivat kilpailla suurien operaattorien soveltamien kohtuuttomien tukkuhintojen kanssa.

Tapa laskuttaa verkkovierailupuhelujen tarjoamisesta 60 sekunnin laskutusyksiköiden perusteella on aiheuttanut kuluttajille piilokuluja ja korottanut tyypillistä eurotariffilaskua 24 prosenttia soitettujen ja 19 prosenttia vastaanotettujen puheluiden osalta.

Asetuksen on taattava riittävä kuluttajansuojan taso ja annettava kuluttajille mahdollisuus verkkovierailudatapalveluiden asianmukaiseen käyttöön. Toimet eivät myöskään saa aiheuttaa kohtuutonta taakkaa televiestintäoperaattoreille.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Sisämarkkinoiden toteuttaminen on eräs Euroopan unionin perustavoitteista ja tämän vuoksi on tärkeää, että ponnistelemme yhdessä parhaiden mahdollisten kilpailuolosuhteiden saavuttamiseksi talouden eri osa-alueilla. Tähän liittyy oleellisesti myös kaupan, liiketoiminnan ja viestinnän globalisaatio. Tämä matkaviestintämarkkinoita koskeva mietintö on näin ollen erittäin tärkeä.

Ensimmäisessä käsittelyssä saavutettu hyväksyntä, jonka ansiosta asetukset tulee voimaan jo heinäkuussa 2009, on merkittävä saavutus Euroopan parlamentille. Mietinnössä säädetään avoimuuden lisäämistä ja kuluttajansuojan parantamista koskevista vaatimuksista sekä kaikkia, niin teollisuutta kuin kuluttajia, hyödyttävistä tasapuolisemmista ja selvemmistä kilpailuehdoista.

Äänestin tämän vuoksi mietinnön puolesta.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Päätin tänään äänestää tyhjää toista verkkovierailuasetusta koskevassa äänestyksessä. Asetuksella pyritään sääntelemään matkaviestintäpalvelujen hintoja ulkomailla. Ehdotukseen, joka on suurten ryhmien saavuttama kompromissi, sisältyi monta hyvää ajatusta, kuten asiakkaille tarjottavan tiedon lisääminen ulkomaanmatkan jälkeisten valtavien puhelinlaskujen välttämiseksi.

Syy, jonka vuoksi pidätydyin äänestämästä, on yksinkertainen. Olen sitä mieltä, ettei EU-poliitikkojen pitäisi määritellä hintoja vapailla markkinoilla. Markkinatalouden lähtökohtana on, että hinnat määräytyvät kysynnän ja tarjonnan mukaan, eivät sen mukaan, mitä Brysselissä toimivat poliitikot pitävät "tasapuolisena". Hintasääntely on ollut käytössä jo ensimmäisen verkkovierailuasetuksen hyväksymisestä lähtien. Sääntely on johtanut siihen, että kaikki operaattorit ovat asettaneet hintansa säädettyjen rajoitusten tasolle tai lähelle niitä, eivätkä kuluttajat hyödy kilpailusta.

Meidän poliitikkojen tehtävänä on varmistaa, että sisämarkkinoilla vallitsee terve kilpailu. Olen samaa mieltä siitä, että verkkovierailupalvelujen kohdalla tämä ei toteudu. Alalla sovellettavan neuvostotyylisen hintasääntelyn sijaan meidän olisi toteutettava kilpailua tukevia toimenpiteitä, esimerkiksi estettävä suuria operaattoreita käyttämästä hintasyrjintää vieraita verkkoja käyttämään pyrkiviä pienempiä operaattoreita kohtaan.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan yhteisön alueella sovellettavat verkkovierailupalvelujen korkeat hinnat ovat muodostuneet esteeksi, joka haittaa Euroopan yhdentymistä ja rajoittaa Euroopan unionin kansalaisten liikkuvuutta.

Kannatin tämpäpäiväisessä äänestyksessä tätä asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaluonnosta, jolla vähitellen,

1. heinäkuuta 2009 lähtien aina vuoteen 2011 saakka alennetaan EU:n alueella tarjottavista verkkovierailupalveluista perittäviä enimmäishintoja.

Soitettujen puhelujen hintarajoja alennetaan neljä senttiä vuodessa siten, että vuonna 2011 soitettujen puhelujen hintaraja on 0,35 euroa ja vastaanotettujen puhelujen hintaraja 0,11 euroa. Lisäksi operaattorin on 1. päivästä heinäkuuta 2009 alkaen laskutettava puheluista sekuntien perusteella, ja tekstiviestin lähettäminen saa maksaa enintään 0,11 euroa. Mös datansiirrosta perittävää hintaa alennetaan 0,50 euroon siirrettyä datamegatavua kohti vuoteen 2011 mennessä.

Annan ehdottoman tukeni mietinnölle. Se on jälleen askel kohti sosiaalista Eurooppaa, jossa ensisijalla ovat ihmiset, heidän oikeutensa ja vapautensa sekä heidän elintasonsa parantaminen.

– **Mietintö: Renate Weber (A6-0247/2009)**

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Osakeyhtiöiden sulautumisista ja jakautumisista annettuun kolmanteen ja kuudenteen direktiiviin (78/855/ETY ja 82/891/ETY) sisältyy nykyisin joukko yksityiskohtaisia tietojen ilmoittamista koskevia vaatimuksia, joita sulautumaan tai jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden on noudatettava. Tämä aiheuttaa yhtiöille huomattavia kustannuksia. Direktiiveissä säädetyt keinot ilmoittaa osakkeenomistajille laadittiin 30 vuotta sitten eikä niissä ole otettu huomioon nykyisiä teknisiä mahdollisuuksia. Tämä aiheuttaa yhtiöille turhia kustannuksia.

Meidän olisi näin ollen suhtauduttava myönteisesti komission ehdotukseen määrättyjen eurooppalaisten yritysten sulautumista ja jakautumista koskevien tietojen ilmoittamisvaatimuksista johtuvan hallinnollisen taakan vähentämisestä.

Meidän olisi erityisesti tuettava sitä, että muutettavien direktiivien säännöksi yhdenmukaistetaan siinä määrin kuin se on mahdollista, esimerkiksi asiantuntijalausuntoja koskevien vaatimusten kaksinkertaisuus poistetaan, sulautumissuunnitelmaa koskevasta velvollisuudesta luovutaan ja kolmannen ja kuudennen yhtiöoikeusdirektiivin velkojen suojaa koskevat säännökset mukautetaan toiseen yhtiöoikeusdirektiiviin.

Vaikuttaa myös perustellulta velvoittaa yhtiöt julkaisemaan kaikki yhtiötä koskevat tiedot yhtiön Internetsivustolla ja liittämään sähköiseen keskusjärjestelmäänsä kyseiselle sivustolle johtava linkki. Komission odotetaan piakkoin antavan hyväksyntänsä tämän mahdollisuuden käyttämiselle. Tämän velvoitteen käyttöön ottaminen lisää läpinäkyvyyttä erityisesti, mikäli säännökseen liitetään lisävelvoite, jossa säädetään julkistettujen tietojen ajantasalla pitämisestä. Edellä mainituilla vaihtoehdoilla on tarkoitus helpottaa eurooppalaisten yritysten jokapäiväistä toimintaa. Missä määrin hallinnolliset rasitteet todella vähenevät, riippuu siitä, mitä vaihtoehtoja jäsenvaltiot, yhtiöt ja osakkeenomistajat itse valitsevat.

– **Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa (B6-0150/2009)**

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit eivät edelleenkään ole voineet myöntää vastuuvapautta komissiolle Euroopan unionin vuoden 2007 talousarvion pääluokan Eurooppa-neuvosto osalta. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on jo neljänätoista peräkkäisenä vuotena antanut varauksia sisältävän tarkastuslausuman Euroopan unionin yleiselle tilinpäätökselle. Tilintarkastajat huomauttivat, että jäsenvaltioissa yhteisen hallintosopimuksen turvin toimivat virastot suorittavat noin 80 prosenttia EU:n toimista. Tilintarkastajat ovat jatkuvasti raportoineet siitä, että Euroopan unionin varojen käyttöä jäsenvaltioissa ei seurata eikä valvota asianmukaisesti. Neuvosto teki toimielintenvälisen sopimuksen vuonna 2006 tämän yhä ajankohtaisen ongelman ratkaisemiseksi. Myös neuvoston oli esitettävä todisteet tapahtumista, joista se oli vastuussa. Panemme merkille tyrmistyneinä, ettei suurin osa jäsenvaltioista ole edelleenkään täyttänyt velvollisuuttaan tyydyttävästi, ja näin ollen, perinteisestä parlamentin ja neuvoston välisestä herrasmiehisestä suhteesta huolimatta, emme aio myöntää vastuuvapautta, ennen kuin jäsenvaltiot täyttävät toimielintenvälisen sopimuksen perusteella heille lankeavat velvollisuutensa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä EU:n ja Turkmenistanin kauppasuhteita käsittelevää päätöslauselmaa. Human Rights Watch-, Amnesty International- ja Open Society Institute -järjestöjen yksityiskohtaisten raporttien mukaan Turkmenistan on eräs niistä maista, joissa useat perusvapaudet, kuten lehdistönvapaus, sananvapaus ja kokoontumisvapaus toteutuvat kaikkein huonoimmin. Olen tyytyväinen, että päätöslauselmassa korostetaan sitä, että vaikka presidentti Berdymukhamedovin tekemät pienet muutokset onkin pantu tyytyväisenä merkille, EU odottaa Turkmenistanin ihmisoikeustilanteen parantuvan edelleen huomattavasti.

– Mietintö: Daniel Caspary (A6-0085/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tätä Turkmenistanin kanssa solmittavaa väliaikaista kauppasopimusta käsittelevää mietintöä vastaan siitä huolimatta, että esittelijä Daniel Caspary on tehnyt hienoa työtä. Minulla oli tilaisuus vierailla kyseisessä valtioissa ulkoasiainvaliokunnan valtuuskunnan kanssa muutama vuosi sitten, jolloin sitä johti vielä Turkmenbashi Ruhnama-teoksensa oppien mukaisesti. Tilanne on tämän jälkeen hieman parantunut, mutta Amnesty International, muiden valtioista riippumattomien vapaaehtoisjärjestöjen ohella, raportoi yhä vakavista ihmisoikeusongelmista ja ihmisoikeuksien riistosta Turkmenistanissa. Tilanne ei ole parantunut riittävästi, enkä tämän vuoksi voi vielä äänestää tämän sopimuksen puolesta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Vastustin äänestyksessä tätä mietintöä, jolla pyrittiin antamaan parlamentin hyväksyntä Turkmenistanin kanssa solmittavalle väliaikaiselle kauppasopimukselle. Euroopan parlamentti vaati viime vuonna, että Turkmenistanin on saavutettava viisi ihmisoikeuksiin liittyvää tavoitetta ennen kuin parlamentti voi antaa hyväksyntänsä tälle kauppasopimukselle. Nämä tavoitteet ovat: Punaisen Ristin on voitava työskennellä vapaasti maassa, opetusjärjestelmä on yhdenmukaistettava kansainvälisten normien mukaiseksi, kaikki poliittiset vangit ja vakaumuksensa takia vangitut henkilöt on vapautettava, hallituksen on kumottava ulkomaanmatkailulle asetetut esteet, ja lopuksi, valtiosta riippumattomille kansalaisjärjestöille on myönnettävä vapaa pääsy maahan ja YK:n ihmisoikeuselinten on annettava tutkia edistymistä kaikkialla maassa. Olen varma siitä, ettei Turkmenistan ole saavuttanut yhtään näistä tavoitteista, ja olen sen vuoksi hyvin pettynyt siitä, että tämä väliaikainen kauppasopimus on jätetty parlamentin hyväksyttäväksi.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan kiittää Daniel Casparyä kaikesta työstä, jota hän on tehnyt kansainvälisen kaupan valiokunnassa tämän EU:n ja Turkmenistanin välejä parantamaan tarkoitetun lainsäädännön hyväksi.

EU:n ja kyseisen valtion välisiä kauppasopimuksia, joita ei oltu muutettu 20:een vuoteen, olikin mukautettava erityisesti nykyisten maailmanlaajuisesti vaikuttavien suurten taloudellisten riskien vuoksi.

Tämä uusi väliaikainen kauppasopimus tuottaa sekä kaupallisia että taloudellisia etuja Turkmenistanille, mutta me odotamme myös alueellisen turvallisuuden paranevan kaikilta osiltaan/kaikilla osa-alueilla; ihmisoikeuksien ja demokratian odotetaan edistyvän tehokkaammin, parempia tuloksia saavutettavan huumausaineiden ja ihmiskaupan vastaisen taistelussa ja Turkmenistanin osallistuvan Afganistanin jälleenrakentamiseen tarjoamalla tukeaan EU:n jäsenvaltioiden kyseissä maassa toteuttamille toimille. Merkityksetöntä ei myöskään ole se, että paremmat suhteet Turkmenistaniin lisäävät Euroopan energiavarmuutta.

Kannatan kollegojeni tavoin Daniel Casparyn esittämää lainsäädäntöä. Meidän on myöhemmin toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan se, että myös tämä valtio ponnistelee yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan yhteisöjen ja Turkmenistanin välisiä suhteita säännellään tällä hetkellä vuonna 1989 allekirjoitetulla Euroopan yhteisöjen sekä Neuvostoliiton kauppaa ja kaupallista ja taloudellista yhteistyötä koskevalla sopimuksella.

On selvää, että Turkmenistanin taloudellisen kehityksen tila kuten myös sen ihmisoikeustilanne ovat kaikkea muuta kuin tyydyttävät. Turkmenistan ei edelleenkään ole ottanut huomioon tiettyjä humanitaarisia vaatimuksia (esimerkiksi Punainen Risti ei edelleenkään saa työskennellä Turkmenistanissa).

Olen sitä mieltä, että EU:n ja Turkmenistanin välisen väliaikaisen kauppasopimuksen alulle paneminen ja sellaisten ehtojen asettaminen, joissa edellytetään EU:ssa noudatettavien kaltaisten demokraattisten periaatteiden ja ihmisoikeusnormien käyttöönottoa viiden vuoden määräaikaan mennessä, kannustavat Turkmenistania ja osoittavat EU:n hyvää tahtoa. Sopimuksen alulle paneminen voi osaltaan kohentaa Turkmenistanin kansalaisten hyvinvointia ja edistää taloudellisten uudistusten toteutumista.

Kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen allekirjoittamista voidaan harkita vain siinä tapauksessa, että Turkmenistan saavuttaa todellista edistymistä demokraattisten periaatteiden noudattamisen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen alalla.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Haluan käyttää tilannetta hyväkseni ja selvittääi syitä, joiden takia äänestin tänään EU:n ja Turkmenistanin kauppasuhteiden tiivistämisen puolesta. EU:n yhteisessä ulkoisessa energiaturvallisuuspolitiikassa, jolle Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit antavat täyden

tukensa, huomioidaan uusien Kaspianmeren alueelta lähtevien öljy- ja kaasuputkien merkitys Euroopan öljy- ja kaasutoimitusten kannalta. Nämä Kaspianmereltä lähtevät putket olisi yhdistettävä ”eteläisen käytävän” putkiin, muun muassa Nabucco-, South Stream- ja White Stream -putkiin. Meidän on ehdottomasti vähennettävä riippuvuuttamme Venäjän energiantuotannosta yhteisen energiaturvallisuutemme ja ulkomaanpolitiikkamme takia.

Siksi meidän olisi ennakoitava ja rakennettava kumppanuutta Turkmenistanin kanssa tukemalla tätä väliaikaista kauppasopimusta, joka auttaa sisäisten uudistusten ja ihmisoikeuksiin liittyvien parannusten toteutumista Turkmenistanissa.

– **Mietintö: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)**

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Ydinenergia on todellisuutta Euroopassa. Me Irlannissa emme pidä tästä ajatuksesta, mutta hyväksymme sen, että kaikilla valtioilla on oikeus valita omat energialähteensä. Mutta koska naapurimme käyttävät ydinvoimaa, mekään emme voi vain sivuuttaa asiaa.

Viime viikolla Sellafieldin ydinvoimalassa tapahtui vakava turvallisuusrikkomus, ja Sellafieldin ydinmateriaalin varastosäiliö – B 30-allas – on kiistämättömästi eräs Euroopan ydinenergia-alan vakavimmista ongelmista. B 30-altaaseen on varastoitu suuri määrä ydinaineita, jota ei ole käsitelty asianmukaisesti vuosikymmeniin.

Tämän takia kannatan ehdotusta ydinturvallisuutta koskevasta yhteisön kehyksestä, jolla vahvistetaan kansallisten valvontaviranomaisten riippumattomuutta ja varmistetaan ydinlaitosten turvallisuutta koskeva korkeatasoinen läpinäkyvyys.

Kannatin tähän mietintöön esitettyjä tarkistuksia, jotka vahvistavat turvallisuusmääräyksiä ja -vaatimuksia entisestään. Vaikka Irlannissa ei olekaan ydinlaitoksia, kansalaisemme voivat joutua kärsimään muualla tapahtuneiden turvallisuusrikkomusten seurauksista. EU:n on näin ollen varmistettava mahdollisimman korkea turvallisuustaso kansalaisillemme.

Brian Crowley (UEN), kirjallinen – (GA) Meidän on hyväksyttävä se tosiseikka, että ydinvoimaa tuotetaan ja tullaan aina tuottamaan Euroopassa. Me Irlannissa emme pidä tästä ajatuksesta, mutta meidän on hyväksyttävä se, että jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus valita omat energialähteensä. Koska naapurivaltioissamme on ydinvoimaloita, mekään emme voi vain sivuuttaa asiaa.

Sellafieldin ydinvoimalassa tapahtui viime viikolla turvallisuusrikkomus, ja Sellafieldin ydinjätteen varastosäiliö – jota kutsutaan B 30-altaaksi – on eräs Euroopan ydinenergia-alan suurimmista ongelmista. B 30-altaaseen on varastoitu suuri määrä käsittelemätöntä ydinjätettä.

Näin ollen kannatan varauksetta ehdotusta ydinturvallisuutta koskevasta yhteisön kehyksestä, jolla varmistetaan ydinlaitosten turvallisuutta koskeva korkeatasoinen läpinäkyvyys.

Kannatin tarkistuksia, jotka pyrkivät vahvistamaan tätä ehdotusta entisestään. Vaikka Irlannissa ei olekaan ydinlaitoksia, kansalaisemme voivat joutua kärsimään muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevien ydinvoimaloiden turvallisuusongelmien seurauksista. Euroopan Unionin on näin ollen varmistettava, että maidemme kansalaisten turvallisuus on varmistettu tämän asian osalta.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Koska itse suhtaudun hyvin varauksellisesti ydinvoimaloiden turvallisuuteen pitkällä aikavälillä, en myöskään ole täysin tyytyväinen kyseiseen mietintöön. Olen samaa mieltä siitä, että ydinvoimaloissa työskentelevät henkilöt ovat asialleen omistautuneita ammattilaisia. Olen samaa mieltä siitä, että onnettomuuksia tapahtuu harvoin. Ongelmallista onkin se, että jos onnettomuus tapahtuu, sen seuraukset voivat olla hyvin mittavat. Emme voi unohtaa Uralilla tapahtunutta, Roy Medvedevin julki tuomaa ydinonnettomuutta, Three Mile Islandin onnettomuutta, jonka tapahtumat olivat kuin kaikua vain muutama päivä aikaisemmin elokuvateattereihin tulleen elokuvan The China Syndrome’n tapahtumille, Tokaimuran onnettomuutta Japanissa, tai Tšernobylin onnettomuutta, jonka seuraukset heijastuvat edelleen elämäämme ja vaikuttavat kaikkein traagisimmin laitoksen välittömässä läheisyydessä eläviin ihmisiin ja lapsiin tai paikalla olleille vanhemmille syntyneisiin lapsiin.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ydinenergialla on huomattava merkitys yhteiskuntamme tulevan energiantuotannon kannalta. Tämän sekä Eurooppaan suunniteltujen uusien ydinlaitosten takia, on erittäin tärkeää laatia ydinturvallisuutta koskevat EU:n puitteet.

Gunnar Hökmarkin mietinnön avulla varmistetaan se, että uudet Eurooppaan rakennettavat ydinlaitokset toimivat parhaissa mahdollisissa turvallisuusolosuhteissa. Tällä säännöksellä luomme selkeät puitteet,

riippumattomat ja vahvat kansalliset valvontaviranomaiset sekä järjestelmän ydinlaitosten toimintalupien myöntämiseksi ja järjestelmän näiden laitosten tarkastamiseksi ja valvomiseksi.

Ydinenergian tulevan merkityksen vuoksi meidän on varmistettava, että sitä käytetään turvallisimmissa ja parhaimmissa mahdollisissa olosuhteissa, ja että tietojenvaihto tapahtuu samanlaisissa parhaissa mahdollisissa olosuhteissa siten, että kaikkialla sovelletaan korkeinta laatua olevia yhtenäisiä turvallisuusolosuhteita.

Äänestin tämän vuoksi tämän mietinnön puolesta.

Paul Rübig (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Itävallan kansanpuolueen (ÖVP) valtuuskunta kannattaa sellaisten riippumattomien ydinlaitosten valvonnasta vastaavien valvontaviranomaisten perustamista, joilla on lailliset valtuudet irroittaa vaaralliset ydinlaitokset verkosta.

– Mietintö: Raúl Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Päätimme äänestää yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavaa valvontajärjestelmää käsittelevää mietintöä vastaan. Olemme luonnollisestikin tyytyväisiä ehdotuksiin, joissa esitetään sääntöjen noudattamista tehostavien toimenpiteiden lisäämistä, mutta suhtaudumme kriittisesti virkistyskalastuksen valvonnan korostamiseen. On kohtuutonta säännellä virkistyskalastusta, kun ongelmat, kuten meriemme liikakalastus, tosiasiaa johtuvat teollisesta kalastamisesta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme pahoillamme siitä, että parlamentin laaja enemmistö hylkäsi selkeästi esittämämme tarkistuksen, joka oli Portugalin tasavallan perustuslaissa vahvistettujen säännösten – toisin sanoen kansallisen itsemäärämisoikeuden mukaisesti vahvistettujen säännösten – mukainen ja joiden noudattamiseen juuri tällä tarkistuksella pyrimme. Tarkistuksessa säädettiin, että asetusehdotuksessa otetaan huomioon jäsenvaltioiden toimivallat ja vastuut yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen valvonnassa, eikä niitä kyseenalaisteta.

Olemme pahoillamme siitä, että parlamentin laaja enemmistö hylkäsi selkeästi esittämämme tarkistukset, joiden ansiosta Euroopan komissio ei olisi voinut suorittaa omia ilman ennakkovaroitusta tehtäviä tarkastuksiaan jäsenvaltioiden yksinomaisilla talousvyöhykkeillä ja kalastusalueilla, kieltää kalastustoimia harkintansa mukaan ja keskeyttää tai peruuttaa yhteisön rahoitustuen maksamista jäsenvaltiolle, eivätkä jäsenvaltiot olisi voineet tarkastaa omia kalastusalueitaan jonkin muun jäsenvaltion yksinomaisella talousvyöhykkeellä ilman kyseisen jäsenvaltion antamaa lupaa.

Mikäli tämä asetusehdotus – josta vielä neuvotellaan Euroopan unionin toimielimissä – hyväksytään nykyisessä muodossaan, rajoittaa jälleen jäsenvaltioiden kansallista itsemäärämisoikeutta siihen sisältyvien, muun muassa Portugalin kalastustoiminnan kannalta täysin sopimattomien laite- ja menettelyvaatimusten vuoksi.

Siksi äänestimme mietintöä vastaan.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Vuonna 2008 romutettiin 165 troolaria. Tänä vuonna on ilmoitettu jo 225 troolarin romuttamisesta.

Ranskan kalastusala on suurissa vaikeuksissa, koska Ranskan hallitus ja Bryssel ovat päättäneet uhrata ranskalaiset kalastajat Euroopan unionin talous- ja kauppapolitiikan nimissä.

Euroopan unioniin kuulumaton Norja sen sijaan on neuvotellut Brysselin kanssa kaasuun liittyvistä kauppasopimuksista ja osoittanut itselleen 80 prosenttia turskakiintiöistä. Tämä vastaa 500 000 tonnia vuodessa. Ranska puolestaan saa kalastaa vain 9 000 tonnia vuodessa, näistä 700 tonnia Englannin kanaalista ja Pohjanmereltä.

Kuinka voisimme näissä olosuhteissa olla tuntematta katkeruutta ranskalaisten kalastajien häviämisestä? Miksi Bryssel ja Ranskan hallitus jatkavat tämän taloutemme osa-alueen tuhoamista? Tämä johtuu euro-globalistisista intresseistä ja vapaakauppa-opista.

Ongelmaa ei ratkaista maatalous- ja kalastusministerin lupaamalla neljän miljoonan euron korvauksilla, joilla on tarkoitus korvata kiintiönsä käyttäneiden kalastusalueiden toiminnan keskeyttäminen. Näitä syrjiviä ja tuhoa aiheuttavia Euroopan unionin asettamia kiintiöitä ei enää pidä soveltaa ranskalaisten kalastajien harjoittamaan kalastustoimintaan.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentti on tänään äänestyksessä hyväksynyt urheilu- ja virkistyskalastuksen sisällyttämisen yhteisen kalastuspolitiikan piiriin. Euroopan unioni on näin alkanut säännellä erästä suosituinta vapaa-ajanviettopaikkaa.

Ehdotus on järjetön. Ensinnäkin, kalavedet ovat yksittäisten valtioiden, ei Brysselin, omaisuutta. Toiseksi, virkistyskalastajien kalastustoiminta ei juurikaan vaikuta kalakantoihin. Kolmanneksi, tämän lainsäädännön noudattaminen on mahdotonta. Ajatelkaa vaikka Ruotsia, jolla on 11 500 kilometriä rantaviivaa. Uskovatko EU:n virkamiehet ja tämän parlamentin jäsenet todellakin, että voimme valvoa kaikkea mitä tapahtuu? Laki, jota ei voi noudattaa, on aivan erityisen huono laki.

Toisaalta, tämä ehdotus ei varsinaisesti yllättänyt minua. EU on kuin höryjuna, joka on lähtenyt puskemaan kohti määränpäättämisen, todellista liittovaltiota. Se on suuri, raskas ja vauhtiin päästyään vaikeasti pysäytettävä. Sen tielle tulevat jäävät jalkoihin.

Tämä on synkkä päivä meille kaikille, jotka toivomme eurooppalaisen yhteistyön olevan ytimekästä ja tehokasta, ja tämä on erityisen synkkä päivä kaikille eurooppalaisille virkistyskalastajille.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), kirjallinen. – (IT) Tämän asetusehdotuksen tavoite, yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistaminen yhteisön valvontajärjestelmän ja kalastusvalvontaviraston avulla, on sinänsä kiitettävä, ja ehdotuksessa otetaan huomioon useita Euroopan parlamentin ja komission vuosien varrella esittämiä pyyntöjä. Ehdotuksessa myös esitetään – joskin varovasti – edellä mainittujen sääntöjen yhdenmukaista soveltamista kaikissa 27:ssä jäsenvaltiossa.

Vaikka kannatan ehdotuksen henkeä (ja korostan sääntöjen noudattamisen kulttuurin merkitystä yhteisen kalastuspolitiikan asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta), olen kuitenkin sitä mieltä, että Välimeren kalastukseen liittyviä erityispiirteitä ei valitettavasti tässä yhteydessä ole otettu huomioon.

Eräänä esimerkkinä tästä voidaan mainita vaatimus automaattisen satelliittiseurantajärjestelmän asentamista aluksiin, jotka ovat kokonaispituudeltaan yli 10 metriä. Järjestelmä voi sopia kestäville, Pohjanmerellä kalastusta harjoittaville aluksille, mutta se ei sovi Välimeressä kalastaville aluksille, jotka ovat pieniä, usein hytittömiä ja joita käytetään pienimuotoiseen kalastustoimintaan. Järjestelmästä aiheutuu myös huomattavia kustannuksia, jotka tosin voidaan ratkaista, jos yhteisön yhteisrahoituksen osuus on 80 prosenttia, kuten tarkistuksessa 20 ehdotetaan.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan mietintöä, koska hyväksyimme virkistyskalastukseen liittyvät tarkistukset 48 ja 49, ja hylkäsimme tarkistuksen 93.

Mielestäni virkistyskalastusta ei missään tapauksessa voida sisällyttää jäsenvaltion kalastuskiintiöön.

Mikäli tosissamme väitämme, että virkistyskalastus tuhoaa kalakantojamme, olemme mielestäni jättäneet jonkin perustavanlaatuisen harveneviin kalakantoihin liittyvän seikan huomioon ottamatta. Tuo kyseinen seikka on liikakalastus, jota teolliset kalastusyhtymät tehdasaluksillaan harjoittavat.

Niitä, eikä harrastuksestaan nauttivia virkistyskalastajia, meidän on vaadittava noudattamaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

– Mietintö: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Roger Knapman ja Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) Yhteisessä kalastuspolitiikassa on suuria puutteita, ja se on vahingoittanut vakavasti Yhdistyneen kuningaskunnan taloutta ja ympäristöä yleensäkin. Vaikka myönnämme, että uutta innovaatiota tarvitaan tilanteen parantamiseksi, tämänkaltaisen innovaatio ja parhaat käytännöt ovat usein peräisin jäsenvaltioilta ja kalastajilta itseltään. Tämän vuoksi äänestimme tätä komission toimivaltaa lisäävää mietintöä vastaan.

Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) Yhteisessä kalastuspolitiikassa on suuria puutteita, ja se on vahingoittanut vakavasti Yhdistyneen kuningaskunnan taloutta ja ympäristöä yleensäkin. Vaikka olen samaa mieltä siitä, että uutta innovaatiota tarvitaan tilanteen parantamiseksi, tämänkaltaisen innovaatio ja parhaat käytännöt ovat usein peräisin jäsenvaltioilta ja kalastajilta itseltään. Tämän vuoksi äänestin tätä komission toimivaltaa lisäävää mietintöä vastaan.

– Mietintö: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

John Attard-Montalto ja Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluan todeta omasta ja kollegani Louis Grechin puolesta, että vaikka äänestimmekin tämän mietinnön puolesta, haluamme korostaa seuraavia seikkoja:

kannatamme yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa;

olemme sitä mieltä, että Euroopan maahanmuuttosopimus ei ole tyydyttävä kansallisen edun kannalta;

olemme huomanneet ihmisten olevan pettyneitä, koska mietinnössä ei viitata suoraan ja selkeästi vapaaehtoiseen/pakolliseen taakan jakamiseen;

olemme samaa mieltä siitä, että kaikenlainen yhteistyö on toivottavaa, mutta EU ei voi puuttua siihen, minkälaisia kahdenvälisiä sopimuksia lähtö- ja kauttakulkumaat keskenään sopivat;

emme kannata äänioikeuden myöntämistä laittomille maahanmuuttajille Maltan väestörakenteen vuoksi;

emme kannata kansallisten viisumijärjestelmien korvaamista yhtenäisellä Schengen-viisumijärjestelmällä, mikäli se lisää byrokratiaa ja tekee järjestelmästä vähemmän joustavan.

Catherine Boursier (PSE), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen siihen, että Simon Busuttilin mietintö hyväksyttiin. Myönnän, etten ole samaa mieltä kaikista siinä käsitellyistä seikoista, erityisesti Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen saamasta kannatuksesta. Ryhmäni äänesti tämän kohdan poistamisen puolesta kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, mutta mielipiteemme jäi vähemmistöön. Samoin tapahtui palautusoperaatioihin osallistuvan Frontex-viraston toiminnan lisäämisen kohdalla.

Äänestin loppujen lopuksi kuitenkin tämän mietinnön puolesta tukeakseni voimakkaasti laillisen maahanmuuton kanavien avaamista. Olen samaa mieltä siitä, että meidän on myönnettävä EU:n tarvitsevan siirtotyövoimaa, meidän on kuultava kansalaisyhteiskunnan edustajia enemmän, vahvistettava maahanmuuttajien liikkumisoikeus EU:n sisällä viiden vuoden oleskelun jälkeen, kunnioitettava ihmisarvoa ja sovellettava kaikkein myönteisimpiä toimenpiteitä palautusdirektiiviä toimeenpantaessa, ja, mikä tärkeintä, myönnettävä oikeus äänestää paikallisvaaleissa, seikka, jota Euroopan oikeisto jyrkästi vastustaa.

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittikonservatiivit äänestivät mietintöä vastaan, koska katsomme, ettei EU tarvitse yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, ja koska olemme sitä mieltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan on saatava itse valvoa omia kansallisia rajojaan.

Philip Claey's (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin mietintöä vastaan, koska siihen sisältyy useita seikkoja, joita emme voi hyväksyä. Ensinnäkin mietinnössä oletetaan EU:n tarvitsevan 60 miljoonaa uutta siirtotyöläistä vuoteen 2050 mennessä. Kun otetaan huomioon nykyisestä massiivisesta maahanmuutosta johtuvat ongelmat, ajatus vaikuttaa hullulta. Lisäksi mietinnössä ehdotetaan, että sininen kortti voitaisiin myöntää myös vähemmän koulutetuille työntekijöille. Miksemme saman tien avaisi rajoja kokonaan.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) EU:n maahanmuuttoa koskeva yhteinen lähestymistapa on välttämätön. Yhteisellä alueella, jossa ei ole sisärajoja, ei voida soveltaa hajanaista tai epäjohtonmukaista lähestymistapaa, koska yhden jäsenvaltion soveltamalla maahanmuuttotoimilla tai maahanmuuttopolitiikalla on vaikutuksia myös kaikkiin muihin jäsenvaltioihin.

Tämän vuoksi kannatan korkean tason poliittiseen ja toiminnalliseen solidaarisuuteen, keskinäiseen luottamukseen ja jaettuun vastuuseen perustuvan eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan laatimista.

Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen hyväksyminen oli suuri askel tähän suuntaan, ja se johti johdonmukaisemman, hallitumman ja jäsenvaltioiden työmarkkinoiden tarpeet sekä asuntojen, terveydenhuolto- ja koulutuspalvelujen saatavuuden paremmin huomioon ottavan maahanmuuttopolitiikan syntymiseen. Sen tarkoituksena on myös torjua tehokkaasti laitonta maahanmuuttoa.

Simon Busuttilin erinomaisessa mietinnössä noudatetaan tätä lähestymistapaa. Mietinnössä on yksi ainoa ongelmakohta, nimittäin Euroopan parlamentin sosialistiryhmän esittämä tarkistus, joka uhkaa periksiantamattomuuttamme laittoman maahanmuuton torjunnassa. Olemme samaa mieltä siitä, että kaikkien jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleskelevien maahanmuuttajien on saatava äänestää ennalta määriteltyjen ehtojen mukaisesti. Tämän vuoksi kannatan esittelijän vaihtoehtoista päätöslauselmaa, jossa hän on pyrkinyt kompromissiin, jonka kaikki voivat hyväksyä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin tätä yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa käsittelevää päätöslauselmaa, sillä on maahanmuutto on yksi Euroopan tämän hetken merkittävimmistä haasteista. Voimme vastata tähän haasteeseen hyväksymällä toimintatapoja, joilla se on muutettavissa mahdollisuuksi.

Maahanmuutto on yhteinen huolenaihe, ja tämän vuoksi EU:n jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä asianmukaisen ratkaisun saavuttamiseksi. Mietinnössä pyritään tarkastelemaan kaikkia maahanmuuton ulottuvuuksia, ja siinä puolletaan korkean tason poliittiseen ja toiminnalliseen solidaarisuuteen perustuvan eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan laatimista.

Mietinnössä esitellään myös toimia, jotka mahdollistaisivat maahanmuuttajien osallistumisen isäntävaltion yhteiskuntaan ja politiikkaan, vaikuttamisen poliittisissa puolueissa ja ammattiyhdistysliikkeessä sekä äänestämisen paikallisvaaleissa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä, jossa on 91 luetelmakohtaa, on pakostakin kohtia, joista olemme samaa mieltä. Tämä mietintö, siitä huolimatta, että siinä käsiteltävää asiaa yritetään keventää, on erittäin negatiivinen, ja tästä syystä äänestimme sitä vastaan.

Mietinnössä ”tuetaan vahvasti yhteisen eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan laatimista”, ollaan tyytyväisiä ”Lissabonin sopimuksen institutionaalisiin vaikutuksiin, ja erityisesti yhteispäätösmenettelyn ja määräenemmistöpäätösten laajentamiseen kattamaan maahanmuuttopolitiikka” ja ”Euroopan maahanmuuttosopimuksen hyväksymiseen”, toisin sanoen epäinhimilliseen, turvallisuuteen perustuvaan maahanmuuttopolitiikkaan, joka tekee maahanmuuttajista rikollisia, käyttää heitä hyväkseen ja valitsee heistä sopivimmat.

Jos EU:n tavoitteet olivat vielä jollekin epäselvät, tämä mietintö selventää ne: ”maahanmuutto on edelleen tarpeen Euroopan – – työmarkkinoita – – varten” (vuoteen 2050 mennessä tarvitaan 60 miljoonaa siirtotyöläistä). Tämän takia on kehitettävä ”maahanmuuttoprofiileja” – siten, että työmarkkinoiden tarpeet muodostavat näiden profiilien keskeisen näkökannan – ja tämän takia ”EU:n houkuttelevuutta korkeasti koulutettujen työntekijöiden silmissä on lisättävä” erityisesti sinisen kortin avulla. Toisin sanoen maahanmuuttajat nähdään epäinhimillisesti ainoastaan hyväksi käytettävänä työvoimana.

Yhteisen politiikan sijaan tarvitsemme erilaista politiikkaa, jossa otetaan huomioon maahanmuuttajien oikeudet ja jolla puututaan maahanmuuton takana oleviin syihin.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Äänestin Simon Busuttilin mietinnön hyväksymisen puolesta. Mietintö on merkittävä, sillä maahanmuutto on yksi Euroopan tämän hetken merkittävimmistä haasteista. Meidän olisi myönnettävä, ettemme täysin onnistu hyödyntämään niitä positiivisia näkökohtia, joita maahanmuutto tuo tullessaan, kuten emme myöskään aina onnistu estämään vähemmän myönteisten tilanteiden syntymistä.

Asian monimutkaisuutta lisää se, että maahanmuutto on erilaista eri jäsenvaltioissa, ja erot jäsenvaltioiden välillä ovat huomattavat. Eräille jäsenvaltioille maahanmuutosta on muodostunut huomattava sosiaalinen, taloudellinen ja poliittinen ongelma. Toiset taas kokevat sen vähäisempänä ongelmana, joka ei juurikaan herätä mielenkiintoa. Muun muassa tämän vuoksi yhteisen maahanmuuttopolitiikan laatiminen ja käyttöönotto on niin vaikeaa. Meidän olisi myös otettava huomioon se, että monille ihmisille Eurooppaan jääminen on elintärkeää — kirjaimellisesti. Jos lähetämme heidät takaisin lähtövaltioon, voimme tuomita heidät kuolemaan. Tämän vuoksi maahanmuuttopolitiikan välineiden olisi oltava joustavia, kunkin yksilön tilanteeseen mukautettavia. Paljon kiitoksia.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Emme voi antaa tukeamme yhteiselle maahanmuuttopolitiikalle, jolla pyritään laillisen maahanmuuton kanavien avaamiseen. Maahanmuuttopolitiikan pitäisi olla täysin päinvastaista.

Tämä mietintö perustuu jälleen kerran taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa koskevan, 11. tammikuuta 2005 julkaistun komission vihreän kirjan vaarallisiin suosituksiin. Mietinnössä arvioidaan EU:n tarvitsevan 60 miljoonaa siirtotyöläistä vuoteen 2050 mennessä, ja korostetaan tarvetta avata laillisen maahanmuuton kanavia

Kuinka voisimme kokea normaaliksi sen, että keskellä talous-, rahoitus- ja yhteiskunnallista kriisiä meitä kehoitetaan avaamaan työmarkkinamme yhä useammille ulkomaalaisille työntekijöille samaan aikaan kun omat kansalliset työpaikkamme ovat uhattuina ja työttömyys kasvaa?

Kriisitilanteessa on pikemminkin sovellettava taloudellisia ja sosiaalisia suojatoimia ja jaettava työpaikat, sekä yhteiskunnan myöntämät avustukset, omille kansalaisille.

Yhteenvetona voidaan todeta, että mietintö perustuu virheelliseen olettamukseen. Mietinnössä oletetaan, että mikäli avaamme rajamme laillisille maahanmuuttajille, laitton maahanmuutto vähenee huomattavasti tai loppuu kokonaan. Tiedämme, ettei näin tapahdu. Päinvastoin, laillinen maahanmuutto edeltää laajamittaista maahanmuuttoa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Turvapaikkaoikeus tuo mukanaan ennennäkemättömällä vauhdilla kasvavan massiivisen maahanmuuton. Se avaa Euroopan ovet ammolleen kehitysmaiden kansalaisille. Jos monikulttuurisuutta ihailevat visionäärit saavat päättää asioista, perhe-käsitettä laajennetaan niin, että kokonaiset heimot voivat muuttaa Eurooppaan vaikeuksista.

Lisäksi karkotusta edeltävää säilöönottomahdollisuutta olisi rajoitettava, turvapaikanhakijoille olisi taattava pääsy työmarkkinoille ja heille annettavia avustuksia laajennettava. Tämä aiheuttaisi yhä enemmän paineita kansallisilla työmarkkinoilla – erityisesti talouskriisin aikaan – ja veronmaksajien maksettavaksi tulisi yhä suurempi lasku. Näistä syistä meille ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin äänestää tätä mietintöä vastaan.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa käsittelevässä mietinnössä suhtaudutaan myönteisesti EU:n monopolistivalliseen maahanmuuttopolitiikkaan ja Euroopan parlamentin osuuteen siinä. Mietinnössä ehdotetaan, että toimenpiteet viedään vielä pidemmälle – yhä taantumuksellisempaan suuntaan ja maahanmuuttajien kustannuksella.

Mietinnössä EU:n maahanmuuttopolitiikan peruseräpäätteen hyväksytään työmarkkinoiden tarpeita palveleviksi, eli eurooppalaisten monopolien tuottavuutta lisääviksi välineiksi. Tämän vuoksi mietinnössä esitetään keppi ja porkkana -menetelmän käyttöä. Siinä ollaan myös tyytyväisiä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimukseen, jota emme voi hyväksyä, ja vaaditaan vahvistamaan Frontex-viraston asemaa, tiedustelutietojen keräämistä sekä eurooppalaisen pääoman kannalta tarpeettomiin maahanmuuttajiin kohdistettuja torjuvia toimia. Toisaalta mietinnössä esitetään toimia korkeasti koulutettujen maahanmuuttajien houkuttelemiseksi ja heidän asemansa laillistamiseksi, hyväksytään pääoman tarpeiden muokkaama kausittainen ja väliaikainen maahanmuutto, ja ehdotetaan toimenpiteitä laillisten maahanmuuttajien integroimiseksi, jotta he olisivat heti työnantajien käytettävissä.

Tähän taantumukselliseen politiikkaan voidaan vastata vain ottamalla maahanmuuttajat mukaan työväenliikkeisiin. Maahanmuuttajien ja paikallisten työntekijöiden on taisteltava rinnakkain EU:n ruohonjuuritason vastaista ja maahanmuuttoa torjuvaa politiikkaa sekä pääomien valtaa vastaan, vaadittava oikeuksia ja työnsä hedelmiä itselleen.

– Mietintö: Eva Lichtenberger (A6-0224/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. (LT) Aika on kypsä Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevalle politiikalle. Sen laatimisessa voidaan ottaa huomioon viidentoista vuoden kokemus, ja sen tavoitteita ja keinoja voidaan harkita perusteellisesti. Meidän on arvioitava hankkeita ja välineitä, korostettava enemmän EU:n koordinoitua ja löydettävä jäsenvaltioille sitovampia velvoitteita niiden toteuttaessa hyväksymiään ensisijaisia hankkeita.

Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevat ensisijaiset hankkeet ja suunnitelmat olivat lähinnä kokoelma mittavia ja kalliita kansallisia liikenneinfrastruktuuria koskevia hankkeita, ja jotkut Euroopan laajuisten liikenneverkkojen 30 ensisijaisesta hankkeesta eivät olleet edes fyysisesti toteutettavissa. EU:n laajentumisen jälkeen muista hankkeista on tullut erittäin tärkeitä, mutta ne puuttuvat ensisijaisen hankkeiden luettelosta.

Nykyinen talouskriisi saattaa jälleen houkutella meitä noudattamaan tätä logiikkaa investoitaessa liikenneinfrastruktuuriin. Tarvitsemme kuitenkin älykkäitä hankkeita ja investointeja EU:n liikenneinfrastruktuuriin ja sen kehittämiseen entisestään seuraavien 10–20 vuoden kuluessa. Liikenneinfrastruktuuriin liittyviä hankkeita koskevien päätösten pitäisi perustua perusteellisiin kustannus-hyötyanalyyseihin, kestävyys- ja eurooppalaiseen rajatylittävään lisäarvoon.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä asetetaan suuntaviivoja ”Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kehittämiseksi”. Ensisijaisiin hankkeisiin kuuluu 30 lähinnä ”kansallisten etujen pohjalta valittua” hanketta – mitä muita etuja sitten pitäisi ottaa huomioon, monikansallisten yritysten edutko? –, joille myönnetään EU:n yhteisrahoitusta lähes 5,3 miljoonaa euroa.

Tämä mietintö sopii käsitykseen, joka sisämarkkinoiden laajenemiseen ja kapitalistisen kilpailuun ja keskittymiseen perustuvista Euroopan laajuisista liikenneverkkoista on luotu. Näin ollen siinä ”korostetaan tarvetta sisällyttää – Lissabonin strategian – tavoitteet” Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien toimien toteuttamiseen, puolustetaan Euroopan laajuisten liikenneverkkojen mukauttamista ”muuttuviin markkinaolosuhteisiin”, todetaan, että hankkeiden on ”oltava seuraavien perusteiden mukaisia: taloudellinen elinkelpoisuus, kilpailukyvyyn kohentuminen, yhtenäismarkkinoiden edistäminen”, ja niitä on kehitettävä ”julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien” avulla (tietullituloista olisi osoitettava tietty osuus Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien hankkeiden rahoitukseen).

Vain kuukautta ennen nykyisen lainsäädäntökauden loppua parlamentin enemmistö ei voi vastustaa kiusausta ja pyytää näin ollen Euroopan komissiota ”tekemään koko Euroopan laajuisen rautatieverkon kilpailukyvyyn lisäämiseksi toimikautensa loppuun mennessä lainsäädäntöaloitteen rautateiden kotimaisen matkustajaliikenteen markkinoiden avaamisesta kilpailulle 1. tammikuuta 2012 lähtien”.

Lopuksi, suurten eurooppalaisten taloudellisten ja rahoitusalan ryhmittymien Itä-Eurooppaan laajentumista koskevat intressit turvataksaan, parlamentti korostaa Länsi- ja Itä-Euroopan välisen liikenneinfrastruktuurien ensisijaisuutta.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan laajuisia liikenneverkkoja on kehitettävä ja laajennettava sisämarkkinoiden lujittamiseksi ja Euroopan unionin yhteenkuuluvuuden vahvistamiseksi. Tämän vuoksi äänestin esittelijä Eva Lichtenbergerin laatiman C-vaihtoehdon puolesta. Tämä lähestymistapa mahdollistaa sen, että kaikenlaisia tarjolla olevia varoja voidaan tulevaisuudessa käyttää liikenteen ja infrastruktuurien kehittämiseen. Lähestymistapa ei kuitenkaan tarjoa aivan kaikkia keinoja politiikan tehokkaaseen täytäntöönpanoon monista erilaisista kansallisista intresseistä johtuen.

Muissa vaihtoehdoissa, myös PPE-DE-ryhmän ehdottamassa vaihtoehtoisessa päätöslauselmaesityksessä ehdotettiin, että jäsenvaltiot olisivat voineet käyttää koheesiorahastosta myönnettäviä varoja koheesio politiikan nimissä muiden kuin ensisijaisiin Euroopan laajuisiin liikenneverkkohankkeisiin kuuluvien liikennepoliittisten hankkeidensa toteuttamiseen. Tämä taas olisi voinut estää Romaniaa käyttämästä koheesiorahastosta myönnettäviä varoja liikennesektorinsa kehittämiseen, ja Romania tarvitsee näitä varoja.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä arvioidaan 30 Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin kuuluvan hankkeen täytäntöönpanoa sekä niissä ilmenneitä viivytyksiä, joilla on suuria vaikutuksia kestävä eurooppalaisen liikennepoliittikan tulevaisuuteen. Näistä vaikeuksista huolimatta meidän on sitouduttava toteuttamaan muutokset, jotka ovat kansalaisten ja rahdin tarvitsemien intermodaalisten yhteyksien kannalta välttämättömiä. Meidän on huomioon hankkeiden toteuttamiseen vaikuttavat haasteet, kuten turvallisuus- ja alueelliset kysymykset, yhteiskunnalliset, taloudelliset ja rahoitukseen liittyvät tavat, sekä ympäristökysymykset. Liikennepoliittikkaan sovellettavan integroidumman ja yhtenäisemmän lähestymistavan tarvetta olisi korostettava.

Rajat ylittävien yhteyksien merkitys Euroopan liikenneverkon laajentamiselle on huomattava, ja tämän vuoksi kannattammekin kaikenlaisten eri liikennemuotoja, ja erityisesti sellaisia, joita on ollut vaikea muuttaa ja kehittää, esimerkiksi rautatie- ja meriliikennettä yhdistävien yhteyksien parantamista. Satamien ja lentokenttien välille on luotava parempia yhteyksiä, ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen asianmukainen täytäntöönpano varmasti auttaa tämän tavoitteen saavuttamisessa.

Mietinnössä käsitellään eräitä edellä mainittuja huolenaiheita. Tosin tärkeysjärjestys, jota itse pidän sopivana, vaihtelee tekstin kohdan mukaan. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.05, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Maanjäristys Abruzzon alueella Italiassa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Italiassa Abruzzon alueella sattuneesta maanjäristyksestä.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio ilmaisee osanottonsa kaikille niille perheille, jotka menettivät omaisiaan Italiassa äskettäin sattuneessa maanjäristyksessä.

Komissio on pitänyt tiiviisti yhteyttä Italian pelastuspalveluviranomaisiin aina maanjäristyksen ensimmäisistä tunteista lähtien. Jäsenvaltiot tarjosivat apuaan heti katastrofin alkuvaiheissa yhteisön pelastuspalvelumekanismin kautta.

Vaikka maanjäristys oli erittäin voimakas ja aiheutti paljon tuhoa, pystyttiin katastrofin välittömät seuraukset hoitamaan kansallisin voimavarojin.

Italia esitti kuitenkin 10. huhtikuuta pyynnön saada teknisten asiantuntijoiden apua maanjäristyksessä vaurioituneiden rakennusten vakavuuden arvioimiseksi. Valittiin kahdeksan hengen ryhmä, joka koostui kansallisista ja komission asiantuntijoista. Ryhmä lähetettiin 18. huhtikuuta maanjäristysalueelle. Rakennusten vakavuuden arvioimisen lisäksi ryhmä esittää ratkaisuja vaurioituneiden rakennusten suhteen.

Komissio pyrkii yhdessä Italian viranomaisen kanssa määrittelemään EU:n tuen vaihtoehdot. Tukea on mahdollista antaa EU:n solidaarisuusrahaston kautta ja kohdentamalla uudelleen rakennerahaston ja maaseuturahaston varoja.

Tämä maanjäristys on traaginen muistutus siitä, että luonnonkatastrofit ovat jatkuva uhka kaikille EU:n jäsenvaltioille. Viime vuosikymmenen aikana ovat maanjäristykset, lämpöaallot, metsäpalot, tulvat ja myrskyt aiheuttaneet Euroopassa useiden ihmisten kuoleman sekä suurta tuhoa infrastruktuurille ja luonnonvaraisille alueille.

Jäsenvaltioiden ja yhteisön on yhdistettävä voimansa katastrofien ja niiden vaikutusten ehkäisemiseksi ja taattava nopea ja tehokas EU:n reagointi suurkatastrofeissa. Kokemus on osoittanut, että tulisi käyttää yhdenmukaisesti ja moniulotteista lähestymistapaa tehokkaiden toimenpiteiden kehittämiseksi niin katastrofien ennaltaehkäisemisessä kuin niihin reagoimisessa, kuten maaliskuussa 2008 julkaistussa komission tiedonannossa Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta todetaan.

Komissio hyväksyi helmikuussa 2009 luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisyyn sovellettavan yhteisön lähestymistavan, joka vastaa alan kehityksen nykyistä tasoa ja joka viitoittaa tietä komission tuleville aloitteille. Siinä ehdotetaan, että nykyisten katastrofien ennaltaehkäisyyn käytettävien välineiden johdonmukaisuutta parannettaisiin ja täydennettäisiin ja siten vahvistettaisiin EU:n toiminnan tuomaa lisäarvoa.

Komissio toivoo saavansa tässä tärkeässä tiedoksiannossa ehdotetusta lähestymistavasta palautetta Euroopan parlamentilta. Euroopan parlamentin talousarviossa vuosina 2008–2009 esiteltujen EU:n nopeita avustustoimia koskevien valmistelutoimien ansiosta komissio testaa parhaillaan jäsenvaltioiden kanssa tapoja parantaa EU:n kokonaisvaltaista välittömän toiminnan kykyä. Näiden aloitteiden myötävaikutuksella muodostetaan todellinen Euroopan katastrofihallintapolitiikka, jolla pystytään varautumaan kaikenlaisiin katastrofeihin.

Puhemies. – (IT) Kiitos, komission jäsen Siim Kallas. Saanen ottaa tilaisuudesta vaarin ja toivottaa tervetulleeksi komission varapuheenjohtajan Antonio Tajanin, ja ettei minua moitittaisi välinpitämättömäksi tai tunteettomaksi niin haluan muistuttaa, että pidimme jo eilen minuutin pituisen hiljaisuuden katastrofin uhrien muistoksi.

Gabriele Albertini, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, vuosina 2002–2007 maanjäristykset olivat neljänneksi yleisin luonnonkatastrofi Euroopan unionissa. Tämän viimeisimmän ja valitettavasti vakavimman Abruzzon alueella sattuneen tragedian jälkeen meidän on yhdistettävä voimamme voidaksemme vastata näihin järkyttäviin tapahtumiin, joita on tapahtunut monissa jäsenvaltioissa.

Tällä hetkellä meillä on Euroopan unionin solidaarisuusrahasto ja yhteisön pelastuspalvelumekanismi. Vaikka nämä kaksi välinettä ovat tärkeitä, ne ovat silti riittämättömiä Euroopan kaltaiselle alueelle, jossa on maanjäristysten vaara. Abruzzon maanjäristyksen tapauksessa on solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa koskeva hakemus jätetty tuhoutuneiden alueiden uudelleenrakentamiseksi. Se voi tarkoittaa jopa 500 miljoonaa euroa, kuten komission varapuheenjohtaja Antonio Tajani kertoi lehdistölle. Vielä ei ole

pystytty määrittämään maanjäristyksen laajuutta ja sen aiheuttamia vahinkoja. Abruzzon alue tarvitsee pikaisia ja merkittäviä toimenpiteitä, joita Italian hallitus on onnistunut tekemään esimerkillisellä tavalla heti maanjäristyksen tapahtumisen jälkeen.

Nämä toimet vaativat kuitenkin EU:n koordinoitua, mutta samalla on kunnioitettava kansallista ja paikallista toimivaltaa. 14. marraskuuta 2007 parlamentti itse hyväksyi yksimielisesti maanjäristysten alueellisia vaikutuksia koskevan päätöslauselman, joka koskee tämänkaltaisten traagisten tapahtumien ennaltaehkäisyä ja niiden aiheuttamien vahinkojen hallintaa. Kyseisen asiakirjan tulisi olla tässä asiassa lähtökohta koordinoitulle eurooppalaiselle politiikalle, kuten Nikolaos Vakalis esitti kirjallisessa kysymyksessään, jonka noin 50 Euroopan parlamentin jäsentä allekirjoitti. Sen vuoksi toivomme, että Euroopan komissio ottaa päätöslauselmassa esitetyt ajatukset huomioon ja soveltaa niitä maanjäristysten ennaltaehkäisyä ja hallintaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman luomisessa.

Gianni Pittella, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää surunvalitteluni vielä kerran Italian parlamentin jäsenten ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmän jäsenten puolesta kaikille uhrien perheille, Abruzzon alueelle ja sen asukkaille ja Italialle. Haluan myös mainita, että ryhmämme, joka on alusta asti pitänyt tiivistä yhteyttä maanjäristyksen uhreihin, lähettää Abruzzon alueelle valtuuskunnan, jota johtaa puheenjohtajamme Martin Schulz. Uhriluvut ovat pelottavia. Kuten Gabriele Albertini totesi, niin pitää paikkansa, ettei maanjäristyksen lopullisia lukuja ole vielä tiedossa, mutta voidaan kuitenkin sanoa, että kuolonuhreja on noin 300. Kyse on tragediasta: 50 000 evakoitua, tuhansia asuinkelvottomaksi menneitä koteja, satoja tuhoutuneita julkisia rakennuksia, myös kouluja, ja kulttuurisesti, arkkitehtonisesti ja taiteellisesti arvokas perintö raunioina.

Kuten Italian tasavallan presidentti Giorgio Napolitano sanoi, pelastusapu oli välitöntä ja tehokasta. Pelastusapua tuli valtiota, mutta myös valtiosta riippumattomilta toimijoilta, eri puolilta maailmaa, vapaaehtoisilta, eri yhteisöiltä Italiasta ja muualta, lääneistä, alueilta, Punaiselta Ristiltä ja palolaitokselta. Kyse oli todella ihmeellisestä solidaarisuuden osoituksesta. Ehkäpä Italian hallituksen – itse asiassa unohtakaa tuo ”ehkäpä” – Italian hallituksen olisi kannattanut hyväksyä ehdotus Euroopan parlamenttivaalien ja paikallisvaalien yhdistämisestä. Näin olisi säästynyt satoja miljoonia, jotka olisi voitu käyttää maanjäristyksen uhrien auttamiseksi.

EU:n on tehtävä seuraavat toimet: Ensiksi solidaarisuusrahastoa on tehostettava. Puhuimme tästä varapuheenjohtaja Tajanin kanssa vain muutamia tunteja traagisen tapahtuman jälkeen. Toiseksi rakennerahaston varoja on kohdennettava uudelleen ja kolmanneksi, komission jäsenet, on voitava hyödyntää käyttämättömiä varoja niin aikaisemmilta kuin uudeltakin ohjelmakaudelta. Neljänneksi on muutettava koheesiopolitiikan ja rakennerahaston sääntöjä siltä osin kuin on kyse mahdollisuudesta lähentyä tavoitteen 1 mukaisesti. Tämä koskee niitä epäsuotuisia ja alikehittyneitä alueita, joilla poikkeuksellisen vakavien luonnonilmiöiden takia BKT tai vauraus jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Emme siis halua pikalokia Abruzzon aluetta varten, vaan lain, jota voidaan soveltaa millä tahansa alueella, joka joutuu samankaltaiseen tilanteeseen kuin mitä Abruzzon alue nyt on. Viidenneksi on tutkittava yhdessä komission kanssa mahdollisuutta myöntää verohelpotuksia taloudelliselle toiminnalle ja rakennustyölle, joiden pitäisi, mitä kaikki toivomme, jatkaa toimintaansa Abruzzon alueella. Lisäksi vaadin Euroopan parlamentin äskettäin päivittämän ja parantaman rakennusmateriaalia koskevan direktiivin täytäntöönpanoa.

Lopuksi totean, että tämänkaltaisen katastrofi ei kaipaakaan retoriikkaa, vaan pikemminkin tehokkaita ja konkreettisia toimia sekä tiukkaa seurantaa, ettei maanjäristyksen raunioista muodostu laittomien käytäntöjen keinottelu paikkaa, josta suuret rikollisryhmät hyötyvät. Meidän on oltava valppaina ja tehtävä parhaamme. Meidän kaikkien on työskenneltävä sen eteen, että ystävämme Abruzzon alueella voivat taas hymyillä.

Patrizia Toia, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hirvittävä tragedia on kohdannut maani tärkeää Abruzzon keskusaluetta ja Aquilan kaupunkia. Tämä katastrofi on vaatinut useita ihmishenkiä, myös nuoria. Se on iskenyt taloihin, koteihimme, kirkkoihin, uskonnonharjoituspaikkoihimme, monumentteihin, kulttuuriimme, yrityksiin, työpaikkoihimme, yliopistoihimme, osaamiskeskuksiimme ja se on jättänyt jälkeensä suurta tuhoa.

Olemme kaikki tulleet näiden ihmisten tueksi ja voimme todeta seuraavaa: Ensiksi sen, että he ovat suhtautuneet suurella arvokkuudella, vaikka tragedia on vaikuttanut heihin erittäin henkilökohtaisesti ja käytännöllisellä tasolla. He ovat menettäneet heidän arvokkaimman omaisuutensa kuten kotinsa. Kuitenkin nämä ihmiset ovat reagoineet suurella arvokkuudella. He haluavat aloittaa alusta, uudelleenrakentaa kotinsa ja yhteisönsä paikoille, jotka edustavat heidän yhteisöään ja ovat sopusoinnussa perinteiden ja jatkuvuuden

kanssa. Mieleeni tulee yliopiston ja pienten ja keskisuurten yritysten merkitys tälle alueelle, joka tällä hetkellä kärsii erittäin vaikeista taloudellisista ajoista ja elvytyksen puutteesta.

Haluan myös sanoa, että instituutioiden mobilisaatio on ollut erittäin hienoa. Hallitus, parlamentti, oppositiovoimat ja myös enemmistö suuressa viisauudessaan ja vastuullisuudessaan katsovat, että työtä on tehtävä yksimielisyyden hengessä. Paikalliset instituutiot, vapaaehtoiset, pelastuspalvelu, tuhannet ja tuhannet nuoret ihmiset ja aikuiset, jotka menivät Abruzzon alueelle ja jotka edustavat sosiaaliryhmiä, järjestöjä ja katolista yhteisöä, ovat kaikki antaneet panoksensa. Jopa ne, jotka eivät matkustaneet katastrofialueelle, ovat tehneet jotakin. Taloudellisesti ja kulttuurisesti on maamme koko kulttuurinen, sosiaalinen ja taloudellinen ala mobilisoitu, mikä on erittäin merkittävää.

On kuitenkin tärkeää muistaa, mitä Gianni Pitella sanoi uudelleenrakentamisesta, koska tragedian muiden positiivisten puolien lisäksi ovat meidän rakennusmenetelmämme rakenteelliset heikkoudet tulleet esille. Mielestäni tulee paitsi vaatia oikeutta, niin myös sitoutumista vastuiden kartoittamiseen ja jälleenrakentamiseen.

Arvoisa puhemies, muutama sana EU:sta. Kun katastrofi iski, EU:ta tarvittiin ja tullaan jatkossakin tavoitsemaan varojen ja muiden aikaisemmin mainittujen toimien kautta. Toivoisin EU:lle näkyvämpää roolia, niin että EU:ta ei tunnistettaisi pelkästään sen rahoista, vaan myös sen kasvoista ja sen instituutioista. Ehdotan, että yhteinen delegaatio Euroopan parlamentista vierailee alueella ilman turhaa prameilua ja julkisuutta kertoakseen, että EU koostuu instituutioista ja ihmisistä, jotka haluavat tukea nyt ja jatkossa Aquilaa, Abruzzoa ja myös maatani, joka kärsi niin merkittävistä vahingoista.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, myös minä haluan kiittää yhteisön toimielimiä siitä tuesta, jota ne ovat osoittaneet Italialle ja määnjäristysten uhreille. Nämä ovat olleet vaikeita päiviä, joita sääolosuhteet ovat viimeisten 48 tunnin aikana entisestään pahentaneet.

Surun ja tuhon jälkeen tulee käytännön ehdotusten ja jälleenrakentamisen aika. Tulee aika palauttaa tulevaisuus Abruzzon alueelle. Me pyydämme Euroopan unionin toimielimiä tekemään oman osansa ja itse asiassa komission osalta siitä onkin jo saatu takuu varapuheenjohtaja Tajanin kautta. Hän sai meidät nopeasti vakuuttuneeksi siitä, että katastrofin välittömistä jälkiseurauksista tullaan huolehtimaan.

Kuten komissio itse tänään vahvisti, niin ensiksi meidän on tarkistettava käytettävissä olevat varat, taattava Euroopan unionin solidaarisuusrahaston nopea suuntautuminen luonnonkatastrofeihin. Sen jälkeen on tutkittava sitä mahdollisuutta, että Euroopan sosiaalirahastoa ja muita yhteisön ohjelmia voitaisiin käyttää ja kohdentaa uudelleen tukemaan työllisyyttä ja liiketoimintaa. Pyydämme mahdollisuutta ottaa käyttöön erityisiä lainsäädäntötoimia, verohelpotuksia, kannusteita ja tukia poikkeuksina nykyisiin vähimmäistason säännöksiin. Euroopan unioni hyväksyisi nämä toimenpiteet ja ne olisivat voimassa kaksi tai kolme vuotta eli tarvittavan ajan aina hätätilan ja jälleenrakentamisen loppuun asti.

Kuten tämänpäiväinen keskustelu on osoittanut, olemme kaikki yhtä mieltä näistä aiheista ja näistä tavoitteista eikä erimielisyyttä ole esiintynyt. Myös minä haluaisin päättää puheenvuoroni osoittamalla syvää myötätuntoa maanjäristyksen uhreille ja heidän perheilleen. Olen erityisen ylpeä siitä, että italialaisena naisena ja kyseiseltä alueelta kotoisin olevana, saan vielä kerran esittää suuret kiitokset kaikista ponnisteluista instituutioille, kaikille poliittisille puolueille ja erityisesti pelastustiimeille, pelastuspalvelulle ja Punaiselle Ristille. Haluan myös kiittää kaikkia vapaaehtoisjärjestöjä ja yksittäisiä kansalaisia, jotka tekivät sen mitä pystyivät joko tarjoamalla henkilökohtaisen panoksensa tai antamalla rahaa ilmaistakseen solidaarisuuttaan ja tarjotakseen todellista apua. He ovat todella erinomaisia esimerkkejä tehokkuudesta ja inhimillisyydestä.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Euroopan parlamentin Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmä yhtyy minua ennen puhuneiden jäsenten sanoihin. Haluamme esittää syvän osanottomme ja ilmaista myötätuntomme kaikille niille, joita tämä hirvittävä katastrofi on kosketanut. Tämä luonnoilmiö johtui useista syistä ja toivon, että Euroopan unioni pystyy näkyvällä tavalla vaikuttamaan myönteisesti tähän tilanteeseen.

Yhtä asiaa emme voi kuitenkaan kiistää. Maanjäristyksen vaikutus olisi voinut olla paljon lievempi eikä katastrofin olisi tarvinnut olla näin vakava. On selvää, että joukko rakennuksia ja taloja romahti ja näin ei olisi saanut tapahtua. On ollut välinpitämättömyyttä, petosta ja vilpillisyyttä ja siksi meidän on syytä ottaa selville, kuka on tästä vastuussa, sillä se liittyy oleellisesti jälleenrakentamiseen. Se on Abruzzon moraalista jälleenrakentamista niin Abruzzon asukkaiden kuin koko maamme osalta. Jälleenrakentaminen tulisi nähdä kestävä kehityksen mukaisesti sellaisten henkilöiden suurena tilaisuutena innovointiin, jotka ovat osoittaneet meille, että heillä on suuren kunnioituksen lisäksi myös suurta rohkeutta ja halua aloittaa tyhjästä.

Tässä tilanteessa vähiten kiistanalaisin ja käytännöllisin lähestymistapa, joka mahdollistaisi EU:n ripeän toiminnan hätäaputoimien ja Abruzzon jälleenrakentamisen tukemiseksi on se, että rakennerahastojen vuosien 2007–2013 alueen toimintaohjelmaa muutetaan. EU:n osarahoitusosuus Abruzzon toimintaohjelmasta on tällä hetkellä 140 miljoonaa euroa ja sen kokonaiskustannukset ovat 345 miljoonaa euroa. Erotus on yhteisrahoituksen kansallista osuutta.

Olemme kaikki hyvin tietoisia siitä, että yksi ratkaistavista ongelmista on varojen organisointi Italiassa näissä EU:n myöntämissä yhteisrahoitushankkeissa, ja meidän jäsenten on oltava erityisen valppaita tämän asian suhteen.

Kuten sanoin niin ennen kaikkea meidän on pyydettävä jo Abruzzon alueelle tarkoitettujen muiden EU:n varojen, kuten esimerkiksi sosiaalirahastovarojen uudelleenarvioimista ja uudelleen kohdentamista sellaisiin toimenpiteisiin ja painopisteisiin, jotka tukevat jälleenrakentamista. Tässä yhteydessä Abruzzon toimintaohjelma voisi aiheuttaa sen, että muille Italian alueille korvamerkittyjä rakennerahastovaroja kohdennetaan uudelleen, koska nämä muut alueet ovat nyt kilpailukykyisempiä. Tiedämme, että Euroopan komissio on valmis keskittämään varoja ja tätä samaa mekanismia voisivat myös muut jäsenvaltiot käyttää.

Tästä johtuen tulisi Italian viranomaisten, ensisijaisesti hallituksen yhteistyössä kaikkien paikallisten osapuolten kanssa, nopeasti laskea aiheutuneiden välittömien vahinkojen kustannukset, jotta se ehtisi noudattaa 15. heinäkuuta 2009 määräaikaa, johon mennessä on haettava Euroopan unionin solidaarisuusrahaston puitteissa myönnettäviä varoja. Myönnettävän tuen määrä riippuu aiheutuneista vahingoista, mutta se ei missään tapauksessa tule olemaan enempää kuin muutama miljoona euroa. Tämä rahasto on nimenomaan olemassa, jotta voidaan nopeasti, tehokkaasti ja joustavasti myöntää taloudellista apua. Siksi on tärkeää, että Italian viranomaiset määrittävät vahingot, sillä muutoin on vaikeaa saada rahoitusta.

Kansallisten viranomaisten on tehtävä lainahakemus Euroopan investointipankille, jotta asianmukaisia summia voidaan myöntää tämän alueen nopealle ja kestäväälle jälleenrakentamiselle.

Roberto Musacchio, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, etusijalla on suru niin monista viattomista uhreista. Sen jälkeen tulee sitoutuminen pelastustoimiin, hätätilan voittaminen ja jälleenrakentaminen, jossa Italian on annettava parastaan.

EU:n apu siinä on tärkeää, mutta me tarvitsemme myös eurooppalaista viitekehystä tällaisten katastrofien ennaltaehkäisemiseksi. Ne johtuvat yleensä muistakin kuin luonnollisista syistä ja siksi tarvitsemme puitteet ennaltaehkäisylle ja luonnonkatastrofeista ennaltavaroittavan järjestelmän, jonka varaan voidaan perustaa pelastuspalvelu ja ennaltaehkäisyverkosto. Sen lisäksi tarvitsemme maapolitiikkaa, joka määrittää maankäytön vähimmäisvaatimukset sen tasapainoa kunnioittaen sekä turvalliset rakennusstandardit.

Tämä liittyy myös Abruzzon maanjäristykseen ja selvitettävä kaikki vastuut ilman kiistoja, jotta voimme välttää tämänkaltaisten vakavien tapahtumien toistumisen. Meidän on enemmän keskityttävä uudisraivaukseen kuin uusiin purkutöihin. Tästäkin syystä on ratkaisevan tärkeää, että maaperän suojelun puitteiden hyväksyntäisiin. Se tarjoaa rakenteellista tukea EU:n maa-alueen hallinnalle. EU:n varoja tulisi kohdistaa uudelleen järkevän maapolitiikan mukaisesti ja siten luoda terve ympäristö ja hyviä työpaikkoja.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, italialaiset kollegamme ovat ihan oikeutetusti pitäneet tätä keskustelua tärkeänä heidän maansa kannalta ja pyytäneet puheenvuoroja. Keskustelu on kuitenkin tarkoitettu kaikille eurooppalaisille. Me olemme nimittäin Euroopan yhteisö. Olemme tyytyväisiä solidaarisuusrahaston tarjoamiin mahdollisuuksiin ja haluaisimme varojen käytön olevan niin kohdennettua kuin mahdollista ja tämä koskee myös Italian hallitusta ja alueellisia elimiä. Haluamme ilmaista vielä kerran osanottomme lukuisille uhreille ja toivomme, että EU pystyy viemään apua niin pian kuin mahdollista.

Armando Veneto (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan vain kiinnittää huomion siihen kuinka myönteellisesti kaikkialla Italiassa ja myös Euroopassa on suhtauduttu tähän traagiseen tapahtumaan. Kun tämänkaltaisia asioita tapahtuu, se antaa meille mahdollisuuden tarkastella maan ja yhteisön yhteenkuuluvuutta, joka antaa toivoa yleisestä solidaarisuudesta ja rauhasta, myös sisäisestä rauhasta, josta me nautimme koko Euroopassa.

Haluan myös sanoa, että meidän on kiistatta, avoimesti ja kiireellisesti selvitettävä ne vastuuhenkilöt, joiden ala-arvoisen rakennustyön takia vierekkäiset rakennukset reagoivat eri tavalla. Lopuksi, on kiistelty myös maanjäristysten ennustettavuudesta. En mene siihen sen tarkemmin, mutta sanon vain, että tutkimukset radonkaasusta osoittavat, että kyseistä kaasua esiintyy normaalia enemmän ennen maanjäristyksiä. Katson

näin ollen, kuten minkä tahansa tieteellisen tutkimuksen osalta, että EU voi ja sen tulee käyttää kaikkia sen rakenteitaan radonkaasua koskevien lisätutkimusten edistämiseksi, koska se voi edesauttaa vielä toistaiseksi hypoteettista mahdollisuutta, että tällaisia tuhoisia tapahtumia pystytään ennustamaan.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, on selvää, että kaikissa jäsenvaltioissa ja myös komissiossa on koettu hyvin voimakasta yhteenkuuluvuuden tunnetta koskien tätä kauheaa maanjäristystä. On olemassa mekanismeja avun antamiseksi ja komission yksiköt ovat toimineet välittömästi. Kaikki mahdollinen on tehtävä tiiviissä yhteistyössä Italian viranomaisten kanssa. Viime vuonna oli valtava metsäpalojen katastrofi Kreikassa ja sitä ennen oli metsäpaloja Portugalissa ja tulvia Saksassa ja Tšekin tasavallassa. Kaikissa näissä tapauksissa Euroopan unioni ilmaisi solidaarisuuttaan ja auttoi niin paljon kuin pystyi. Myös tässä tapauksessa se tulee toimimaan samoin.

Aivan ensimmäiseksi odotamme laskelmia vahinkojen laajuudesta, ja sitten voimme päättää, miten solidaarisuusrahastoa voidaan parhaiten hyödyntää. Komissio ei voi itse tehdä aloitetta solidaarisuusrahaston varoista, vaan tämä voidaan tehdä vasta kun on saatu jäsenvaltiolta pyyntö ja kun vahinkojen laajuus on laskettu.

Useat jäsenet nostivat esiin kysymyksen rakennerahastojen uudelleen kohdentamisesta ja aluepolitiikan pääosasto käsittelee asiaa. Kollegani Danuta Hübner vierailee alueella piakkoin keskustellaakseen konkreettisista mahdollisuuksista. Olemme jatkuvassa yhteydessä Rooman pelastuspalveluyksikköön auttaaksemme ja myös avustaaksemme solidaarisuusrahaston hakemuksen laatimisessa, joten ei ole epäilystäkään etteikö komissio tekisi mitä tahansa se pystyy tämän katastrofin uhrien auttamiseksi.

Mitä tulee turvallisiin rakennusstandardeihin, niin kyseiset standardit ovat jo olemassa, mutta kysymys kuuluukin, miten tarkasti näitä standardeja noudatetaan jäsenvaltioissa. Standardit ovat ehdottomasti jo olemassa. Ne ovat direktiiveissä ja ne ovat myös kansallisessa lainsäädännössä.

Meidän pelastuspalvelumekanismimme tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa katastrofien ennaltaehkäisyssä ja myös katastrofien jälkiseurausten käsittelemisessä. Pelastuspalvelumekanismiin ytimessä on seuranta- ja tiedotuskeskus, joka työskentelee 24 tuntia vuorokaudessa.

Esitän vielä kerran komission puolesta osanottomme. Teemme kaiken mahdollisen katastrofialueen ihmisten auttamiseksi.

Puhemies. – (IT) Tämän keskustelun päätteeksi haluan henkilökohtaisesti ja myös Euroopan parlamentin puhemiehiston puolesta tässä yhteydessä vielä kerran esittää surunvalitteluni ja osoittaa myötätuntoa uhreille ja heidän perheilleen ja tietysti luvata kaikkea mahdollista tukea kyseisen niin pahoin kärsineen alueen ihmisille.

Keskustelu on päättynyt.

11. Vastuuvapaus 2007: pääluokka II, neuvosto (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0150/2009) vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)).

Søren Bo Søndergaard, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi työjärjestysasia, nimittäin haluan vain olla ehdottoman varma siitä, että neuvosto on todellakin kutsuttu tähän keskusteluun. Koska olemme aikeissa keskustella neuvoston ongelmista, olisi hyvin valitettavaa, ettei neuvostoa olisi kutsuttu paikalle keskusteluun. Haluan vain puhemiehen vahvistavan, että neuvosto oli kutsuttu.

Puhemies. – (IT) Hyvä jäsen Søndergaard, voin vahvistaa puheenjohtajiston puolesta, että neuvosto oli todellakin kutsuttu osallistumaan tähän keskusteluun. Tästä huolimatta voin vain pahoitella puheenjohtajiston ja koko parlamentin puolesta neuvoston poissaoloa. Ymmärtääkseni näin kävi myös tänään aamupäivällä; parlamentin puhemies toivotti neuvoston tervetulleeksi, muttei saanut mitään vastausta. Pahoittelen tilannetta, mutta en voi tehdä mitään sen korjaamiseksi, ja meidän on näin ollen pakko käydä keskustelu suunnitellun mukaisesti. Pyydänkin teitä nyt käyttämään puheenvuoronne esittelijänä ja avaamaan tästä mietinnöstä ja tästä asiakohdasta käytävän keskustelun.

Søren Bo Søndergaard, *esittelijä*. – (DA) Arvoisa puhemies, aloitan toteamalla, että olen todella pahoillani siitä, että joudumme käymään tämän keskustelun neuvoston poissa ollessa – juuri sen saman neuvoston,

jonka talousarviosta meidän on määrä keskustella. On tietenkin aivan absurdia, että neuvosto päättää tällä tavoin sivuuttaa tämän keskustelun, kun talousarvion valvontavaliokunta on kuitenkin äänestyksessään hyväksynyt erittäin suurella enemmistöllä suosituksen, jonka mukaan parlamentin tulisi lykätä päätöstään vastuuvapauden myöntämisestä neuvoston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007.

Miksi olemme päätyneet tällaiseen ratkaisuun? Johtuuko se siitä, että epäilemme jonkinlaisia petoksia tai väärinkäytöksiä? Vastaus on "ei", sillä meillä ei ole mitään todisteita tai tietoja, jotka antaisivat aihetta epäillä sellaista. Miksi sitten olemme päätyneet tällaiseen ratkaisuun? Olemme ehdottaneet neuvoston vastuuvapauden myöntämisen lykkäämistä sen vuoksi, että valiokuntamme ei ole vielä saanut neuvostolta virallista vastausta selvityspyyntöihinsä, jotka koskevat useita talousarvioon liittyviä epäselvyyksiä. Nämä epäselvyydet saattavat aivan hyvin olla pelkkiä väärinkäsityksiä, mutta neuvosto on kieltäytynyt selvittämästä niitä. Se olisi luonnollisestikin onnistunut vastaamalla kysymyksiimme.

Toimielinten sopimuksen 42 kohdan mukaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan toimintamenoja ei esitetä neuvoston talousarviossa. Eurooppalaisten veronmaksajien edustajina meidän tehtävänä on varmistaa, että tätä sopimusta noudatetaan. Sitä varten meillä täytyy kuitenkin olla mahdollisuus paitsi esittää kysymyksiä neuvoston talousarviosta, myös saada vastauksia kysymyksiimme.

Mietinnön liitteessä olemme luetelleet joukon kysymyksiä, joista jotkut ovat itse asiassa hyvinkin yksinkertaisia, eikä niihin pitäisi olla lainkaan vaikea vastata. Esimerkiksi: Kuinka monta talousarvion ulkopuolista tiliä neuvostolla oli vuonna 2007? Mitä varoja tilit kattavat ja mihin varat käytettiin? Toinen kysymys kuuluu: millä perustein sisäinen tarkastaja tuli siihen johtopäätöksen, että laskujen ennakko- tai jälkitarkastuksessa oli puutteita? Ja vielä: voidaanko mitenkään selittää, miksi neuvoston on tarpeen vuodesta toiseen siirtää rahaa tulkkauskuluja koskevasta budjettikohdasta matkakuluihin? Useista pyynnöistä, joita olen esittelijänä ominaisuudessa esittänyt, samoin kuin koko valiokunnan vaatimuksista huolimatta neuvostolta ei tähän mennessä ole saatu virallista vastausta näihin kysymyksiin.

Siitä aiheutuu tietenkin suuria vaikeuksia, ei vain valiokunnalle, vaan koko parlamentille, sillä miten me voimme myöntää vastuuvapauden talousarvion toteuttamisesta, toisin sanoen väittää luotettavasti äänestäjillemme, että talousarvio on toteutettu virheettömästi, jollemme tiedä, mitä näiden lukujen takana on. Se olisi järjetöntä.

Me talousarvion valvontavaliokunnassa olemme mukavaa väkeä. Siksi tarjoamme neuvostolle vielä yhden tilaisuuden vastata kysymyksiimme. Näin ollen suosittelemme parlamentille, että se lykkäisi vastuuvapauden myöntämistä neuvoston talousarvion toteuttamisesta. Näin asia voitaisiin ottaa uudelleen esiin marraskuussa, ja neuvosto saisi muutaman kuukauden lisää aikaa miettiä, olisiko avoimuus salailua parempi vaihtoehto.

Toivon, että tämänpäiväisellä keskustelulla ja huomisella äänestyksellä annamme selkeän viestin siitä, että me emme halua toimia pimeyden voimien kumileimasimena. Me haluamme avoimuutta, me haluamme läpinäkyvyyttä, me haluamme tietää, miten veronmaksajien rahat on käytetty. Se on meidän tahtomme tänään ja se on meidän tahtomme kesäkuun vaalien jälkeenkin.

José Javier Pomés Ruiz, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, talousarvioon sovellettavassa varainhoitoasetuksessa sanotaan, että yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimivalla neuvoston pääsihteerillä on varapääsihteerin avustamana kokonaisvastuu talousarvion pääluokkaan II – Neuvosto otettujen määrärahojen hallinnoinnista ja hänen on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet niiden asianmukaisen hallinnan varmistamiseksi.

Missä on Javier Solana? Missä on varapääsihteerin, kun hän ei ole paikalla keskustelussa? Näin on siitä huolimatta, että ainoissa tiedoissa, joita meillä on käytettävissämme, eli sisäisen tarkastajan kertomuksessa, todetaan, että neuvostossa on käytössä talousarvion ulkopuolinen B-tili. Varainhoitoasetuksen mukaan vastuu neuvoston talousarviosta kuuluu siis Javier Solanalle ja varapääsihteerille eikä suinkaan puheenjohtajavaltioille Tšekille tai Ranskalle.

Mikä on tämä talousarvion ulkopuolinen tili?

Tarkastajan mukaan koko pääluokka olisi poistettava. Me haluaisimme tietää, mihin sitä on käytetty ja miksi.

Me haluamme tietää, miksi Solanan hallinnoimista ja hänen vastuullaan olevista 650 miljoonasta eurosta 13 miljoonaa siirrettiin tulkkauksesta matkakuluihin vuonna 2006, mutta vuonna 2007 matkakuluihin varattuja määrärahoja ei siitä huolimatta korotettu. Sama tapahtuu nyt uudelleen, emmekä me tiedä, mistä moinen matkustelu ja mihin nämä varat lopulta päätyvät.

Olemme vihaisia, koska parlamentin harjoittamassa eurooppalaisten veronmaksajien rahoittamien tilien demokraattisessa valvonnassa on vain yksi poikkeus: neuvoston tilit. Niitä ei tarkasteta. Meille parlamentin jäsenille ei ole suotu mahdollisuutta edes yhteen viralliseen tapaamiseen neuvoston kanssa keskustellaksemme tileistä.

Meille ei ole annettu papereita nähtäväksi. Meille ei ole toimitettu asiakirjoja. Neuvostossa ymmärretään, ettei meillä ole valtuuksia valvoa sitä; se sopikin aivan hyvin silloin, kun neuvostolla oli pelkästään hallinnollisia tehtäviä, mutta yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on tuonut mukanaan toimintamenoja, emmekä me ymmärrä, miksi ne pitäisi jättää demokraattisen valvonnan ulkopuolelle.

Sen vuoksi haluan todeta tässä, että pääsihteeri Solanan omaksuma asenne ei ole hyväksyttävä ja siksi parlamentti aikoo nyt ehdottaa, ettei neuvoston tilejä hyväksyttäisi. Samanlainen tilanne oli myös 10 vuotta sitten, jolloin James Elles kieltäytyi hyväksymästä komission tilejä, mikä johti Santerin komission eroon.

Costas Botopoulos, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, päätös, jota olemme tekemässä, on hyvin tärkeä. Sosialistiryhmä kannattaa lykkäystä neljästä periaatteellisesta syystä.

Ensimmäinen on oman parlamenttimme uskottavuus ja rooli. On hyvin tärkeää sanoa heti aluksi, mitä parlamentti voi ja mitä se ei voi tehdä. Se mitä se voi ja mitä sen pitää tehdä, on huolehtia neuvoston tilien demokraattisesta valvonnasta voimassa olevasta herrasmiehsopimuksesta huolimatta.

Toinen syy on toimielinten välinen tasapaino. On tärkeää, että emme tee sellaista, mihin meillä ei parlamenttina ole valtuuksia, mutta samoin on tärkeää sanoa ääneen, että meillä on oikeus tarkastella neuvoston tilejä ja esittää niistä näkemyksemme silloin, kun on kysymys toimintaan liittyvistä tileistä ja kun nämä tilit kaipaavat selvitystä. Se on yksi demokratian perusperiaatteista, ja juuri sen me aiomme tehdä. Emme väitä haluavamme tehdä mitään muuta. Sanomme, että haluamme tehdä velvollisuutemme.

Kolmas syy on Lissabonin sopimus ja sen valmistelu. Arvoisat kollegat, tiedätte varsin hyvin, että Lissabonin sopimuksen myötä yhteinen ulkopoliittikka saa paljon lisää syvyyttä ja lisää painoarvoa. Siitä tulee paljon entistä tärkeämpi politiikanala, emmekä me voi heti suoralta kädeltä sanoa, ettei parlamentilla ole mitään tekemistä sen kanssa. Meillä täytyy olla mahdollisuus sanoa, mikä on parlamentin rooli.

Viimeisenä – ja ehkä tärkeimpänä – syynä on avoimuus suhteessa kansalaisiin. Parlamentin rooliin kuuluu vastuu kansalaisille. Me emme voi eikä meidän pidä sanoa kansalaisille, että merkittävät yhteiset politiikanalat, kuten ulko- ja puolustuspoliittikka, ovat parlamentin demokraattisen valvonnan ulottumattomissa.

Näiden neljän tärkeän periaatteellisen syyn vuoksi me siis katsomme, että meidän täytyy äänestää lykkäämisen puolesta.

Kyösti Virrankoski, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää Søndergaardia hyvästä mietinnöstä.

Mietintö neuvoston vastuuvapaudesta on varsin pitkä ja perusteellinen. Se perustuu myös selkeisiin viittauksiin asiakirjoihin ja EU:n perussopimukseen.

Vaikein kysymys on avoimuus. Neuvoston budjetti koskee vain osittain hallintoa, koska suuri osa varoista menee myös operatiiviseen toimintaan, kuten yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. Neuvosto on varsin haluton keskustelemaan budjetin toteuttamisesta talousarvion valvontavaliokunnan kanssa, eikä se ole myöskään halukas antamaan pyydettyjä asiakirjoja.

Euroopan parlamentti on yhdessä neuvoston kanssa EU:n budjetista vastaava viranomainen. Sen tehtävänä on valvoa myös varojen käyttöä ja budjetin yleistä toteuttamista.

Käsittääkseni juuri yhteistyön puute on ajanut talousarvion valvontavaliokunnan tilanteeseen, jossa se esittää vastuuvapauden lykkäämistä, ei niinkään oletettu varojen hallinnointi. Tilanne on hankala, koska hyvä yhteistyö parlamentin ja neuvoston välillä on hedelmällisen Eurooppa-politiikan elinehto. Siksi ryhmäni päättää lopullisesti kannastaan tänä iltana.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Kiitos jäsen Søndergaard, mietintönne on todellinen helmi; se kattaa kaikki oleelliset kohdat. Haluaisin kuitenkin pyytää arvoisaa puhemiestä ja parlamentin puhemiehistöä tekemään omat johtopäätöksensä neuvoston poissaolosta eikä jättämään asiaa tähän. Me emme saa antaa neuvoston pompottaa meitä tässä asiassa. Haluaisin kehottaa puhemiehistöä harkitsemaan hyvin tiukkasanaan vastalauseen lähettämistä neuvostolle. Siinä olisi tehtävä selväksi, että emme voi hyväksyä tällaista.

Nykytilanteessa me emme todellakaan suostu myöntämään jatkoaikaa. Se ei tule nyt kysymykseen. Emme voi myöntää neuvostolle vastuuvapautta. Kyse ei ole niinkään mahdollisista petoksista, vaan periaatteesta, nimittäin avoimuudesta. Pääsihteeri Solana hallinnoi ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla 650 miljoonaa euroa EU:n talousarviosta, mutta ilman minkäänlaista valvontaa. Sellainen ei ole hyväksyttävää demokratiassa. Sen on loputtava. Näin ollen vaatimukset toimintakertomuksen toimittamisesta, avoimuudesta ja selkeydestä ovat varsin perusteltuja.

Se ei kuitenkaan riitä. Arvonlisäveropetoksia käsittelevänä esittelijänä pyysin 4. joulukuuta hyväksytyssä mietinnössä neuvostoa vastaamaan muutamiin kysymyksiin. Siitä on nyt kulunut neljä tai viisi kuukautta, ja koko sen ajan neuvosto on ollut tyrmäävän hiljaa, vaikka kyseessä ovat arviolta 60–100 miljardin euron suuruiset petokset vuosittain. Neuvoston on toimittava. Arvonlisäveropetosten torjunnassa tarvitaan ennen kaikkea koordinoitua, ja ellei neuvosto ole halukas toimimaan, en myönnä vastuuvapautta neuvostolle.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin esittää saman kysymyksen: missä neuvosto on, kun se ei ole paikalla tässä keskustelussa? Meidän on määrä tarkastella neuvostoa ja sen talousarvion toteuttamista. Minusta on merkillistä, ettei neuvostosta ole ketään paikalla vastaamassa kysymyksiimme. Me talousarvion valvontavaliokunnassa, ja erityisesti esittelijä Søndergaard, olemme kyseenalaistaneet monta kohtaa ministerineuvoston tavassa hallinnoida talouttaan. Olemme tuoneet sen esiin useaan otteeseen, mutta emme ole saaneet tyydyttäviä vastauksia.

Annan kaksi esimerkkiä. Vuonna 2006 neuvosto käytti 12,6 miljoonaa euroa matkakuluihin. Nämä rahat oli tarkoitettu käytettäväksi tulkkaukseen. Haluaisin esittää neuvostolle kysymyksen, mutta jos neuvosto ei pysty vastaamaan, ehkä komissio pystyy: mihin neuvosto matkusti vuonna 2006? Mitä nämä 12 miljoonaa euroa ovat?

Neuvostolla on myös salaisia tilejä, niin kutsuttuja talousarvion ulkopuolisia tilejä (*comptes hors budget*). Sisäinen tarkastaja on kehottanut neuvostoa lakkauttamaan nämä tilit, mutta tuloksetta. Haluaisin kysyä, miksei niin ole tehty. Kuinka monta tällaista talousarvion ulkopuolista tiliä on? Mitä nämä tilit sisältävät?

Meidän tehtävämme Euroopan parlamentin jäsenenä on valvoa neuvoston talousarviovarojen käyttöä. Näin siksi, että me edustamme veronmaksajia. Neuvoston velvollisuutena on vastata kysymyksiimme. Me haluamme vastauksia näihin kysymyksiin nyt heti! Mitä tapahtui näille 12 miljoonalle eurolle? Mitä salaiset tilit sisältävät? Kuinka paljon salaisia tilejä on?

Jos emme saa tyydyttävää vastausta, niin kuin emme tähän mennessä ole saaneet, emme huomenna myönnä neuvostolle vastuuvapautta.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, meillä on vastassamme yksi todella tärkeistä peruskysymyksistä. Saatatte ajatella, että euroskeptisen puolueen edustajana olen sitä mieltä, että neuvoston tulisi aina hallita eurooppalaista yhteistyötä ja että parlamentin olisi puolestaan keskityttävä sisämarkkinoihin ja rajat ylittäviin ympäristökysymyksiin. Nyt tässä on kuitenkin vielä kolmas näkökohta, joka on otettava huomioon. Neuvosto ja parlamentti ovat periaatteessa yhtäläisesti vastuussa talousarviosta ja veronmaksajien rahojen käytöstä. Nyt on tullut eteen nähdäkseni ennenäkemätön tilanne, kun neuvosto pitääkin rahojen käyttötarkoituksen salassa. Avoimuus puuttuu. Kansalaiset eivät voi ajatella: ”Hyväksyn toiminnan, koska tiedän, mihin rahat on käytetty”. Siksi sanoisin, ettei tule kysymykseenkään, että myöntäisimme neuvostolle vastuuvapautta, ennen kuin tiedämme, mihin rahat ovat menneet – ja ymmärtääkseni kaikki puhujat ovat kerrankin asiasta yksimielisiä.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, nousen puhumaan intohimoisena EU:n kannattajana, ja olen vakuuttunut siitä, että meille tarjoutuu tässä oppitunti siitä, miltä eurooppalaiset demokratian tulisi näyttää. Se, ettei neuvosto katso mitenkään tarpeelliseksi vastata parlamentin hyvin selkeään kritiikkiin millään hyväksyttävällä tavalla, osoittaa valitettavasti, että kaikki EU:n arvostelijat, ja kaikki ne, jotka nyt hylkäävät koko instituution, ovat oikeassa, sillä me sivuutamme räikeästi juuri ne perusperiaatteet, joihin demokratian tulisi perustua.

Perussopimus toisensa jälkeen sallimme sen, että vallan keskipiste jää todellisuudessa vaille minkäänlaista valvontaa ja neuvosto voi todistettavasti olla laiska ja epäpätevä ja toimia suurelta osin salassa. Sanon ”laiska”, koska voidaan osoittaa, että suurin osa ministereistä – eli niistä henkilöistä, jotka tekevät Euroopan kannalta todella tärkeät päätökset suljettujen ovien takana – eivät usein ole edes paikalla, ja virkamiehet tekevät päätöksiä erittäin keskeisistä asioista. Näin tapahtui Itävallassakin vuoteen 1848 asti, minkä jälkeen tilanne on jonkin verran parantunut. Tämä ei ole demokratiaa.

Neuvosto ei suostu julkistamaan edes keskustelujensa esityslistaa. Parlamentin jäsenet voivat todeta tämän itse yksityiskohtaisesti, asia kerrallaan parlamentin kysymysten avulla, niin kuin itse olen tehnyt, ja tulokset ovat pelottavia. Nämä ihmiset vain laiskottelevat siellä. Ne ihmiset, jotka ovat lainsäädännön kannalta tärkeämpiä kuin me parlamentin jäsenet, antavat sijaistensa hoitaa asiat.

Väitetään myös, että neuvoston avoimuus olisi lisääntynyt, mutta tosiasiaa kyseisen toimielimen avoimuus on vähentynyt vuonna 2006 tehdyn neuvoston päätöksen jälkeen. Tärkeimmän neuvoston – ulkosuhteiden neuvoston – asialistan 130 kohdasta vain yksi käsiteltiin vuonna 2008 julkisesti. Kaikki muut keskustelut käytiin suljetuin ovin. Kaikki muu on vähemmän avointa kuin Mafiassa.

Sitten on vielä kysymys varojen käytöstä. Mihin ne miljoonat eurot menivät? Miksi neuvosto kieltäytyy yhteistyöstä tässä asiassa? Mikä on parlamentin suhtautuminen salaiseen palveluun, jota laajennetaan koko ajan Javier Solanan johdolla? Javier Solanalla on toimipiste Espanjassa, joka myöntää, että siellä toimii tietenkin myös EU:n salainen palvelu. Mihin rahat menevät? Miten korruptoituneita nämä ihmiset oikein ovat, ja miten vierasta avoimuus on heille?

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan sanoa kaksi asiaa valiokunnan puolesta. Onnittelut esittelijälle, joka esitti selkeitä kysymyksiä saamatta niihin vastauksia. Onnittelut valiokunnalle, joka hyväksyi Søndergaardin mietinnön suurella enemmistöllä – 27:2. Jäsenvaltiot loistavat poissaolollaan vaikka, arvoisa puhemies, muistuttaisin, että sijoitimme kyseisen asiakohdan tämän iltapäivän esityslistalle nimenomaan neuvoston aikatauluongelmien vuoksi. Jäsenvaltioiden edustajat tekevät täällä sellaista, mitä eivät kotimaassaan uskaltaisi tehdä.

Nyt käydään parhaillaan vaalikampanjaa, jossa asioita pallotellaan Brysselin vastuulle. Ongelmat ovat kuitenkin pääkaupungeissa, eivät Brysselissä. Olisin toivonut, että komissio olisi silloin tällöin tarjonnut meille suurempaa tukea tässä asiassa. Minusta sen käyttäytyminen on joskus liiankin pelkurimaista. Esittelijän mukaan meillä on talousarvion ulkopuolisia tilejä – meilläpäin niitä kutsutaan ”pimeiksi tileiksi”. Se tuo mieleeni Eurostatin ja vastaavat tarinat. Tämä ei vetele pitkään. Valiokunnan velvollisuutena oli varoittaa tämänkaltaisesta kehityksestä, ja olen ylpeä sitä, että sen me myös teimme niinkin suurella enemmistöllä. Uskon, että olemme varmistaneet sen, että valvonta toimii sittenkin. Se on myönteinen viesti, jonka vien täältä mennessäni, jos parlamentti vain huomenna seuraa esimerkkiämme toivoakseni yhtä suurella enemmistöllä. Jonkun on huolehdittava siitä. Sen jälkeen katsomme, mitkä ovat seuraukset.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen esittelijäämme hänen työstään, samoin kuin eri poliittisia ryhmiä, komissiota sekä valiokuntaamme puheenjohtajamme välityksellä. Minun täytyy sanoa, että sen lisäksi, että meidän on täysin mahdotonta hyväksyä pimeiden varojen olemassaoloa, myöskään tällaisen oletetun, 39 vuotta vanhan herrasmiessopimuksen olemassaoloon ei ole mitään syytä.

Me emme ole nykyään mikään fanikerho. Emme tosiaan. Tämä on kansalaisten Eurooppa. Meidän on oltava tilivelvollisia kaikille.

Täällä Euroopan parlamentissa me olemme äskettäin täytäntöönpanijain uudistusten ansiosta ehdottomasti valmiita vastaamaan alkavasta vaalikaudesta lähtien täysimääräisesti omien tiliemme hallinnoinnista ja kaikesta siihen liittyvästä.

Neuvoston on tehtävä samoin. On erittäin valitettavaa, ettei neuvosto ole käyttänyt hyväkseen sille tarjottua mahdollisuutta saapua paikalle tänään. Valitsimme varta vasten tämän ajankohdan. Haluamme sanoa, että tällainen ei ehdottomasti voi jatkua ja että me teemme kaikkemme varmistaaksemme, että neuvosto pakotetaan vastuuseen tavasta, jolla se toteuttaa talousarviotaan.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan tuoda tähän keskusteluun vielä yhden uuden, erilaisen näkökulman talousarvion valvontavalioikunnan, ulkoasiainvaliokunnan sekä turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan kannalta. Joistakin puheista, joita olemme kuulleet, saattaa saada sen vaikutelman, ettei yhteisellä ulko- ja turvallisuuspolitiikalla olisi minkäänlaista parlamentaarista valvontaa, mutta sehän on kaukana totuudesta. Neuvoston ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan välille on kehittynyt erinomainen yhteistyö, ja meidät on pidetty ajan tasalla kaikissa asioissa – myös talousarvioon liittyvissä asioissa. Talousarvion valvontavalioikunta ei ole mukana tässä – kyseessä on Euroopan parlamentin sisäinen asia – mutta budjettivaliokunnan, ulkoasiainvaliokunnan sekä turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan puheenjohtajille tiedotetaan säännöllisesti talousarvioon liittyvistä asioista. Se on juuri sitä parlamentaarista valvontaa.

Sitten ovat vielä erikseen salassa pidettävät asiat, joita varten on oma erityisvaliokuntansa, jolle pääsihteeri Solana tiedottaa myös säännöllisin väliajoin kaikista EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan yksityiskohdista.

Talousarvion valvontavaliokunnan kannalta asiat ovat ehkä menneet tässä mielessä pahasti pieleen. Olen samaa mieltä siitä, että neuvoston poissaolo tästä keskustelusta on valitettavaa. Sellaiset perättömät kommentit, joita esimerkiksi jäsen Martin esitti, antavat kuitenkin sen vaikutelman, ettei Euroopan unionin kannalta niin tärkeässä asiassa kuin ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ole minkäänlaista demokraattista valvontaa. On tärkeämpiäkin asioita kuin se, miltä tileiltä pääsihteeri Solanan matkat rahoitetaan. On esimerkiksi kysymys Tšadissa, Kongossa, Georgiassa ja monissa muissa maissa toteutettavista operaatioista. Vuoropuhelu ja tehokas demokraattinen valvonta ovat tässä asiassa todellisuutta.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan antaa työjärjestyksen 149 artiklan, aiemman version 145 artiklan, mukaisen henkilökohtaisen lausuman. Minua syytettiin nimeltä mainiten perättömien kommenttien esittämisestä. Kiistan jyrkästi tämän syytöksen. Tiedot ovat dokumentoitavissa. On totta, että monessa tapauksessa virkamiehet tekevät päätöksiä tärkeissä ulkoministerikokouksissa ja muissa alakohtaisissa kokoonpanoissa kokoontuvissa neuvostoissa, koska ministerit eivät syystä tai toisesta ole matkustaneet paikalle. Joskus voidaan osoittaa heidän osallistuvan mieluummin puolueidensa kokouksiin.

On myös totta – ja ehkä se on syytä tuoda esiin – että eräs puheenjohtaja, jonka henkilökohtaiset huijaukset olisi viimein tutkittava, on sanonut täällä asioita, joita ei voida sivuuttaa. Tällaista parlamentaarista valvontaa ei ole olemassa, ei ole minkäänlaisia valvontamekanismeja erilaisille turvallisuusjärjestelmille, joita on luotu sen mukaisesti – tarkoitan tiedustelujärjestelmille. Annan yhden juuri tähän liittyvän esimerkin: tiedusteluosasto (INT), jonka henkilökuntaan kuuluu 30 henkilöä...

(Puhemies keskeytti puhujan ja kehotti häntä palaamaan järjestykseen.)

Puhemies. – (IT) Anteeksi mutta teillä oli puheenvuoro vastataksenne henkilökohtaiseen kysymykseen, mutta tarkoitus ei ollut pitää puhetta aiheesta, ja olette jo vastannut henkilökohtaiseen kysymykseen.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Siinä tapauksessa haluaisin henkilökohtaisesti pyytää jäsen von Wogauta selvittämään vielä kerran, kenen kanssa hänen asianajotoimistonsa harjoittaa liiketoimintaansa ja mistä se saa voittonsa, ja sitten voimme jatkaa keskustelua.

Puhemies. – (IT) Äskeiset syytöksenne ovat paljon vakavammat kuin mitä jäsen von Wogau on kertonut. Hän puolestaan on pyytänyt puheenvuoroa henkilökohtaiseen asiaan liittyen, ja annan nyt hänelle puheenvuoron.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Martin puhui minulle äsken aivan hävyttömään sävyyn. En todellakaan aio antaa jäsen Martinille mitään tietoja yksityisasioistani, mutta olen valmis toimittamaan tiedot koska tahansa asianmukaisella tavalla, nimittäin se, mitä tässä vihjailtiin, on täysin perusteetonta.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa toteamalla, että olisi ollut hyvä, jos presidentti Klaus olisi täysistunnossa läsnä ollessaan ilmaissut mielipiteensä syytöksistä, jotka jo hyvin tunnetaan. Se olisi epäilemättä auttanut meitä näkemään vallanjaon, joka toimii erittäin hyvin Euroopan tasolla, oikeassa valossa.

Toiseksi haluan esittää vastalauseeni neuvoston vertaamisesta Mafiaan. Sellaista ei kunnon demokratiassa yksinkertaisesti voi sanoa.

Sitä paitsi kansallisille tilintarkastustuomioistuimille annettiin tietääkseni mahdollisuus tehdä tiiviimmin yhteistyötä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kanssa. Erityisesti neuvoston suhteen kansallisten parlamenttien harjoittama kansallinen tason valvonta on todellakin erittäin tärkeää, ja sitä olisi toteutettava säännöllisesti. Toiseksi on tietenkin ehdottoman tärkeää, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin analysoi tarkoin näitä toimia ja toimittaa tarvittavat asiakirjat.

Mielestäni juuri sellaista avoimuutta, jota olemme tässä vaatimassa, edellytetään myös Lissabonin sopimuksessa, ja siksi meidän on ajettava voimakkaasti sopimuksen läpiviemistä, jotta se toteutuisi mahdollisimman pian.

Puhetta johti*varapuhemies* **Edward McMILLAN-SCOTT**

Herbert Bösch, *talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida lyhyesti jäsen von Wogaun äskeisiä sanoja. Hyvä jäsen von Wogau, teillä saattaa olla elin, joka käy hyvin mielenkiintoisia keskusteluja tulevista hankkeista. Vastuuvapauden myöntäminen ei kuitenkaan ole kolmen puheenjohtajan tai yksittäisen elimen vastuulla, vaan se kuuluu talousarvion valvontavaliokunnan ja sen jälkeen täysistunnon tehtäviin. Jos pystytte kertomaan meille, mitä komission talousarvion ulkopuolisten tilien kanssa puuhaillaan, kertokaa toki. Olen varma siitä, että te ette tiedä, niin kuin emme mekään. Kuitenkin myöntämällä vastuuvapauden me otamme täyden vastuun siitä, mitä neuvosto on tai ei ole tehnyt.

Tämä ei ole mikään lastentarha; jos emme tiedä, mitä on tehty, emme voi ottaa vastuuta siitä, tai muuten teemme itsemme naurunalaisiksi koko maailman silmissä. Jos joku haluaa tehdä niin huomenna, se sopii, mutta suositteisin, että emme myönnä vastuuvapautta vaan päädymme lykkäämään sitä.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on oman etumme mukaista pyrkiä löytämään ratkaisu tähän kiistaan, mutta se on mahdollista vain, jos neuvosto tekee aloitteen.

Olemme noudattaneet menettelytapasääntöjä, olemme lähettäneet asialle esittelijöitä, ja neljä koordinaattoria on lähettänyt kirjeitä ja esittänyt kysymyksiä. Vastauksia ei ole saatu. On vain viitattu herrasmiessopimukseen – joka ei varmaan koskaan ole koskenutkaan vastuuvapauden myöntämistä, vaan aina talousarvioneuvotteluja. Ja silloinkin se on koskenut vain hallinnollista osuutta. Tätä herrasmiessopimusta ei ole koskaan sovellettu toimintamenojen osuuteen; itse asiassa silloin, kun sopimus tehtiin, toimintamenoja ei ollut.

Neuvoston on tarjottava meille ratkaisu tähän; sillä on aikaa siihen, ja me kehotamme sitä tekemään sen. Minua hieman hävettää neuvoston puolesta kansalaisten edessä, sillä tämä on juuri se EU:n kielteinen puoli, ylimielisyys. Emme elä enää monarkiassa. Neuvoston on nyt korkea aika lähteä kanssamme demokratian – tai demokratian vahvistamisen – tielle, jota se sattumoisin on aina halukas viemään läpi perussopimuksissakin.

Me vaadimme, että neuvosto lakkaa pitämästä parlamenttia pilkkanaan, ja neuvoston olisi myös syytä lakata tekemästä itsensäkin naurunalaiseksi.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme tänään joutuneet hämmentyneinä todistamaan tilannetta, jossa Euroopan parlamentti toteuttaa yhtä perustehtävistään, vastuuvapauden myöntämistä – niin symbolinen kuin se ehkä onkin tässä toimieliinkolmiossa – yhden keskeisen osapuolen poissa ollessa. Hyvät kollegat, ajattelen vain niitä vierailijoita, jotka ovat todistamassa tätä näytelmää, jossa jotkut puhujat sanovat, että on olemassa talousarvion ulkopuolisia tilejä, joita ei voida julkistaa – mikä tarkoittaa, ettei niitä voida käsitellä avoimesti – ja jossa neuvosto ei ole paikalla kertomassa mahdollisista hankaluuksista tai muista olosuhteista.

Olen sitä mieltä, että me emme parlamentin jäseninä voi hyväksyä tällaista tilannetta, neuvoston valitettavaa poissaoloa. Voimme vain esittää vastalauseemme ja erityisesti voimme hyväksyä talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajan tekemän ehdotuksen vastuuvapauden myöntämisen lykkäämisestä, koska muussa tapauksessa parlamentti tekee itsensä naurunalaiseksi hyväksymällä tilejä, joista se ei tiedä mitään ja joita sillä ei ole ollut mahdollisuutta tarkastaa.

Suoraan sanottuna, arvoisa puhemies, neuvoston on ryhdistäydyttävä ja pystyttävä antamaan avoimuuden edellyttämät tiedot. Vain tällä tavalla voidaan estää euroskeptikkoja tarttumasta tähän aiheeseen ja sanomaan, että emme toimi avoimesti ja että teemme virheitä etenkin demokratian toteuttamisessa.

Søren Bo Søndergaard, *esittelijä*. – (DA) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan ilmaista tyytyväisyyteni tänään esitettyjen näkemysten yksimielisyyteen, ja toivon, että niillä on jotakin vaikutusta neuvostoon. Yhdyn täysin siihen, mitä talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtaja Bösch sanoi jäsen von Wogaulle, ja haluaisin lisäksi kysyä jäsen von Wogaulta vielä yhtä asiaa: Miksi parlamentin pitäisi myöntää vastuuvapaus, kun siltä on kielletty tietojen saanti?

Jos tämä olisi jonkin muun elimen asia, meillä ei tietenkään olisi mitään syytä sekaantua siihen. Saanen kuitenkin huomauttaa, että jos me myönnämme vastuuvapauden, me otamme itsellemme osan vastuusta. Vastuuvapauden myöntäminen merkitsee vastuun ottamisesta, ja voimme ottaa niskoillemme sellaisen vastuun vain, jos meille annetaan tietoja. Voi hyvin olla, että nämä tiedot on annettu joillekin muille tahoille parlamentissa, mutta miksi talousarvion valvontavaliokunnalta pitäisi kieltää oikeus tutustua niihin, kun sen kuitenkin kuuluisi hoitaa tätä asiaa?

Mielestäni myös jäsen Staes osui naulan kantaan ehdottaessaan, että pyytäisimme puhemiehistöä esittämään vastalauseen neuvostolle, etenkin kun liikkeellä on allekirjoittamattomia asiakirjoja, jotka näyttäisivät olevan lähtöisin neuvostolta ja sisältävän neuvoston osittaisen vastauksen kysymyksiin, joita olemme esittäneet. On tietenkin täysin sietämätöntä, että lehdistölle jaellaan allekirjoittamattomia asiakirjoja, joiden väitetään vastaavan kysymyksiimme, kun neuvosto ei kuitenkaan ole paikalla tässä keskustelussa esittämässä kantojaan. Sen vuoksi mielestäni olisi tosiaan hyvä, jos noudattaisimme ehdotusta pyytää puhemiehistöä esittämään parlamentin vastalauseen neuvostolle.

Lopuksi haluan kiittää valiokuntaa sen tekemästä erinomaisesta työstä. Paljon huomiota on kiinnitetty...

(EN) No mutta, neuvosto on saapunut! Hienoa.

(Suosionosoituksia)

Ehkä voimmekin sitten aloittaa keskustelun alusta! Annan puhemiehelle mahdollisuuden käynnistää keskustelu uudestaan, jotta voimme esittää kysymyksemme neuvostolle. Ehdotan siis sitä puhemiehelle.

Puhemies. – (EN) Neuvoston edustaja on tietenkin tervetullut, mutta hän on saapunut seuraavaa keskustelua varten.

(Vastalauseita)

Pidän kuitenkin huolen siitä, että neuvoston puheenjohtaja ymmärtää parlamentin huolen, joka kävi ilmi äskeisestä, vastuuvapauden myöntämisestä käsittelemästä keskustelusta. Olen varma siitä, että ministeri vie tämän viestin mukanaan Prahaan.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

12. Linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt (uudelleenlaatiminen) – Maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevat yhteiset säännöt – Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– liikenne- ja matkailuvaliokunnan laatimasta suosituksesta toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaatiminen) (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD)) (esittelijä: Mathieu Grosch) (A6-0215/2009)

– liikenne- ja matkailuvaliokunnan laatimasta suosituksesta toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD)) (esittelijä: Silvia-Adriana Țicău) (A6-0210/2009)

– liikenne- ja matkailuvaliokunnan laatimasta suosituksesta toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaatiminen) (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD)) (esittelijä: Mathieu Grosch) (A6-0211/2009).

Mathieu Grosch, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, oletan tämän olevan yhteiskeskustelu kaikista kolmesta mietinnöstä, jotka ovat osa tiepakettia.

Haluan kiittää neuvostoa ja komissiota. Viimeisten kahden vuoden ajan tekemämme työ on tuottanut hyviä tuloksia.

Maantie- ja tavaraliikenne muodostavat noin 75 prosenttia kaikesta liikenteestä Euroopan alueella ja työllistävät kaksi miljoonaa ihmistä. Toukokuussa 2009 toteutettavaksi suunniteltu markkinoiden avautuminen 25 valtiolle edellytti uusia sääntöjä. Myös komission ehdotukset olivat samoilla linjoilla.

Haluan kiittää kollegaani Țicău ja kaikkia tiepaketin esittelijöitä rakentavasta yhteistyöstä. Jäsen Țicău mietinnöstä sanoisin sen verran, että on tärkeää luoda liikenteenharjoittajille selkeät suuntaviivat. Heidän on osoitettava luotettavuutensa kaikkialla Euroopassa, ja heidän taloudellisen tilanteensa on oltava vakaa. Liikenteestä vastaavien henkilöiden on osoitettava omaavansa vuosien kokemuksen tai korkeatasoisen koulutuksen. Vakavat rikokset vaarantavat luotettavuuden, minkä vuoksi jäsenvaltioita kehoitetaan jatkamaan tarkastuksia ja rikoksista rankaisemista myös asetuksen voimaantulon jälkeen. Tämä toiminta on usein puutteellista kaikkialla liikennealalla.

Yli puolet parlamentin tarkistuksista on hyväksytty. En käsittele niitä kaikkia tänään, mutta haluan tuoda esille yhden epävirallisen kolmikantavuoropuhelun tuloksen, joka on minulle hyvin tärkeä ja joka on "postilaatikkoyritysten" torjuminen. Ne vääristävät kilpailua ja heikentävät kansallisia hankkeita. Postilaatikkoyritysten torjuminen auttaa torjumaan myös sosiaalista ja verotuksellista polkumyyntiä, mikä on yksi oma osa-alueensa tiepaketissa.

Linja-autojen ja lauttojen – erityisesti linja-autojen – markkinoille pääsyssä keskitytään pääasiassa "12 päivän sääntöön", koska muista kohdista päästiin nopeasti sopimukseen. Turvallisuus ei vaarannu, vaikka käyttöön palautettaisiin mahdollisuus viikoittaiseen lepoaikaan 12 päivän jälkeen. Kuljettajien päivittäisiä ajo- ja lepoaikoja on valvottava, ja sellaisilla matkoilla kuljettajat eivät saa koskaan ylittää sallittua päivittäistä ajoaikaa. Kyseiset 12 päivän matkat edistävät myös Euroopan integraatiota ja tarjoavat monille ihmisille taloudellisen tavan päästä lomalle.

Markkinoille pääsyä koskeva keskustelu oli yksi kiivaimmista tavaraliikennettä koskevista keskusteluista. Parlamentti ei saavuttanut kaikkea haluamaansa. Pääsimme kuitenkin hyvään kompromissiin. Kompromissi on hyvä lähtöpiste erityisesti kabotaasiliikenteen – kolme operaatiota seitsemässä päivässä – kannalta. Perimmäisenä tavoitteena on säädellä palveluja kolmansissa maissa. Keskipitkällä aikavälillä tavoitteena on kabotaasimarkkinoiden avaaminen. Odotamme komission ehdotuksia aiheesta, koska kabotaasiliikenteen avulla voitaisiin myös välttää kuljetusten tyhjänä ajoa. Emme kuitenkaan halua tulkita väliaikaisten rajoitusten määräämistä protektionismina. Juuri nyt, kun liikennealan sosiaalinen ja verotuksellinen yhdenmukaistaminen ei ole tehonnut, kabotaasiliikenteen rajoittaminen oli oikein hyvä idea vilpillisen kilpailun välttämiseksi. Meidän ei kuitenkaan pitäisi odottaa kahta vuotta ennen asetuksen soveltamista. Kuusi kuukautta kabotaasille ja 12 päivän säännölle pitäisi riittää.

Haluaisin myös komissiolta selkeän vastauksen siihen, estetäänkö markkinansa jo EY:n perustamissopimuksen 306 artiklan mukaisesti avanneita valtioita tekemästä niin kyseisen asetuksen nojalla. Toivottavasti komissio ottaa tänään selkeästi kantaa kabotaasimarkkinoiden avaamiseen tulevaisuudessa ja 306 artiklaan.

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin käyttää tässä aluksi viisi minuuttia ja jättää minuutin päätelmille.

Asetusehdotuksessa määritellään ehdot, kuten sijainti, luonne, taloudellinen tilanne ja ammatillinen pätevyys, jotka henkilön on täytettävä voidakseen harjoittaa liikenteenharjoittajan ammattia. Keskustelun aiheena olevassa asetuksessa myös määritellään ehdot, joiden mukaisesti yritys voi palkata liikenteestä vastaavan henkilön. Siinä myös vahvistetaan toimilupa- ja valvontamenettelyjä, säädetään sähköisistä rekistereistä ja sähköisten tietojen suojelusta, käsitellään asetuksen noudattamatta jättämisestä koituvia rangaistuksia koskevaa ongelmaa sekä luodaan järjestelmä tutkintojen ja aikaisempien oikeuksien vastavuoroiseksi tunnustamiseksi.

Ensimmäisessä käsittelyssä, joka päättyi äänestykseen täysistunnossa viime toukokuussa, parlamentti oli sitä mieltä, että liikenteestä vastaavan henkilön pitäisi olla sopimussuhteessa yrityksen kanssa ja että yhden henkilön alaisuudessa olevien ajoneuvojen määrälle olisi asetettava yläraja.

Parlamentti esitti myös tarkistuksia yrityksiä koskevien vaatimusten kiristämiseksi niin, että yrityksellä on oltava kiinteä toimipaikka. Yritys voi menettää hyvän maineensa, jos se on osallisena ihmis- tai huumekaupassa.

Parlamentti laati luettelon ammatinharjoittamiskieltoon johtavista vakavista rikkomuksista sekä poisti pienempiä rikkomuksia koskevat säännökset. Vakuutus hyväksyttiin todisteeksi taloudellisesta tilanteesta ja varojen ja velkojen quick ratio -suhdelukua alennettiin.

Ammatinharjoittamisen edellytyksenä on pidetty sijoittautumiseen pakollisen kirjallisen tentin läpäisemistä. Tentistä voi saada vapautuksen, mikäli henkilöllä on 10 vuoden käytännön kokemus.

Aiemmat oikeudet on kumottu, ja komissiota on pyydetty laatimaan kertomus vaikutuksista, joita syntyy, kun asetuksen soveltamisalaa laajennetaan koskemaan kaupallista kuljetusta ajoneuvoilla, joilla on omat mallinsa ja laitteistonsa ja jotka on tarkoitettu yhdeksälle henkilölle kuljettajan lisäksi.

Yhteisessä kannassa hyväksyttiin kokonaisuudessaan tai pääkohdiltaan 70 parlamentin 113 tarkistuksesta. Hyväksytyjä tarkistuksia olivat muun muassa vähäisiä rikkomuksia koskevat tarkistukset, yritysten ja liikenteestä vastaavien henkilöiden välisen suhteen määritelmä, muutoksenhakuoikeus liikenteestä vastaavan henkilön ammatinharjoittamista koskeviin päätöksiin, todistusten vastavuoroinen tunnustaminen, aikaisemmat oikeudet, toimivaltaisten viranomaisten välinen tiedonvaihto sekä huume- ja ihmiskauppa ammatinharjoittamiskiellon perusteena.

Rekisterien suhteen sekä parlamentti että neuvosto olivat samaa mieltä asteittaisesta lähestymistavasta. Komissio määrittelee kansallisten sähköisten rekisterien tietorakenteen vuoden 2009 loppuun mennessä, mutta kaksi toimielintä on esittänyt erilaista täytäntöönpanoaikataulua neuvoston vaatiessa pidempää aikaa.

Neuvoston kanta on alussa eronnut parlamentin kannasta muissakin asioissa, mutta pitkien ja tuloksekkaiden neuvottelujen jälkeen on päästy molempia toimielimiä tyydyttävään kompromissiin.

Tämän seurauksena parlamentti on hyväksynyt joustavamman aikataulun kansallisten sähköisten rekisterien täytäntöönpanemiseksi ja liittämiseksi (31. joulukuuta 2012). On sovittu, että vakavat rikkomukset sisällytetään kansallisiin sähköisiin rekistereihin vasta vuoden 2015 jälkeen, maantieliikenteenharjoittajan ammatinharjoitusluvan voimassaolon raja poistetaan, sijoittautumismaassa suoritettava tentti säilytetään, sähköiset rekisterit pitävät sisällään julkisen ja salaisen osion, asetuksen viittaukset maantieliikennemarkkinoille pääsyn mahdollistamien toimilupien rajoittamiseen poistetaan, jolloin käytännössä kaikki viittaukset maantieliikennemarkkinoille pääsyn mahdollistamien toimilupien rajoittamiseen löytyvät jäsen Groschin kahdesta asetuksesta.

Odotan mielenkiinnolla kollegoideni kommentteja. Kiitos.

Pavel Svoboda, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, puhun tämänpäiväisessä keskustelussa hallituskollegani liikenneministeri Petr Bendlin puolesta. Hän joutui valitettavasti jäämään Prahaan.

Haluan kiittää mahdollisuudesta puhua ennen huomista äänestystä maantieliikennepaketista. Puheenjohtajavaltio Tšekille tämän asetuspaketin loppuunsaattaminen on erittäin tärkeää. Paketti on tärkeä, koska nykyinen kabotaasijärjestelmä tarvitsee selkeän ja yhdenmukaistetun lähestymistavan sen sijaan, että eri jäsenvaltioissa sovelletaan erilaista lähestymistapaa. Lisäksi liikenteenharjoittajat tarvitsevat pääsyn markkinoille.

Esittelijöiden avulla ja tuella puheenjohtajavaltio on päässyt hyvään tulokseen tässä tärkeässä asetuspaketissa. Tiedän, että kaikki ovat tehneet paljon työtä tuloksen eteen ja että kaikki ovat joutuneet tekemään kompromisseja. Kaikki ovat suhtautuneet neuvotteluihin rakentavasti, jotta paketti saadaan hyväksyttyä toisessa käsittelyssä. Keskusteluissa esille tulleet aiheet voidaan tiivistää seuraavasti: kabotaasisääntöjen tarkempi erittely, satunnaista kansainvälistä matkustajaliikennettä harjoittavien kuljettajien mahdollisuus työskennellä 12 päivää peräkkäin ja yritysvalvonnan tiukentaminen. Nyt maantieliikennealalla on kabotaasia koskeva joukko yksinkertaisia sääntöjä ja valvontamekanismeja sekä yhdenmukaistetut ja täytäntöönpanokelpoiset säännökset, joilla säädellään liikennemarkkinoille pääsyä. Tulevat selkeät säännöt ennaltaehkäisevät hyväksikäyttöä, auttavat varmistamaan vääristymättömän kilpailun, tehokkaamman toiminnan ja paremman valvonnan alalla.

Kabotaasikompromissi on merkittävä askel kohti avoimempia, tehokkaampia ja turvallisempia maanteiden tavaraliikennemarkkinoita. Se tuo markkinoille parannuksia luoden samalla tasavertaisemmat ja avoimemmat puitteet koko maanteiden tavaraliikennealalle. Se vähentää kuljetusten tyhjänä ajoa EU:n maanteillä ja alentaa siten hiilidioksidipäästöjä. Kompromissin myötä jäsenvaltioiden oletetaan käyttävän asianmukaisia turvamekanismeja kabotaasiliikenteen aiheuttamien rikkomusten ennaltaehkäisemiseksi maanteiden tavaraliikennemarkkinoilla. Uudet kabotaasisäännöt tulevan voimaan kuusi kuukautta siitä, kun asetus on julkaistu virallisessa lehdessä. Vuonna 2013 Euroopan komissio harkitsee lisätoimia maanteiden tavaraliikennemarkkinoiden avaamiseksi ja kabotaasin vapauttamiseksi.

Uskon vahvasti, että EU:n tavara- ja matkustajaliikenteen uusi oikeusperusta edistää merkittävästi talouden nopeampaa ja kestävämpää elpymistä. Haluan kiittää parlamenttia työstä sovun aikaansaamiseksi pakettineuvottelujen aikana. Haluan kiittää erityisesti esittelijöitä Silvia-Adriana Țicăuta ja Mathieu Groschia, joiden kova työ ja päättäväisyys auttoivat pääsemään onnistuneeseen lopputulokseen.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Svoboda, hyvät parlamentin jäsenet, komissio ei voi muuta kuin iloita saavutetusta tiepakettikompromissista, koska se mahdollistaa lainsäädäntömenettelyn loppuunsaattamisen aikana, jona liikenneteollisuus tarvitsee yksinkertaisia ja tehokkaita sääntöjä sekä vapautumista tarpeettomasta byrokratiasta.

Täytyy sanoa, että päätös auttaa myös parantamaan maanteiden turvallisuutta. Liikennettä ja erityisesti maantieliikennettä koskeviin toimiin ryhdyttäessä on aina pidettävä mielessä tavoitteemme, joka on onnettomuuksien uhrien vähentäminen puolella EU:n maanteilla. Säännöt, joita parlamentti on hyväksymässä, auttavat mielestäni saavuttamaan tämän tavoitteen.

Olemme onnellisia myös siksi, että tämä on taas yksi viesti Euroopan toimielimistä kansalaisille vaalien alla. Lainsäädäntömenettely saadaan nyt päätökseen toisessa käsittelyssä, vain kaksi vuotta sen jälkeen, kun kolme laajaa ja monimutkaista lainsäädäntöehdotusta tehtiin. Keskustelu on ehkä ollut vaikea, mutta loppujen lopuksi institutionaalinen ja terve järki voittivat, kuten myös poliittinen tahto, jolla vastataan kansalaisten ja liikennealan vaatimuksiin.

Haluan lyhyesti puhua keskustelun aiheena olevista mietinnöistä ja vastata joihinkin esittelijöiden esittämiin kysymyksiin. Aloitan kansainvälisen linja-autoliikennepalveluiden markkinoille pääsystä. On totta, että kabotaasiliikenne muodostaa hyvin pienen osan liikennealaa, mutta poliittisesta näkökulmasta ala on erittäin arkaluonteinen. Kansainvälistä liikennettä täydentävänä käytettynä kabotaasiliikenne tehostaa kapasiteetin hyödyntämistä ja vähentää kuljetusten tyhjänä ajoa, mikä taas vähentää raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen määrää maanteilla. Monissa maantienonnettomuuksissa toisena osapuolena on raskasajoneuvo. Asetus selkeyttää kabotaasisääntöjä, jolloin kabotaasiliikennettä voidaan hyödyntää – ja viitataan tässä erityisesti jäsen Groschin kommenttiin – yhdenmukaisella ja kevyen byrokratian tavalla koko EU:ssa vaikuttamatta jäsenvaltioiden nykyiseen EY:n perustamissopimuksen 306 artiklan puitteissa tehtävään yhteistyöhön. Lisäksi tällä hetkellä voimassa olevat monimutkaiset kansalliset menettelyt poistetaan, jotta liikenneyritykset voivat hyödyntää mahdollisimman hyvin kabotaasiliikenteen mahdollisuuksia. Komissio tarkkailee maantieliikennemarkkinoiden kehittymistä ja julkaisee kertomuksen vuonna 2013.

Mikäli se on kertomuksen perusteella asianmukaista ja mikäli tasavertaisen kilpailun olosuhteet on paremmin yhdenmukaistettu, komissio ehdottaa kabotaasimarkkinoiden avaamista. Komissio on antanut asiasta lausuman, jonka se toimittaa parlamentin sihteeristölle liitettäväksi kyseisiin mietintöihin. Lausuma julkaistaan myös virallisessa lehdessä yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa.

Siirryn nyt jäsen Țicău'n mietintöön maantieliikenteenharjoittajan ammatinharjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä. Komissio suhtautuu myönteisesti uuden 12 päivän säännön käyttöönottamiseen. Kyse on räätälöidystä toimesta, jossa otetaan huomioon tietyn tyyppinen matkustajaliikenne, joka voi kestää yli kuusi päivää mutta johon ei yleensä sisälly paljon ajotunteja, kuten esimerkiksi luokkaretket, hiihtolomamatkat ja tietyt retket. Uudessa asetuksessa määrätään myös erittäin ankarista toimista, joilla varmistetaan, ettei tieturvallisuus ole uhattuna. EU:n alueella on tällä hetkellä voimassa 100 erityyppistä yhteisölisenssiä, mikä usein johtaa vaikeisiin ja aikaa vieviin tarkastuksiin. Uuden asetuksen myötä otetaan käyttöön yhdentyyppinen, standardiformaattia noudattava yhteisölisenssi, jota käytetään koko EU:n alueella.

Pääsenkin nyt kolmanteen kysymykseen, joka liittyy kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä. Markkinoiden ollessa yhä avoimempia meidän on yhdenmukaistettava tavaramarkkinoilla kilpaileville yrityksille asetettuja ehtoja. Tämä on direktiivin korvaavan uuden asetuksen tarkoituksena. Asetuksella kiristetään yrityksille asetettuja ehtoja. Jokaisen yrityksen on nimitettävä liikenteestä vastaava henkilö, joka vastaa liiketoiminnan tehokkuudesta.

Valeyrytysten välttämiseksi on luotava lisätakuita, jotka koskevat yritysten rekisteröityjä toimipaikkoja. Kansallisten viranomaisten välisen tiedonvälityksen edistämiseksi sekä tarkastusten järjehtämiseksi ja tehostamiseksi perustetaan uusi sähköinen rekisteri. Tämä parantaa myös tieturvallisuutta.

Liikenneyritykset saavat nykyään lainsäätäjiltä hyvin selkeitä viestejä siitä, kuinka vakavat laiminlyönnit, kuten usein toistuva ajopiirtureiden väärentäminen, johtavat lisenssin menettämiseen. Väärentämistä tapahtuu valitettavasti kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Kyse ei ole ainoastaan sääntöjen rikkomisesta vaan myös kaikkien Euroopan teillä matkustavien turvallisuuden vaarantamisesta, sillä on selvää, etteivät väsyneet kuljettajat kykene reagoimaan nopeasti mahdollisissa vaaratilanteissa.

Tämän vuoksi sanoin puheenvuoroni alussa, että parlamentissa nyt hyväksyttävät lait edistävät merkittävästi komission ja parlamentin yhteistä taistoa maantienonnettomuuksien uhrien määrän alentamiseksi merkittävästi. Haluankin kiittää teitä siitä, että olette olleet innokkaita hyväksymään lainsäädännön näin nopeasti.

Toistaisin vielä, että tämä on vahva viesti Euroopan kansalaisille. Parlamentti – sanon näin erityisesti, koska olen palvellut parlamentissa 15 vuotta – osoittaa jälleen kerran olevansa tehokas ja tärkeä toimielin, mistä olen hyvin kiitollinen.

Georg Jarzembowski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää neuvostoa ja komissiota rakentavasta yhteistyöstä esittelijämme kanssa. Kuten komission varapuheenjohtaja Tajani itse sanoi, tämä on hyvä esimerkki siitä, kuinka on mahdollista päästä hyvään lopputulokseen nopeasti myös vaikeissa asioissa.

En voi kuitenkaan väittää, että olisimme täysin tyytyväisiä kabotaasijärjestelmään. Kuten neuvoston puheenjohtaja ja komission varapuheenjohtaja mainitsivat, ympäristön ja taloudellisuuden kannalta on selkeästi parempi välttää kuljetusten tyhjää ajoa Euroopassa. Sen vuoksi olisi hyvä, että kabotaasirajoitus poistettaisiin kokonaan mahdollisimman pian.

Väliaikaisena toimenä hyväksymme kolme kabotaasioperaatiota seitsemässä päivässä, mutta odotamme toiveikkaina kertomustanne, jossa rajoitus toivottavasti poistetaan kokonaan vuonna 2014. Rajoitus on koko liikennealan kannalta melko merkityksetön, mutta se kuluttaa paljon rahaa ja sillä on haitallisia ympäristövaikutuksia. Sen vuoksi toivon, että teette oman asianmukaisen ehdotuksenne vuonna 2013, koska kabotaasiliikenteen rajoittamisessa ei ole mitään järkeä Euroopassa 27 valtion sisämarkkinoilla.

Haluan kiittää myös neuvostoa ja komissiota tuesta linja-autoja koskevan 12 päivän säännön käyttöönotossa. Tämä on hyvin tärkeää linja-autoteollisuudelle, joka koostuu monissa maissa pienistä ja keskisuurista yrityksistä. Kahden kuljettajan hankkiminen tällaisille matkoille – joihin osallistuu yleensä vanhempia henkilöitä – on ollut pk-yrityksille vaikeaa. Olemme iloisia siitä, että tilanne korjaantuu kuuden kuukauden kuluttua. On ymmärrettävä, että monet varsinkin vanhemmat ihmiset eivät pidä lentämisestä mutta haluavat kuitenkin matkustella Euroopassa ja nauttia auringosta Italiassa tai Espanjassa. Tämän vuoksi on tärkeää ottaa linja-autoliikenteessä jälleen käyttöön 12 päivän sääntö, mikä tekee vanhempien henkilöiden matkustuksesta edullista ja siten mahdollista. Tämä on suuri menestys meille, linja-autoyhtiöille ja matkustajille, ja olen siten hyvin kiitollinen neuvostolle ja komissiolle.

Brian Simpson, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ennen kaikkea kiittää kahta esittelijää heidän työstään tämän vaikean aiheen parissa. Paketti on jakanut mielipiteitä eri maissa erityisesti kabotaasirajoituksen suhteen, mutta edessämme on kuitenkin kompromissi, jota voimme mielestäni tukea.

Olin hyvin huolissani täydestä kabotaasivapautuksesta yhdellä kertaa ilman, että yksittäisten kuljetusyritysten sosiaalikuluja tai juoksevia kuluja porrastetaan. Tällaisella toimella olisi ollut haitallinen vaikutus liikennealaan niin omassa kotimaassani kuin muissa jäsenvaltioissa. Väliaikaisen kabotaasivapautuksen käyttöönotto on siten järkevä ja toimiva ratkaisu, joka mahdollistaa kolme kotimaan matkaa yhden kansainvälisen matkan jälkeen. Väliaikainen kabotaasivapautus lopettaa myös ympäristöä rasittavan käytännön ajattaa raskaita tavarankuljetusajoneuvoja satoja kilometrejä tyhjinä vääristämättä kuitenkaan kilpailua kotimaan markkinoilla.

Lopuksi haluan ilmaista tukeni Tšadun mietinnön myötä käyttöönotettaville uusille täytäntöönpanotoimille. Niiden on kuljettava käsi kädessä markkinoiden avautumisen kanssa. Näin jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukkoja ja tehokkaita täytäntöönpanotoimia.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Jo vuosien ajan kabotaasiliikenne on kuumentanut tunteita. Kuten keskustelussa on jo tullut esille, nykyistä lainsäädäntöä pidetään liian epämääräisenä termin ”väliaikainen” vuoksi. Monille jäsenvaltioille tämä on tarjonnut hyvän tekosyn suojella omia markkinoitaan, minkä olemme huomanneet.

Komissio on luvannut laatia ehdotuksen asian selventämiseksi ja ongelmien ratkaisemiseksi. Minulla on suuria odotuksia ehdotuksen suhteen. Komissio on kuitenkin yllättäen ehdottanut tiukkoja rajoituksia kabotaasin käytölle. Tämä on yllättävää, koska nykyisiä sääntöjä on kaiken aikaa pidetty väliaikaisena toimenä ennen täydellistä vapauttamista. Sekä komission että neuvoston mukaan kabotaasiliikenne oli tarkoitus vapauttaa kokonaan vuonna 2009.

Mielestäni edessämme oleva kompromissi, josta äänestämme huomenna, on suuri pettymys. Vapauksien sijaan kuljetusyritykset saavat lisää rajoituksia. On selvää, että tarvitaan eurooppalaista lähestymistapaa. Siitä olen täysin samaa mieltä. Alan ei pitäisi joutua kärsimään enää päivääkään kansallisista oikuisista.

Arvoisa puhemies, tämä kompromissi on kuitenkin täysin ristiriidassa sisämarkkinoiden periaatteiden ja tavoitteiden kanssa. Puoltavat perusteet, kuten liikenneturvallisuus, ympäristö ja hallinnollisen taakan väheneminen, eivät pidä paikkaansa. Arvoisa komission jäsen Tajani, markkinat eivät näin ole täysin vapaat, ja jokainen rajoitus vain lisää liikennettä. Hyvä jäsen Simpson, ratkaisu on kaikkea muuta kuin toimiva. ALDE-ryhmä ei suostu työskentelemään sellaisen periaatteen pohjalta, että on parempi tehdä jotain kuin ei mitään. Se ei toimi tässä tapauksessa.

Roberts Zile, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää molempia esittelijöitä ja kaikkia niitä, jotka ovat olleet mukana kompromississa. Haluan kuitenkin sanoa, että siinä on myönteiset ja kielteiset puolensa. Hyvä asia on esimerkiksi se, että olemme onnistuneet matkustajaliikenteen suhteen alentamaan liikenteen esteitä sellaisten rajojen läheisyydessä, joissa rajat ylittävä liikenne on vilkasta. Tämänhetkisessä vaikeassa taloustilanteessa tarvittaisiin solidaarisuutta, mutta kansallisilla markkinoilla onkin nähtävissä protektionismia. ”Väliaikaisuuden” käsitteen vuoksi rajoitukset antavat monille jäsenvaltioille hyvän tekosynn suojata kotimaisia markkinoita. Jäsenvaltiot voivat valitettavasti hyödyntää turvalauseketta, joka antaa niille mahdollisuuden käyttää kansallisilla liikennemarkkinoilla havaittuja vaikeuksia perusteina lähestyä komissiota ja hyväksyttää suojatoimia. On myös valitettavaa huomata, että tämä on mahdollista myös vuoden 2014 jälkeenkin, mikä oli Euroopan parlamentin alkuperäisessä kannassa. Haluan painottaa samaa asiaa myös kansainvälisen linja-autoliikenteen kohdalla. Säännös, jossa säädetään, että mikäli kansainvälinen liikenne uhkaa samanlaisten palvelujen tarjontaa, jäsenvaltio voi pidättää määrääjäksi tai perua liikenteenharjoittajan lisenssin, ei ole mielestäni hyväksyttävä yhtenäismarkkinoilla. Kiitos.

Georgios Toussas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin neuvoston yhteisessä kannassa ja komission alkuperäisessä asetusehdotuksessa vapautetaan kansalliset matkustaja- ja tavaraliikennemarkkinat ja taataan kansainvälisen yhteisön kuljetusyrityksille pääsy jäsenvaltioiden sisämarkkinoille. Itse asiassa kansainvälinen ja kotimainen liikenne kuitenkin tarjoillaan tarjottimella suurille monopoliryityksille.

Euroopan parlamentin mietintöjen sisältämät ehdotukset ovat vielä taantumuksellisempia. Niissä vaaditaan markkinoiden välitöntä ja täydellistä vapauttamista ja kaikkien esteiden, rajoitusten ja tarkastusten poistamista. Työntekijät tietävät jo nyt omasta kokemuksestaan tuskalliset seuraukset, joita monopolikonsernien vallalla maantieliikenteessä on heidän elämiinsä.

Tavara- ja matkustajaliikenteen sisämarkkinoiden vapauttaminen lisää kuljettajien hyväksikäyttöä. Kuljettajat pakotetaan ajamaan ilman taukoja tai lepo- ja turvallisuustoimia. Palkka-, työ- ja vakuutusuoikeudet häviävät, tieturvallisuus huononee ja liikenne keskittyy kansainvälisille monopoliryityksille, jotka keräävät valtaiset tuotot. Seuraukset ovat tuhoisat itsenäisille ammatinharjoittajille ja pieniryityksille. Rahtikustannukset nousevat, palvelu huononee ja matkustajien turvallisuus heikkenee.

Edellä mainituista syistä äänestimme yhteisiä kantoja ja Euroopan parlamentin suosituksia vastaan. Työväenliike vastustaa kapitalistisia uudelleenjärjestelyjä ja vaatii julkisen liikenteen yhtenäismarkkinoita, jotka täyttävät modernit perusvaatimukset.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Jos olisin 1980-luvulla ennustanut, että kabotaasirajoitukset ovat voimassa vielä vuonna 2009, yleisöni olisi epäilemättä nauranut kustannuksellani. Kabotaasirajoituksethan jo kirjaimellisestikin rikkovat räikeästi sisämarkkinasääntöjä.

Nyt vuonna 2009 saatamme jälleen palata kotiin tyhjin käsin toisen käsittelyn jälkeen. Lienee mainitsemattakin selvää, että tuen ALDE-ryhmän tarkistuksia, mutta koska PPE-DE-ryhmä kuitenkin vakaasti kieltäytyy tukemasta niitä, kokee maanteiden tavaraliikenne nyt kovan iskun. Olen tyytyväinen 12 päivän säännön säilymiseen ehdotuksissa, mutta en siihen, että sääntö on säilytetty kabotaasirajoitusten lopettamisen kustannuksella.

Ellei tarkistuksia 17 ja 18 hyväksytä, äänestän lopputulosta vastaan. En suostu laittamaan nimeäni ympäristölle haitalliseen ehdotukseen, joka asettaa liikennealan epäedulliseen asemaan ja loukkaa sisämarkkinoiden toimintaa.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Haluan aloittaa sanomalla, että keskustelun aiheena olevan ehdotuksen hyvä puoli on linja-autoliikenteen 12 päivän säännön poistaminen.

Kabotaasiliikenteen suhteen ehdotus on kuitenkin suuri pettymys. 1990-luvun alussa ja jo 1980-luvulla oli sovittu, että tämä vapaan tavaraliikenteen rajoitus olisi väliaikainen. Sen vuoksi me PPE-DE-ryhmän jäsenet, ja myös muiden ryhmien jäsenet, ehdotimme ensimmäisessä käsittelyssä rajoitusten poistamista vuoteen 2014 mennessä. Viime kuukausien aikana on kuitenkin käynyt selväksi, että jäsenvaltiot ovat vesittäneet ehdotuksen huolimatta esittelijä Groschin yrityksistä sopia päivämäärästä. Vesittämisyritykset ovat olleet kovia, mikä on valitettavaa.

Euroopan unionin kannalta protektionismi on nyt kriisin aikana kaikkein pahinta, koska kuten komission jäsen Tajani painotti, se on rahanhukkaa ja huonoksi ympäristölle. Sen vuoksi Alankomaiden Kristillisdemokraatit (CDA) äänestävät ehdotusta vastaan, vaikka olemmekin tietoisia siitä, että jäsenvaltiot estävät toimen toteutumista, emmekä valitettavasti voi asialle mitään. Ehdotuksen sisältö on täysin väärä eikä se ole täytäntöönpanokelpoinen. Se ei siis ole vain kriisiaikana valitettava toimi, vaan sillä on myös symbolista arvoa.

Haluan kannustaa komission jäsentä olemaan luovuttamasta ja pyrkimään seuraavien viiden vuoden aikana poistamaan kabotaasirajoituksen. Hänellä on siinä Kristillisdemokraattien tuki.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi kiittää esittelijöitä Groschia ja Țicăuta kompromissin aikaansaamisesta näin vaikeasta aiheesta. Totta kai haluamme säilyttää yhtenäismarkkinat, mutta päättäjät ja yritysjohtajat eivät aina ymmärrä, että yhtenäismarkkinoilla jonkun on joskus epäonnistuttava ja että talouden on mentävä lamaan ja työpaikkoja on menetettävä.

Suuren yleisön silmissä yhtenäismarkkinoissa on järkeä vain, jos tilanne on hyödyksi kaikille. Tiedämme hyvin tänä päivänä, että kabotaasin kaltaisilla aloilla eri maiden sosiaaliolot ovat niin erilaiset, että jos ala yhtenäistettäisiin, monet korkean palkkatason maiden työntekijät menettäisivät työnsä, kun alhaisen palkkatason maat savustaisivat heidät markkinoilta.

Mielestäni tämä kanta on siis loppujen lopuksi oikea. Kabotaasiliikenne pitäisi vapauttaa, mutta on vielä liian aikaista tehdä se heti ja umpimähkään. Meille sopii vallan mainiosti kahdeksannen vapauden käsite komission yhteiskunnallisista vaikutuksista laadittavan kertomuksen uudelleentarkistuslausukkeella korjattuna ja ennen kaikkea se, ettei vapautukselle ole sovittu automaattista ja umpimähkäistä päivämäärää.

Tämän vuoksi äänestämme mietinnön puolesta, mutta kehotamme komissiota olemaan valppaana. Toivomme vapautumisen tapahtuvan joskus mutta ilman, että se johtaa vilpilliseen kilpailuun tai sosiaaliseen polkumyyntiin, mikä vahingoittaisi Euroopan unionin mainetta ja sai kansalaiset minun kotimaassani ja epäilemättä myös jäsen Wortmann-Koolin kotimaassa vastustamaan Euroopan unionin perustuslaillista sopimusta yhteiskunnallisen asemansa menettämisen pelossa. Olen siten kiitollinen kahdelle esittelijälle.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Haluan kiittää esittelijöitä Groschia ja Țicăuta heidän työstään. Mielestäni jäsen Țicău on oikeassa suhtautuessaan mietinnössään tiukasti markkinoille pääsyyn. Kuljetusyritysten on noudatettava monia sääntöjä, ja kuten jäsen Grosch jo mainitsi, postilaatikkoyritykset on poistettava, koska ne aiheuttavat paljon hyväksikäyttöä. Se jäsen Țicăun mietinnöstä.

Miksemme voi tarjota yrityksille, joihin kohdistuu tiukkoja sääntöjä, Euroopan laajuisia markkinoita? Olisin toivonut jäsen Groschin mietinnön selventävän, en rajoittavan kysymystä. Tällaisenaan ryhmämme enemmistö ei voi tukea jäsen Groschin aikaansaamaa kompromissia.

Otamme nyt askeleen taaksepäin, koska rajoitamme jälleen kerran liikenteenharjoittajien toimintaa EU:n markkinoilla. Parlamentin pyynnöstä avautuminen ei ole näköpiirissä edes vuonna 2014. Neuvosto on eri mieltä, mutta tämä taitaa olla liian suuri myönnytys. Tällä hetkellä kuorma-autoilla tehdään matkoja tyhjänä, mitä ei pitäisi tapahtua tänä päivänä. En usko, että kabotaasimarkkinansa toisilleen avanneet jäsenvaltiot voivat tehdä niin uuden asetuksen tultua voimaan, vaikka haluaisivatkin kahdenkeskisten sopimusten pohjalta. Ihmettelen myös, kuinka valvonnan vaikeudesta valittaneet jäsenvaltiot selviytyvät valvonnasta nyt, koska ei se sen helpommaksi muutu. Tilanne on sama kaikissa maissa, mutta valvonta on vaikeaa, ja haluaisinkin nähdä, selviävätkö poliisiviranomaiset siitä.

Jos palkkakustannukset ja sosiaalinen polkumyynti ovat tähän syynä, miksen saa nähtäväkseni asiakirjoja, joissa Ranskan viranomaiset nuhtelevat ranskalaisia asiakkaita belgialaisten kuorma-auton kuljettajien palkkaamisesta? He kun maksavat paljon enemmän kuin ranskalaiset kuljettajat. Miksi kuulen juttuja belgialaisista kuljettajista, joita pidätetään Yhdistyneessä kuningaskunnassa suhteellisen pienistä

rikkomuksista? Myös siellä kuljettajat ovat edullisempia kuin Belgiassa. Jos syynä on siis sosiaalinen hyväksikäyttö, näihin tapauksiin se ei selvästikään päde.

Otamme mielestäni loppujen lopuksi askeleen taaksepäin sisämarkkinoilla. Tulevaisuudessa hyväksymme älykkäitä liikennejärjestelmiä, millä ilmaisemme tele- ja viestintätekniikan tehostavan tavaraliikennettä. Sitten ilmoitamme rajoittavamme tavaraliikennettä poliittisista syistä. Tämä on hyvin valitettavaa, ja sen vuoksi vastustan kompromissia, jonka parlamentti valitettavasti hyväksyy enemmistöllä.

Michael Henry Natrass (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, edessämme on jälleen mietintopaketti, joka pitää valiokunnat kiireisinä ja saastuttaa yhä enemmän tarpeettomien asetusten merta. Winston Churchill sanoi, että jos asetuksia on 10 000, lain kunnioitus tuhoutuu. Brittien kunnioitus on tuhoutunut. BBC:n tekemän mielipidetutkimuksen mukaan 55 prosenttia kansalaisista haluaa erota EU:sta ja 84 prosenttia haluaa Yhdistyneen kuningaskunnan säilyttävän toimivaltansa.

Puhemies Pöttering on vahvistanut, että 75 prosenttia laeista laaditaan EU:ssa. Se tarkoittaa, että 35 vuodessa EU:ssa on laadittu enemmän lakeja kuin Englannissa sitten kuningas Rikhard III:n ja vuoden 1485. Tässä me nyt sitten laadimme lakeja korjataksemme aiempaa lainsäädäntöä. Koska tämä kierre päättyy?

Yhdistynyt kuningaskunta eroaa EU:sta, jatkaa eloaan hyvänä naapurina, katsoo asetusten merta Englannin kanaalin toiselta puolen ja katsoo, kuinka EU kuolee itseaiheutettujen rekkadirektiivien alle.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, maantieliikennepaketissa tehdään kompromissi kolmessa toisiaan täydentävässä asiassa, joilla on suuri vaikutus tavara- ja matkustajaliikennemarkkinoihin. Paketti tuo erityisesti nykyisessä tilanteessa etuja kuljetusyrityksille, kuljettajille ja käyttäjille. Samalla se parantaa tieturvallisuutta, tehostaa liikennettä ja edistää kestävä kehitystä.

Mielestäni on hyvä, että kunniahimoisten tavoitteidemme saavuttamisen muodoksi on valittu asetukset. Kabotaasikiellot johtavat kuljetusten tyhjänä ajoon, mihin meillä ei ole varaa taloudellisesti eikä energia- tai ympäristönäkökulmasta. Toisaalta tavaraliikennemarkkinoiden rajoittamaton vapauttaminen johtaisi vilpillisen kilpailun kautta kilpailun vääristymiseen, minkä vuoksi ongelmaan on tartuttava asteittain. Kabotaasiliikenne on sallittua, kunhan se ei ole pysyvää tai jatkuvaa toimintaa jäsenvaltiossa, jossa liikenteenharjoittajalla ei ole toimipistettä.

Tämä ensimmäinen askel ei valitettavasti merkitse kotimaisten maantieliikennemarkkinoiden täydellistä vapautumista, mutta se jättää sen mahdollisuuden avoimeksi. Joka tapauksessa kuljetusten tyhjänä ajo vähenee ja ympäristöä suojellaan.

Rajat ylittävän matkustajaliikenteen markkinoille pääsyn osalta pääasiallisena tavoitteena on byrokratian vähentäminen niin, että säännöllisten palveluiden osalta rajamuodollisuudet nopeutuisivat. Asiakirjoja yhdenmukaistetaan ja tarkastuksia yksinkertaistetaan. Suhtaudun myönteisesti rajat ylittäviin linja-automatkoja koskevaan tarkistettuun 12 päivän sääntöön. Se tuo etuja lomailijoille ja liikenteenharjoittajille vaarantamatta turvallisuutta. Tämä on kansalaiskeskeistä politiikkaa.

Tulevaisuudessa liikenteenharjoittajan ammatinharjoittamiselle asetetaan erityiset, avoimet ehdot. Tämä nostaa ammatin asemaa, takaa ammatillisen pätevyyden tunnustamisen ja auttaa torjumaan polkumyyntimenettelyjä. Se myös parantaa merkittävästi turvallisuutta ja luotettavuutta.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Haluan ennen kaikkea kiittää esittelijöitä Groschia ja Ticauta heidän työstään ja siitä, että he lopulta onnistuivat samaan aikaan kompromissin paketista, joka on voimassa vain muutaman vuoden sikäli, kun käsittääkseni kyse on vain siirtymätoimenpiteestä. Haluan mainita kaksi tärkeää seikkaa maantieliikenteestä. Ensimmäinen on ammattiin pääsy, mikä on käsittääkseni organisoitu niin, että alalla aktiivisesti toimiville antavat siitä tietyt takeet.

Kabotaasiliikenne on melko ristiriitainen aihe. Tämä on hyvä siirtymätoimenpide, joka on välttämätön mahdollisuuksien määrittämiseksi selkeämmin. Aikaisemmin säädettiin melko epämääräisesti, että kabotaasiliikenne oli mahdollista väliaikaisesti. Väliaikaisuus on nyt määritelty kolmeksi kerraksi seitsemän päivän aikana. Olisi loogista vapauttaa kabotaasiliikenne kokonaan, mutta mielestäni vielä ei ole sen aika.

Kompromissi eli se, että tarkastelemme Euroopan unionin yhteiskunnallista tilannetta muutaman vuoden ajan ja ryhdymme sitten lisätoimiin, on mielestäni hyvin järkevä. Markkinoiden avautumisen olisi kuljettava käsi kädessä sosiaalisten standardien yhdenmukaistamisen kanssa. Samalla olisi kuitenkin annettava eri maille tai maarypille, kuten esimerkiksi Benelux-maille, mahdollisuus sopia keskenään kabotaasivapauden

jatkumisesta. Kunhan kyseisissä maissa on suurin piirtein samanlaiset palkat ja työolot, en näe siinä mitään ongelmaa. Asia ei kuitenkaan ole näin koko Euroopassa, minkä vuoksi väliaikainen toimi on välttämätön.

Ari Vatanen (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, suurin osa meistä poistuu täältä mustalla autolla. On olemassa laatuautoja ja laatukuljettajia, ja tiedämme kyseisten kuljettajien olevan ammattilaisia. Se on laatua. He täyttävät kriteerit.

Olen kylläkin osittain samaa mieltä brittiherrasmiehen kanssa, joka hetki sitten valitteli liiallista lainsäädäntöä. Joskus tosiaan säädämme liikaa lakeja. Minua kuitenkin harmittaa vieläkin, ettei EU:n eettisiä sääntöjä laajennettu koskemaan myös takseja, koska käytämme kaikki takseja eri jäsenvaltioissa, ja niiden laatu vaihtelee hyvin paljon. Taksin kohdalla tärkeää on luotettavuus ja laatu: se, että tietää, mitä odottaa. Myös turvallisuus on tärkeää. Taksissa ollaan usein yksin ja ympäristö voi olla tuntematon. Taksi on myös monille meille ensimmäinen kontakti uuteen maahan, joten olisi järkevää, että kuljettajien olisi täytettävä tietyt eurooppalaiset kriteerit. Jos he olisivat ammattimaisia, hyvin koulutettuja ja tuntisivat määränpänsä, meidän ei tarvitsisi pelätä ylilaskuttamista.

Maissa kuten Saksassa, Ruotsissa, Sloveniassa ja Suomessa kansalliset säännöt ovat hyvin ankaria, ja taksiammatti toimii hyvin. Myös Lontoon taksit ovat tunnettuja laadustaan. Meidän pitäisi jakaa keskenämme parhaita käytänteitä. Taksiammattia sääteleviä kriteerejä koskevaa lainsäädäntöä odotellessamme voisimme laatia hyviä vinkkejä kuljettajille, jotka vievät meidät kotiin iltaisin.

Pavel Svoboda, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää kaikkia osallistumisesta keskusteluun. Haluan vakuuttaa, että neuvosto täysin sitoutunut yhtenäismarkkinoiden vahvistamiseen ja täydentämiseen. Puheenjohtajavaltio uskookin, että juuri tästä syystä yhteisön nykyisiä asetuksia on tarkistettava. Myös puheenjohtajavaltion tavoitteena on edistää EU:n tavaraliikennealan kilpailukykyä järjeistämällä ja yksinkertaistamalla nykyistä oikeuskehystä ja edistämällä siten markkinarikkomusten torjuntaa. Kotimaisten liikennemarkkinoiden avaaminen kokonaan altistaisi liikenteenharjoittajat vilpilliselle kilpailulle ja häittäisi markkinoiden toimintaa, koska jäsenvaltioiden vero- ja sosiaalijärjestelmissä on yhä suuria eroja. Tällaisia vaikutuksia on vältettävä erityisesti talouskriisin aikana, kun talous kokonaisuudessaan edellyttää huolellista arviointia, jotta löydetään parhaat menetelmät sen elvyttämiseen. On selvää, että viimeistään vuonna 2013 komissio arvioi markkinatilanteen ja ehdottaa mahdollisesti vapauttamista. Tässä kompromissitekstissä yhdistyvät oikeudenmukaisesti ja tasapainoisesti eri tahojen intressit.

Yhteinen tavoitteemme on tehdä maantieliikenteestä tehokkaampaa ja kestävämpää. Kyseiset asetukset ovat tärkeä edistysaskel kilpailusääntörikkomusten vähentämisessä. Niiden kautta liikenteenharjoittajat saadaan myös paremmin noudattamaan sosiaalialan asetuksia ja tieliikenneturvallisussääntöjä. Näin myös alennetaan merkittävästi sekä liikenteenharjoittajien että valvontaelinten hallinnollista taakkaa. Alalle luodaan oikeudelliset ja hallinnolliset puitteet, joiden kautta pyritään saamaan lisäetuja yhtenäismarkkinoilta. Mielestäni nämä asetukset ovat tärkeitä ja tukevat ja helpottavat maantieliikennettä ja edistävät talouden elpymistä. Haluan kiittää kaikkia vielä kerran loistavasta yhteistyöstä, joka on mahdollistanut yhteisen kompromissin aikaansaamisen näistä tavoitteista.

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni parlamentti on hyväksymässä hyvän kompromissin, jossa yhdistyvät neuvoston vaatimukset, parlamentin jäsenten enemmistön vaatimukset sekä Euroopan parlamentin ehdotukset.

Kompromississa tietysti kaikkien on aina peräännyttävä kannoistaan, ja tässä asiassa jäsen El Khadraoui sanoi viisaasti: olemme tehneet parhaamme näissä olosuhteissa. Kuten sanoin aiemmassa puheenvuorossani, komissio aikoo arvioida uudelleen kabotaasiliikenteen tilanteen ja katsoa, onko mahdollista päästä asiasta sopimukseen. Kaikki riippuu asioiden tilasta, ehkä voimme avata alaa enemmän ja siten mennä suuntaan, johon monet jäsenvaltiot haluaisivat mennä, mutta meidän on arvioitava tilanne sillä hetkellä.

Kompromissi on siis mielestäni hyvä. Haluan kiittää jäsen Sterckxia, joka on osoittanut kohteliaisuutta ja hyvää tahtoa kriittisten sanojensa jälkeen kuuntelemalla myös vastauksen, toisin kuin monet muut parlamentin jäsenet, jotka kyllä kritisoivat, mutteivät sitten kykene kuuntelemaan komission vastausta kommentteihinsa. Haluan rauhoitella jäsen Sterckxia, joka oli oikeutetusti huolissaan hänen kotimaassaan ja muissa Benelux-maissa voimassa olevista sopimuksista.

Minun uskoakseni kyseinen lainsäädäntö ei tällaisenaan hyväksyttynä vaikuta kielteisesti jo voimassa oleviin sopimuksiin. Ne ovat yhä voimassa, koska uusi lainsäädäntö vain laajentaa soveltamisalaa, muttei muuta tai vahingoita jo olemassa olevia kahden- tai kolmenvälisiä sopimuksia. Voin siis vakuuttaa jäsen Sterckxille, että minun näkemykseni, jonka uskon olevan oikea ja tehokas tulkinta, mukaan täällä ei ole mitään kielteisiä vaikutuksia Benelux-maiden sopimuksiin.

Haluan rauhoittaa myös jäseniä Bloklandia ja Wortmann-Koolia. Me emme aio pysähtyä tähän, vaan aiomme tarkkailla tilanteen kehittymistä. Vuonna 2013 laadimme tilanteen kehittymisestä arviointikertomuksen ja jos katsomme sen tarpeelliseksi, ehdotamme parlamentille ja neuvostolle kabotaasiliikenteen laajempaa vapauttamista. Olemme hyvin tietoisia jäsenvaltioiden erilaisista mielipiteistä ja siitä, että neuvoston hyväksynnän saaminen edellyttää joustamista joissain muissa asioissa.

On hyvä, että pääsimme sopimukseen melko nopeasti. Hyvä jäsen Jarzembowski, sopimuksessa on toki parantamisen varaa, jokaisessa laissa on, mutta usein paras on hyvän vihollinen. Mielestäni toimimme oikein enkä usko, että kenenkään tarvitsee erota Euroopan unionista, kuten jäsen Nattrass ehdotti, näiden asioiden vuoksi, koska mielestäni Euroopan unionissa tarvitaan hyviä sääntöjä.

Jopa arvovaltainen brittilehti *Financial Times* on ennakoanut Yhdistyneen kuningaskunnan joutuvan harkitsemaan tiukempia sääntöjä. Talous- ja rahoituskriisin aikana Eurooppa on selviytynyt kaikista alueista parhaiten juuri siksi, että sen talousjärjestelmä perustuu selkeisiin sääntöihin.

Ehkä koska olen syntynyt Roomassa, uskon roomalaisen oikeuden ja Ranskan siviililain historian osoittaneen, kuinka tärkeää on olla sääntöjä, jotka takaavat yhteiskunnan kehityksen. En tiedä, kummalla puolen Hadrianuksen vallia jäsen Nattrass on syntynyt, mutta hänen puheenvuorostaan päätellen hän on syntynyt vallin toiselle puolelle, eivätkä hänen esi-isänsä siten tunteneet roomalaista oikeutta.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan vielä kerran kiittää teitä yhteistyöstänne ja neuvostoa sen työstä. Haluan myös kiittää komission pääosaston henkilökuntaa, jota minulla on ollut kunnia johtaa, koska ilman heidän arvokasta panostaan kaikille EU:n kansalaisille myönteinen kompromissi ei olisi ollut mahdollinen.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Sterckx, haluatteko käyttää työjärjestyspuheenvuoron?

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan vain sanoa komission jäsenelle, ettei jäsen Hennis-Plasschaert ole täällä enää, koska hänen piti mennä toiseen kokoukseen. Kuuntelen täällä kaikkien ryhmämme jäsenten puolesta, jotka olivat asian käsittelyssä mukana. Halusin vain kertoa, ettei hän vain häipynyt paikalta.

Puhemies. – (ES) Kiitoksia, jäsen Sterckx.

Kyse ei ollutkaan työjärjestyspuheenvuorosta, vaan kohteliaasta kommentista.

Mathieu Grosch, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää komissiota selkeistä vastauksista. Haluan painottaa, että kabotaasirajoitus on siirtymätoimenpide. Aiheesta tehdään tutkimus, ja tuloksista riippuen markkinat voidaan avata tulevaisuudessa.

Toinen tärkeä seikka on se, että 306 artiklaa voidaan yhä soveltaa, kuten Benelux-maat ovat tehneet. Hyvä jäsen Sterckx, vaatimuksenne on siis tarpeeton eikä meidän tarvitse enää tukea sitä.

Halusin myös sanoa jotain itse kabotaasiliikenteestä. Kuunneltuani puheenvuoroja pidän tätä kompromissia jopa aiempaa parempana hyvin yksinkertaisesta syystä. Viittaan nyt nimenomaan ALDE-ryhmän kollegoihini ja Alankomaiden Kristillisdemokraatteja (CDA) edustavaan kollegaani. Siirtymätoimenpide ei tarkoita, että haluaisimme tukahduttaa sisämarkkinat tai yritykset. On muistettava, että jotkut yritykset käyttävät huippuajoneuvoja, mutta maksavat kuljettajilleen 400 euroa kuussa, kun toiset yritykset maksavat 1 500 euroa kuukaudessa. On siis täysin oikeutettua vaatia sosiaalisten standardien nostamista. Jos on varaa täyttää ajoneuvoja koskevat vaatimukset, pitäisi olla varaa palkkavaatimusten täyttämiseen. Standardeja on nostettava, ja vasta sen jälkeen markkinat voidaan avata. Avoimet markkinat eivät toimi niin, että ensin ne avataan ja sitten katsotaan, mitä seuraavaksi tehdään.

Mielestäni on hassua, että samat maat – esimerkiksi Yhdistynyt kuningaskunta – jotka aina vastustavat kaikkea yhdenmukaistamista, varsinkin veroasioissa, puhuvat täällä tänään yhdenmukaisuuden puutteesta ja siitä, että markkinoiden pitäisi antaa kehittyä. Toiset haluavat rajoituksia ja toisten mukaan niitä on liikaa.

Jos haluamme vakuuttaa Euroopan kansalaiset, emme voi vain avata markkinoita ja sanoa, että kaikki muu kyllä selviää itsestään. Ensimmäinen on täällä parlamentissa yhdessä neuvoston ja komission kanssa selvitettävä ympäristö-, sosiaali- ja verolainsäädäntö. Vasta sitten voimme olla uskottavia.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Grosch, kiitos puheenvuorostanne, joka suosionosoituksista päätellen on saanut jäsenten hyväksynnän.

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi kiittää varjoesittelijä Groschia, jonka kanssa tein töitä, sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan teknistä henkilökuntaa, sosialistien ryhmää, kollegoitani komissiossa ja komission henkilökuntaa sekä teitä, arvoisa komission jäsen, ja myös Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa, jonka kanssa on ollut mukava tehdä tiivistä yhteistyötä.

Haluan muistuttaa teitä siitä, että kesäkuussa 2007 Euroopan komissio ehdotti maantieliikennealalle pääsyä koskevan asetuksen tarkistamista. Tarkistusehdotukset syntyivät kokemuksesta, jota on saatu Euroopan komission direktiivin 96/26 soveltamisesta. Tämän vuoksi joidenkin säädösten sanamuotoa on muutettu yhdenmukaisemman soveltamisen takaamiseksi, ja näin oikeussäädöstä on käytetty asetuksen muodossa. Tässä me nyt olemme kahden vuoden jälkeen äänestämässä lopullisesta asiakirjasta, jolla on välittömiä vaikutuksia noin 800 000 eurooppalaiseen yritykseen ja noin 4,5 miljoonaan työpaikkaan.

Yhteisenä tavoitteenamme on parantaa tieturvallisuutta, vähentää byrokratiaa, yksinkertaistaa menettelyjä ja parantaa liikenteenharjoittajien ennustettavuutta ja varmuutta. Toivon, että aikaansaamamme kompromissi kehittää maantieliikennemarkkinoita. Kiitän vielä kollegoita yhteistyöstä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

13. Matkustajien oikeudet meri- ja sisävesiliikenteessä - Linja-autoliikenteen matkustajien oikeudet (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Michel Teychennén liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)) (A6-0209/2009) ja

– Gabriele Albertinin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)) (A6-0250/2009).

Michel Teychenné, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, hyvät kollegat, tämän prosessin alusta alkaen työtäni on ohjannut kaksi periaatetta: varmistaa kaikkien liikennemuotojen tasavertainen asema matkustajien oikeuksien suhteen – mikä on tavoite, jonka komissio ja Euroopan parlamentti ovat itselleen asettaneet – ja varmistaa, että nämä oikeudet kirjataan selkeästi tähän tekstiin. Jälkimmäisen yhteydessä kiinnitettiin erityistä huomiota liikuntarajoitteisiin henkilöihin, koska meriliikenneala oli todellakin jäänyt jossain määrin jälkeen näiden ihmisten osalta.

Tekstin yleinen henki on, että ihmisten pitäisi voida matkustaa Euroopassa joutumatta olemaan liikennevammaisten hyväntahtoisuuden armoilla. Heidän pitäisi voida vaatia palveluilta ja tiedonsaannilta tiettyä vähimmäistasoa, ja liikuntarajoitteisten henkilöiden pitäisi voida hyötyä samanlaatuisista oikeuksista kuin muut Euroopan kansalaiset eikä joutua kärsimään kaksinkertaisesta verroin.

Valiokunnassa 31. maaliskuuta hyväksytyn version sisältö näyttäisi tyydyttävän kaikkia. Ensinnäkin siksi, että liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksia parannetaan. Jos teksti hyväksytään, henkilöiden kuljettamisesta ei voida enää kieltäytyä vammaisuuden perusteella, paitsi tietyistä syistä, jotka liittyvät olosuhteisiin, joissa alukseen nousee, heidän ihmisarvonsa kunnioittamiseen ja aluksen teknisiin edellytyksiin. Lisäksi liikuntarajoitteisille henkilöille on annettava apua aina varaamishetkestä lähtien; etenkin nykyisin internetin vuoksi tarvitaan edestakaista tiedonvaihtoa ja virallista tietoa. Näin ollen tekstissä on käsitelty tätä.

Lisäksi tiedot matkustajien oikeuksista on yhtenäistettävä ja annettava saavutettavissa olevassa muodossa, kuten nykyisin tehdään rautatie- ja ilmailualalla.

Kaikkien matkustajien oikeuksien osalta olimme sitä mieltä, että sen perusteella, mitä ilmailualalla tehdään, on tärkeää myös yhdenmukaistaa korkeammalle tasolle ongelmien sattuessa maksettavat korvaukset. Sen seurauksena matkustajat voivat saada viivästymisistä ja peruuntumisista jopa täyden korvauksen aiheutuneista ongelmista riippuvan korvausasteikon mukaisesti.

Tietojen olisi oltava selkeät ja saatavilla, mikä on usein ongelma kuljetusalalla. Näemme yhtenään sitä, että ihmisillä ei ole riittävästi tietoa: he eivät tiedä, miksi laiva – tässä tapauksessa, mutta yhtä hyvin kyse voisi olla junasta tai lentokoneesta – ei lähde tai mistä viivästymiset johtuvat, ja halusimme parantaa tiedotusta tältä osin.

Lisäksi valitusten käsittely on järjestettävä paremmin. Valituksen tekeminen ongelmien ilmetessä on todellakin monimutkaista, ja tämän tekstin tarkoituksena on yksinkertaistaa tätä menettelyä sekä jäsenvaltioiden tasolla että yksittäisten kansalaisten kannalta.

Valituksia hoitavien kansallisten elinten asemaan on myös puututtu, ja se on määritelty paremmin.

Lopuksi, kaupunki- ja esikaupunkiliikenne – viittaen tässä yhteydessä Gabriele Albertille niin rakkaisiin vaporettoihin Italiassa, Venetsiassa – jätetään tekstin ulkopuolelle, koska ne eivät kuulu pitkän matkan liikennepalveluihin.

Risteilyjen aseman osalta muistuttaisin siitä, että risteilyt ovat nykyisin äärimmäisen tärkeä lomailumuoto ja niiden kohderyhmään kuuluu sekä iäkkäitä että vammaisia ihmisiä. Sen vuoksi risteilyt on luonnollisesti otettu osaksi tätä tekstiä, ei pelkästään viittaamalla vuoden 1991 pakettimatkadirektiiviin, josta teksti on riippuvainen, vaan myös antamalla takeet siitä, että kuluttajat saavat samantasoista kohtelua.

Ylivoimaiselle esteelle (*force majeure*) – jonka perusteella henkilön kuljettamisesta on mahdollista kieltäytyä – esitetään määritelmä, ja tässä asiassa olemme pyrkineet työstämään yksimielisen tarkistuksen ja esittäneet sen yhdessä. Ilmailualallahan yhteisöjen tuomioistuin on tätä nykyä usein joutunut tekemään päätöksiä sen takia, että ylivoimaista estettä ei ole määritelty riittävän hyvin. Siksi olemme tässä tekstissä pyrkineet puuttumaan meriliikenteeseen liittyviin ongelmiin. Tarkoitin siis vuorovesiä, tuulia ja myrskyjä, jotka ovat meriliikenteessä tavallisia ja jotka oli otettava huomioon.

Lopuksi, keskustelua on käyty satamien velvollisuudesta antaa apua. Tässä tekstissä on kyse matkustajien oikeuksista. Siinä ei ole kyse...

(*Puhemies pyysi puhujaa päättämään puheenvuoronsa.*)

... ja näin, kun sovittelu satamien ja kuljetusliikkeiden välillä on suoritettu, tämä on tekstin pääsisältö. Tiedän, että Georg Jarzembowski aikoo esittää tarkistuksensa, joten vastaan niiden kahden minuutin aikana, jotka minulla on jäljellä.

Gabriele Albertini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kun lento- ja rautatieliikennettä koskeva lainsäädäntö, Michel Teychennén mietintö meri- ja sisävesiliikenteestä ja tämä matkustajien oikeuksia linja-autoliikenteessä koskeva ehdotus hyväksytään, Euroopan unioni saa valmiiksi lainsäädäntökehityksen kaikille liikennemuodoille.

Tätä asetusta luonnostellessa meidän oli löydettävä tasapaino kahden lähestymistavan välillä: ensimmäisessä otetaan huomioon kaikkien liikennemuotojen niin sanottu "level planning field" eli se, että eri liikennemuodot voivat kilpailla samoilla ehdoilla ja yhdenvertaisin mahdollisuuksin, ja samanaikaisesti matkustajat taas nauttivat korkeatasoista suojaa riippumatta siitä, minkä liikennevälineen he ovat valinneet.

Toinen lähestymistapa heijastaa kunkin liikennemuodon eri ominaispiirteitä ja ottaa huomioon niiden erityispiirteet: esimerkiksi linja-autoliikenteen kohdalla tarkastelimme vastuun hallintaa viivästymisten yhteydessä ja maantieliikenteen kohdalla pohtisimme onnettomuuksia, ruuhkia ja niin edelleen, jotka taas eivät koske rautatieliikennettä, koska se käyttää sille varattua reittiä.

Haluaisin myös puhua kahdesta keskenään vastakohtaisesta seikasta, jotka olemme yrittäneet tasapainottaa – ja mielestäni olemme siinä onnistuneet. Tämän asetuksen todellinen tarkoitus on vahvistaa matkustajien oikeuksia. Tieliikenneala koostuu kuitenkin pitkälti pienistä ja keskisuurista yrityksistä, jotka tarvitsevat aikaa ja resursseja sopeutuakseen uusiin vaatimuksiin ja jotka monien muiden alojen tavoin ovat vaikeuksissa talouskriisin takia.

Nyt pääsemme parlamentin tarkistuksiin: haluan kiittää kollegoitani heidän merkittävästä panoksestaan asetustekstin laadinnassa ja heidän erinomaisesta yhteistyöstään. Liikenne- ja matkailuvaliokunta on jo

tehnyt valtaosan työstä tätä parlamentin ensimmäistä käsittelyä varten, joten parlamentin tehtäväksi jää vain täsmentää juridista kieltä.

Olen jättänyt ryhmäni puolesta huomiseen äänestyskseen vain kolme lisätarkistusta. Esittelen ne teille lyhyesti: Tarkistus 73 on pelkkä kielellinen täsmennys, ja tarkistuksella 82 asetetaan katto ankaralle vastuulle, josta säädetään ehdotetun asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa. Kaikki poliittiset ryhmät ovat yhtä mieltä alueliikenteen sisällyttämisestä liikennevaliokunnan hyväksymän tarkistustekstin soveltamisalaan. Kaupunki- ja esikaupunkiliikenteen osalta huomenna äänestetään kahdesta tärkeimmästä tekstistä.

Esittelijänä kannatan ryhmäni esittämää tarkistusta 80, joka koskee paikallisliikenteen poissulkemista, mutta olen myös ilmaissut tukeni tarkistukselle 81, jolla jäsenvaltioille annetaan valta vapauttaa paikallisliikenne asetuksen soveltamisesta, jos ne takaavat matkustajille asetuksessa säädettyä tasoa vastaavat oikeudet.

Uskon, että olemme laatineet tekstin, jonka ansiosta olemme hyvissä lähtöasemissa tulevissa kolmenkeskisissä neuvotteluissa neuvoston ja komission kanssa. Toivotan näin ollen puheenjohtajavaltio Tšekille ja Ruotsille, joka seuraavana maana toimii Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana, menestystä niiden työssä matkustajien oikeuksien parissa, ja luonnollisestikin toivon, että voin antaa panokseni tämän asetuksen hyväksymisen myöhemmissä vaiheissa seuraavan vaalikauden aikana.

Pavel Svoboda, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, äänestätte huomenna kahden komission tekemän ehdotuksen tarkistusluonnoksista, jotka koskevat matkustajien oikeuksien suojelemista linja-autoliikenteessä sekä meri- ja sisävesiliikenteessä.

Nämä ovat tärkeitä säädöksiä, jotka ovat erittäin kiinnostavia sekä kuluttajien että liikennealan kannalta. EU antoi äskettäin samankaltaiset lento- ja rautatieliikennettä koskevat asetukset. Komission hiljattain jättämät ehdotukset täydentävät tämän lainsäädäntökehityksen. Käytännössä tämä tarkoittaa parempaa suojaa kaikille matkailijoille, etenkin vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, liikennevälineestä riippumatta. Lisäksi sillä luodaan tasapuoliset edellytykset kaikille liikenteen aloille. Puheenjohtajavaltio Tšekki on luonnollisestikin tyytyväinen näihin ehdotuksiin ja pitää niitä erittäin tärkeinä. Uskon, että jaamme kaikki EU:n viime vuosina omaksuman tavoitteen vahvistaa matkustajien oikeuksia.

Liikenne- ja matkailuvaliokunnassa äänestämienne tarkistusluonnosten osalta haluaisin erityisesti mainita kaksi näkökohtaa. Ensimmäinen on se, että kiinnitätte erityistä huomiota vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksiin. Olemme tässä asiassa luonnollisesti samaa mieltä teidän kanssanne, mikä on äärimmäisen tärkeää, jos aiomme hyväksyä toisessa käsittelyssä nämä kaksi tärkeää säädöstä.

Toiseksi, olette pyrkineet yhdenmukaistamaan asetusluonnokset tarkkaan olemassa olevien asetustekstien kanssa, joita sovelletaan henkilöiden oikeuksiin eri liikennemuodoilla matkustettaessa. Olette myös edenneet hyvin huolellisesti ja mukauttaneet ehdotukset linja-autoliikenteen tai meri- ja sisävesiliikenteen erityistarpeisiin luopumatta tavoitteesta vahvistaa matkustajien oikeuksia. Olemme täysin samaa mieltä siitä, että säädökset on mukautettava eri liikennemuotojen erityispiirteisiin. On selvää, että täysin samaa lähestymistapaa ei ole mahdollista soveltaa kaikkiin eri liikennemuotoihin. Rautatieliikenteellä ja lentoliikenteellä on omat ominaispiirteensä, ja sama pätee linja-autoliikenteeseen ja meri- ja sisävesiliikenteeseen. Jopa näiden yksittäisten liikenteen alojen sisällä on valtavia eroja. Alalla toimii suuria ja pieniä yrityksiä, ja matkat voivat viedä päiviä tai vain muutaman minuutin. Sen takia on välttämätöntä löytää ratkaisu, jonka kaikki voivat hyväksyä ja jolla taataan kuluttajien suoja aiheuttamatta alalle, ja etenkin alalla toimiville pienemmille yrityksille, tarpeetonta hallinnollista taakkaa. Tämänhetkisessä taloudellisessa tilanteessa tämä asia on erityisen tärkeä.

Arvostamme sen vuoksi näissä asioissa tekemäänne työtä. Tämä on erinomainen lähtökohta. Samalla se on suurimmaksi osaksi yhdenmukainen sen kanssa, mikä meidän kantamme näihin ehdotuksiin on. Uskon vakaasti, että pystymme tekemään rakentavaa yhteistyötä tämän lainsäädännön parissa, jolla suojataan kaikkien asianosaisten edut ja jossa otetaan samalla huomioon EU:n tavoite parantaa lainsäädäntöprosessia. Lopuksi haluaisin erityisesti kiittää esittelijöitä, Gabriele Albertinia ja Michel Teychenntä, heidän erinomaisesta työstään ja huolellisesti laadituista mietinnöistään.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on aina ilo muistella niitä monia vuosia, jotka vietin täällä parlamentin jäsenenä, ja niiden ansiosta osaan myös entisestään arvostaa työtä, jota Euroopan parlamentti on tehnyt tässä asiassa.

Siksi haluan kiittää Michel Teychenntä ja Gabriele Albertinia heidän tärkeästä panoksestaan kansalaisten oikeuksien suojelemisessa matkustajina kaikilla liikenteen aloilla. Vaatimus puuttua asioihin

linja-autoliikenteen ja meriliikenteen alalla on osoitus siitä, että Euroopan lainsäädännössä olevaa aukkoa, jonka olemassaoloa te kaikki olette korostaneet, yritetään täyttää.

Meillä on paljon vammaisia matkustajia ja monia, jotka ovat muista syistä liikuntarajoitteisia, ja niin meillä on myös velvollisuus taata vapaa liikkuvuus, koska tässä on ennen kaikkea kyse vapaudesta Euroopan unionin alueella. Hyvien lakien laatiminen ei toki ole helppoa, mutta tänään otamme suuren askelen eteenpäin.

Oli myös ilo kuunnella neuvoston puheenjohtaja Svobodan sanoja. Teksteihin, joiden hyväksymisestä komissio ja parlamentti pääsevät yksimielisyyteen, suhtaudutaan varmasti vielä muutamin varauksin, mutta havaitsin neuvostossa myös yleisen poliittisen avoimuuden, mikä antaa minulle toivoa tulevaisuutta ajatellen.

Olen varma, että maantieliikenteen tapaan saamme aikaan tyydyttävän kompromissin, jolla taataan Euroopan kansalaisille mahdollisuus matkustaa vapaasti ja saada asianmukainen suoja Euroopan unionissa.

Keskustelemme tänään aiheista, jotka vaikuttavat kaikkien kansalaisten elämään, ja sen takia olen vakuuttunut siitä, että linja-autoja koskevan ehdotuksen osalta olisi tuettava – ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan 30. maaliskuuta pidetty kokous antoi tästä rohkaisevia merkkejä – komission lähestymistapaa eli mahdollisimman laajaa soveltamisalaa, joka kattaa kaikki säännöllisen matkustajaliikenteen palvelut, olipa kyse sitten kansainvälisestä, kansallisesta, alueellisesta, kaupunki- tai esikaupunkiliikenteestä. Se vastaa lainsäädännön yksinkertaistamistavoitteeseen, mutta myös vaatimukseen taata yhtäläiset oikeudet kaikille matkustajille ilman periaatteellisia poikkeuksia.

Gabriele Albertinin ehdotuksessa otetaan silti huomioon alan erityisluonne ja annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vapauttaa julkisten palveluhankintasopimusten kattamat kaupunki-, esikaupunki- ja alueliikenne, jos nämä sopimukset tarjoavat matkustajille asetuksessa säädettyyn verrattavissa olevan korkeatasoisen suojan. Minusta tämä on järkevä ratkaisu, joka tarjoaa riittävästi joustavuutta, samalla kun matkustajien perusoikeudet turvataan.

Toinen keskeinen asia ehdotuksessa on linja-autoyhtiöiden vastuu matkustajia kohtaan kuoleman tai loukkaantumisen yhteydessä. Yhteisön sisällä on tässä liikaa eroavaisuutta, mikä aiheuttaa matkustajille huomattavaa epävarmuutta. Tarkastelen lähemmin muutamaa tätä asiaa koskevaa seikkaa: Ensinnäkin, tässä ei käsitellä vakuutusksymystä, vaan yksinomaan kuljetusyhtiön vastuuta matkustajia kohtaan. Toiseksi, linja-autoyhtiö ei ole yksin vahingonkorvausvastuussa, eikä sen oikeutta vaatia korvausta kolmansilta osapuolilta aseteta kyseenalaiseksi. Kolmanneksi, tässä ei puututa maahantuontiin eikä menettelyihin, joista on säädetty vuonna 2005 moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta annetussa direktiivissä; ja neljänneksi, komissio ei suinkaan ole luonut uutta vastuumallia. Mitä tänään ehdotetaan, on muiden liikennemuotojen innoittamana syntynyt vastuujärjestelmä, jossa otetaan samalla huomioon tämän alan erityispiirteet.

Meriliikenteen osalta olen sitä mieltä, että yksi ainoa säädös on tarpeen, vaikka mielipiteet tästä eroavat niin parlamentissa kuin neuvostossakin. Korostaisin soveltamisalan suhteen olennaista seikkaa: maantie-, rautatie- ja lentoliikenteeseen verrattuna meri- ja sisävesiliikenteessä on huomattavasti vähemmän matkustajia. Näistä sisävesiliikenteen matkustajat edustavat vain pientä vähemmistöä. Minun mielestäni ei tunnu järkeenkäyvältä eikä realistiselta, että merimatkustajia ja sisävesiliikenteen matkustajia varten olisi erilliset säännökset, varsinkin kun ajatellaan, että he usein käyttävät samanlaisia aluksia. Uskon, että yksi säädös on oikea ratkaisu.

30. maaliskuuta 2009, samaan aikaan kun liikenne- ja matkailuvaliokunnassa keskusteltiin Teychennén mietinnöstä, ministerien kesken käytiin julkinen keskustelu Euroopan unionin liikenneneuvoston puitteissa. Minulla oli ilo havaita tässä keskustelussa tiettyä yhteensovittelua komission, jäsenvaltioiden ja parlamentin välillä sen tavoitteen suhteen, että Euroopan matkustajille saadaan uusi ja kunnianhimoinen asetus mahdollisimman pian.

Tässä yhteydessä komissio on luonnollisesti valmis selkiyttämään tekstiä ja tekemään siihen kaikki tarvittavat parannukset, jotta kunkin palvelutyyppin erityispiirteet tulevat huomioiduksi ja jotta alalle siten tarjotaan välineet asetuksen soveltamiseksi tarvittavan joustavalla tavalla. Haluan vielä uudelleen painottaa sitä, että tulevan asetuksen tehokasta täytäntöönpanoa varten on annettava resurssit. Tämän vuoksi on tärkeää, että sen soveltamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset toimittavat määräajoin raportit toimistaan. Jokainen jäsenvaltio voi järjestää oman kansallisen järjestelmänsä sopivaksi katsomallaan tavalla, esimerkiksi valitsemalla, onko toimivaltaisia viranomaisia yksi vai useampia.

Georgios Papastamkos, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EL) Arvoisa puhemies, asetusehdostus sellaisena kuin se on Euroopan parlamentin palautteen perusteella muutettuna vahvistaa tyydyttävällä tavalla matkustajien oikeuksia meriliikenteessä.

Uskon kuitenkin, että seuraavassa tätä asiaa koskevassa lainsäädäntöaloitteessa horisontaalinen lähestymistapa – yksi säädös, joka kattaa kaikki liikennevälineet – olisi tarkoituksenmukaisempi, kun otetaan huomioon, että liikennevälineitä on nykyisin käytettävä yhdistellen.

Olisi myös suunnitelmallisesti suotavampaa, että tulevaisuudessa jätettäisiin erilliset ehdotukset toisaalta matkustajien oikeuksista, toisaalta liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista. Syy tähän on se, että näillä yksittäisillä säännöksillä on eri tarkoitus ja eri kohteet.

Lopuksi haluaisin nostaa esiin sen toistuvasti ahdaskatseisen lähestymistavan, joka komissiolla – tosin ei varapuheenjohtaja Tajanilla – on asioissa, jotka edellyttävät laajempia ja monenkeskisiä tutkimuksia, kuten esimerkiksi meriliikenne.

Välimeren meriliikenteessä vallitsevat erilaiset olosuhteet kuin sisävesien kapeikoissa.

Georg Jarzembowski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission varapuheenjohtaja, hyvä neuvoston varapuheenjohtaja, edelliselle puhujalle haluaisin sanoa, että pidämme Kreikan saaret ja Kreikan lauttaliikenteen aina mielessä. Siitä hänen ei tarvitse kantaa huolta.

Omasta ja ryhmäni puolesta voin sanoa, että olemme iloisia siitä, että ensi kertaa saamme lakisääteiset, kansalaisläheiset matkustajan oikeudet viivästymisten ja peruuntumisten varalle niin meri- ja sisävesiliikenteessä kuin alueellisessa linja-autoliikenteessäkin. Kiitämme molempia esittelijöitä, kollegojamme Albertinia ja Teychennétä. Teimme valiokunnissa rakentavaa yhteistyötä ja saimme aikaan hyviä tuloksia.

Haluan puuttua vain muutamaaan seikkaan. Olen sitä mieltä, että 25 prosentin korvaus laivamatkustajille kahden kolmen tunnin viivästymisestä on täysin asiallinen, samoin 50 prosentin korvaus yli kolmen tunnin viivästymisestä, mutta hyvä kollega Teychenné, 100 prosentin korvaus tätä pidemmistä viivästymisistä on yksinkertaisesti liikaa. Kun muistetaan, että laivayhtiöt eivät aina ole jättäjäismäisiä yrityksiä, vaan eritoten lauttaliikenteessä myös pieniä ja keskiuuria yrityksiä, niin korvaukset on hoidettava järkevästi ja pidettävä kohtuullisina.

Kuten olemme jo keskustelleet, meidän on myös oltava varovaisia, ettemme pane laivaliikenteessä väärä ihmisiä tai laitoksia vastuuseen. Me täällä parlamentissa olemme kaikki sitoutuneet varmistamaan, että molemmissa asiakirjoissa huolehditaan avun antamisesta erityisesti liikuntarajoitteisille matkustajille, mutta laivanomistajat eivät voi hoitaa satamien sisäänkäyntiongelmia – se on satamien tehtävä. Meidän on siis oltava erittäin varovaisia.

Linja-automatkustajien oikeuksien osalta haluaisin huomauttaa, että kauko- ja kaupunkiliikenteen linja-autojen välillä on todellisia eroja, ja ne on otettava huomioon. Sen takia ryhmäni on sitä mieltä, että on aivan oikein, että haluamme matkustajille kohtuulliset oikeudet linja-autojen kaukoliikenteessä. Kaupunki- ja esikaupunkiliikenteen linja-autot toimivat kuitenkin täysin eri edellytyksin. Sinne nämä säännöt eivät sovellu, ja se meidän pitää oivaltaa.

Robert Evans, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella molempia esittelijöitämme. Muutama vuosi sitten esittelin mietinnön vammaisten matkustajien lentokoneeseen pääsystä. Tämä lainsäädäntö on uusi pala palapelissä, jolla liikenteestä tehdään mahdollisimman syrjimätöntä tai, kuten kollegamme Albertini asian ilmaisi, vahvistetaan matkustajien oikeuksia.

Aikana, jolloin kannustamme ihmisiä matkustamaan julkisilla liikennevälineillä, on hyvin tärkeää, että lisäämme linja-autot tähän kenttään, kuten Gabriele Albertini on tehnyt. Muutamat jäsenet – eivät välttämättä tänään täällä olevat – ovat etsineet keinoja, joilla tehdä poikkeuksia tiettyjen jaksojen poisjättämiseksi, mutta minun lähtökohtanani on aina ollut se, että haluan sisällyttää tähän mahdollisimman paljon, jotta Euroopasta saataisiin ihmisille yhtenäisempi markkinapaikka. Siitä syystä tarkistus 81 on niin tärkeä.

Komission jäsen huomautti, että tarvitsemme samat oikeudet kaikille matkustajille ilman poikkeuksia – ja sitten hän puhui poikkeuksista, esimerkiksi alueliikenteen osalta. Minun mielestäni meidän ei pitäisi suoda erivapautta alueliikenteelle, ja olen hieman tutkinut asiaa. Joissakin jäsenvaltioissa alueliikenteen linja-automatka voi kestää jopa kuusi tuntia, mikä on kauemmin kuin kansainvälinen linja-automatka vaikkapa Lontoosta Brysseliin tai Pariisiin. Eli olen sitä mieltä, että se pitäisi ottaa mukaan. Mielestäni on oikein, että silloin kun paikallisliikennettä – kuten Georg Jarzembowski on viitannut – ei tähän sisällytetä, on olemassa julkisia palveluhankintasopimuksia, jotka tarkoittavat sitä, että yritykset täyttävät samanlaiset normit.

Olen myös sitä mieltä, että meidän on taivuteltava rakennusteollisuus valmistamaan uudenaikaisempia linja-autoja vammaisten ihmisten tarpeita enemmän ajatellen. Olemme kampanjoineet sen puolesta, että vammaisten ihmisten pääsyä lentokoneeseen helpotettaisiin. Aivan samalla tavoin tarvitsemme kenties linja-autoja, joissa on leveämmät käytävät ja joiden vessaan on helpompi päästä, ja liikennenyhtiöiden on tehtävä linja-autoasemistaan helpopääsyisempiä ja koulutettava henkilökuntaansa vammaisuutta ja vammaisasioiden tiedostamista koskeissa kysymyksissä.

Tämä on hyvä mietintö. Nämä ovat hyviä mietintöjä, jotka vievät meitä useita askeleita eteenpäin, ja onnittelen kaikkia mukana olleita.

Dirk Sterckx, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (NL) Haluaisin ryhmämme puolesta kiittää esittelijöitä. Mielestäni olemme lisänneet jälleen muutaman asian matkustajien oikeuksiin. Olemme tehneet lujasti töitä saadaksemme asiat oikeille raiteille lento- ja rautatieliikenteessä. Olen sitä mieltä, että hankimme runsaasti kokemusta näitä mietintöjä laatiessa, ja olen iloinen, että Gabriele Albertini on sovittanut eri tekijät yhteen niin, että on tuskin minkäänlaista tarvetta tehdä eroa eri liikennemuotojen välillä, paitsi aivan välttämättömissä tapauksissa.

Uskon, että parannamme nyt myös palvelujen laatua, mikä meidän pitäisi aina pitää mielessä. Olemme oppineet virheistämme, mistä esimerkkinä on ylivoimaisen esteen määritelmän tiukentaminen. Esimerkiksi lentoliikenteen osalta meidän on palattava tähän, ja olen iloinen, että laivaliikenteen osalta olemme tämän täällä tehneet.

Gabriele Albertinin mietinnön suhteen tärkeä kysymys – johon myös Robert Evans ja Georg Jarzembowski ovat viittanneet – kuuluu: mikä nyt on asetuksen soveltamisala? Me ryhmänä olemme vetäneet tukemme pois tarkistukselta, jonka alun perin esitimme yhdessä teidän kanssa – emme siksi, että se olisi mielestämme huono, vaan siksi, että sosialistit ovat onnistuneet ilmaisemaan asian paremmin, kuten Robert Evans kuvaili. Jätämme joka tapauksessa alueliikenteen asetuksen ulkopuolelle, mutta jätämme avoimeksi mahdollisuuden ottaa siihen mukaan kaupunki- ja esikaupunkiliikenne, jos jäsenvaltiot niin haluavat. Uskon nimittäin, että tämä lähestymistapa vastaa paremmin sitä, mihin pyrimme, ja sen vuoksi tuemme ehdotusta, jonka Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä on esittänyt.

Eva Lichtenberger, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, matkustajien oikeudet on asetettava keskeiseen asemaan koko liikennepolitiikassa – erityisesti täällä Euroopan unionissa. Rautatie- ja lentoliikenteen osalta olemme tässä jo onnistuneet, vaikka lennollepääsyn epäämisen suhteen on varaa huomattaviin parannuksiin. Kuten minun on kerta toisensa jälkeen todettava, ongelmat ovat aivan liian suuria.

Yksi ryhmä on erityisen riippuvainen selkeistä säännöistä. Lentoliikenteessä on käynyt ilmeiseksi, että säännöt eivät ole riittävän selvät. Ihmiset, joilla on erityistarpeita, voisivat jo kirjoittaa kokonaisia kirjoja siitä, mitä kaikkea heille on matkustaessa tapahtunut. Olen itsekkin saanut joitakin heidän kertomuksistaan. Se on katastrofi. Siksi näiden ihmisten asettaminen tasaveroiseen asemaan ei ole Euroopan unionille vain lakisääteisesti vaan myös moraalisesti aivan välttämätöntä.

Linja-auto- ja laivaliikenteessä, joille nyt asetamme säännöt, meillä saattaa olla vaikeuksia vastuun osoittamisessa laivaliikenteen ja satamien välillä. Tähän on kuitenkin tulevaisuudessa löydettävä käytännönläheinen ratkaisu. Toiseksi, linja-autoliikenteen osalta meidän pitäisi liittää mukaan mahdollisimman paljon. Jos teemme liikaa poikkeuksia, annamme yrityksille mahdollisuuden kiertää säännöt. Emme voi jatkaa näiden ihmisten laiminlyöntiä, jotka muutenkin joutuvat taistelemaan erityistarpeiden kanssa, antamalla heidän vaikeuksiensa jatkua. Meidän velvollisuutemme on huolehtia heidän oikeudestaan liikkuvuuteen ja viime kädessä myös saattaa tämä oikeus voimaan.

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, tämän istuntojakson aikana nousi esiin kaksi joukkoliikennettä koskevaa kysymystä.

Ensimmäinen kysymys kuuluu: mitä hallituksen pitäisi tehdä, ja mitä pitäisi jättää tarjouskilpailujen välityksellä markkinoiden tehtäväksi? Kaupunki- ja alueliikenteen osalta olemme minun ehdotuksestani lopulta päätyneet valinnanvapauteen. Linja-autojen henkilöliikenteen uusien sääntöjen ei pidä haitata alemman tason viranomaisten vapautta järjestää itse julkinen liikenteensä.

Matkustajien oikeuksien suhteen valittavana on aina ollut kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäisessä painotetaan mahdollisimman kattavaa tiedonsaantia matkan jatkumisesta toisessa jäsenvaltiossa, rajatylittävien matkalippujen saatavuutta ja hyviä kaukoyhteyksiä, niin ettei matkan aikana tule ikäviä yllätyksiä.

Toisessa taas painotetaan viivästymisistä ja peruuntumisista jälkeenpäin maksettavia rahallisia korvauksia. Minä puolustan aina näistä ensimmäistä, mutta parlamentin enemmistö valitsee jälkimmäisen, etenkin koska tämä vaihtoehto valittiin myös lentoliikenteelle.

Vammaisten ihmisten tarpeiden parempi huomioon ottaminen on tärkeä syy tukea näitä ehdotuksia, vaikka toivomisen varaa vielä jääkin.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijöitä heidän vakuuttavasta esittelystään ja poikkeuksellisen yhtenäisestä työstään liikenne- ja matkailuvaliokunnan jättämän ylettömän tarkistusmäärän parissa.

Euroopan unioni on viime vuosina pyrkinyt Euroopan parlamentin ratkaisevalla myötävaikutuksella parantamaan matkustajien oikeuksia kaikilla liikenteen aloilla. Toimielimemme hyväksyivät hiljattain säännöksiä matkustajien oikeuksista lento- ja rautatieliikenteessä. Tänäa otamme pitkän askelen kohti matkustajien yhtäläisten oikeuksien vahvistamista kaikissa liikennevälineissä, ilman rajoituksia ja poikkeuksia, kuten komission jäsen totesi.

Muistuttaisin teitä siitä, että neuvoston kanssa käytyjen vaikeiden sovittelujen jälkeen hyväksyimme hiljattain kolmannen meriturvallisuuspaketin, joka sisälsi seitsemän lainsäädäntöehdotusta sekä korvaukset matkustajille onnettomuustapauksissa.

Teychennén mietintöön liittyen haluaisin huomauttaa, että siinä ehdotetaan yhtenäistä kehystä kuluttajien/matkustajien suojelemiseksi ja kunnioitetaan samalla pieniä liikenneyhtiöitä ja suojellaan niiden liiketoimintaa ja kilpailukykyä sellaisissa onnettomuustapauksissa, joiden olosuhteet eivät ole niiden hallittavissa, tai tapauksissa, joissa huono sää vaikuttaa meriliikenteeseen.

Merkittävää on myös se, että se kattaa tärkeät osa-alueet, kuten vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeudet, tavoitteenaan turvata kaikkea politiikkaamme ohjaava syrjimättömyyden periaate. Samoin siinä esitetään selkeästi liikenteenharjoittajien velvollisuudet palvelujen viivästyessä tai peruuntuessa, viivästysten aikarajat ja maksettavien korvausten määrä.

Tämän vaalikauden päätteeksi ja ennen Euroopan parlamentin vaaleja työmmme matkustajien oikeuksien puolesta on yksi tärkeimmistä saavutuksistamme Euroopan kansalaisten hyväksi.

Brian Simpson (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää molempia esittelijöitä heidän työstään tällä tärkeällä saralla ja myös komission jäsentä hänen tuestaan. Matkustajien oikeudet ovat aina kuuluneet sosialidemokraattisen ryhmän painopistealueisiin, ja tämä ehdotus täydentää ilmailu- ja rautatieliikenteen matkustajien oikeuksien aloittaman sarjan.

On erittäin tärkeää pitää mielessä, että tärkein sidosryhmä ovat liikenteen käyttäjät. Tämän tosiasian jotkin liikenneyhtiöt usein unohtavat. Saamme nyt ensi kertaa linja-autojen ja lauttojen käyttäjille perusoikeudet, joilla varmistetaan asianmukainen vastuu peruuntumis- ja viivästymistapauksissa, matkatavaroiden kadotessa tai vahingoituessa sekä kuolemaan johtavissa onnettomuuksissa.

Mikä kenties tärkeämpää, liikuntarajoitteisille ihmisille ja ihmisille, joilla on erityistarpeita, saadaan perustavanlaatuiset oikeudet, joilla tehdään loppu liikenneyhtiöiden harjoittamasta syrjinnästä, josta he ovat saaneet kärsiä vuosikausien ajan. Enää eivät liikenteenharjoittajat voi evätä liikuntarajoitteisilta ihmisiltä pääsyä kulkuvälineisiinsä; enää ei liikuntarajoitteisilla ihmisillä ole vähemmän oikeuksia kuin muilla; enää ei liikuntarajoitteisia ihmisiä voida sulkea pois julkisesta liikenneverkosta.

Kuka tämän on saanut aikaan? Ei kansallinen tai alueellinen parlamentti, vaan Euroopan parlamentti. Euroopan parlamentti on nostanut liikenteen käyttäjät liikenteen ykkösprioriteetiksi. Tässä Euroopan parlamentti asettaa ihmiset etusijalle, ja se on jotain, mitä me sosialistit voimme voimakkaasti tukea.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää esittelijää ja komission jäsentä heidän tekemästään työstä. Mietinnössä annetaan hyvin tasapainoinen selvitys matkustajien oikeuksista ja kaikista liikennemuodoista, linja-autoliikenne mukaan luettuna, ja puututaan päättäväisesti kaikkiin olennaisiin kysymyksiin. Vammaiset ja liikuntarajoitteiset henkilöt on otettu huomioon. Kuten kollega Albertinin mietintö osoittaa, meidän on kyettävä tarjoamaan palveluja, jotka ottavat huomioon näiden ihmisten moninaiset tarpeet.

Lisäksi kaikki tätä liikennemuotoa koskevat tärkeät aihepiirit – hyvitykset, korvaukset, matkustajien tiedonsaanti, ankara vastuu ja valitukset – on käsitelty selkeästi. Minä ja Euroopan liberaalidemokraattien

liiton ryhmä olemme innokkaasti työskennelleet esittelijän kanssa, jotta saisimme aikaan mahdollisimman selkeän tekstin, jossa otetaan huomioon toisaalta matkustajien edut, toisaalta niiden yritysten vaatimukset, jotka palveluista huolehtivat ja niitä tarjoavat ja jotka tarvitsevat riittävästi aikaa mukautuakseen sääntöihin. Siksi toivon, että teksti hyväksytään huomiossa äänestyksessä.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, palveluja tarjoavat yritykset ovat olemassa näiden palvelujen käyttäjiä varten eivätkä ensisijaisesti palveluntarjoajia itseään varten. Sen tähden on tärkeää, että asetamme soveltuvat säännöt kaikkien liikennevälineiden käyttäjille ja varmistamme, että heidän käyttämänsä palvelut ovat myös laadukkaita. Tässä yhteydessä on hyvin tärkeää – ja palaan tässä siihen, mikä mainitaan aina uudelleen –, että tavoittelemme ennen kaikkea liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksia. Yksi asia näyttäisi minun mielestäni muodostuneen jo lähes ikiliikkujaksi tässä yhteydessä. Ei nimittäin ainoastaan niiden ihmisten liikkuminen ole hankalaa, joilla on invalidikortti. Myös pienten lasten kanssa liikkuvat vanhemmat tarvitsevat varmasti sääntöjemme antamaa tukea kaikissa liikennevälineissä. Toivon, että myös tämä lyö tavalla tai toisella itsensä läpi.

Toinen seikka on se, että parhaistakaan säännöistä ja suojatoimista ei ole mitään hyötyä, jos tieto niistä piilotetaan kulloisenkin liikenneyhtiön perimmäiseen nurkkaan. Matkustajien oikeuksia koskevien tietojen paikka on heti lippuluukulla, linja-autoissa, lentokoneissa ja muissa vastaavissa.

Kolmas ja viimeinen seikka on, että olimme alkaneet säädellä lentomatkustajien oikeuksia matkustajien edun nimissä, mutta olimme liian armeliaita. Se, mitä lentoyhtiöt harrastavat, etenkin lentojen myöhästyessä, kun ne ilmoittavat, että viimeinen lentokone saapui myöhässä ja siitä syystä seuraava lähtee myöhässä – tätä ei enää hyväksytä. Meidän olisi pitänyt ratkaista asia aikanaan korkeiden rahallisten korvausten avulla. Sillä olisi ollut samankaltainen vaikutus kuin minkä lennolle epäämisen osalta saimme aikaan. Nyt tätä vaikutusta ei valitettavasti saada aikaan. Ei ole kyse ylivoimaisesta esteestä, kun lento peruutetaan siksi, että se on puolityhjä. Tässä suhteessa tulevalle komissiolla on paljon tehtävää. Varapuheenjohtaja Tajani, jos te vastaatte tästä asiasta myös tulevassa komissiossa, vetoan pikaisesti uudistamaan lentomatkustajien oikeudet. Se on kipeästi tarpeen.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijä Teychennétä hänen laadukkaasta mietinnöstään. Huomenna allekirjoitetaan meriliikennepaketti alalla, jolla toimin Euroopan parlamentin sosialistiryhmän esittelijänä lippuvaltiota koskevien vaatimusten sekä matkustajaliikenteen harjoittajien vastuun osalta. Sanoin sen suhteen, että Euroopan unionissa ihmisten on oltava etusijalla. Tässä unionissa on myös välttämätöntä, että matkustajat asetetaan etusijalle.

Teychennén mietintö saa minulta täyden tuen, koska se ei vahvista ainoastaan linja-automatkustajia koskevia säännöksiä, vaan myös minulle niin rakkaan meri- ja sisävesiliikenteen matkustajia koskevia säännöksiä. Erityisesti siinä säädetään 25 prosentin korvaus matkalipun hinnasta, jos viivästys on tunnista kahteen tuntiin, 50 prosentin korvaus viivästymisen ollessa vähintään kaksi tuntia ja 100-prosenttinen korvaus, jos liikenteenharjoittaja ei tarjoa vaihtoehtoja liikennepalvelua tai tietoa.

Korostaisin sitä, että tämä korvaus on maksettava matkan peruuntumisen tai huomattavan viivästymisen yhteydessä kuukauden kuluessa matkustajan pyynnöstä. Linja-autoliikenteen osalta mietinnössä myönnetään, että vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden suhteen lisätoimenpiteet ovat tarpeen. Oikeus korvaukseen nykyhinnasta peruuntumisen, ylivaraamisen tai vähintään kaksituntisen matkan huomattavan viivästymisen yhteydessä tulee nyt olemaan todellisuutta kaikkien matkustajien kohdalla.

Arvoisa puhemies, esitin tarkistuksen, joka koski sitä, että tätä säännöstä olisi sovellettava myös syrjäisimmillä alueilla. Olen varma siitä, ettei kukaan voi kyseenalaistaa näin laadukasta lainsäädäntöä ja että kaikki Euroopan kansalaiset arvostaisivat sitä, myös Azorien, Madeiran, Kanariansaarten ja Ranskan merentakaisen departementtien kaltaisilla syrjäisillä seuduilla.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Meriliikennettä säätelevät monet kansainväliset sopimukset, joita on tiukasti noudatettava. Silti on erittäin tärkeää asettaa vähimmäissäännöt yhteisön tasolla näillä herkällä aloilla, erityisesti lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan suhteen. Tästä syystä riippumattoman järjestelmän käyttöönotosta valitusten vastaanottamista varten ja valvontaviranomaisen perustamisesta on matkustajille selvää hyötyä suhteessa liikenteenharjoittajiin.

Olen sitä mieltä, että matkustajien oikeuksien ja liikenteenharjoittajien velvollisuuksien välillä on löydettävä tasapaino, koska kummankaan ryhmän ei pitäisi jarruttaa meri- ja sisävesiliikenteen alan pitkän aikavälin kehitystä. Meidän on myös otettava huomioon tyypilliset olosuhteet, joissa liikenne toimii Euroopan eri

merialueilla, koska niillä voi olla erityispiirteitä, jotka voivat itse asiassa rajoittaa mahdollisuutta laatia yhteisiä sääntöjä.

Laajemmin meriliikenteen turvallisuutta ajatellen minun on mainittava viimeaikaiset merirosvoudet Adeninlahdella. Niiden uusi tuleminen on huolestuttavaa, etenkin kun viime viikkoina uhreiksi on joutunut Euroopan kansalaisia, myös viisi romanialaista.

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden vedotakseni komissioon ja neuvostoon, jotta nämä pyrkisivät kaikin keinoin lujittamaan EU:n yhteistyötä muiden valtioiden kanssa Afrikan sarven alueella merirosvouden ehkäisemiseksi ja alueen kautta kulkevien matkojen turvallisuuden parantamiseksi.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, olemme tänään erittäin onnekaassa asemassa voidessamme todeta, että Euroopan parlamentin päätöksellä matkustajien oikeudet turvataan myös tähän saakka koskemattomilla aloilla.

Olemme ylpeitä siitä tosiseikasta, että lentokentillä ja rautatieasemilla on saatavilla esitteitä, joissa kerrotaan päätöksistä, jotka Euroopan unioni on tehnyt matkustajien oikeuksien suojelemiseksi. Jos sama tapahtuu näillä kahdella muullakin alalla, Euroopan kansalaiset ymmärtävät, että Euroopan unionista on todellista hyötyä paremman elintason turvaamisessa ja turvallisen matkustamisen varmistamisessa.

Meidän on kuitenkin muistettava, että lainsäädännön kautta saavutettu suoja ei ole sama kuin kansalaisten tosiasiaa nauttima suoja, niin kuin olemme nähneet lain tähänastisesta soveltamisesta lento- ja rautatiematkustamisen alalla. Ne meistä, jotka käyttävät näitä liikennevälineitä, minä ja muut parlamentin jäsenet, jotka matkustamme kolmen eri rajan välillä, voimme sanoa, että sitä ei sovelleta tehokkaasti. Sen takia komissio aivan oikein puhui ensiaskeleesta, jota on parannettava. Lähinnä olisi tehostettava yritysten panosta, koska ne tärkeimpinä vastaavat oikeuksien myöntämisestä matkailijoille.

Meidän ei pitäisi tuomita pienyrityksiä, kun niillä on ongelmia liikennepalvelun tarjoamisessa; viittaen tässä kabotaasiliikenteeseen, josta olen tiedustellut komission jäseneltä muissa yhteyksissä. Ne päättävät ehkä olla ottamatta hoitaakseen kabotaasireittejä, mutta miten ne voisivat ottaa vastuulleen sellaisen palvelun, kun niiden on myös huolehdittava matkustajien oikeuksista? Sen takia meidän on annettava kansalaisten nauttia tärkeimmästä oikeudesta, liikennepalveluista, ja sen jälkeen annettava heille lisäetuna viivästymisten sattua maksettavat korvaukset. Eli ensin palvelu ja sitten korvaus viivästyneistä palveluista.

Olen varma, että Eurooppa on etenemässä kohti parempaa tulevaisuutta. Tämä on minun kantani.

Christian Rovsing (PPE-DE). - (DA) Arvoisa puhemies, jos tarkastelemme sitä, miten asukkaat suhtautuvat vammaisuuteen, huomaamme, että nykyisin vammaiset henkilöt menevät lomalla mieluummin Yhdysvaltoihin. Yhdysvalloissa lainsäädäntö ja säännöt ovat paljon paremmat, ja he saavat siellä paljon parempaa kohtelua. Eurooppa ei ole suosituin kohde omiemme joukossa. Omat eurooppalaiset maanmiehemme eivät halua lomailla Euroopassa, jos heillä on liikuntarajoitteita. He matkustavat Yhdysvaltoihin. Minusta se on selvä merkki siitä, miten äärimmäisen tärkeän asiakirjan parissa me tässä työskentelemme moneltakin kannalta, matkailu mukaan luettuna.

Pavel Svoboda, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tähänastinen keskustelu on edennyt siten, että en edes tarvitse minulle varattuja viittä minuuttia – mikä on varmasti hyvä uutinen. Minua ilahduttaa huomata, että tavoitteemme matkailijoiden oikeuksien suojelemisen ja alan tulevaisuuden suhteen vastaavat toisiaan. Odotamme innolla tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta saamme aikaan lopullisen ratkaisun, joka osoittaa jälleen kansalaisille, mitä etua EU:sta on matkustajien oikeuksien alalla.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, uskon, että kansalaiset, jotka seuraavat keskusteluamme matkustajien oikeuksista ja uusista laeista, jotka toivomme hyväksyvämmehän vahvistaaksemme Euroopan unionille luonteenomaista vapauden järjestelmää, huomaavat tänään, että komissio, neuvosto ja parlamentti henkilöstöineen eivät ole norsunluutorneja, joissa keskustellaan kysymyksistä, joilla ei ole mitään tekemistä kansalaisten kanssa tai joilla tunkeudutaan kielteisesti heidän elämäänsä, vaan toimielimiä, jotka ajattelevat kansalaisten parasta, pyrkivät puolustamaan heidän oikeuksiaan ja – tätä korostaisin erityisesti – suojelevat heidän perustavanlaatuisia vapauksiaan. Kukaan ei ole vapaa, ellei voi liikkua unionin alueella vapaasti paikasta toiseen.

Kun pyysin luottamustanne silloin, kun parlamentin piti vahvistaa minun nimittämiseni, korostin juuri tästä syystä, että yksi ensisijaisista tavoitteistani liikenteestä vastaavana komission jäsenenä olisi matkustajien

oikeuksien suojaaminen. Uskon, että olemme tänään yhdessä lähettäneet myönteisen viestin ja olemme antaneet selvän näytön siitä, että edistystä voi tapahtua ja että Euroopan toimielimet ovat lähellä kansalaisia ja heidän puolellaan.

Kuten keskustelun aikana on käynyt ilmi, eri poliittisten ryhmien jäsenten välillä ei ole merkittäviä eroja: kaikki ovat yksimielisesti komission ja neuvoston kanssa painottaneet haluaan todella rakentaa, kuten varapuhemies Kratsa-Tsagaropoulou totesi, kansalaisten Eurooppaa.

Siksi pidän erittäin tärkeänä tätä ratkaisevaa askelta, jonka otamme tänään ja huomisen äänestyksen myötä. Luonnollisesti tällaiset monitahoiset aiheet, kun liikennejärjestelmät ovat monimutkaisia ja säädökset erilaisia eri maissa, edellyttävät syvällistä lähestymistapaa samoin kuin kompromissejakin. Jokainen hyväksytty sääntö on kompromissin, eri etujen turvaamisen, tulos.

Väittäisin, että tällä kertaa yleisen edun olisi kuitenkin voitettava, siis kansalaisten vapauden suojelemisen ja matkailijoiden vapauden kaikissa olemassa olevissa liikennejärjestelmissä, koska olisi epäjohtonmukaista suojella vain niitä, jotka matkustavat lentäen tai junalla, mutta ei niitä, jotka matkustavat laivalla tai linja-autolla. Toistan vielä, että näkemyseroja voi toki olla, ja vesiliikenteen sääntelyn suhteen on eroja komission ja neuvoston välillä ja myös joidenkin parlamentin jäsenten välillä – jotkut pitäisivät parempana erillistä lainsäädäntöä joki- ja meriliikenteelle.

Komissio on vahvistanut kantansa. Mielestäni yksi ainoa säännös on oikea ratkaisu, mutta sillä ei oikeastaan ole väliä. Tänään tärkeää on se, että tartumme hyvin uutisiin: parlamentti, komissio ja neuvosto osoittavat vahvaa poliittista tahtoa taata matkustajien oikeudet, erityisesti liikuntarajoitteisten matkustajien oikeudet. Oli ilo kuulla, ettei kyse ole vain oikeuksista ja ennen kaikkea liikuntarajoitteisten ihmisten vapauksista. Kun miljoonille liikuntarajoitteisille matkustajille annetaan mahdollisuus liikkua vapaasti Euroopan unionin alueella, se tarkoittaa, että näille ihmisille annetaan myös mahdollisuus osaltaan edistää EU:n talouskasvua, koska näiden miljoonien ihmisten liikkuminen luo hyvinvointia, kehittää liikenneyhtiöitä ja avaa mahdollisuuksia matkailulle missä tahansa.

Olen sen tähden tyytyväinen ja haluan kiittää kahta esittelijää, neuvostoa ja tietysti komission työntekijöitä, joita aina kiitän, sillä heidän ansiostaan voin esittää ehdotuksia parlamentille ja neuvostolle.

Kiitokseni on erityisen lämmin, koska uskon, että tänään Euroopan toimielimet kokonaisuudessaan osoittavat, että ne kuuntelevat tarkasti Euroopan puolta miljardia kansalaista, jotka voivat toisinaan suhtautua niihin epäluuloisesti. Uskon kuitenkin, että tänään tätä keskustelua seuranneet muuttavat mielensä ja luottavat Euroopan toimielimiin, jotka pyrkivät yhä lähemmäksi kansalaisia.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Michel Teychenné, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, ensiksi haluaisin viitata Georg Jarzembowskin jättämiin tarkistuksiin. Hän sanoi meille heti sitten, että meidän on oltava kohtuullisia – uskon, että merkittävää tässä tekstissä on juuri se, että se on kohtuullinen.

Onko kohtuullista, että halutaan päästä eroon liikenteenharjoittajien velvollisuudesta kouluttaa henkilökuntaa, joka on tekemisissä liikuntarajoitteisten henkilöiden kanssa?

Onko kohtuullista, ettei hukattuja varusteita korvata, erityisesti liikuntarajoitteisten henkilöiden pyörätuoleja?

Onko kohtuullista – ja tämän otti esiin täällä juuri ollut Reinhard Rack, jota kiitän hänen puheestaan –, että matkustajia estetään saamasta korvauksia, etenkin jos lähtö on peruutettu eikä tietoa anneta tai vaihtoehtoja tarjota? Tätä tapahtuu kaikkialla ja eritoten Yhdysvalloissa.

Nämä tekijät tarkistuksissanne eivät mielestäni ole kohtuullisia, ja minun oli saatava sanoa se.

Uskon, että lopuista vallitsee yksimielisyys. Se kävi selvästi ilmi kaikista keskusteluista. Haluaisin kiittää komissiota, neuvostoa ja kaikkia kollegoitani, jotka ovat työskennelleet näiden kysymysten parissa erinomaisella asenteella, koska ymmärsimme, että panoksena oli eurooppalaisille äärimmäisen tärkeä asia.

Sen vuoksi uskon, että meidän on huomenna äänestettävä tämän tekstin puolesta – ja vetoan PPE-DE-ryhmään: tarkistuksenne eivät ole kohtuullisia. Meidän on lähetettävä vahva viesti aikana, jolloin eurooppalaiset toisinaan epäilevät Eurooppaa. Kuten komission jäsen Tajani sanoi, meidän on osoitettava puolelle miljardille kansalaisellemme, että heidän tarpeensa Euroopan kansalaisina otetaan huomioon. Tämän halusin sanoa.

Gabriele Albertini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuunneltuani tarkkaan tätä keskustelua, neuvoston puheenjohtaja Svoboda ja komission jäsen Tajania samoin kuin kollegoitani, minusta tuntuu, että minun on yhä suuremmalla syyllä esitettävä kiitokseni avusta ja arvokkaista neuvoista, joita olen täällä parlamentissa saanut.

En ehdi analysoida ja kommentoida näin laaja-alaisen keskustelun yksittäisiä ehdotuksia ja näkökohtia. Sitä vastoin, koska minun on tehtävä yhteenveto näiden muutaman sekunnin aikana, jotka puheajastani on jäljellä, käytän kahta adjektiivia, joilla kiteytän ja kokoan yhteen teidän ajatuksenne ja ehdotuksenne. Siinä määrin kuin näin monimutkaiselta säännökseltä voidaan odottaa, olette pitäneet tehtyä työtä järkevänä, kohtuullisena.

Tässä asetuksessa otetaan huomioon tavoitteet laajentaa matkustajien oikeuksia ja myöntää suojalle samat edellytykset kaikissa liikennemuodoissa siten, että samalla huomioidaan alan erityispiirre eli lukuisat pienemmät liikenteenharjoittajat, joilla on talouskriisin aikaan vaikeuksia sopeutua korkeampiin vaatimuksiin. Ensimmäinen adjektiivini on siis ”kohtuullinen”.

Sitten on ajatus täydellisyyteen pyrkimisestä tai parantamisen varasta, johon jotkin jäsenet – vaikka suhtautuvatkin myötätuntoisesti olosuhteisiin, joihin olemme mukautuneet – ovat viitanneet. He haluavat laajentaa oikeuksien alaa entisestään, kattaa kaupunkiliikenteen ja suojella liikuntarajoitteisia matkustajia. Olemme siis matkalla kohti täydellisyyttä, mutta inhimilliset asiat eivät ole täydellisiä, ja tätäkin asetusta, joka on kohtuullinen ja mielestäni hyvin laadittu, voidaan parannella, tehdä ”täydellisemmäksi”.

Esittelijä ei kiellä jäsenvaltioilta mahdollisuutta laajentaa järjestelmää koskemaan kaupunkiliikennettä, ja alueliikenteen osalta se on pakollinen jo nyt. Soveltamistaso on jo käsitelty, ja se vastaa usein suunnitteen kansalliset rajat ylittävien tai kansallisten matkojen tasoa; ja sama pätee tietysti myös käytettävään tekniikkaan ja järjestelmän soveltamiseen liikuntarajoitteisiin ihmisiin.

Lopuksi haluan vielä kerran kiittää kaikkia ja toivon, että tämänpäiväinen työ ei vielä ollut koko tarinamme, vaan että voimme saavuttaa vieläkin suurempia päämääriä.

Puhemies. – (PT) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Matkustajien oikeuksia koskevan mietinnön yhteydessä haluaisin ottaa esille jotakin, mikä ei koske kuluttajien etujen suojaamista, vaan ennemmin henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen loukkaamista Schengen-alueella. Se koskee erityisesti henkilöiden liikkuvuutta Tšekin ja Saksan välisen rajan yli. Tšekin kansalaiset valittavat yhä useammin – sekä minulle henkilökohtaisesti että alue- ja paikallisviranomaisten edustajille Tšekin ja Saksan välisen rajan alueella – häirinnästä Saksan poliisin taholta, kun he ylittävät Tšekin ja Saksan rajaa joko ryhmissä tai yksityisautoilla. Kansalaiset valittavat, että siviiliasuiset poliisit pysäyttävät heitä täysin syyttä, tarkistavat heidät ja jopa kuulustelevat heitä heidän Saksan-matkansa tarkoituksesta. Saksan poliisin käytös on silkkää häirintää, ja se on jyrkässä ristiriidassa EU:n alueella vallitsevan henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa. Haluan korostaa, että tällaiset tapaukset ovat yleistymässä, ja pyydän EU:n viranomaisia pikimmiten korjaamaan tämän asiointilan, jota on mahdoton hyväksyä.

(Istunto keskeytettiin klo 18.15 kyselytunnin alkamista odottaessa ja sitä jatkettiin klo 18.30.)

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

14. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0227/2009).

Seuraavat kysymykset on osoitettu komissiolle.

Ensimmäinen osa

Puhemies. – (PT) **Sarah Ludfordin** laatima kysymys numero 28 (H-0142/09)

Aihe: Sähköinen kaupankäynti

Mitä lisätoimenpiteitä komissio aikoo nyt toteuttaa varmistaakseen, että kuluttajilta poistetaan kaikki asuinmaahan tai maksukortin rekisteröintimaahan perustuvat esteet, joiden takia kaikkialla EU:ssa ja etenkin verkossa tarjolla olevat parhaat hinnat ja tavara- ja palveluvalikoimat, kuten musiikin latausmahdollisuudet, juna- ja lentoliput, DVD-levyt ja tietokonepelit, eivät ole kaikkien saatavilla?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Komissio on täysin tietoinen siitä, että sellaiset kuluttajat, joilla ei ole pääsyä verkkosivustoille tai joita syrjitään maantieteellisin perustein, kun he yrittävät tehdä verkko-ostoksia, joutuvat kohtaamaan vaikeuksia. Haluan vakuuttaa teille, että maantieteellisesti jakautuvien markkinoiden torjuminen on sisämarkkinoiden toiminnassa tärkeällä sijalla riippumatta siitä, johtuuko tällainen jakautuminen valtion toimista vai yksityisten toimijoiden toimintatavoista. Jäsenen kysymyksessään mainitsemat käytännöt riistävät Euroopan kansalaisilta ne oikeudet ja mahdollisuudet, joita sisämarkkinat heille tarjoavat. Ne ovat täysin ristiriidassa sen kanssa, että kansalaisilla on vapaus saada palveluja yli rajojen, mikä on oleellinen vastine vapaudelle tarjota palveluja, kuten ETY:n perustamissopimuksessa on vahvistettu. Palveludirektiivin myötä meillä on nyt tehokas väline, jolla voimme olennaisesti helpottaa sellaisten kuluttajien kohtaamia ongelmia, jotka kokevat syrjintää ostaessaan tavaroita ja palveluja yli rajojen, myös Internetin kautta.

Ensimmäistä kertaa sisämarkkinoiden lainsäädännössä palveludirektiivin nojalla jäsenvaltioita vaaditaan yksitulkintaisesti tekemään loppu syrjivistä toimintatavoista, joita yritykset harjoittavat kuluttajien kansallisuuden tai asuinpaikan perusteella. Kuten tiedätte, palveludirektiivi on pantava täytäntöön tämän vuoden joulukuuhun mennessä, ja sen jälkeen, kun 20 artiklassa säädetty syrjimättömyyslauseke on siirretty osaksi kansallista lainsäädäntöä, parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemat käytännöt ovat laittomia. Ainoa tähän sääntöön tehtävä poikkeus ovat sellaiset tapaukset, joissa yritykset voivat osoittaa, että erilaisiin kuluttajaluokkiin sovellettava kohtelu voidaan perustella objektiivisin perustein, jolloin kyse ei ole syrjinnästä. Komissio tekee parhaillaan työtä jäsenvaltioiden kanssa varmistaakseen, että palveludirektiivin 20 artikla pannaan täytäntöön ajoissa ja että kansalliset viranomaiset ja tuomioistuimet panevat sen tehokkaasti täytäntöön.

Komissio julkaisi lisäksi 5. maaliskuuta raportin, jossa keskitytään sähköisen kaupankäynnin rajatylittäviin näkökohtiin. Tämä komission yksiköiden valmisteluasiakirja rajatylittävistä sähköisistä kaupankäynnistä on kollegani, komission jäsen Meglena Kunevan, aloite. Tiedonanto osoittaa, että kaiken kaikkiaan sähköinen kaupankäynti kehittyi melko hyvin Euroopan unionissa, kun taas rajatylittävä sähköinen kaupankäynti on jäljessä. Sähköisen kaupankäynnin puitteissa on valtavia mahdollisuuksia rajatylittävälle kaupankäynnille. Mahdollisen rajatylittävän kaupankäynnin eteen muodostuu kuitenkin käytäntöihin ja sääntöihin perustuvia esteitä, jotka vaikuttavat sekä kuluttajiin että yrityksiin. Tuloksena ovat pirstoutuneet verkon sisämarkkinat. Ongelma on tunnistettu, ja sitä selvitetään markkinoiden seurantatoimilla, jotka komissio on pannut alkuun lukuisten erityisten vähittäiskaupparakkeiden tarkastelemiseksi. Tämän työn ansiosta komissiolla pitäisi olla mahdollisuus syventää analyysinsä vähittäiskaupan alasta, jotta se voi tunnistaa sellaiset käytännöt, jotka vääristävät toimittajien ja vähittäismyyjien sekä vähittäismyyjien ja kuluttajien välistä suhdetta, sekä arvioida muiden asiaa koskevien kansallisten ja EU:n säännösten uudistusten tarvetta. Tämä tehtävä kattaa viisi erityisalaa, joihin sisältyvät musiikin ja kirjojen kaltaiset verkossa ja muualla kuin verkossa myytävät viihdetuotteet, ja sen pohjalta syksyllä 2009 on määrä laatia komission tiedonanto. Palveludirektiivin 20 artiklan tehokas ja määrätietoinen täytäntöönpano sekä muiden avoimeksi jäävien kysymysten arviointi markkinoiden seurantatehtävän puitteissa tarjonnee meille kattavan vastauksen sellaisten ongelmien tai esteiden selvittämiseen, joita sähköisessä kaupankäynnissä ilmenee yleisesti ottaen palvelujen vastaanottajien ja erityisesti kuluttajien haitaksi.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Tämä on tärkeä kansalaisten Eurooppaa koskeva asia, erityisesti nyt taantuman aikana. Jokainen haluaa ja ansaitsee parhaat kaupat riippumatta siitä, asuuko hän Lissabonissa vai Lontoossa. Eikö ole häpeällistä, että 50 vuotta sen jälkeen, kun perustimme yhteismarkkinat, edelleen on mahdollista, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajajärjestö raportoi *Which?* -lehdessään, että joku avaa Renfen, Espanjan rautatieyhtiön verkkosivuston ja maksaa palveluista 60 prosenttia enemmän sivustojen englanninkielisen sivun kautta verrattuna espanjankieliseen sivuun? Tällä ei varmastikaan kaikilta osin ole tekemistä sääntelyerojen kanssa? Aikooko komissio ryhtyä ankariin toimenpiteisiin myös puhtaan hyväksikäytön torjumiseksi?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Olen samaa mieltä jäsen Ludfordin kanssa siitä, että vaikka Euroopan yhteisön perustamisesta on kulunut 50 vuotta ja vaikka tiedämme, mitkä tämän koko järjestelmän

perusperiaatteet ovat, tällaista syrjintää voi edelleen tapahtua. Tärkein syy palveludirektiivin antamiselle oli kuitenkin sen tunnustaminen, että emme olleet menestyksekkäästi saavuttaneet palvelualalla niitä asioita, jotka olimme saavuttaneet tavara-alalla. Näin ollen, kun palveludirektiivi on pantu täytäntöön tämän vuoden loppuun mennessä, 20 artiklassa määritetään, että kaikenlainen erilainen kohtelu, jonka jäsen Ludford esitteli pääpiirteissään, on perusteltava suoraan objektiivisin perustein.

Puuttumatta hänen mainitsemansa erityistapauksen yksityiskohtiin, koska asia kuuluu kuljetusalaan, johon kollegani komission jäsen Tajani olisi parempi vastaamaan, totean, että ainoa syy, jolla syrjintä voitaisiin mahdollisesti perustella objektiivisin perustein on se, että tapaukseen liittyisi selkeitä lisäkustannuksia. Se olisi objektiivinen tapa tarkastella asiaa. Esimerkiksi jos tilaa jotakin verkkokaupasta niin, että tavara toimitetaan asiakkaalle Dubliniin ja tuodaan Strasbourgista, on selvää, että hintaan lisätään joitakin lisämaksuja, jotka muodostuvat posti- ja pakkauskuluista ja muista. Tällaisessa tapauksessa olisi objektiivinen peruste todeta, että eri hintaero on tietynlainen. Syrjintää ei voi kuitenkaan harjoittaa muiden syiden pohjalta. Niinpä on toivottavaa, että kun palveludirektiivi on pantu täytäntöön, tällaisia tapauksia on entistä vähemmän.

Kuljetusallalla on nyt muistettava, että kuljetusala on vapautettu palveludirektiivin soveltamisalasta. Kollegani komission jäsen Tajani ja hänen henkilöstönsä pohtivat kuitenkin joitakin erityistapauksia myös tällä erityisallalla.

Puhemies. – (PT) **Claude Moraesin** laatima kysymys numero 29 (H-0149/09)

Aihe: EU:n Alzheimer-strategia

Iso-Britannia julkisti helmikuussa kansallisen dementiastrategian, jonka puitteissa tehdään investointeja muistiklinikaverkostoon, parannetaan dementoituneiden saamaa tukea ja käynnistetään huomattavia tiedotuskampanjoita. Lisäksi Euroopan parlamentti hyväksyi Strasbourgissa 5. helmikuuta kirjallisen k a n n a n o t o n 0 0 8 0 / 2 0 0 8 -
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL> , jossa kannustettiin tunnustamaan Alzheimerin tauti yhdeksi Euroopan kansanterveyden prioriteeteista.

Mitä aloitteita komissio suunnittelee tämän ongelman tutkimiseksi, torjumiseksi ja siitä suurelle yleisölle tiedottamiseksi?

Aikooko komissio harkita eurooppalaisen Alzheimer-strategian luomista Ison-Britannian malliin, etenkin kun otetaan huomioon komissiolle jo esitellyt EuroCoDE-hankkeen (European Collaboration on Dementia Project) suosituksiset?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Alzheimerin tauti määriteltiin tärkeäksi aloitteeksi komission lainsäädäntö- ja työohjelmassa vuodeksi 2009 sen jälkeen, kun neuvosto oli esittänyt Alzheimeria koskevat päätelmänsä Ranskan puheenjohtajakauden aikana. Komissio suunnittelee myös laativansa tiedonannon Alzheimerista ja muista dementian muodoista, ja se on määrä hyväksyä myöhemmin tänä vuonna.

Lisäksi totean, että tämän alan koordinoitun tehokkaan tutkimuksen kannustamiseksi on tarkoitus, että tiedonanto annetaan samaan aikaan kuin ehdotus neuvoston suositukseksi yhteiseksi toimintasuunnitelmaksi hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin, tutkimusta varten. Tämä on jatkoa tiedonannolle tutkimusta koskevasta yhteisestä toimintasuunnitelmasta, joka annettiin 15. heinäkuuta 2008.

Alzheimerin taudin käsittelyssä tarvitaan tarkkaa tietoa, jota voidaan kerätä ainoastaan Euroopan unionin laajuisesti, jotta terveydenhoitopalveluja voidaan suunnitella ja mukauttaa jäsenvaltioissa. Tähän mennessä EuroCoDE-hankkeen (European Collaboration on Dementia Project) ansiosta on saatu tarkkoja, laadullisia ja määrällisiä tietoa ja analyyskejä Alzheimerin taudin aiheuttamasta rasitteesta Euroopan unionissa, ja Alzheimer Europe -järjestö on julkaissut ne Dementia Euroopassa -vuosikirjassaan. Hanke päättyi kuitenkin vuoden 2008 lopussa, ja nyt on tarve arvioida vaihtoehtoja, jotta tätä työtä voitaisiin viedä eteenpäin.

Sosiaalialan avoimen koordinoitimenettelyn avulla jäsenvaltiot voivat uudistaa sosiaaliturvajärjestelmiään toimintatapojen vaihdon ja keskinäisen oppimisen pohjalta. Avoimen koordinoitimenettelyn puitteissa jäsenvaltiot tunnistavat yhteiset haasteet ja sopivat yhteisistä tavoitteista, jotka liittyvät terveydenhoidon ja pitkäaikaishoidon yleiseen palvelujen saatavuuteen, laatuun ja pysyvyyteen.

Kansallisissa strategisissa raporteissa jäsenvaltiot esittävät, miten ne aikovat kehittää toimintatapojaan yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Euroopan unioni tukee jäsenvaltioiden toimia, kun ne pyrkivät käsittelemään yhteisiä haasteita ja tavoitteita avoimen koordinoitimenettelyn kautta, edistämällä keskustelua kokemuksista sekä hyvien käytäntöjen vaihtoa terveydenhoitoa ja pitkäaikaishoitoa koskevissa asioissa.

Lisäksi se tukee innovatiivisten uusien käytäntöjen kehittämistä rahoitusohjelmiensa kautta. Vaihtoja voidaan suorittaa vertaisarviointien yhteydessä, jolloin rajoitettu osallistujamäärä keskittyy johonkin tiettyyn aiheeseen, tai konferensseissa, joissa käydään laajempia keskusteluja.

Vuonna 2008 laadituissa kansallisissa strategisissa raporteissa annettujen suuntaviivojen ja vuoden 2009 yhteiskertomuksen yhteenvedon pohjalta Ranskassa järjestetään ensi kuussa erityinen vertaisarviointi, jonka otsikko on ”Alzheimerin tauti ja muut siihen liittyvät taudit: Miten selvittää kriisitilanteista tai hoidosta potilaan kotona”. Tämän jälkeen syyskuussa pidetään Ruotsin puheenjohtajakaudella konferenssi otsikolla ”Terveellinen ja arvokas ikääntyminen”, johon sisältyy työpaja Alzheimerin tautia ja muita dementiaan liittyviä sairastavien hoidon koordinoinnista.

Komission yksiköt suunnittelevat lisäksi mahdollisen lisäkonferenssin järjestämistä vuoden 2010 keskivaiheilla, ja sen erityinen sisältö riippuu vuoden 2009 tapahtumien tuloksista ja muista tekijöistä. Tämän ohella komission vammaistoimintasuunnitelma 2003–2010 sisältää toimia, jotka ovat merkittäviä myös Alzheimerin tautia sairastaville. Niistä mainittakoon itsenäisen asumisen edistäminen, laadun tukeminen ja hoitopalvelut, tärkeimpien tavaroiden ja palvelujen saatavuus sekä tukiratkaisut.

Kun Euroopassa väestön ikääntymisen voidaan odottaa johtavan yhä kasvavaan määrään vanhuksia, joilla on vaikeita vammoja ja jotka tarvitsevat pitkäaikaishoitoa, tämä asia on yksi painopistealoista nykyisen vammaistoimintasuunnitelman seurannassa.

Komissio tekee myös yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa vammaisuutta käsittelevän korkean tason työryhmän kautta, minkä tarkoituksena on seurata Euroopan komission ja kaikkien jäsenvaltioiden allekirjoittaman vammaisten oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen täytäntöönpanoa. Yleissopimus kattaa laajan kirjon poliittisia tavoitteita, jotka ovat merkityksellisiä Alzheimerin taudin kannalta, ja niihin sisältyvät palvelujen saatavuus, itsenäinen asuminen, kuntoutus, sosiaalinen osallistuminen sekä sosiaalinen suoja, ja se on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa sekä yhteisön laajuisesti.

Claude Moraes (PSE). - (EN) Arvoisa komission jäsen, yli kuusi miljoonaa Euroopan kansalaista sairastaa dementiaa ja vielä useamman miljoonan eurooppalaisen on hoidettava näitä ihmisiä tai tämä vaikea sairaus vaikuttaa heihin, joten suhtaudun myönteisesti komission päätökseen tehdä tästä asiasta kansanterveyden prioriteetti. Vastauksenne oli kokonaisvaltainen.

Voisinko tästä huolimatta pyytää, että kun keskustelte vammaistoimintasuunnitelmasta, voisitteko te komission jäsenenä ja komissiona pitää mielessä, että Alzheimerin tauti vaikuttaa laaja-alaisesti niin vammaisuutta, ikääntymistä ja kansanterveyttä koskeviin kysymyksiin. Lisäksi pyytäisin, että pidätte kiinni kokonaisvaltaisesta strategiasta, jossa ei pelkästään tunnisteta Alzheimeria vaan johon kaikki siihen liittyvät näkökohdat sisällytetään, ja vielä sen, että säilytätte tämän asian prioriteettina. Tämä on ikääntyvää väestöä koskeva kansanterveydellinen hätätilanne. Kiitän teitä joka tapauksessa kattavasta vastauksestanne.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Ymmärrän toki, että parlamentin jäsen on tyytyväinen antamaani kattavaan vastaukseen. Vammaistoimintasuunnitelmasta totean, että asia on toki laaja, mutta siihen sisältyy tiettyjä tekijöitä, jotka liittyvät erityisesti Alzheimerin tautiin ja jotka otamme käsiteltäväksi asiaa koskevassa toiminnassamme.

Puhemies. - (PT) **Rodi Kratsa-Tsagaropouloun** laatima kysymys numero 30 (H-0163/09).

Aihe: Kaakkois-Euroopan uhkaava taantuma ja sen vaikutukset EU:n talouteen

Kansainvälisten rahoituslaitosten ja luottoluokituslaitosten äskettäin laatimissa analyysissä ennustetaan huomattavaa Kaakkois-Euroopan talouden hidastumista ja painotetaan erityisesti kuluttajien ja yritysten mahdollisia hankaluuksia maksaa takaisin lainoja. Tällainen taantuma saattaa aiheuttaa erittäin vakavia seurauksia myös muille Euroopan unionin jäsenvaltioille, kun otetaan huomioon länsieurooppalaisten yritysten ja pankkien tekemät sijoitukset kyseisellä alueella

Pitääkö komissio tarkoituksenmukaisena laatia toimenpiteitä Kaakkois-Euroopan valtioissa sijaitsevien pankkien tukemiseksi – Euroopan naapuruuspolitiikan kansallisten toimintasuunnitelmien puitteissa – yhdessä kyseisten valtioiden ja mahdollisesti Euroopan investointipankin kanssa? Miten komissio aikoo hyödyntää käytettävissä olevien rahoitusvälineiden, kuten liittymistä valmistelevan tukivälineen ja eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen, tarjoamia mahdollisuuksia elvyttääkseen paikallistalouksia ja torjuakseen mahdollisen taantuman?

Janez Potoènik, komission jäsen. – (EN) Kysymyksessä viitataan komission näkemykseen mahdollisesta Euroopan talous- ja rahoitustuesta Itä-Euroopan ja Kaakkois-Euroopan maille, joita maailmanlaajuinen taluskriisi on koetellut erityisen ankarasti. Vastaan kollegani komission jäsen Almunian puolesta.

Jyrkkä talouden laskusuhdanne monissa kyseisen alueen maissa saattaa todellakin vaikuttaa kielteisesti Euroopan unionin jäsenvaltioiden talouteen, erityisesti niihin, joiden liikepankit ovat myöntäneet merkittäviä luottoja alueen maiden yrityksille ja kotitalouksille, usein paikalliskonttorinsa kautta.

Ensinnäkin on pantava merkille, että talous- ja rahoitusedellytykset vaihtelevat suuresti näiden maiden välillä. Komission vastausta kriisiin ei näin ollen voitu muodostaa yleismaailmallisesti, vaan siinä on otettu huomioon kunkin maan tilanne.

Kaakkois-Euroopan ehdokasvaltioista ja mahdollisista ehdokasvaltioista totean, että niiden varalle on suunniteltu ajanjaksoksi 2007–2013 huomattava määrä teknistä tukea, jolla tuetaan rakenneuudistuksia ja instituutioiden rakentamista 9,1 miljardilla eurolla, ja kuten tiedätte, tämä tapahtuu liittymistä valmistelevan tukivälineen kautta. Komissio panee myös täytäntöön 150 miljoonan euron kriisinvastaisen tukipaketin, joka rahoitetaan kyseisellä tukivälineellä, ja sen tarkoituksena on lyhyellä aikavälillä rahoittaa lainalla 500 miljoonaa euroa kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta saatavilla lainoilla. Pakettiin sisältyy toimia, jotka vaihtelevat mikroluoton myöntämisestä ja pienten ja keskisuurten yritysten rahoittamisesta aina energiatehokkuuteen ja erityiseen tekniseen tukeen rahoitusalan valvontaa ja rahoitussääntelyä varten.

Reaalitalouden lisätukemiseksi komissio, Euroopan investointipankki, Euroopan jälleenrakennus- ja investointipankki sekä Euroopan neuvoston kehityspankki ovat yhdessä kehittäneet infrastruktuurialoitteen, jonka kautta tarjotaan teknistä tukea ja yhteisrahoitusta kaikkein tärkeimpiä infrastruktuuri-investointeja varten kuljetus-, energia-, ympäristö- ja sosiaalialoilla. Aloitetta on vauhditettu, ja täytäntöönpanoa aloitetaan parhaillaan. Tämä on ensimmäinen askel kohti Länsi-Balkanin investointikehystä, johon on tarkoitus sisällyttää myös muiden sosioekonomisten alojen, kuten pienten ja keskisuurten yritysten tai energiatehokkuusalan, investointeja.

Itä-Euroopan maissa, jotka kuuluvat Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin, eli Ukraina, Valko-Venäjä, Moldova ja kolme Kaukasian maata, Euroopan unionin käytössä olevat välineet rahoitusalan tarpeisiin vastaamiseen ovat rajallisemmat kuin muualla. Myös niissä maissa Euroopan unioni tarjoaa kuitenkin merkittävää teknistä tukea eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineeseen sisältyvien kansallisten ja alueellisten ohjelmien kautta, ja niillä tuetaan Euroopan naapuruuspolitiikan alaisia yhteistoimintasuunnitelmia. Edelleen reaalitalouden tukemiseksi naapuruuspolitiikan investointivälineellä on tarkoitus koota määrärahoja Euroopan naapuruuspolitiikan ohjelmista ja Euroopan unionin jäsenvaltioista eurooppalaisten julkisten rahoituslaitosten lainojen kautta. Tämän välineen kautta on myönnetty vuonna 2008 71 miljoonan suuruiset määrärahat, joilla tuettiin laajoja infrastruktuurihankkeita, joihin käytetään noin 2,74 miljardia euroa.

Haluaisin vielä sanoa muutaman sanan alueen liikepankeille annettavasta tuesta, jota erityiset rahoituslaitokset tarjoavat. Euroopan jälleenrakennus- ja investointipankki on tässä kaikkein aktiivisin, ja se ottanut käyttöön koko joukon välineitä, joihin sisältyvät pääomavelka ja lyhytaikainen velka. Euroopan investointipankilla ei ole pankkien suoraa pääomittamista koskevaa mandaattia kyseisellä alueella, ja sen toiminta rajoittuu kuljetus-, televiestintä-, energia- ja ympäristöinfrastruktuurialoille. Mandaatti ei kata pienten ja keskisuurten yritysten tukemista. Suuri osa alueen taloudelle tarjottavasta taloudellisesta tuesta tarjotaan Bretton Woods -instituutioiden kautta, ensisijaisesti kansainvälisen valuuttarahaston kautta. Kansainvälinen valuuttarahasto tarjoaa käyttöön huomattavia määriä rahoitusta kokonaisvaltaisten vakautusohjelmien tukemiseksi. Komissio katsoo, että kansainvälisellä valuuttarahastolla on hyvin suuri merkitys kriisin seurausten torjumisessa.

Lopuksi totean, että lukuisat jäsenyyttä hakeneet valtiot ja naapurimaat ovat pyytäneet Euroopan unionilta makrotaloudellista tukea. Komissio tutkii parhaillaan, miten voitaisiin parhaiten tukea näitä maita, jotka ovat myös sopineet vakautusohjelmasta kansainvälisen valuuttarahaston kanssa.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia antamistanne tiedoista.

Haluaisin kysyä teiltä, katsotteko, että nämä Kaakkois-Euroopan kumppaneillemme osoitetut 71 miljoonan euron määrärahat ovat riittävät? Katson, että komission tiedonannossa kriisistä ja sen vaikutuksista Itä-Euroopassa ei kiinnitetä riittävästi huomiota tähän asiaan. Lisäksi haluan kysyä, katsotteko, että meidän on syytä tarkastella uudelleen näitä liittymistä edeltävän tuen tavoitteita, keinoja ja painopisteitä, koska Serbia on jo pyytänyt tukea voidakseen selvittää kiireelliset tarpeensa suoraan budjettinsa kautta.

Janez Potoènik, *komission jäsen*. – (EN) Kuten jo totesin, kun puhumme reaalityoudesta ja Itä-Euroopan maista, käytettävissämme olevat rahoitusmahdollisuudet ovat todellakin rajoitetut. Tämän vuoksi pyrimme rahoittamaan lainalla niin paljon rahaa kuin mahdollista muista rahoituslaitoksista. Sen takia mainitsin, että rahalla, jonka määrä on tällä hetkellä 71 miljoonaa euroa, on myös saatua aloitettua suurten infrastruktuurihankkeiden rahoitus, ja niihin tarvittava määrä on 2,5 miljardia euroa.

Niinpä rehellinen vastaus olisi mielestäni se, että alueen suuret vaikeudet koskevat meitä kaikkia ja että ilman muuta meidän on tarkkailtava, mitä alueella tapahtuu, koska olemme tiiviissä yhteydessä niiden ja monien sellaisten Euroopan maiden kanssa, joilla on vahvat kauppasuhteet alueen kanssa.

Makrotaloudellisesta tuesta totean, että monet sellaiset maat ovat anoneet tukea, joilla on mahdollisuuksia tulla Euroopan unionin jäsenvaltioiksi, tai ne ovat ehdokasmaita tai mahdollisia ehdokasmaita. On totta, että Serbia on anonut tukea. On hyvin todennäköistä, että myös Montenegro anoo tukea. Eteläisen alueen maista käytännössä kaikki Venäjää ja Azerbaidžania lukuun ottamatta ovat anoneet sitä. Makrotaloudellisen tuen mahdollisuudet ovat rehellisesti sanottuna melko rajalliset, ja sitä pyytävien maiden lista on aika pitkä.

Mielestäni kaikkein suurin väline – sen vuoksi tämä keskustelu oli yksi kuumimmista aiheista G20-maiden huippukokouksessa – olisi poistettava IMF:n tuen piiristä. Kannatamme voimakkaasti tämänkaltaista toimintaa ja IMF:n vahvistettua roolia tai pääomittamista tämänsuuntaisesti, koska tämä on ilman muuta maailmanlaajuinen ongelma.

Voisin myös mainita, että mikäli makrotaloudellista tukea myönnetään jollekin näistä valtioista, asiasta olisi järjestettävä kuulemisprosessi Euroopan parlamentin kautta.

Toinen osa

Puhemies. – (PT) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 31 (H-0131/09)

Aihe: Valtiontuki EU:n ulkopuolisille maille

Meneillään olevan talouskriisin aikana on erittäin tärkeää, että kaikilla Euroopan mailla on yhtäläiset toimintaedellytykset eikä niiden tarvitsisi olla huolissaan työpaikkojen siirtymisestä sellaisiin EU:n ulkopuolisiin maihin, joissa annetaan valtiontukea vaikeuksissa oleville yrityksille. Jos ETY:n ja EFTAn jäsenet, kuten Sveitsi, hyötyvät EU:n kanssa käytävän kaupan lisääntymisestä, on välttämätöntä, että ne noudattavat vastavuoroisesti samanlaisia valtiontukea koskevia sääntöjä. Nykyiset menettelyt, joita sovelletaan tämän periaatteen rikkomiseen, ovat hitaita ja mutkikkaita, eivätkä ne suojele henkilöitä, jotka ovat nyt menettämässä työpaikkojaan. Miten komissio aikoo tiukentaa tätä kilpailulainsäädännön alaa ja taata, että kanteiden käsittelyä varten on olemassa nopea ja tehokas menettely?

Neelie Kroes, *komission jäsen*. – (EN) Aluksi haluaisin mainita, että on tärkeää selvittää, että EFTA-valtioihin, jotka ovat ETA-sopimuksen sopimusosapuolia, toisin sanoen Norja, Islanti ja Liechtenstein, sovelletaan Euroopan unionin malliin perustuvaa tiukkaa valtiontukikuria.

ETA-sopimuksen 61 artikla on laadittu hyvin samankaltaiseksi kuin EY:n perustamissopimuksen 87 artikla. EFTAn valvontaviranomainen (ESA) on vastuussa sen täytäntöönpanosta. ETA-sopimuksen 26 pöytäkirjan mukaisesti sen vastuulle annetaan valtiontukiasioissa vastaavat valtuudet kuin Euroopan komissiolle. Näiden valtioiden on ilmoitettava kaikista uusista valtiontuesta ESA:lle ja saada tältä hyväksyntä ennen tuen toteuttamista. ESA saattaa lisäksi tutkia mahdollisia valtiontueksi soveltumattomia tukia, joita kyseiset EFTA-maat ovat myöntäneet.

Sveitsi on tapaus erikseen, koska se ei ole ratifioinut ETA-sopimusta. Sveitsin kohdalla valtiontukisäännöt on määritelty vuonna 1972 Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valtioliiton välillä tehdyssä sopimuksessa. Sopimuksen 23 artiklan mukaisesti sellainen valtiontuki, joka vaikuttaa yhteisön ja Sveitsin väliseen kaupankäyntiin ja vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua, ei ole sopimuksen mukainen. Menettelyn kannalta valtiontueksi soveltumattoman tuen tapauksessa osapuoli, johon tuki vaikuttaa haitallisesti, voi antaa asian sopimuksessa määrätyn yhteiskomitean käsiteltäväksi, ja se voi ryhtyä suojatoimenpiteisiin, mikäli tukea myöntävä osapuoli ei tee loppua kyseessä olevasta menettelystä.

Sveitsin tapauksissa valtiontueksi soveltumattomia tukia koskevat muutoksenhakukeinot ovat vaikeammin saatavilla kuin muissa tapauksissa, mutta komissio pyrkii kuitenkin soveltamaan vuonna 1972 tehdyn vapaakauppasopimuksen määräyksiä aina kuin se on mahdollista ja tarpeellista. Esimerkkinä mainittakoon, että 13. helmikuuta 2007 komissio teki päätöksen, jonka mukaan Sveitsin kantonin kolme verotusjärjestelmää

olivat yhteensopimattomia vuoden 1972 päätöksen kanssa, ja se käy parhaillaan neuvotteluja Sveitsin viranomaisten kanssa, jotta asiassa saataisiin aikaan tyydyttävä ratkaisu.

Komissio on tietoinen siitä, että valtiontukia koskevia määräyksiä, jotka sisältyvät nykyisiin kauppasopimuksiin, kuten Sveitsin kanssa vuonna 1972 tehtyyn sopimukseen, on parannettava, ja sen vuoksi vuonna 2006 antamansa tiedonannon ”Global Europe: competing in the world” päätelmissä komissio toteaa, että sen tavoitteena on pyrkiä neuvottelemaan tulevien vapaakauppasopimusten yhteydessä entistä vahvemmista säännöistä, jotka koskevat valtiontukia ja entistä parempia muutoksenhakukeinoja, kuten riitojenratkaisumenettelyn soveltamista.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Kiitän arvoisaa komission jäsentä hänen hyödyllisestä vastauksestaan.

Komission jäsen on varmasti tietoinen siitä, että puhun Dublinin lentoasemalla sijaitsevasta yrityksestä nimeltä SR Technics, jossa hiljattain työskenteli hieman yli 1 100 ihmistä, joista nyt 600 on menettänyt työpaikkansa.

Kyseisellä yrityksellä oli erinomaiset suhteet teollisuuden kanssa, erinomaiset taidot, täysi tilauskanta ja loistava tulevaisuus. On herännyt todellinen epäily yrityksen muualle siirtämisen syistä ja siitä, että Sveitsin hallitus eikä eräs niiden arabiystävistä ole tarjonnut apuaan, minkä vuoksi nämä ihmiset menettävät työpaikkojaan Irlannissa, Euroopan unionissa.

Aikooko komissio tutkia tätä asiaa ja käyttää kaikkia käytettävissään olevia keinoja asiassa avustamiseksi? Nämä ihmiset ovat hyvin järkeviä ja saavat paljon tukea yhteisössä sellaisilta tahoilta, jotka ymmärtävät, mitä vaikeuksia he joutuvat kohtaamaan, ja nämä tahot edustavat sekä yritysmaailman yhteisöä että kansalaisia.

Neelie Kroes, komission jäsen. - (EN) Olen hyvin iloinen kysymyksestänne, voitte nimittäin olla avuksi, koska tarvitsemme lisää tietoja. Tähän mennessä emme ole saaneet tapausta koskevia tietoja sataprosenttisesti siinä muodossa kuin kipeästi tarvitsemme. Emme voi taata sitä, että onnistumme selvittämään asiaa, vaikka saisimmekin tietoja, mutta aina kannattaa yrittää.

Jotta voisimme muodostaa kannan valtiontuen olemassaolosta, puhumattakaan siitä, onko se Sveitsin kanssa vuonna 1972 tehdyn sopimuksen mukainen, asiassa olisi tarkasteltava palveluja sekä tavaroiden tuotantoa tai kauppaa. Pyytäisin teitä näin ollen kehottamaan niitä tahoja, joihin olette yhteydessä, toimittamaan meille tietoja asiasta. Lisäksi kehottaisin asian kanssa tekemisissä olevia ihmisiä ja yrityksiä Irlannissa toimittamaan komission yksiköille kaikki mahdolliset lisätiedot, joita heillä on tapauksesta, jotta voisimme muodostaa asiaa koskevan kannan.

Minun on lisättävä avoimesti ja rehellisesti, että vuoden 1972 sopimuksen mukaisesti se osapuoli, johon tuki vaikuttaa haitallisesti, voi ainoastaan pyytää tuen myöntävää osapuolta tekemään lopun tukitoimesta. Lisäksi totean, että vuonna 2007 antamassaan päätöksessä komissio päätti, että kyseiset tuet muodostavat valtiontuen, joka on yhteensopimaton vuonna 1972 Sveitsin kanssa tehdyn sopimuksen kanssa. Päätöksen seurauksena Sveitsin viranomaiset ovat aloittaneet keskustelut komission kanssa tarkoituksenmukaisen ratkaisun löytämiseksi. Viimeisin tekninen kokous pidettiin 13. helmikuuta 2009.

Näin ollen Sveitsin viranomaiset ovat tarjonneet joitakin rakentavia ehdotuksia, kuten hallintoyrityksiä koskevien verovapauden poistaminen. Holdingyhtiöiden ja sekayhtiöiden etuuskohdelua sovelletaan kuitenkin edelleen laajalti. Sen vuoksi asiasta on ehdottomasti käytävä lisäkeskusteluja.

Puhemies. - (PT) **Zbigniew Krzysztof Kuźmiukin** laatima kysymys numero 32 (H-0165/09)

Aihe: Puolalaisten telakoiden syrjintä sen valossa, että komissio on hiljattain suostunut julkisen avun myöntämiseen moottoriajoneuvoalalle

Myönnettyään usean kymmenen miljardin euron avustuksen pankeille useiden jäsenvaltioiden hallitukset ovat nyt päättäneet tukea moottoriajoneuvoalaa. Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa, Ranska ja Italia haluavat tukea moottoriajoneuvoalaa kymmenillä miljardeilla euroilla ja periaatteessa komissio on hyväksynyt ehdotuksen rajoituksesta, vaikka tästä selkeästi aiheutuu kilpailuvääristymä alalla.

Epäilemättä tämän tuen aiheellisuutta haluaisin tietää, mistä syystä komissio on asettanut kyseenalaiseksi Puolan hallituksen telakoille myöntämän julkisen avun.

Komission kanta johti kahden puolalaisen telakan sulkemiseen ja telakoiden ja niiden alihankkijoiden useiden kymmenien tuhansien työntekijöiden irtisanomiseen. Kun otetaan huomioon komission hiljattainen suostumus tukea moottoriajoneuvoalaa, eikä tämä päätös näissä olosuhteissa ole luonteeltaan syrjivä?

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Komissio haluaisi korostaa, että puolalaisten telakoiden tapauksessa se sovelsi täsmälleen samoja sääntöjä kuin missä tahansa muussa rakenteellisen valtiontuen tapauksessa, ja se kohtelee Puolaa samalla tavalla kuin mitä tahansa muuta jäsenvaltiota.

Telakoiden kohtaamat vaikeudet alkoivat 1990-luvulla, tarkalleen ottaen vuonna 1990, eli paljon aikaisemmin kuin Puola liittyi Euroopan unioniin, eikä nykyinen rahoitus- ja talouskriisi suinkaan aiheuttanut näitä vaikeuksia. Vuonna 2004 komissio alkoi tutkia puolalaisille telakoille myönnettävää rakennetukea. Puolalaisten telakoiden tilannetta ei näin ollen voi verrata muiden sellaisten yritysten tilanteisiin, joilla on nykyiseen rahoituskriisiin liittyviä erityisongelmia.

Gdynian ja Szczecin telakat ovat hyötynet valtiontuesta monen vuoden ajan muiden Euroopassa sijaitsevien telakoiden kustannuksella. Valitettavasti puolalaisille telakoille myönnettyä tukea ei käytetty investointeihin ja tarvittaviin uudistuksiin. Tämän lisäksi telakat tekivät edelleen tappioita, ne eivät kenneet maksamaan veroja ja sosiaaliturvamaksuja, ja niille kasaantui huomattavia velkoja.

Näistä syistä komissiolla ei ollut muita vaihtoehtoja kuin soveltaa kielteisiä päätöksiä Gdynian ja Szczecin telakoihin ja määrätä, että telakoille myönnettyt laittomat ja valtiontueksi soveltumattomat tuet palautetaan.

Rajoittaakseen kuitenkin näiden päätösten epäsuotuisia ja sosiaalisia seurauksia komissio antoi Puolalle luvan toteuttaa laittoman tuen palauttaminen siten, että telakoiden varat myydään valvotusti, minkä seurauksena yritykset asetetaan selvitystilaan. Näiden toimien pitäisi maksimoida mahdollisuudet toteuttamiskelpoisten taloudellisten toimintojen jatkumiselle kyseisissä paikoissa.

Erityisesti on syytä panna merkille, että mikäli myyntiprosessi saadaan onnistumaan ja se toteutetaan asianmukaisesti, telakoiden varoja hakevien yritysten ei tarvitse maksaa takaisin laittomia tukia, vaikka ne päättäisivätkin jatkaa laivanrakennusta.

Komissio haluaa lisäksi korostaa, että rakennerahastoa ja erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa ja Euroopan aluekehitysrahastoa on mahdollista käyttää lieventämään työpaikkojen menetyksestä johtuvia sosiaalisia seurauksia. Lisäksi totean, että Euroopan globalisaatiorahaston käyttöä voidaan joissakin tilanteissa ja tietyin ehdoin harkita.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa komission jäsen, ymmärrän, että olette vastuussa yrityksille myönnettävän valtiontuen määrän valvonnasta, mutta Puolan yhteiskunnalla on sellainen käsitys, että valitettavasti puolalaisia telakoita kohdellaan eri tavoin kuin Euroopan unionin vanhojen jäsenvaltioiden yrityksiä. Euroopan unionissa tehdään myönnytyksiä työpaikkojen pelastamiseksi, mutta puolalaisille telakoille ei tehdä myönnytyksiä työpaikkojen säilyttämiseksi, ja tämä eriarvoisuus häiritsee meitä suunnattomasti. Vaadimme yritysten samanarvoista kohtelua vanhoissa ja uusissa jäsenvaltioissa. Haluaisin lisäksi käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kysyä, mitä epäilyjä komissiolla on Gdansk telakan uudistusohjelmasta.

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Ne, jotka puhuvat Puolassa sellaista, mihin parlamentin jäsen viittaa, ovat täysin väärässä. Asia ei pidä paikkansa, ja voin todistaa sen teille tosiseikoin ja luvuin. Ennen kuin vastaan viittaukseenne saksalaisiin telakoihin (mainitsitte vain vanhat telakat), haluaisin korostaa, että telakkateollisuus on muissa maissa – ei pelkästään Saksassa vaan myös esimerkiksi Tanskassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Alankomaissa ja Espanjassa, joissa julkista rahakukkaroa ei ole avattu niin anteliaasti – vähentänyt huomattavasti työntekijöitä, tai telakoita on jopa jouduttu sulkemaan. Tiedämme pari esimerkkiä, joissa telakat on suljettu. Kun puhumme samanarvoisesta kohtelusta, meidän on pidettävä mielessä myös tämä asia, eikä pidä puhua pelkästään tunteista, vaikka tietenkään syytä ketään tunteiden esittämisestä. Voin hyvin kuvitella, että tilanne on hyvin vaikea, mutta siitä huolimatta tilanteesta muodostuu vääränlainen kuva, kun sanotaan, että kohtelu ei ole ollut samanarvoista.

Arvoisa puhemies, voin joka tapauksessa vakuuttaa teille, että komissio sovelsi sääntöään samalla tavalla saksalaisiin ja puolalaisiin telakoihin ja kaikkiin muihin, jotka voitaisiin tässä yhteydessä mainita. Samat kriteerit pätevät, kun valtiontukea arvioidaan, ja kriteereistä tärkein on toteuttamiskelpoisuus. Esimerkkinä haluan kertoa, että saksalaisia telakoita uudistettiin menestyksekkäästi, ja niistä saatiin aikaan toimintakykyisiä yrityksiä, mutta sitä vastoin komissio katsoo, että Puolan viranomaisten esittämät uudistus suunnitelmat eivät takaa pitkän aikavälin toimintakykyä.

Arvoisa puhemies, lopuksi asiaa olisi verrattava tapauksiin, joissa komissio ei sallinut valtionavun käyttöä ja joissa se jopa määräsi perimään takaisin laittoman valtiontuen muissa jäsenvaltioissa.

Puhemies. – (PT) **Giovanna Cordan** laatima kysymys numero 33 (H-0171/09)

Aihe: Hajuvesien, vaatteiden ja muiden merkkituotteiden myynti verkossa

Komission asetuksessa (EY) No 2790/1999⁽²⁾ (sekä vertikaalisia rajoituksia koskevissa suuntaviivoissa) vahvistetaan järjestely, joka koskee monien tuotteiden, muun muassa hajuvesien, vaatteiden ja muiden ”merkkituotteiden” jakeluoikeutta. Näillä säännöksillä kielletään useiden merkkituotteiden myynti muun muassa verkossa, jos tavarantoimittajan markkinaosuus on alle 30 prosenttia.

Pitääkö komissio tarpeellisenä terveen hintakilpailun ja kuluttajan valinnanvapauden kustannuksella jatkaa tällaista vanhanaikaista järjestelyä, josta on taloudellista hyötyä vain muutamille suurille ryhmille, joiden tuotosta suurin osa tulee tämänkaltaisista suotuisista ja laillisista yksinoikeuksista?

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin nykyinen vertikaalisia sopimuksia koskeva kilpailupolitiikka on hyvin kannustava internet-myyntiä kohtaan, ja olen varma siitä, että olette tästä tietoinen. Näin ollen vertikaalisia rajoituksia koskevissa suuntaviivoissa, joiden pohjalta voidaan tulkita asetusta (EY) N:o 2790/1999, tehdään selväksi, että jokaisella jakelijalla on oltava vapaus käyttää internetiä tuotteiden mainostamiseen tai myyntiin. Sen vuoksi on selvää, että tavarantoimittajat eivät voi asettaa jakelijoille rajoituksia internetin käytöstä. He eivät voi estää jakelijaa luomasta verkkosivustoa, käyttämästä haluamiaan kieliä sivustolla tai lähettämästä sähköpostia yksittäisille asiakkaille, ellei näitä kieltoja voida asiallisesti perustella.

Jopa valikoivissa jakeluverkoissa, joita käytetään erityisesti luksustuotteiden alalla, ja monimuotoisten tuotteiden, kuten elektroniikan, jakelussa – tavarantoimittajan markkinaosuudesta huolimatta – kaikki verkkomyyntiin rajoitukset, joita valmistaja asettaa valitsemilleen jälleenmyyjille, rikkovat selvästi kilpailusääntöjä.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kuka tahansa vähittäismyyjä voi myydä valmistajan tuotteita lopullisille kuluttajille verkossa tai muiden kanavien kautta. Valmistaja on vapaa asettamaan jakelijoille kriteerit tuotteidensa verkkomyyntiä varten samalla tavalla kuin se on vapaa tekemään niin kadunvarsikauppojen myynissä.

Tällaiset kriteerit saattavat luoda tietynlaisen mielikuvan tai takaavat tietyn palvelutason. Nykyisten sääntöjen mukaisesti valikoivaa jakelua pidetään laillisena 30 prosenttiin asti tavarantoimittajan markkinaosuudesta, koska katsotaan, että markkina-aseman puuttuessa se tarjoaa kuluttajille enemmän etuja kuin mahdollisia haittoja.

Komissio tutkii parhaillaan tapaa, jolla asetusta (EY) No 2790/1999 on sovellettu tähän mennessä, ja sitä, tarvitaanko uusia muutoksia, myös valikoivan jakelun alalla.

Komissio haluaa oikeanlaisen tasapainon sen varmistamisen välillä, että kuluttajat voivat hyötyä verkkomarkkinoista ja sen, että valmistajat voivat järjestää jakelujärjestelmänsä sen mukaan, mikä niistä tuntuu sopivalta.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä, mutta samalla totean, että yleisesti ottaen toivon komission ottavan huomioon, että nyt on oikea aika tarkastella uudelleen vertikaalisia rajoituksia koskevia suuntaviivoja, joista juuri puhuitte, koska ne ovat itse asiassa noin 10 vuotta vanhat.

Meidän on tietenkin otettava huomioon viimeaikainen kehitys. Verkkomyynti ja sähköiset huutokaupat ovat muuttaneet perusteellisesti jakelumenetelmiämme samoin kuin kilpailuedellytyksiä. Meidän on tiedostettava tämä perin pohjin.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, olisin kiinnostunut kuulemaan näkemyksenne tilanteesta, joka ympäröi tällaisilla jakelumenetelmillä käytettävää markkina-asemaa. Missä vaiheessa katsotte tällaisen markkina-aseman olevan läsnä, ja mihin toimiin ryhtyisitte sitä vastaan?

⁽²⁾ EYVL L 336, 29.12.1999, s. 21.

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Toistan vain sen, minkä jo mainitsin, eli sen, että komissio tutkii parhaillaan, miten asetusta (EY) No 2790/1999 – joka on kymmenen vuotta vanha, kuten jäsen totesi – on sovellettu tähän mennessä. Meidän on päätettävä, tarvitaanko uusia muutoksia, myös valikoivan jakelun alalla.

Komissio pitää tärkeänä sitä, että tässä tarkistuksessa tehdään kompromissi sen välillä, että eurooppalaiset kuluttajat voivat saada täyden hyödyn Internetistä maantieteellisten rajojen ylittämiseksi ja sen, että valmistajilla on samanaikaisesti mahdollisuus organisoida jakelujärjestelmänsä sen mukaan, mikä niistä tuntuu sopivalta. Näin ollen niitä etuja, joita valikoiva jakelu tarjoaa kuluttajille sekä verkkokaupassa että muualla, tarkastellaan tietenkin uudelleen.

Jäsen Rübig kysyi, mitä voimme tehdä nykytilanteessa. Meidän on otettava huomioon tämän tarkistuksen jälkeen, minkälaisia tarpeita asiaan liittyy, minkä jälkeen palaamme asiaan lopullisissa päätelmissämme, ja palaamme parlamentin jäsenen esiin tuomaan näkökulmaan.

Puhemies. – (PT) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 34 (H-0172/09)

Aihe: Pienten ja keskisuurten yritysten valtiontuet

Voiko komissio antaa minulle tietoja siitä, mitä valtiontukea koskevan yhteisön säännösten kanssa sopusoinnussa olevia lisäkeinoja jäsenvaltioilla on pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseksi ja erityisesti, miten ne voivat tukea niitä rahoituksen saamisessa tämänhetkisen talouskriisin aikana?

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Teen parhaani vastatakseni kysymykseenne. Komissio hyväksyi 19. tammikuuta 2009 uuden tilapäisen valtiontukikehyksen, jonka perusteella jäsenvaltioilla on lisämahdollisuuksia myöntää valtionapua vuoden 2010 loppuun asti. Tätä aloitetta tarkasteltiin etukäteen komission viime kuussa esittämässä elvytysuunnitelmassa.

Kehyksen päätaivoite on rajoittaa kriisin seurauksia helpottamalla yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta. Näitä toimia voidaan soveltaa kaikkiin yrityksiin, mutta pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on mahdollisuudet parempaan tukeen, koska ne ovat selkeästi ottaen kaikkein heikoimmassa tilanteessa, kun luottojen myöntämisperusteita kiristetään. Toisin sanoen tämä toimi on erityisen hyödyllinen pienten ja keskisuurten yritysten kannalta. Merkityksellisin asia pk-yritysten kannalta on uusi mahdollisuus myöntää 500 000 euroa yritystä kohti investointien ja/tai käyttöpääoman kattamiseksi kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi.

Tämä on uusi tilapäinen säännösten mukainen tuki – eikä muuten uusi 500 000 euron *de minimis*-vähimmäistaso – ja mikäli tämä uusi tuki täyttää erityisehdot, komissio julistaa sen olevan säännösten mukainen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla, toisin sanoen sellaisen hyvin poikkeuksellisen oikeusperustan nojalla, jolla on suora yhteys nykyiseen rahoituskriisiin. Tämä uusi tuki voidaan kumuloida *de minimis*-vähimmäistason kanssa ajanjaksoksi 2008–2010, mutta raja on 500 000 euroa.

Lisäksi jäsenvaltioilla on tilapäisen kehyksen nojalla mahdollisuus myöntää valtiontuen lainatakuita alhaisin palkkioin, myöntää tukea kaikkiin lainatyypeihin sovellettavien yhteiskunnan tukeman korkokannan muodossa sekä yhteiskunnan tukemia lainoja sellaisten ympäristöystävällisten tuotteiden tuotantoa varten, joita mukautetaan ennakoidusti tuleviin yhteisön ympäristövaatimuksiin tai jotka ylittävät ne.

Komissio on myös lisännyt sallittua riskipääoman määrää piristysruiskeena pk-yrityksille 1,5 miljoonasta eurosta 2,5 miljoonaan euroon vuodessa, ja se on laskenut yksityisen osakkuuden vaadittua tasoa 50 prosentista 30 prosenttiin.

Lopuksi totean, että vaikka kaikista näistä tilapäisen kehyksen nojalla käyttöön otetuista toimita on edelleen ilmoitettava komissiolle, käyttöön on otettu erityisjärjestelyjä, jotka takaavat komission päätösten nopean soveltamismahdollisuuden. Näin ollen toimet ovat nopeita, todellisia ja tehokkaita.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen todella yksityiskohtaisesta vastauksestaan. Kilpailupolitiikan valvojana Euroopan komissio myöntää oikeutetusti luvan pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään tilapäiseen tukeen, koska kuten kaikki parlamentin jäsenet tietävät, pienet ja keskisuuret yritykset ovat Euroopan talouden koossa pitävä voima.

Minulla on toinen kysymys, jossa pureudun asiassa syvemmälle kuin ensimmäisessä kysymyksessäni. Euroopan unioni ei ole yksin maailmassa, vaan Euroopan ulkopuolella on muitakin johtavia kaupallisia toimijoita ja talousmahteja, nimittäin kolmansien maiden kumppanimme, jotka vääristävät nykyisin kilpailua

saturaatiopisteeseen talouskriisin vuoksi. Onko komissio kehittänyt yhteistyötä kolmansien maiden kanssa kilpailusääntöjen rikkomisten selvittämiseksi?

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Haluaisin tietää, mitä sääntöä täsmälleen ottaen sovelletaan osakepääoman korvauslainoihin tässä yhteydessä?

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin kysyä arvoisalta komission jäseneltä, sisältyykö näihin erityistukiin myös pienten ja keskiuurten yritysten varalle tarkoitettuja sosiaalisia tukia? Voidaanko näitä työhön sidottuja toimia tukea samanaikaisesti kuin yritystä?

Neelie Kroes, komission jäsen. - (EN) Tämä oli kiinnostava kysymys. Olemme merkittäviä toimijoita, jotka tarkastelevat toiminta-alaa kokonaisuutena, mutta olemme tietoisia siitä, että on pari muutakin toimijaa ja että ne eivät aina käyttäydy siten kuin haluaisimme niiden käyttäytyvän.

Arvoisa puhemies, on olemassa ainakin pari ryhmää, joiden osalta pyrimme tekemään parhaamme saadaksemme parlamentin jäsenen esittämän asian asialistalle. Asian käsittelyyn soveltui esimerkiksi G20-maiden kokous Lontoossa, jossa se oli hyvin tärkeä keskustelunaihe, mutta myös WTO:n neuvottelukierrokseen osallistumisemme aikana. Mielestäni on järkevää, että pyrimme saamaan kaikki osapuolet hyväksymään tämän asian.

Olen ylpeä voidessani todeta, että yli sata jäsenvaltiota harjoittaa samantyyppistä kilpailupolitiikkaa, jota me kannatamme, joten kyse ei ole pelkästään meistä. Olemme tiiviissä yhteydessä toisiimme, joskus virallisten sopimusten ja joskus kahdenvälisen sopimusten kautta pyrkiäksemme saamaan asian tietoisuuteen maailmanlaajuisesti.

Yhdysvaltojen hallinnon kanssa me epäilemättä vasta aloitamme keskustelut uudelleen, ja meillä on erinomaiset yhteistyölinjaukset Washingtonin kumppanien, kuten Yhdysvaltain kauppakomission (FTC) ja oikeusministeriön (DOJ), kanssa.

Tämä on siis pääaihe, mutta sallinette minun siirtyä toiseen aiheeseen kysymyksestänne, se koskee myös protektionismia. Se olisi meidän kannaltamme paha asia, ja meidän olisi pyrittävä estämään sitä toteutumasta. Protektionismi on vanhanaikainen järjestelmä, ja se on yhteensopimaton sisämarkkinoiden kanssa, ja se on todellakin hyvin huono väline sen varmistamiseksi, että kansalaiset, kuluttajat ja yritysmaailmat voisivat saada tasapuolet toimintaedellytykset ja menestystä.

Juuri jäsenvaltiot ovat tietenkin vastuussa työllisyys- ja sosiaalialan toimista, ja niiden on tehtävä päätöksiä siitä, miten tämä mahdollisuus löysentää hieman valtioneuvoston sääntöjä voidaan sovittaa toimiimme.

Komissio haluaisi myös korostaa, että jäsenvaltiot voivat käyttää rakennerahastoja – tätä aihetta sivusin aikaisemman kysymyksen yhteydessä, joka käsitteli puolalaisia telakoita – ja erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa ja Euroopan aluekehitysrahastoa työpaikkojen menetykseen liittyvien sosiaalisten seurausten lieventämiseen, ja lisäksi Euroopan globalisaatiorahaston käyttöä voidaan harkita tietyissä oloissa.

Puhemies. (PT) **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** laatima kysymys numero 36 (H-0154/09)

Aihe: Tutkimus ja merenkulkuun liittyvät ammatit

Meritieteen ja -teknologian sekä merentutkimuksen merkitys on olennainen merellisten toimintojen kestävä kehityksen kannalta. Lisäksi niiden avulla edistetään merenkulkuun liittyvien opintojen alaa ja parannetaan merenkulkuun liittyvien ammattien harjoittamiseen tarvittavien edellytysten ja ominaisuuksien laatua.

Kysyn komissiolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta kyseistä alaa koskevaa tutkimusta edistettäisiin ja EU:n kansalaisilla olisi enemmän ja laajemmalti mahdollisuuksia luoda uraa mereen liittyvillä aloilla? Vaikuttaako taloudellinen kriisi kielteisesti kyseisen tavoitteen saavuttamiseen?

Janez Potočnik, komission jäsen. - (EN) Koko viime vuoden ajan komissio on tunnustanut, että meritiede ja -teknologia on monialainen painopistealue. Tämä huipentui komission syyskuussa 2008 hyväksymällä tiedonannolla Euroopan unionin strategiasta merien ja merenkulkualan tutkimusta varten.

Strategialla pyritään erityisesti edistämään eri alueiden painopisteiden integrointia mereen liittyvien monimuotoisten asioiden käsittelemiseksi, vahvistamaan jäsenvaltioiden tutkimustöiden välistä synergiaa, edistämään taloudellisten merentutkimusinfrastruktuurien rahoittamista sekä luomaan uusi hallintotapa meri- ja merenkulkualan tiedeyhteisöjen keskuudessa, erityisesti meritiede- ja merenkulkualojen välisen entistä vahvemman yhteistyön avulla.

Seuraavat toimet on jo toteutettu strategian puitteissa. Ensinnäkin valmisteilla on yhteisiä ehdotuspyyntöjä, jotka olisi tarkoitus viedä eteenpäin myöhemmin tänä vuonna meri- ja merenkulkuasioiden suurten monialaisten kysymysten selvittämiseksi. Toiseksi on ryhdytty toimiin BONUS-ohjelman ottamiseksi yhdeksi yhteisön suurista tutkimusaloitteista perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla. Yksi myöhemmin esitettävistä kysymyksistä liittyy myös tähän asiaan. Kolmanneksi totean, että olemme ryhtyneet toimiin, joilla korvataan asteittain kaikki olemassa olevat ERA-NET-ohjelmat yhdellä integroidulla merta koskevalla ERA-NET-ohjelmalla. Neljäntenä on mainittava, että toimiin on ryhdytty sellaisten uusien rahoituslähteiden etsimiseksi, joilla rahoitetaan meritutkimusinfrastruktuureja, erityisesti rakennerahastojen kautta. Lopuksi totean, että olemme rahoittaneet kaksi hanketta, joilla edistetään yhteistyötä meritiede- ja merenkulkualojen välillä sekä tiiviimpää integraatiota meritiedeyhteisön eri toimijoiden välillä.

Euroopan unionin merien ja merenkulkualan tutkimusta varten luodun strategian täytäntöönpano nykyisten talousnäkymien alla takaa meri- ja merenkulututkimuksen edistämisen tulevina vuosina yhteisön laajuisesti puiteohjelmavälineiden kautta.

Merenkulkualan uranäkymien laajentaminen, joka oli myös osa kysymystänne, ei ole suoraan tutkimuspolitiikan tavoite. Vahvistamalla merialan tutkijoiden ja merenkulkualan välistä yhteistyötä sekä entistä integroidumpaa merien ja merenkulkualan tutkimusta Euroopan unionin merien ja merenkulkualan tutkimusta varten luodun strategian kautta voidaan kuitenkin epäsuoraan laajentaa merenkulkutaitojen mahdollisuuksia ja edistää merenkulkualan klustereita. Näin se voi epäsuoraan edistää omalta osaltaan merenkulkuammatteihin liittyvien pätevyyksien ja taitojen parantamista.

Lopuksi haluan käsitellä kysymystänne ja vastaustani laajemmasta näkökulmasta ja totean, että viime syksynä laaditussa Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa komissio ehdotti jäsenvaltioille ja yksityiselle alalle, että ne lisäisivät suunniteltuja investointeja tutkimukseen ja kehitykseen. Tämän jälkeen viime keväänä esitettiin neuvoston päätelmät, jotka välittivät vahvan viestin siitä, että on tarpeen vauhdittaa tietoon ja tutkimukseen tehtäviä investointeja sekä niiden laatua talouden elvyttämiseksi. Tämä pitää tietysti hyvin paikkansa myös meri- ja merenkulututkimuksen kohdalla.

On vielä ennenaikaista tehdä minkäänlaisia arvioita siitä, miten jäsenvaltiot noudattavat näitä suosituksia ja noudattavatko ne niitä ylipäänsä. Yksi asia on kuitenkin edelleen selvä: nykyisessäkin vaikeassa talous- ja rahoitustilanteessa meidän ei pitäisi kadottaa näkyvistä pitkän aikavälin tavoitteita, kuten kestäväää kehitystä ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa taloutta. Näin ollen on tärkeää keskittyä niin kutsuttuihin älykkäisiin investointeihin, joissa samanaikaisesti tarkastellaan kriisin voittamista lyhyellä aikavälillä ja aikavälin mahdollisuuksia sekä sitä, miten vahvoja olemme sillä hetkellä, kun selviämme kriisistä.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen täydellisestä vastauksestaan, jonka hän minulle antoi, ja haluaisin kysyä häneltä, voiko tutkimusohjelmaan sisällyttää myös lähialueen maat, erityisesti Välimeren alueella sijaitsevat maat Euro-Välimeri-yhteistyön puitteissa.

Janez Potočnik, *komission jäsen.* – (EN) Lähialueen maat voidaan ilman muuta sisällyttää ohjelmaan. On varsin selvää, että puiteohjelma on avoin niin kauan kuin Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdään yhteistyötä.

Haluaisin esittää asian kuitenkin vieläkin täsmällisemmin. Meillä on melko useita – yli kymmenen – niin kutsuttua assosioitunutta jäsentä puiteohjelmassa. Näillä assosioituneilla jäsenillä, jotka maksavat osallistumismaksua, on käytännössä samat oikeudet ja vastuut kuin jäsenvaltioillakin. Esimerkiksi Länsi-Balkanin maat, Sveitsi, Norja, Islanti, Israel ja eräät muut ovat assosioituneita maita. Kaikilla näillä mailla on siis täysin samat oikeudet ja velvollisuudet.

Muiden kohdalla yritämme kehittää strategiaamme puitteissa toimintamallia, jota olemme ehdottaneet. Olemme yrittäneet tehdä kaiken niin, että ennemmin tai myöhemmin kaikista lähialueen maista voisi tulla assosioituneita maita, niiden kyvyistä ja myös keskinäisistä eduista riippuen. Tämä tarkoittaa todellisuudessa sitä, että kun puhumme tutkimuksesta, Euroopan unioni on paljon suurempi kuin 27:stä jäsenvaltiosta koostuva unioni.

Puhemies. – (PT) **Emmanouil Angelakasin** laatima kysymys numero 37 (H-0158/09)

Aihe: Luovuuden, innovoinnin ja teknologisen kehityksen arvioiminen jäsenvaltioissa

Kun otetaan huomioon parhaillaan käynnissä oleva Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi sekä EU:n ohjelmat, toisin sanoen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen seitsemäs puiteohjelma (2007–2013)

ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma (CIP), onko komissiolla käytössään tilastotietoja siitä, kuinka paljon määrärahoja kukin jäsenvaltio on tähän mennessä ottanut käyttöönsä kyseisten ohjelmien kattamilla aloilla? Mitkä ovat prosentuaalisesti suosituimmat alat kussakin jäsenvaltiossa? Onko arviota siitä, miten ja millä osuudella pk-yritykset ovat osallistuneet kyseisiin ohjelmiin?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Voin vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että seitsemannen puiteohjelman (FP7) kohdalla komissio kerää ja julkaisee järjestelmällisesti selkeitä ja yksityiskohtaisia tilastotietoja, jotka valaisevat ohjelman täytäntöönpanoa.

On tärkeää muistaa, että yhteisön tutkimukseen osoittamaa rahoitusta myönnetään edunsaajille yksinomaan heidän tekemiensä ehdotusten tieteellisen laadukkuuden perusteella. Kansallisuutta ei oteta millään tavoin huomioon sopimusten myöntämisen yhteydessä, mutta keräämme siitä huolimatta tietoa FP7:n edunsaajien ja heidän yhteistyökumppaneidensa maantieteellisestä jakautumisesta, ja seuraamme sitä tarkoin. Näin saamme tärkeän näkemyksen maiden välillä kehittyneiden synergioiden tasosta ja vahvuudesta niiden FP7-toimintoihin osallistumisen seurauksena.

Voitte kaikki nähdä näitä tietoja ja monia muita yksityiskohtaisia tilastoja FP7:n täytäntöönpanosta tilastoliitteestä, joka liittyy komission vuosikertomukseen tutkimuksesta ja teknologisesti kehittämisestä. Esitämme sen joka vuosi neuvostolle ja parlamentille. Mikä tärkeämpää, kaikki nämä kertomukset aina vuodesta 1998 lähtien ovat yleisön saatavilla verkossa komission Internet-sivusto "Europan"-kautta.

Mitä nämä tiedot sitten kertovat meille? En voi tänään luetella pitkää tilastotietojen listaa, koska meillä ei ole siihen aikaa, mutta haluaisin silti esittää eräitä kaikkein tärkeimpiä seikkoja, jotka liittyvät kysymykseenne keskipisteeseen, eli FP7:n alaisten tutkimusalueiden suhteelliseen suosioon jäsenvaltioissa.

Tieto- ja viestintätekniikka, terveys- ja Marie Curie-toimet olivat yleisesti kaikkien suosituimpia aloja jäsenvaltioiden keskuudessa arvioituna allekirjoitettuihin tukisopimuksiin osallistujien määrän perusteella. On kuitenkin pantava merkille, että niiden suosio on myös tulosta siitä, miten suuret määrärahat kuhunkin näistä FP7:n tutkimusaloista on osoitettu, sekä siitä, miten paljon ja minkä tyyppisiä allekirjoitettuja tukisopimuksia tietokannat sisältävät sillä hetkellä, kun tällaisia arvioita tehdään. Yleisesti voidaan todeta, että uusien jäsenvaltioiden osallistuminen on vahvempaa turvallisuuden, sosioekonomisen tutkimuksen ja avaruuden aloilla ja vähäisempää esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikan alalla. Maassa, josta parlamentin jäsen on kotoisin, keskitytään selvästi tieto- ja viestintätekniikkaan, mutta verrattain vähän esimerkiksi terveysalaan, sosioekonomiseen tutkimukseen ja avaruusalaan.

Siitä, miten pk-yritykset ovat osallistuneet FP7-ohjelmiin, totean, että komissio julkaisee vuosittain yksityiskohtaisen arvion pk-yritysten osallistumisesta alkuperämaan mukaan osana vuosikertomusta, kuten mainitsin. Viimeisimmät tiedot pk-yritysten osallistumisesta FP7-ohjelmiin osoittavat, että yhteensä 2 431 pk-yritystä osallistuu nyt allekirjoitettuihin FP7-tukisopimuksiin. Yksityiskohtaisten tietojen saamiseksi esitän parlamentin jäsenelle viittauksena itse kertomuksen. Mikäli parlamentin jäsen kuitenkin haluaa, voisin jakaa joitakin FP7-ohjelmista tärkeitä tietoja sisältäviä taulukoita tänään, koska minulla on niitä mukani.

Kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman toimet ovat politiikkakeskeisempiä kuin tukikeskeisiä. Erityisesti yrittäjyys- ja innovaatio-ohjelma (EIP) toimii pääosin politiikkaa tukevana ohjelmana. Jos tarkastelemme sen päävälineitä, Yritys-Eurooppa -verkosto hyödyttää yksinomaan pk-yrityksiä tarjoamalla tietoja pk-yrityksille tarkoitettujen erityyppisten rahoitusmuotojen saantimahdollisuuksista sekä tunnistamalla hankkeiden rahoitusmahdollisuuksia ja auttamalla niitä löytämään teknologia- ja liiketoimintakumppaneita. EIP-rahoitusväline, joka kattaa noin puolet ohjelmien määrärahoista, on varattu yksinomaan pk-yrityksille. Syyskuun 2008 loppuun mennessä noin 12 000 pk-yritystä oli saanut rahoitusta pk-yritysten takausvälineen kautta, ja hakemuksia saapui 17 jäsenvaltiosta.

Lisäksi ensimmäinen ekoinnovoinnin koe- ja markkinoillesaattamishankkeita koskeva ehdotuspyyntö julkaistiin vuonna 2008, ja sen tarkoituksena on toteuttaa toimia kierrätyksen, ruoka- ja juoma-alan, rakennusten ja ympäristöystävällisten yritysten alalla. Vuoden 2008 pyyntö oli huomattava menestys, ja siinä annettiin etusija pienille ja keskisuurille yrityksille. Yhteensä 74 prosenttia kaikista osallistujista oli pk-yrityksiä.

Lopuksi totean, että tieto- ja viestintätekniikkaa tukevalla CIP-ohjelmalla esitettiin ehdotuspyyntöjä vuosiksi 2007 ja 2008, ja niissä keskityttiin tieto- ja viestintätekniikan innovaatioita testaavaan kokeiluhankkeeseen. Sen yhteydessä pk-yrityksille myönnettiin yli 30 prosenttia kokonaismäärärahoista. Mikä tärkeintä, tällä ohjelmalla pyritään avaamaan EU:n laajuiset markkinat sellaisia innovaatioita varten, joita tarjoavat pk-yritykset kautta Euroopan unionin.

FP7-ohjelmia koskevista raporteista totean, että Europa-verkkosivustolla yleisön nähtävissä on kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelmaa koskevia raportteja.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen antamastaan vastauksesta, verkkosivustolla on todellakin tietoa näistä asioista. Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä myös minulle antamistanne taulukoista.

Haluan esittää teille lisäkysymyksen: voitteko kertoa minulle, miten monta työpaikkaa Euroopan unionin jäsenvaltioissa on luotu sellaisten hankkeiden puitteissa, jotka on toteutettu pienten ja keski suurten yritysten toteuttamien ohjelmien kautta? Lisäksi kysyisin, onko komissio laskenut näiden hankkeiden kautta saadun bruttokansantuotteen kasvun?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (EN) Mainitsitte lukuisia aloja, joilla uudet jäsenvaltiot kehittävät toimintojaan molempien ohjelmien puitteissa. Haluaisin kysyä teiltä, mitä voitte sanoa yleisesti seuraavaan: ovatko uudet jäsenvaltiot vähemmän aktiivisia kuin vanhat jäsenvaltiot, ja mikäli näin on, mitä komissio voi tehdä niiden auttamiseksi?

Janez Potočnik, komission jäsen. - (EN) Ensimmäinen kysymys oli melko yksityiskohtainen. Emme tietenkään voi tietää, miten monta työpaikkaa on luotu. Talousjärjestelmät ovat yksinkertaisesti paljon monimutkaisempia verrattuna siihen, jos olisi olemassa suysuhde sen välillä, miten paljon rahaa on sijoitettu yhteen ohjelmaan ja miten paljon on annettu tukea. Olemme melko varmoja, tai minä olen melko varma siitä, että kun liikun tutkijoiden ja pk-yritysten keskuudessa, kuulostelen reaktioita ja heidän tunnetilojaan ja sitä, miten he oikeastaan hyödyntävät ohjelmaa, silloin olen toisinaan paljon tyytyväisempi kuin silloin, kun kuulen, että olemme hieman liian byrokraattisia ja niin edelleen. Mielestäni meidän on kuitenkin tarkasteltava tätä asiaa. Pyrimme sovittamaan pk-yritysten eri tarpeet. Toiset yrityksistä ovat kilpailukykyisiä, ja niillä on omat valmiudet kilpailla, ja toisilla on tutkimuskapasiteettia, mutta pyrimme myös sovittamaan sellaisten tarpeet, joilla on tutkimustarpeita mutta ei kapasiteettia niiden toteuttamiseen. Tämän vuoksi maksamme esimerkiksi tutkimusta varten varoja yliopistojen, instituutioiden ja vastaavien kautta.

BKT:n kasvusta totean, että tilastollisesti ei tietenkään ole mahdollista luoda suoraa yhteyttä, mutta voitte tehdä vastaavuussuhdetta koskevia analyysejä, joiden avulla voitte saada selville, että tässä on pitkän aikavälin vastaavuussuhde. Näin ollen ne maat, jotka investoivat enemmän tutkimukseen ja kehitykseen, ovat tietenkin muita kehittyneempiä ja päinvastoin. Niinpä tämä on tosiasia: ne, jotka ovat varakkaampia, investoivat myöhemmin muita enemmän tutkimukseen ja kehitykseen. Pohjimmiltaan tilanne on siis se, että vaikka en voi täsmällisesti vastata kysymykseenne, voin antaa teille melko varman vastauksen tilastoanalyyysien pohjalta niin, että tämä on keino vahvistaa kilpailukykyä, ja tämän tuloksena myös kaikkien sellaisten BKT:ta, työpaikkoja ja niin edelleen, jotka investoivat näihin kohteisiin.

Kysymykseen uusista jäsenvaltioista – tämä on todella mielenkiintoinen kysymys, koska seuraamme tietenkin tilannetta hyvin tiiviisti – voin vastata, että ne ovat melko aktiivisia ja anovat tukea paljon. Keskimäärin niiden menestymisasteet ovat hieman korkeammat kuin niitä kehittyneiden jäsenvaltioiden menestymisasteet, mikä on minusta normaalia, koska jossakin määrin instituutiot ovat vahvoja niissä maissa, joilla on pidemmät ja vahvemmat perinteet tutkimuksesta ja kehittämisestä, ja ne ovat tietenkin yleensä vahvempia. Kun sitten tarkastellaan jotakin hyvin yksinkertaista, vastaavuussuhdetta, eli sitä, miten paljon maa investoi tutkimukseen ja kehitykseen omassa maassa ja miten paljon se saa tukea puiteohjelmasta puhtaasti kilpailun kautta, tällöin voidaan todeta, että vastaavuussuhde on olemassa. Niinpä sellainen maa, joka todellisuudessa tekee paljon investointeja kotimaassa ja jolla on näin ollen vahvat tutkimusmahdollisuudet, hyötyy kaksin verroin: se saa hyötyä kotimaassa ja myös kilpailun kautta Euroopan puiteohjelman kautta, mikä on erinomainen asia.

Myös eräs toinen asia on mielenkiintoinen. Jos tarkastellaan, miten paljon jäsenvaltiot – uudet jäsenvaltiot – investoivat maansa tutkimukseen ja kehitykseen yleismaailmallisesti eurooppalaisten investointien kannalta ja miten paljon ne saavat tukea FP7-ohjelmasta, viimeksi mainitun osuus on hieman korkeampi kuin ne todellisuudessa tekevät investointeja kotimaassa. Nämä yhteydet ovat siis hyvin selvät, ja neuvoni olisi seuraava: käyttää kaikkia mahdollisia välineitä kapasiteetin vahvistamiseen kotimaassa. Käyttää järkevästi rakennus- ja koheesiorahastoja silloin, kun niistä on varattu puiteohjelmasta varoja todellakin tätä tarkoitusta varten – 50 miljardia euroa on varattu tähän tarkoitukseen – ja käyttää rahoja, jotta tulevaisuudessa maat kykenevät auttamaan itse itseään kotimaassa ja kykenevät auttamaan itseään myös niin, että niille tarjoutuu aikaisempaa enemmän mahdollisuuksia kilpailla maailmanlaajuisesti, koska maailma on maailmanlaajuinen.

Puhemies. – (PT) **Justas Vincas Paleckisin** laatima kysymys numero 38 (H-0174/09)

Aihe: Bonus 169 -hanke

Bonus-hanke (Itämeritutkimusohjelman rahoitusverkosto) on erittäin tärkeä, sillä sen avulla kootaan yhteen kansalliset ja alueelliset kestävän kehityksen tutkimusohjelmat Itämeren alueella ja koordinoidaan, kehitetään ja pannaan ne täytäntöön yhteisten yhteistyöhankkeiden avulla Tästä syystä Liettua ja muut Itämeren valtiot tukevat voimakkaasti siirtymistä ERA-NET Plus -hankkeesta Bonus 169-hankkeeseen.

Voiko komissio kertoa, mitä uusia toimia Bonus 169 -hankkeeseen liittyen on suunnitteilla? Esitelläänkö ehdotus nykyisen komission toimikauden aikana? Mitkä tekijät saattaisivat estää siirtymisen Bonus 169 -hankkeeseen?

Janez Potoènik, komission jäsen. – (EN) Hyvä jäsen Paleckis, olen vakuuttunut siitä, että Bonus 169 -aloitteen oletetaan parantavan olennaisesti ympäristötoimien ja kestävän kehityksen toimien tehokkuutta koko Baltian alueella. Erityisesti se voisi edistää merkittävästi pääosin Euroopan unionin Itämeren aluetta varten laatiman strategian, jota komissio suunnittelee esitettäväksi Eurooppa-neuvostolle kesäkuussa 2009, ympäristöosan täytäntöönpanoa.

Siirrymme nyt eteenpäin pikaisesti 169 artiklaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen valmistelussa, ja olemme sisällyttäneet Bonus 169 -hankkeen lainsäädäntöohjelmaamme vuodeksi 2009. Teemme kaikkemme voidaksemme esittää lainsäädäntöehdotuksen niin pian kuin mahdollista vuoden 2009 aikana. Lainsäädäntöehdotuksen ajoitus ei kuitenkaan riipu kokonaan meistä. Se riippuu myös Bonus-konsortion hyvin ajoitetusta ja menestyksekkästä vastauksesta alustavan toimintasuunnitelman tarkistuksen yhteydessä. Mikäli viimeksi mainittu saapuu komissiolle kesäkuun alkuun mennessä – näin Bonus-konsortio päätti – olen hyvin luottavainen siitä, että lainsäädäntöehdotus voidaan esittää vielä nykyisen komission toimikauden aikana.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia täsmällisestä ja selkeästä vastauksestanne. On ilmeistä, että on olemassa toivoa siitä, että tämä asia pannaan pian liikkeelle. Haluaisin kysyä teiltä, tarkoittaako se, että Itämeren ympäristönsuojelua lisätään entisestään, että tällä hankkeella on jotakin tekemistä sen kanssa, miten Nord Stream -hanke vaikuttaa Itämeren suojeluun? Tapahtuuko näin vai ei?

Janez Potoènik, komission jäsen. – (EN) Odotukseni itse Bonus-ohjelmasta ovat korkeat. Sen vuoksi teen lujasti töitä, jotta saamme asian ehdotettua teille vielä sinä aikana, kun toimin tässä tehtävässä.

Teidän olisi hyvä tietää, että kokemuksemme 169 artiklan mukaisista aloitteista, EDCTP-ohjelmasta alkaen edellisen puiteohjelman yhteydessä, eivät aina ole olleet hyviä. Sen vuoksi pyysimme Wim van Velzenia laatimaan asiaa koskevan kertomuksen. Tällä hetkellä EDCTP-ohjelma on muuten täydellinen ja menestyy hyvin, mutta olemme pyytäneet Wim van Velzenia laatimaan ehdotuksia tulevia 169-aloitteita varten, ja noudatamme nyt hänen suosituksiaan.

Olisi myös otettava huomioon, että tämä on ensimmäinen laatuaan alkuperäinen oleva ehdotus, ja todellista lisäarvoa olisi ohjattava tämän kaltaisen ohjelman kautta. Olen varma siitä, että tämä on esimerkki, josta muut alueet ottavat myöhemmin mallia. Lyhyesti sanottuna kannatan vahvasti tätä ehdotusta, mutta katson, että mitä vahvemman siitä teemme sen parempi se on Bonus-hankkeen ja koko alueen kannalta.

Puhemies. – (PT) **Marian Harkinin** laatima kysymys numero 41 (H-0137/09)

Aihe: Kansalaisten kanssa kommunikoiminen

Komissio on painottanut tehokasta kommunikointia kansalaisten kanssa, erityisesti talouskriisin yhteydessä, jolloin monet kansalaiset ovat epävarmoja tulevaisuudesta. Kuulemismenettely on tehokas väline saada kansalaiset osallistumaan suoraan poliittiseen prosessiin EU-tasolla. Eikö komissio katso, että on tarpeen toteuttaa lisätoimia kansalaisten valistamiseksi EU:n kuulemisista tiedotusvälineiden ja muiden asianmukaisten foorumien avulla kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, jotta varmistettaisiin useampien henkilöiden ja ruohonjuuritason organisaatioiden mukaan saaminen?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin haluan todeta, että kansalaisyhteiskunta on yksi keskeisimmistä toimijoista demokratiassa. Sillä on hyvin aktiivinen rooli Euroopan integraatiossa, ja sillä on tärkeä tehtävä Euroopan kansalaisten ja instituutioiden välisessä kommunikoinnissa. Kansalaisyhteiskunta auttaa kansalaisia käyttämään oikeuttaan osallistua demokratian toteuttamiseen Euroopan unionissa.

Komissio tunnustaa, että on tarpeen luoda järjestäytyneelle kansalaisyhteiskunnalle sekä yksittäisille kansalaisille entistä paremmat mahdollisuudet lähestyä Euroopan unionia, ja meillä on pitkät ja terveet perinteet vuorovaikutuksesta kansalaisjärjestöjen kanssa. Nämä perinteet saivat alkunsa yli 30 vuotta sitten.

Vuosien aikana suuri osa yksiköistämme on kehittänyt säännöllistä vuoropuhelua sidosryhmien kanssa. Vuoropuhelussa otetaan huomioon pitkäaikainen avoimuuden ja osallisuuden politiikkamme, ja se kuvastaa myös politiikan alojen suuria eroja ja sidosryhmien erilaisuutta.

Komissio kuulee kansalaisyhteiskuntaa erilaisin tavoin, joita ovat kuulemisasiakirjat, tiedonannot, neuvoa-antavat komiteat, asiantuntijaryhmät, työpajat ja foorumit. Verkkokuulemista käytetään yleisesti. Lisäksi järjestämme yksittäisiä kokouksia ja avoimia kuulemisia. Monissa tapauksissa kuuleminen on erilaisten välineiden yhdistelmä, ja niitä järjestetään poliittisen ehdotuksen valmistelun useissa eri vaiheissa.

Tarvitaan yhteisiä toimintapuitteita, joilla varmistetaan, että nämä kuulemiset järjestetään avoimella ja johdonmukaisella tavalla. Sen vuoksi vuonna 2002 komissio esitti periaatteet ja vähimmäisstandardit ulkopuolisten osapuolten kuulemiseksi.

Näiden standardien mukaan on kiinnitettävä huomiota siihen, että osapuolille tarjotaan selkeitä kuulemisasiakirjoja, kaikkia asiaan liittyviä kohderyhmiä kuullaan, varataan riittävästi aikaa osallistumiselle, julkaistaan tuloksia ja annetaan palautetta ja niin edelleen.

Eurooppalaisella avoimuusaloitteella on myös sitouduttu vahvistamaan entisestään kuulemista koskevien nykyisten vähimmäisstandardien soveltamista.

Olemme esittäneet avoimien ja julkisten kuulemisen mallin, ja siihen sisältyy sidosryhmille esitetty kehutus liittyä edunvalvojien rekisteriin.

Silloin heille ilmoitetaan kuulemisista, joita julkaistaan komission avoimen kuulemisen keskitetyssä palvelupisteessä "Your Voice in Europe". Tämän mallin käyttäminen parantaa avoimuutta ja johdonmukaisuutta sidosryhmien kuulemisten esittelyssä.

Meidän on tietenkin jatkuvasti pohdittava, miten voimme entisestään edistää tietoisuutta erityiskuulemisten käynnistämisestä, jotta yhä useampi ihminen saa tietää, että kuuleminen aloitetaan. Voisimme kaiketi hyödyntää edustustojamme entistä aktiivisemmin.

Haluan lopuksi lisätä, että K-suunnitelman mukaiset aloitteet, joihin sisältyvät kansalaisten kuulemiset, tarjoavat myös uusia ideoita siitä, miten kansalaisiin saataisiin yhteys ja saada mukaan myös ne, jotka eivät vielä kuulu poliittisiin puolueisiin tai kansalaisjärjestöihin, jotta voidaan varmistaa, että saamme aikaan täysin avoimen kuulemisen. Kokeilemme erilaisia menetelmiä, joilla saada yhteys kansalaisiin.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan ja yhdyin seuraavaan: komissio on varmasti ryhtynyt eräisiin toimiin. Kun otetaan kuitenkin huomioon, että 53 prosenttia Euroopan kansalaisista sanoo, että he eivät ole kiinnostuneita Euroopan parlamentin vaaleista, katson, että yksi syy tähän on se, että monet Euroopan kansalaiset eivät ole tietoisia siitä, että he voivat vaikuttaa muutoksiin ja vaikuttaa asioihin kuulemisprosessin kautta. Kokemukseni yhteydenpidosta kansalaisyhteiskunnassa sidosryhmien kanssa on se, että hyvin monet niistä eivät yksinkertaisesti tiedä tästä prosessista.

Teen itse muutaman kuukauden välein työtä sen eteen, että sidosryhmät saavat tiedon käynnissä olevista eri kuulemisprosesseista. Arvoisa komission jäsen, uskon vilpittömästi siihen, että komission jokaisessa maassa sijaitsevien edustustojen kannalta olisi hyvin hyödyllistä laatia luettelo, hyvin monipuolinen luettelo kaikista sidosryhmistä ja varmistaa, että niille ilmoitetaan kuulemisprosessista, jotta ne tietävät asiasta ja voivat osallistua prosessiin, ja haluan kysyä teiltä, oletteko samaa mieltä asiasta.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. - (EN) Olen sataprosenttisesti samaa mieltä kanssanne. Juuri tästä keskustelimme tänään iltapäivällä toimielinten tiedotusyhteistyöryhmässä. Meidän on kannustettava edustustojamme ja Euroopan edustajainhuoneita, koska valtaosassa pääkaupungeista jaamme samat tilat.

Meidän pitäisi käyttää niitä Euroopan edustajainhuoneina ja kertoa kansalaisille, kun järjestetään sellainen kuuleminen, jossa he voivat esittää näkemyksiään yhteisestä maatalouspolitiikasta tai kauppaa- tai ympäristöpolitiikasta.

Yhdyin siis ehdottomasti näkemyksiinne, että meidän on tehtävä enemmän saadaksemme kansalaiset liikkeelle. Olen myös sitä mieltä, että nämä kokeilut kansalaisten kuulemisten kaltaisten asioiden parissa johtavat siihen, että kansalaiset kiinnostuvat EU:sta aikaisempaa enemmän. Kuten eräs osallistujista sanoi: kiinnostuin

EU:sta, kun se osoitti kiinnostusta minua kohtaan ja kysyi, mitä ajattelen. Katson, että viime kädessä kykenemme luomaan entistä parempia toimintamuotoja kysymällä asioista kansalaisilta ja kuulemalla heitä.

Puhemies. – (PT) **David Martinin** laatima kysymys numero 42 (H-0155/09)

Aihe: Komission rooli ja osallistuminen tuleviin Euroopan parlamentin vaaleihin

Voiko komissio antaa minulle tietoja siitä, miten se aikoo olla mukana puolueettomasti Euroopan parlamentin vaalien äänestysvilkkauksen lisäämiseksi?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Komissio tukee ja täydentää Euroopan parlamentin ja kansallisten viranomaisten sekä poliittisten puolueiden kommunikoinnin lisäämistä toteuttamalla temaattisia ja tietoisuutta lisääviä toimia sekä Euroopan laajuisesti että paikallisesti. Tavoitteemme on ennen muuta tiedottaa äänestäjille vaalien päivämäärästä ja merkityksestä ja näin ollen kannustaa äänestäjiä äänestämään.

Erityistä huomiota kiinnitetään naisiin ja nuoriin vaaleihin liittyvillä tuotteilla ja toimilla. Lähetämme muun muassa Euroopan parlamentin tuottamia lyhyitä televisio- ja radiolähetyksiä esittääksemme Euroopan parlamenttivaalien pääaiheita Euroopasta satelliitin ja EUTuben välityksellä. Lisäksi avustamme lähetysten välittämisessä jäsenvaltioissa kansallisten, alueellisten ja paikallisten yleisradioyhtiöiden kautta. Komissio kehittää parhaillaan myös nuorille suunnattua multimediakampanjaa kaikissa jäsenvaltioissa, ja siihen osallistuu tiedonvälittäjiä verkossa toimivien sosiaalisten viestimien, verkkopäiväkirjojen ja verkkolehtien välityksellä. Kaikkein tärkeimmillä verkkosivuilla, esimerkiksi Europalla, on vaalilogo ja linkki parlamentin vaaleihin keskittävälle verkkosivustolle. Perinteisiä julkaisuja, mukaan lukien julisteita, postikortteja ja ulkomainoksia valmistellaan kuitenkin myös näiden lisäksi.

Jäsenvaltioissa kaikki edustustomme on työllistetty vaaleihin liittyviin organisoituihin toimintoihin ja panemaan liikkeelle kaikki tiedonvälittäjämme, ja miltei 500 Europe Direct -tiedotuspistettä järjestää tapahtumia vaalienedistämismateriaalin jakamiseksi ja keskusteluforumien tarjoamiseksi ehdokkaille.

Lopuksi totean, että Europe Direct -yhteyspisteet tarjoavat maksutonta asiantietoa Euroopan unioniin liittyvistä kysymyksistä, joita kansalaiset ja yritykset ovat esittäneet kaikilla 23 virallisella kielellä puhelimitse, sähköpostitse ja verkon kautta.

David Martin (PSE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä antamistanne komission toimia koskevista tiedoista. Voisinko esittää vielä yhden kysymyksen?

Vaalikampanjan aikana Euroopan unionista kerrotaan monia valheita. Jotkut ovat mielipiteitä, enkä oleta komission puuttuvan tällaisiin tilanteisiin, mutta silloin, kun suoria valheita esitetään yhteisön taholta, aikooko komissio perustaa nopeasti toimivan vastaväiteyksikön, joka toimii seuraavan kahden tai kolmen kuukauden aikana ja jonka kautta voitte joko vastata Euroopan unionista esitettyihin valheisiin ja vääristelyihin suoraan tai ehdokkaat voivat lähestyä teitä saadakseen asiantietoa yhteisön toiminnasta esitettyjen väärin lausuntojen oikaisemiseksi?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kiitän teitä esittämästänne jatkokysymyksestä. Vastaväite muodostaa toisinaan osan säännöllistä toimintaamme, ja se on myös osa sitä, mitä edustustomme tekevät. Ehdokkaat tai eri sidosryhmät voivat ilman muuta aina kääntyä meidän puoleemme ja pyytää asiantietoa ja saada myös vastauksia tällaisiin esitettyihin lausuntoihin.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että komissio todennäköisesti toimii kuitenkin pikemmin asiantietojen tarjoajana kuin keskustelun osapuolena, mikä kuuluu mielestäni poliittisten puolueiden ja ehdokkaiden tehtäviin. Pyrimme kuitenkin aina tarjoamaan asiantietoja, asia, josta vastaamme säännönmukaisesti.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Lisäkysymykseni on hyvin samankaltainen kuin jäsen Martinin esittämä, koska yhteen kysymykseen, jota pidin hyvin vaikeana Lissabonin sopimuksesta järjestetyn kansanäänestyksen aikana, ei kyetty saamaan faktatietoa riittävän nopeasti, jotta eräitä ihmisille levitettyjä valheita ja vääriä tietoja olisi voitu selventää.

Olemme nyt hyvin lähellä vaaleja, joten mietin, aikooko komissio varmistaa, että jokaisessa jäsenvaltiossa on asiaa hoitava ryhmä tai joukko ihmisiä, joilla on erityinen puhelinnumero, jonka kautta ehdokkaat voivat välittömästi ottaa yhteyttä komissioon saadakseen tietoa tällaisista erityiskysymyksistä.

Tiedän, että vaalit lähestyvät jo, mutta haluaisin pyytää komission jäsentä vakavasti harkitsemaan tällaisen mahdollisuuden järjestämistä.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) En usko, että meillä on aikaa erityispalvelun perustamiseksi tässä vaiheessa ja ennen vaaleja. Meillä on kuitenkin jo olemassa palvelu, joka tarjoaa mahdollisuuden soittaa puheluja tai esittää pyyntöjä, jotta tietoa voitaisiin saada mahdollisimman paljon.

Sen sijaan valmistelimme esimerkiksi Lissabonin sopimuksen yhteenvetoa kansalaisille. Tämän hoitamme yhteistyössä muiden toimielinten kanssa. Pyrimme tietenkin hoitamaan tämän mahdollisimman nopeasti, eikä se ole osa kampanjaa. Varmistamme, että yhteenveto tehdään kaikilla virallisilla kielillä ja kaikissa jäsenvaltioissa.

Mielestäni meillä on kuitenkin mahdollisuus selvittää tätä koskevia kysymyksiä, koska tunnemme jo aiheet. Olemme myös tottuneet vastaamaan kysymyksiin esimerkiksi Europe Directin ja edustustojemme kautta, joten pyrimme auttamaan asiassa niin paljon kuin kykenemme. Olemme lisäksi koonneet kysymyksiä ja vastauksia sisältävää materiaalia. Mielestäni tästä voi olla apua sekä ehdokkaille että muille sidosryhmille.

Puhemies. – (PT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

– (PT) Komissiolle esitettyjen kysymysten käsittely päättyy.

(Istunto keskeytettiin klo 20.00 ja sitä jatkettiin klo 21.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

15. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

16. Valtakirjojen tarkistus: ks. pöytäkirja

17. Tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloaika (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Brian Crowleyn oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0070/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta (KOM(2008) 464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)).

Brian Crowley, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan toivottaa tervetulleeksi komission jäsenen Charlie McCreevyn ja kiittää kaikkia täällä tänä iltana paikalla olevia kollegoja.

Tekijänoikeuden ja suojan voimassaoloajan pidentäminen on ollut pitkä ja työteliäs matka meille kaikille erityisesti siksi, että valtava määrä ihmisistä ei ole täysin tietoisia kaikista tosiseikoista, joita tekijänoikeuteen liittyy.

Heti aluksi haluan kirjattavaksi parlamentin pöytäkirjaan kiitokseni kaikille kollegoilleni, niille jotka ovat tukeneet ja niille, jotka ovat vastustaneet esittämäni ehdotusta, haluan kiittää heitä heidän avustaan ja panoksestaan sekä erityisesti kaikista hyvistä neuvoista ja ohjeista matkan varrella. Haluaisin kiittää myös oikeudellisten asioiden valiokunnan sihteeristöä ja erityisesti Giorgiota, joka on ollut hyvin vahva puolestapuhuja ja neuvonantaja kaikilla näillä aloilla, sekä lopuksi komission jäsen McCreevyä ja hänen henkilökuntaansa. En haluaisi nimetä ketään henkilökohtaisesti, mutta vieressäni istuva mies on tehnyt valtavan työn tämän mietinnön ja tämän direktiivin eteen.

Paljon on kerrottu valheita – käytän sanaa ”valheet” tarkoituksellisesti suhteessa siihen, mihin tässä pyrimme. Tämä voidaan tiivistää yksinkertaisesti neljään hyvin selvään alueeseen. Ensiksi suoja-ajan pidentäminen nykyisestä 50 vuodesta. Osana kompromissia ehdotamme nyt suoja-ajaksi 70 vuotta. Kompromissiehdotus perustuu ministerineuvoston jonkinasteiseen vastustukseen ja olenkin pettynyt, että neuvoston puheenjohtaja ei ole edustettuna täällä tänä iltana. Koko prosessin ajan minusta on tuntunut, että neuvoston puheenjohtajisto ei ole ollut kovin halukas auttamaan tämän asian eteenpäin viemisessä. Tšekin puheenjohtajakauden alussa varoitin pääministeriä sekä vastuullista ministeriä ja Tšekin puheenjohtajuuden virallisia edustajia, että tämä voisi olla suuri menestystarina puheenjohtajakaudelle sekä tälle parlamentille. Mutta heihin kohdistui muita paineita ja heidän mielenkiintonsa yrittää löytää ratkaisuja väheni.

Lisäksi muut ministerineuvoston jäsenvaltiot ovat tarkoituksellisesti yrittäneet pysäyttää ja estää prosessin etenemisen asettamalla vääriä vaatimuksia ja tarkistuksia tarkastelematta varsinaisesti niiden yksityiskohtia tai sisältöä tai edes tutkimatta parlamentin kanssa, miten parlamentti voisi joustaa tarvittaessa.

Toinen ja mahdollisesti kaikkein tärkein seikka tämän direktiivin vaikutuksiin nähden on, että ensi kertaa tunnustetaan taustamuusikkojen asema perustamalla rahasto varmistamaan, että he saavat vastinetta ja tuloa työstään, jota ihmiset ovat hyödyntäneet pitkän aikaa ja josta he saavat ainoastaan kertaluontoisen korvauksen, jos ovat onnekkaita. Tämä takaa sen, että soittajanuransa loppuvaiheessa olevat tai ne, joilla on ehkä myös muita tulonlähteitä, voivat saada lisäsuojaa sitä kautta.

Kolmanneksi, siltä osin kuin kyse on tasapainoilusta oikeuksien sekä niiden tahojen valtuuksien välillä, jotka vastaavat levy-yhtiöiden ja muusikkojen välisistä neuvotteluista, tämä antaa lisäoikeuksia muusikoille ja muille ja varmistaa tämän toteutumisen.

Neljänneksi, ja tämä on kaikkein tärkein seikka, näin varmistetaan, että on selvää, miten laki toimii Euroopan unionin sisällä. Monet kollegoistani, erityisesti Espanjasta ja Välimeren maista, ovat esittäneet audiovisuaalialaa koskevia ajatuksia ja olemmekin yrittäneet soveltaa niitä lisäämällä mietintöluonnokseen tämän ajatuksen erillisestä audiovisuaalialaa koskevasta direktiivistä, koska siihen liittyy erilaisia kysymyksiä, jotka edellyttävät erilaisia ratkaisuja. Keskusteluistamme onkin ilmennyt, että oman valtavan työkenttensä muodostavat yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoiminen ja se, miten ne parhaiten edustavat oikeuksia ja huolehtivat taiteilijoille kuuluvien varojen keräämisestä siten, että ne todella tulevat artisteille.

Lopuksi haluaisin vielä todeta, että on ymmärrettävä, että tämä on luovan oikeus; kyse on yksilön luomuksesta, jonka tämä on antanut meille. Se on jotakin, josta meidän pitää maksaa – ei mitään ylenmääräistä, vaan pieni summa. Nykyään tekijänoikeuden käsite on häviämässä tuuleen – kaiken voi saada ilmaiseksi. Mikäli jatketaan tätä tietä, jonkin aikaa se voi olla meistä kaikista hienoa, mutta pitemmällä aikavälillä se tappaa luovuuden, uusien muusikkojen, yhtyeiden mahdollisuudet menestyä, sekä meille kaikille tarjolla olevat uudet kokemukset.

Tänä iltana yleisömme joukossa on joitakin muusikoita, muutamia tuottajia sekä joitakin asiasta todella kiinnostuneita tahoja. Heille haluaisin sanoa, että tämä on ensimmäinen askel pyrkiessämme takaamaan, että taiteilijat ja muusikot voivat paremmin valvoa heille kuuluvia oikeuksia. Jos onnistumme tässä ensimmäisessä vaiheessa, voitte olla varmoja, että voimme siirtyä seuraaviin vaiheisiin matkalla kohti Mount Everestiä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio tukee täysin parlamentin kompromissitekstiä, josta on määrä äänestää tässä istuntojaksossa. Tämä hyvin tasapainotettu kompromissiteksti toivottavasti edesauttaa ehdotuksen hyväksymistä yhdessä ja samassa käsittelyssä. Sellainen ratkaisu merkitsisi hyvin tervetullutta kehitystä EU:n esittäjille. Se osoittaa, että arvostamme luovuutta, jota muusikot tuovat elämäämme ja kulttuuriimme.

Parlamentin kompromissitekstissä on neljä pääkohtaa, joita kaikkia tuemme täydestä sydäimestä: ensiksi esiintyjien ja äänitetuottajien tekijänoikeuden suoja-ajan pidentäminen 50 vuodesta 70 vuoteen; toiseksi uusi taustamuusikkoja koskeva vaatimus, jonka mukaan heille on varattava 20 prosentin osuus levy-yhtiöiden verkkomyyntiin ja muun kuin verkkomyyntiin tuloista; kolmanneksi käytä tai menetä -lauseke, jonka mukaan oikeudet palautuvat 50 vuoden kuluttua esittäjille, mikäli tuottaja ei onnistu markkinoimaan äänitettä; ja neljänneksi niin sanottu nollaus, joka estää äänitetuottajia tekemästä vähennyksiä rojalteista, joita ne maksavat nimeltä mainituille pääesiintyjille.

Erityisen mielelläni panen merkille sen, että taustamuusikkojen rahasto, joka toimii siten, että bruttomyyntituloista maksetaan 20 prosenttia tähän rahastoon, on läpäissyt lainsäädäntöprosessin muuttumattomana. Tätä rahastoa testataan siten, että vastoin kaikkea kritiikkiä, jota olemme kuluneen vuoden aikana kuulleet, suoja-ajan pidentäminen tuo yhtäältä esiintyjille tuloja heidän vanhemmilla päivillään, ja toisaalta edesauttaa uusien taiteilijoiden esiin tuloa.

Haluan painottaa, että tämän ehdotus ei tarkoita pelkästään suoja-ajan pidennystä. Ensimmäistä kertaa Euroopan tekijänoikeutta koskevassa lainsäädännössä on kehys, jonka kautta taiteilijat pääsevät osallisiksi levy-yhtiöiden myyntituloista: 20 prosenttia bruttolikevaihdoista talletetaan sivuun tausta-artistejä varten. Tämä on todellinen innovaatio. Tärkeintä on, että sivuun pantavat 20 prosenttia eivät ole tuloa, joka kartuttaa muutaman supertähden kukkaroa. Tämä 20 prosenttia on tarkoitettu jaettavaksi yksinomaan taustamuusikoille. Toisin kuin laajalti luullaan, Sir Cliff Richard ei saa penniäkään taustamuusikoiden rahastosta, ja sellaiset levy-yhtiöt kuin EMI tai Universal, jotka maksavat taustamuusikoiden rahastoon, on katettava oma voittonsa ainoastaan 80 prosentin osuudesta bruttolikevaihdoista.

Ja sitten on tämä nollaus eli määräys, joka lopettaa valitettavan käytännön, jonka mukaan ennakkomaksut vähennetään nimeltä mainittujen taiteilijoiden rojalteista. Myös tämä määräys on mukana vähemmän tunnettuja esittäjiä varten, koska juuri heidän äänitteensä eivät usein kata ennakoiden kustannuksia.

Mukana on myös määräys, jonka perusteella esiintyjät voivat purkaa kertaostosopimukset, jos heidän tuottajansa lopettaa näiden tallennettujen esitystensä myymisen. Kaikki tämä on innovaatiota, yksikään EU:n ehdotus ei ole vielä ajanut näin paljon esittäjien etua. Tätä ehdotusta ei ole tehty levy-yhtiöiden eduksi. Kyse on tarkasti tasapainotetusta lähestymistavasta, jonka tarkoituksena on palkita eurooppalaisia luovia taiteilijoita.

Jotkut saattavat väittää, että eurooppalaiset luovat taiteilijat ovat ylisuojeltuja. Ne, joiden elanto perustuu tekijänoikeuteen, ovat varmasti eri mieltä. Mikäli taiteilijat pysyisivät musiikkibisneksessä, koska se on kannattavaa, kuluttajat voisivat sen seurauksena nauttia laajemmasta valikoimasta.

Otamme myös vastaan kehotuksen, että komissio arvioisi erikseen audiovisuaalialan esittäjien tilannetta ja esittäisi sitä koskevia asianmukaisia ehdotuksia vuoden 2010 kuluessa. Uskon, että pystymme suorittamaan vaikutustenarvioinnin parlamentin suunnittelemassa määrääjassa.

Komissio yhtyy siihen, että verkkomyyntioikeuksien hallinnointia TV:n ja radion kautta tapahtuvan levityksen osalta on syytä tutkia tarkemmin. Suoja-aikaa koskevan ehdotuksen yhteydessä olemme käsitelleet lähetystoiminnan harjoittajien oikeutettua huolenaihetta verkkomyyntioikeuksista. Komissio ehdottaakin siksi seuraavan lausuman antamista sitten, kun neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen.

Lausuman teksti olisi seuraava: "Komissio tunnustaa pakottavan tarpeen äänitteiden esittäjien ja äänitetuottajien oikeuksien kollektiiviselle hallinnoinnille silloin, kun radio- tai TV-ohjelmia, joihin sisältyy yleisradiointeja kaupallisista äänitteistä osana ohjelmaa, saatetaan yleisön saataviin sellaisella tavalla, että yleisöllä on pääsy radio- tai TV-ohjelmiin itse valitsemastaan paikasta ja itse haluamaansa aikaan. Komissio ryhtyy tarvittaviin toimiin edesauttaakseen tällaisen kollektiivisen hallinnoinnin täytäntöönpanoa ja käynnistää ensi vaiheessa rakennetun vuoropuhelun asianosaisten välillä toimivan lisenssijärjestelmä määrittelemiseksi. Tämä lausuma rajoittuu internetin kautta saataville asetettaviin radio- tai TV-ohjelmiin eikä koske itse äänitteiden saataville saattamista." Aiotun lausuman loppu.

Komissio antoi tämän ehdotuksen heinäkuussa 2008. Olemme nyt keskellä pahinta talouskriisiä, jollaista ei ole nähty minun elinaikanani. Tämä kriisi vaikuttaa monen EU:n kansalaisen arkipäivään. Eurooppalaisten esittäjien toimeentulo on usein hyvin epävarmaa parhainakin aikoina. Tämä ehdotus takaa sen, että esittäjät voivat myöhemmällä iällä päästä osallisiksi tulosta, jota tuottavat.

Parlamentti huomio tämän ja prosessi on osoittanut, että halu toimia luovien taiteilijoiden hyväksi on edelleen olemassa. Uskon, että kaikkien niiden pelot, jotka ovat suoja-ajan pidentämistä vastaan, osoittautuvat perusteettomiksi.

Lopuksi haluaisin lämpimästi kiittää esittelijä Brian Crowleya ja kertoa, miten paljon arvostan ja ihailen tehokasta tapaa, jolla hän on hoitanut tätä hanketta Euroopan parlamentissa.

Erna Hennicot-Schoepges, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella esittelijäämme ja kaikkia jäseniä, jotka ovat työskennelleet tämän aiheen parissa. Haluaisin kiittää myös komission jäsentä tästä käsittelemme saatetusta aiheesta.

Esiintyjät on aivan liian usein unohdettu aiemmassa lainsäädännössä ja heillä – kuten kenellä tahansa henkisen omaisuuden luomiseen osallistuvalla – on oikeus saada siitä kunnollinen korvaus. Tässä tarkistuksessa tämä periaate on siksi laajennettu koskemaan esiintyjä, mikä on jo huomattava edistysaskel.

Paljon on kuitenkin vielä tehtävä, sillä tämä kompromissi on vasta ensimmäinen askel. Tekijänoikeuksien levitysyhtiöiden toimintaolosuhteet vaihtelevat edelleenkin suuresti eri maiden välillä ja niiden statukset ovat hyvin erilaisia. Tästä näkökulmasta yhdenmukaistaminen ei vielä onnistu käytännössä.

Parlamentin mietinnössä komissiota kehoitetaan arvioimaan vaikutuksia ja valvomaan tätä toimenpidettä. Tämän työn jatkaminen siirtyykin siksi seuraavalle komissiolle. Lisenssien myöntämisen osalta haluaisin kiinnittää huomion siihen seikkaan, että taiteilijat ovat äärimmäisen epäluuloisia tämän kaltaisten lähestymistapojen suhteen, sillä he pelkäävät, että suuret tuottajat ottavat osansa pienten tuottajien teoksista. Tasapainoa näiden kahden suuntauksen välillä ei siis ole vielä saavutettu.

Emmanouil Angelakas, *sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojavaliokunnan valmistelija*. – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan omalta osaltani onnitella esittelijää ja komissiota tästä kompromissista.

Direktiiviin tärkeimpiin ehdotuksiin kuuluu esittäjien ja tuottajien suoja-ajan pidentäminen 50 vuodesta 70 vuoteen, rahaston perustaminen muusikoille sekä käytä tai menetä -lausekkeen käyttöönottoaminen sopimuksissa. Kaikki tämä on tärkeää ja olemme niistä keskustelleet valiokunnassa, samoin kuin käytä tai menetä -lausekkeesta, hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamisesta sekä sääntöjen yhdenmukaistamisesta kaikissa jäsenvaltioissa.

Nämä tärkeät seikat sisällytettiin kompromissiin, johon olemme tyytyväisiä. Suhtaudumme samoin tyytyväisyydellä siihen, että 70 vuoden voimassaoloajan ansiosta suoja on yhdenmukainen henkisen omaisuuden suoja-ajan kanssa, joka sekin on 70 vuotta. Tämän suoja-ajan pidentäminen edesauttaa pyrkimyksiä tukea nuoria musiikintuottajia, minkä ansiosta Eurooppa voi muodosta globaalin poikkeuksellisen musikaalisen lahjakkuuden lähteen, joka panostaa aktiivisesti taiteilijoiden luovan työhön ja työturvallisuuteen. Samalla kaikki jäsenvaltiot saavat verotuloa ja Euroopasta muodostuu henkisen omaisuuden viejä.

Pidän kompromissia tyydyttävänä ja saavutettua tulosta tervetulleena.

Christopher Heaton-Harris, *kulttuuri ja koulutusvaliokunnan esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan puolestani onnitella esittelijää ja ensimmäisen kerran 10 vuoteen tässä paikassa myös komissiota sen ehdotuksesta sekä kompromisseista, joita se myöhemmin esitti.

Minun näkökulmani on, että pidän tekijänoikeudesta. Uskon, että tekijänoikeus ja patentit suojelevat ihmisiä, liike-elämää ja henkistä omaisuutta (IP). Henkinen omaisuus muodostaa vapaiden markkinatalouksien perustan. Ihmiset ja yritykset sijoittavat iloisesti aikaa ja rahaa toivossa löytää tuote – tässä tapauksessa musiikkituote – josta ihmiset pitävät ja jonka he haluavat ostaa. Kaikkialla maailmassa yhteiskunnat, joissa on vahva IP-suoja, menestyvät. Ne, joissa on vähemmän yrittäjiä ja vähemmän patentteja, taantuvat.

Nyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa 38 000 taustamuusikkoa on allekirjoittanut adressin näiden ehdotusten puolesta. Taustamuusikot ansaitsevat avun, jota he saavat tämän ehdotuksen ansiosta. Vaalipiirissäni on eräs henkilö nimeltään Ted Carroll – yksi monista sadoista taustamuusikoista – joka kirjoitti minulle ja pyysi hyväksymään nämä kompromissit. Siksi olenkin vahvasti tämän mietinnön puolella.

Jacques Toubon, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä käsiteltäväksi tuotu ehdotus on positiivinen toimenpide taiteilijoiden, taiteen ja kulttuurin kannalta. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tukee tätä ehdotusta.

Edessänne on tosiaankin kompromissi, jossa on pyritty ottamaan huomioon erilaisia näkökohtia ja erilaisia etuja ja jonka – tämä onkin se mielenkiintoinen kohta – neuvosto, jossa tähän mennessä on ilmennyt pienen vähemmistön vastustusta, voi hyväksyä.

Tämä kompromissi parantaa komission ehdotusta. Tuottajien ja esittäjien välinen suhde on oikeudenmukaisempi lausekkeen ansiosta, joka antaa esittäjille mahdollisuuden käyttää oikeuksiaan siellä, missä tuottajat eivät niitä käytä. Se parantaa taustamuusikoiden asemaa suhteessa solisteihin. Taustamuusikoille varataan pysyvästi 20 prosentin osuus tuloista.

Espanjan puheenjohtajakauden aikana paneudumme ehdotuksen laajentamiseen koskemaan audiovisuaalialaa eli tuottajia ja näyttelijöitä. Lähetysten harjoittajien puolesta olen kiitollinen Teille, komission jäsen, juuri esittämästänne lausumasta ja mielestäni neuvoston yhteiseen kantaan pitäisi itse asiassa liittää hyvin tarkka lausuma, jotta ei vaaranneta musiikin radiolähetysiin liittyviä näkökohtia.

Tässä on nimittäin kyse todellisista tuloista; taustamuusikkojen tulot tulevat kolminkertaistumaan, maksimissaan 2000:en euroon. Tämä ei vahingoita kuluttajan etuja, koska suoja-ajan pidentäminen ei nosta hintoja. Kirjastojen etu ei sekään vaarannu, sillä ne maksavat rojalteja esittäjille tai levytuottajille. Nämä maksavat niitä ainoastaan tekijöille, vaikka tässäkin on paljon poikkeuksia.

Tästä syystä kiitänkin lämpimästi Brian Crowleya, Neena Gillia, komission jäsen Charlie McCreevya sekä komissiota näiden tekemästä työstä. Se heijastaa nykytilannetta, pidentynyttä elinikää ja teosten uusia käyttömuotoja. Tästä syystä tämä teksti on hyväksyttävä – yritettävä varmistaa, että siitä tulee lopullinen ensimmäisessä käsittelyssä.

Neena Gill, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän mietinnön tie parlamentissa on ollut pitkä ja välillä myös monimutkainen. Siihen on kohdistunut voimakasta edunvalvontaa kaikilta tahoilta ja ohjelmassa on ollut myyntejä ja vastavaatimuksia. Koska oli tärkeää saada tämä mietintö hyväksytyksi parlamentin tällä toimikaudella, esittelijä ja varjoesittelijä ovat tehneet ahkerasti töitä, jotta neuvoston kannan avainkysymyksistä on päästy yhteisymmärrykseen. Onnitteltenkin siksi kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet tämän hauraan, oikeudenmukaisen ja kestäväns konsensuksen syntymiseen. Olen kuitenkin pettynyt siihen, että neuvosto on hukannut paljon aikaa vastaavaan sopimukseen pääsemisessä.

Olen silti ilahtunut siitä, että tämä mietintö vastaa PSE-ryhmässä asettamiani pääasiallisia päämääriä ja tavoitteita, että nyt tekijänoikeuden suoja-aika pitenee ja että lisätulojen on hyödytettävä ensiksi ja enimmäkseen esittäjiä. Tästä syystä voin hyväksyä esittelijän esittämät kompromissitarkistukset, joihin sisältyy esittäjiä koskevia lisätoimenpiteitä.

Haluaisin eritellä joitakin tärkeitä tarkistuksia: Tarkistus 58, johon sisältyy pysyvä käytä tai menetä -lauseke; tarkistukset 59–61 taustamuusikoita koskevasta pysyvästä vaatimuksesta, jonka mukaan levy-yhtiöiden on pantava sivuun 20 prosentin osuus myyntituloista; tarkistus 62 nimeltä mainittuja pääesiintyjä koskevasta nollauksesta; tarkistus 71 nimeltä mainittujen pääesiintyjien mahdollisuudesta neuvotella uudelleen parempia sopimuksia; ja lopuksi tarkistus 75 vaikutusten arvioinnista audiovisuaalialan esittäjiin.

Haluaisinkin siksi kysyä kollegoiltani, onko kenelläkään varaumia, joita haluaisi käsiteltävän, ja pyytää äänestämään tämän mietinnön puolesta. Myönnän, että se ei ole täydellinen ja että siinä on puutteita. Eri tilanteessa olisin halunnut, että sen käytä tai menetä -lausekkeessa säädetty levy-yhtiöille myönnetty aika, joka käynnistyy vuoden eikä muutaman kuukauden kuluttua, mikä olisi ollut suositeltavampaa, olisi käsitelty erityisesti nimeltä mainituille esittäjien kannalta.

Lopuksi haluaisin pyytää neuvostoa kiireellisesti ratkaisemaan tämän asian. Kaikki muut avainpelaajat ovat jo päässeet sopimukseen ja esittäjille on tärkeää saada asia selväksi pian eikä myöhemmin.

Sharon Bowles, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsenen ja tämän osastojen tarmokkaasta mielistelykampanjasta huolimatta en voi vielääkään tukea tätä ehdotusta pidentää tekijänoikeuden suoja-aikaa.

Tiedän, että ehdotuksen tarkoitus on hyvä, mutta samaan aikaan digiajalla alalla levytysten levitystapa muuttuu nopeasti. Miksi siis tehdä peruuttamaton muutos laajentamalla järjestelmää, joka toimii edelleenkin pääasiassa sopimus pohjalta, ja rakennetta, joka perustuu enemmän fyysiseen jakeluun ja myyntiin? Ainoa toivo pelastaa tämä tilanne on käsitellä sopimuksia, jotka ovat ajan myötä muuttuneet epäoikeudenmukaisiksi, ja tätä ei ole tehty. Meidän pitäisi tehdä selväksi, että luovuttaminen eliniäksi ilman uusintaa koskevia lausekkeitä ei ole enää hyväksyttävä ja että se on yksi hinnoista, joka levy-yhtiöiden on maksettava laajennuksesta.

Paljon hyvää työtä on tehty oikeiden ehtojen määrittämiseksi vastineeksi pidennyksestä, mutta pelkään, että nämä valikoidut lisäykset eivät tee siitä täysin tarkoituksenmukaista pitkällä aikavälillä. Lisäksi niissä on omat ristiriitansa ja vääryytensä, koska niissä ei käsitellä sopimussasioita.

Olen etsinyt kompromissia, jonka kanssa voisin elää ja tarjosinkin ajatusta rajoittaa suoja-ajan pidentämisen koskemaan ennen vuotta 1975 julkaistuja äänitteitä, kuten ALDE-ryhmän pääpaketin kanssa yhteensopivista tarkistuksista 80 ja 81 ilmenee. Myönnän, että tämä on pulmallista rock-musiikin alalle, johon huomio juuri nyt keskittyy. Tämä ala koki räjähdysmäisen ilmiön pop-musiikissa ja sen alalla on myös harvinaisen surkeita sopimuksia. Tällainen tarkistus ei kuitenkaan asettaisi meitä peruuttamattomaan tilanteeseen kaikkein uusimpien levytysten osalta. Se toimisi levy-yhtiöiden nykyisten mallien päättymiseen asti. Kun kaikki on sanottu ja tehty, nämä levy-yhtiöt siis hyötyvät eniten tästä suoja-ajan pidentämisestä ja pääasiassa ajavat sitä. Se antaisi meille myös aikaa pohtia ja kehittää enemmän esittäjiin ja tulevaisuuteen tähtääviä ehdotuksia, jotka todella sopivat digiaikaan.

Mikäli edellä esittämäni kohdat otettaisiin uudelleen harkintaan, tämä olisi äänestämisen arvoinen paketti. Muutoin en voi tukea sitä.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aivan aluksi haluaisin onnitella esittelijää hänen erinomaisesta työstään. Tällä hetkellä tekijänoikeudensuoja kestää korkeintaan 50 vuotta. Mielestäni tämä aika ei riitä takaamaan esittäjille kohtuullista korvausta heidän luovasta työstään ja suorituksistaan. On todellakin tärkeää parantaa esittäjien sosiaalista tilannetta toimielinten hyväksymän, paremman suojan kautta.

Tästä syystä kannatamme tekijänoikeuden suoja-ajan pidentämistä 95 vuoteen ja vaadimme, että tästä pidennyksestä johtuvat lisäansiotulot annetaan yksinomaan taiteilijoille. Lisäksi vaadimme erityisesti, että tältä 45 vuoden lisäajan osalta esittäjät pitäisi vapauttaa sopimukseen perustuvasta velvollisuudesta, jonka mukaan heidän pitää siirtää osa tuloista kolmansille osapuolille. Tämän toimenpiteen tarkoituksena pitäisi itse asiassa olla yksinomaan todellisen edun tuottaminen tekijöille ja esittäjille. Toisaalta olisi suotavaa, että komissio arvioisi vaikutusta ja tarvetta laajentaa tämän pidennyksen soveltamisalaa, audiovisuaaliala mukaan lukien.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, meillä on ongelma tekijänoikeuden kanssa ja meillä on ongelma taiteilijoiden palkkauksen kanssa. Meidän pitäisi ja meidän täytyy olla aloitteellisia ja tehdä jotakin. Kuitenkin, jos olemme oma-aloitteisia, tärkeää on, että reagoimme digajan haasteisiin emmekä pieksi kuolleita hevosia.

Selitän, miten päädyin tähän kuvaukseen. Nyt edessä oleva ehdotus palvelee yhtä ainoaa lupaus. Tämä lupaus on, että se edistää musiikkiteollisuutta. Mikäli käsittelemme taiteilijoiden todellista nykytilannetta ja heidän tulojaan ja laskisimme ne, tuloksena olisi keskiarvoja, jotka ovat aivan liian alhaisia, jotta taiteilijat voisivat elättää niillä itsensä ja saada niistä jotakin.

Lisäksi nämä varat eivät mene suoraan taiteilijoille. Rahasto on liian pieni, jotta sillä voitaisiin saavuttaa jotakin. Keskustelin erään taiteilijan kanssa, joka kertoi minulle, että tässä on tekeillä nopea uudelleenjako nopeiden ja kuolleen välillä. Minun oli väitettävä vastaan: kyse on uudelleenjaosta taiteilijoiden ja tuottajien, musiikkiteollisuuden kesken, ja ainoastaan isojen nimien kesken.

Kaiken kaikkiaan, hyvä komission jäsen, tämä ehdotus ei ole asianmukainen. Meidän on löydettävä jokin parempi ratkaisu. Meidän on luotava jotakin sellaista kuin esimerkiksi kiinteä veloitus. Jopa käytä tai menetä -lausekkeen yhteydessä tehtävät ehdotukset ovat edelleen teoreettista lainsäädäntöä. Emmekö voisi keksiä jotain älykkäämpää ja hyvin perusteltua, kuten taiteilijat ovat suositelleet ja vaatineet oikeudellisten asioiden valiokunnan kuulemisten yhteydessä.

Mary Lou McDonald, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, uskon, että tämän aloitteen tarkoitus on alkujaan parantaa esittäjien asemaa, kuten komission jäsen McCreevy ja kollega Brian Crowley ovat vakuuttaneet, mutta tämä tavoite ei tosiasiassa toteudu. Valitettavasti valiokunnan esittämät muutokset eivät ole tarpeeksi kauaskantoisia parantamaan tätä ehdotusta. Tämä on ehdotus, joka uskoakseni lopulta palkitsee niitä taiteilijoita, joilla on jo menestystä, ja erityisesti teollisuutta.

Minua ihmetyttää tekijänoikeuden suoja-ajan pidentämisen käsite, olkoon se sitten 70 tai 95 vuotta. Se ei ihmetytä minua vain siksi, että se on epäilyttävä ja melkein vanhanaikainen digiaikaan nähden, vaan myös siksi, että tuonkaltainen siirto hyödyttää selvästi ensisijaisesti teollisuutta eikä elantonsa kanssa kamppailevia taiteilijoita.

Kaikesta kovasta työstä ja hyvästä tahdosta huolimatta uskon, että parlamentin jäsenten tulisi hylätä tämä ehdotus. Mielestäni komission on palattava työpöydän ääreen ja valmisteltava oikeanlainen ehdotus, sellainen, jolla ei ainoastaan pyritä tukemaan esittäjiä ja taiteilijoita, vaan jolla oikeasti ja käytännön keinoin tehdään niin.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, toisin kuin kaksi edeltävää puhujaa, yhdyn kantaan, jonka parlamentin jäsenten enemmistö on tänään ilmaissut tästä asiasta.

Tämä on hyvä direktiivi, itse asiassa erinomainen direktiivi, joka on suunniteltu suojaamaan esiintyviä taiteilijoita.

Puhuttaessa siitä, että on löydettävä älykkäämpiä tapoja tehdä sopimuksia, itse asiassa keskustellaan henkisen omaisuuden käsitteestä. Sopimusten tekeminen edellyttää vakiintunutta lainsäädäntöä.

Vakiintunut lainsäädäntö on jo olemassa kansallisella tasolla. Komissio on Charlie McCreevyn johdolla tehnyt hienon, positiivisen aloitteen, ja mielestäni parlamentin on hyväksyttävä tämä sopimus, johon olemme päässeet oikeudellisten asioiden valiokunnassa kiitos työn, jonka esittelijä Brian Crowley ja lukuisat sellaiset varjoesittelijät kuin Neena Gill ja Jacques Toubon ovat tehneet.

Uskon, että tämä on loistava direktiivi, joka vahvistaa henkisen omaisuuden tuotantoa. Lisäksi direktiiviin sisältyy useita suosituksia edelleen tehtävästä työstä.

Uskon, että kun parlamentti hyväksyy tämän mietinnön – ja toivon, että neuvosto on samoilla linjoilla komission ja parlamentin kanssa – komissio jatkaa tällä samalla tiellä seuraavalla toimikaudellaan, toimittaa parlamentille ehdotuksia ja saadaan aikaan edistystä henkisen omaisuuden suojan alalla. Tämä on elintärkeää Euroopan unionin kehittämiselle suureksi yhteiseen kulttuuriin perustuvaksi instituutioksi.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Brian Crowley on kykenevä parlamentin jäsen, jolla on usein älykkäitä ehdotuksia. Tällä kertaa minun on kuitenkin vaikea ymmärtää hänen aikeitaan. Komissio ehdottaa, että musiikkiiänitteiden suoja-aikaa pidennetään nykyisestä 50 vuodesta 95 vuoteen, mikä tarkoittaa lähes kaksinkertaista suoja-aikaa nykyiseen verrattuna. Moni on sitä mieltä, että tämä on liikaa. Nyt keskusteltavana oleva kompromissi on 70 vuotta ja tämä on oikea suunta.

Useita kysymyksiä on kuitenkin jäljellä. Lisääkö suoja-ajan pidentäminen kulttuurillista monimuotoisuutta ja helpottaako se uusien sävellysten syntymistä? Mikä vaikutus tekijänoikeuden pidentämisellä on ollut Yhdysvalloissa sikäläiseen kehitykseen? Onko se lujittanut taiteilijoiden asemaa tai ovatko pääasiallisia hyötyjä olleet musiikkiihtiöt? Voimmeko perustella pidennystä, joka lisää niin dramaattisesti suoja-aikaa? Onko liian yksinkertaista väittää, että luovuus ja halu luoda ovat suoraan yhteydessä suojan kestoon? Mielestäni näihin kysymyksiin ei ole vielä vastattu.

Liberaalien edustajana uskon tekijänoikeuslakiin ja sen taustalla olevaan tarkoitukseen ja voin siksi yhtyä monen kollegan ja jäsenen mielipiteeseen täällä parlamentissa. Tietysti on tärkeää suojata uusien sävellysten tuotantoa, säveltäjien on voitava valvoa omaa työtään taloudellinen näkökulma mukaan lukien. Parlamentin määräämien laillisten toimenpiteiden on kuitenkin oltava oikeasuhteisia. Mielestäni tässä tapauksessa niin ei ole.

Omassa maassani keskustellaan kysymyksestä, joka liittyy sävellysten saatavuuteen internetissä, erityisesti huomiota herättäneen Pirate Bay -oikeudenkäynnin jälkeen. Tilanteessa, jossa tekijänoikeus on kiivaan keskustelun kohteena, uskon, että tekisimme virheen, jos hyväksyisimme komission ehdotuksen sävellysten suoja-ajan pidentämisestä 50 vuodesta 95 vuoteen. Siksi Sharon Bowlesin aion hylätä tämän ehdotuksen kokonaisuudessaan. Mielestäni komission olisi yritettävä uudestaan. Hyvä komission jäsen, pyydän työstämään ja esittämään uuden ehdotuksen.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vaikuttaa siltä, että Eurooppa on vaarassa vastata musiikki- ja kulttuurialaa yleisesti kohtaaviin suuriin muutoksiin protektionistisilla ratkaisuilla ja vanhanaikaisilla keinoilla, tarjoamalla murusia esittäjille ja pienille musiikkiihtiöille. Sen sijaan se edistää suurten tähtien etua, joiden mahdollisuudet kasvattaa voittoa kasvavat merkittävästi.

Nimittäin ruotsalaisen tuomioistuimen The Pirate Bay -internet-sivuston johtajia vastaan antaman tuomion, jossa näitä rangaistiin siitä, että he olivat rohkaisseet jakamaan musiikkimateriaalia vertaisverkossa, vanavedessä se, että parlamentti hyväksyy tämän tyyppisen toimenpiteen, vahvistaisi negatiivista ja kaiken kaikkiaan sopimatonta lähestymistapaa suhteessa nykyisen teknologian synnyttämään uudenlaiseen dynamiikkaan sekä kokonaisen sukupolven tarpeita kulttuurin, viestinnän ja vapauden alalla.

Taiteilijoiden ilmaisuvapauden suoja perustuu juuri heidän suhteeseensa yhteiskuntaan; vapaus tuottaa taidetta ja vapaus nauttia siitä kulkevat käsi kädessä ja niiden yhteinen vastapuoli on kulttuurin kaupallinen nöyrysty, jota tämä lainsäädäntö vahvistaisi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, komission ehdotus ja mietintö pyrkivät tekemään taiteen luomisesta ja ihmisen tekemästä kulttuurista kauppatavaraa. Niitä ei ole suunniteltu suojaamaan muusikoita.

Tämä suoja-ajan pidentäminen hyödyttää ainoastaan monopolihirviöitä, kansainvälisiä musiikki-, show- ja viihdealan yrityksiä, jotka jatkavat vaurastumistaan muiden luomuksilla. Häviäjiä ovat työntekijät, taiteilijat ja ihmiskunnan kehitys sinänsä, sillä kansainvälisten yritysten painostuksen alla suuri enemmistö muusikoista ja esittäjistä joutuu siirtämään kaikki oikeutensa näille yrityksille mitätöntä korvausta vastaan.

Tämä suoja-ajan pidentäminen tuo satojen miljoonien eurojen edestä voittoa kansainvälisille yrityksille, mutta vain muutamia kymmeniä euroja vuodessa muusikoille. Samaa aikaan suuret yhtiöt kontrolloivat henkistä tuotantoa voiton ehdoilla.

Komission ehdotus, jota enemmistö Euroopan parlamentin poliittisista ryhmistä kannattaa, on osoitus arvoista ja eduista, joita Euroopan unioni puolustaa ja suojaa. Pääoman tuottavuuden nimessä se tekee kaikesta hyödykkeitä, vedestä taiteeseen, kulttuuriin ja ihmisen luomuksiin asti.

Jens Holm (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, ehdotus pidentää tekijänoikeuden suoja-aikaa 95 vuoteen on kauhistuttava esimerkki siitä, miten isot levy-yhtiöt ovat onnistuneet valvomaan etujaan ehdotuksessa, joka on täysin heidän etujensa mukainen. Näin merkittävä tekijänoikeuden suoja-ajan pidentäminen vaikuttaa ainoastaan yksittäisiin kuluttajiin eikä estää uuden musiikin tuotantoa. Me Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto -ryhmässä olemme siksi esittäneet tarkistuksen, jossa pyydämme 95 vuoden vaatimusta poistettavaksi. Pyydämme myös hylkäämään direktiivin kokonaisuudessaan.

Oikeudet lauluun *Happy Birthday* omistaa ilmeisesti pohjoisamerikkalainen Warner-yhtiö. Julkisesti syntymäpäiväänsä juhlivat ihmiset hädin tuskin uskaltavat laulaa tuota laulua tietyissä paikoissa Yhdysvalloissa seuraamusten ja sakkojen pelossa. Tämä on absurdi esimerkki siitä, miten pahaksi tilanne voi kehittyä, kun yksilön etujen ja teollisuuden sallitaan hallita politiikkaa. Tämä esimerkki oli Yhdysvalloista, jossa tekijänoikeuden suoja-aika jo on 95 vuotta. Ei sallita tämän tapahtua Euroopassa. Hylätään 95 vuoden vaatimus ja hylätään koko direktiivi!

Ihmettelen myös, onko komissio tehnyt vaikutusten arviointia siitä, miten suuri osa tulevasta tulosta menee yksittäisille taiteilijoille ja mikä osa jää itse asiassa suurten konsernien haltuun.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Hyvä komission jäsen, kuten olemme keskustelun kuluessa kuulleet, mielipiteet henkisen omaisuuden suoja-aikaa pidentävästä lainsäädännöstä vaihtelevat.

Haluaisin korostaa vielä kerran, että erityisen direktiivinen antaminen ei vaikuta kuluttajiin eikä siitä seuraa äänitteiden hinnannousua. Haluamme kaikki pidentää lähioikeuksien suoja-aikaa suhteessa odotettavissa olevan eliniän pidentymiseen. Henkisen omaisuuden suoja on 70 vuotta tekijän kuolemasta, mistä seuraa tietynsuuruinen tulo heidän perheelleen. Nykyinen esiintyjien lähioikeuksien suoja-aika, joka on 50 vuotta levyttämisestä, on siksi varsin lyhyt. Siksi kompromissi, jossa suoja-ajaksi asetetaan 70 vuotta, olisi hyvä ajatus.

Haluan kiinnittää huomion myös tehtävään tutkimukseen, joka koskee näyttelijöitä, sekä mahdolliseen ehdotukseen direktiiviksi, joka esiteltäisiin vuonna 2010. Katson myös, että näyttelijöiden tulkintoja pitäisi suojata erityisesti sinä aikana, kun heidän taiteellinen luomistyönsä on merkittävää ja kun teknologian kehitys voi auttaa suojaamaan taiteilijoiden tuloja.

Lopuksi toivon Euroopan komission yhteistyötä uuden direktiiviehdotuksen valmistelussa.

Glyn Ford (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä selväksi seuraavan asian: Tuen tekijänoikeuden pidentämistä 50:stä 70:en vuoteen. Ongelmani on, ketä se hyödyntää?

Hyväksyn muusikkojen liiton vaatimuksen, jonka mukaan taustamuusikoille varataan 20 prosenttia levytyksen voitoista. Ongelman muodostaa tasapaino kansainvälisten levy-yhtiöiden ja nimeltä mainittujen esiintyjien välillä. Monet näistä henkilöistä ovat allekirjoittaneet 30 tai 40 vuotta sitten tuottamisesta, levytyksestä ja myyntitulojen keräämisestä vastaavien yhtiöiden kanssa sopimuksia, joiden perusteella he saivat 8 prosenttia myyntihinnasta. Nyt nämä samat kansainväliset levy-yhtiöt saavat monen miljoonan euron odottamatonta tuloa tekemättä yhtään mitään, koska nykyisellä digikaudella ei ole mitään tehtävää. Teknologian muutoksen johdosta turhaksi muuttuneen teollisen rakenteen johdosta voittaja on Nottinghamin sheriffi, ei Robin Hood. Näiden taiteilijoiden olisi pitänyt saada vaatia takaisin omaisuus, jonka luomisesta he ovat yksin vastanneet.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, vielä yksi selvennys: tekijänoikeuden suoja-ajan pidentämisestä ei seuraa enemmän tai parempaa musiikkia. Kuka 25-vuotias muusikko todella sanoisi, että ei, en tee tätä levyä, koska minulle maksetaan siitä vain siihen asti kun täytän 70 eikä siihen asti, kun olen 120-vuotias? Se ei kannusta edes köyhiä muusikoita, sillä heidän levyjään tuskin myydään yli 50 vuotta niiden tekemisen jälkeen. Se kannustaa sen sijaan suuria levy-yhtiöitä tai niitä, jotka ovat jo ansainneet mukavasti levyillään. Mielestäni tässä on kokonaan menetetty suhteellisuudentaju.

Se, joka keksii parannuskeinon syöpään, saa tänä päivänä – sen lisäksi, että saa Nobelin lääketieteen palkinnon – suojan keksinnölleen vain 20 vuodeksi eteenpäin, mutta sitä vastoin se, joka tekee levyn, saisi keksinnölleen tai paremminkin levyilleen suojan 95 vuoden ajaksi. Tämä on täysin suhteetonta. Olen kuitenkin samaa mieltä 70 vuoden suojasta 95 vuoden sijaan, vaikka mielestäni paras ratkaisu olisi hylätä ehdotus kokonaisuudessaan.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni olen oppinut paljon virassani Euroopan komission jäsenenä. Jotkut saattavat väittää, että ei, mutta itse uskon, että olen oppinut paljon.

Mutta yksi asia, jonka olen oppinut, on se, että kaikki mikä koskee henkisen omaisuuden alaa, on täynnä erilaisia ansoja. Parlamentissa ja ministerineuvostossa on tullut esille joukko henkisen omaisuuden alaan liittyviä kysymyksiä sekä komission jäsenen toimikauteni aikana että aiemmin Irlannin hallituksen ministerinä. Jotkut niistä ovat olleet esillä 20–30 vuotta. Olen siis oppinut, että nämä keskustelunaiheet saavat kaikki paljon huomiota medioissa, synnyttävät keskustelua ja polarisoivat parlamentin jäseniä, jäsenvaltioita ja asianosaisia.

Olen oppinut, että tällä alalla asioiden käsitteleminen ja hyväksyttävään ratkaisuun pääseminen on äärimmäisen vaikeaa. Komission jäsenen toimikauteni aikana on ollut monia asioita, joissa emme ole onnistuneet pääsemään minkäänlaiseen sopimukseen.

Näin ollen en siis ole lainkaan yllätynyt tässä keskustelussa esille tulleiden väitteiden syvällisyydestä ja vilpittömyydestä, sillä henkisen omaisuuden alaan liittyvät kysymykset synnyttävät aina tämän tyyppistä väittelyä. Brian Crowleyn esittämän kompromissiehdotuksen vastustajat voivat olla täysin vastakkaisella kannalla henkisen omaisuuden aloilla.

Tämän tyyppisessä keskustelussa on siis hyvin mielenkiintoista nähdä, miten ihmiset ovat yhdellä kannalla joillakin henkisen omaisuuden aloilla ja eri mieltä tässä tapauksessa, sillä tämä on hyvin vaikea alue ja hyväksyn siihen osallistuneiden henkilöiden asenteen vilpittömyyden.

Tässä ei kannata käydä läpi näitä yksilöiden esille tuomia ja keskusteluissa esille tulleita eri näkökohtia, sillä niistä on keskusteltu pitkään valiokunnassa. Varmaa on, että Brian Crowley ja muiden valiokuntien esittelijät ovat uhranneet siihen paljon aikaa. Parlamentti on käyttänyt tähän asiaan harvinaisen paljon aikaa ja ponnisteluja. Monet oman pääosastoni avustajista ja henkilöstöstä ovat työskennelleet tiiviisti tämän asian eteen ja yrittäneet saada aikaan mielestämme hyväksyttävän kompromissin.

Käsittelen kuitenkin joitakin osa-alueita. Aluksi haluan eliminoida muutaman kysymyksen, jotka eivät varsinaisesti liity tähän keskusteluun vaan ennemmin aikaisempaan keskusteluun, jonka perusteella päädyimme tähän ehdotukseen.

Haluan todeta, että esittäjät ovat pyytäneet minua viemään tämän ehdotuksen eteenpäin – voimakkain edunvalvonta oli peräisin tältä taholta.

Jos tässä parlamentissa ja jäsenvaltioissa on ollut erimielisyyttä asiasta, voin kertoa, että omassa pääosastossani tämä kysymys herätti eriäviä näkemyksiä, kun otin sen esille ensimmäisen kerran. Erimielisyydet liittyivät menettelytapaan ja moniin nyt käsitellyistä näkemyseroista viitattiin myös silloin. Mielestäni se on normaalia: jos se aiheuttaa näkemyseroja täällä ja jäsenvaltioissa, voidaan odottaa niin tapahtuvan myös pääosastossa.

Minuun ottivat yhteyttä tavalliset esiintyjät. Kyllä, tunnetut esittäjät tulivat antamaan tukensa tällä asialle, sillä tavalliset esittäjät ajattelivat, että olisi tehokkaampaa, jos tällä alalla erityisen tunnetut nimekkäät esittäjät saataisiin myös asian taakse. Tavalliset esittäjät - taustamuusikot, joista enemmistö ei ole koskaan kuullut puhuttavan – oli merkittävin edunvalvojien ryhmä. Mielestäni on tärkeää huomata, kuten Christopher Heaton-Harris sanoi, että 38 000 taustamuusikkoa tukee tätä erityistä ehdotusta.

On siis päätettävä, mikä on sopiva tapa jatkaa tästä. Sanoisin, että useimmat tuntevat neljän suosikkikappaleensa tai -levynsä laulajat, mutta epäilen suuresti, että monikaan ei tietää, kuka ne on sanoittanut. Mutta laulun sanoittajalla on elinikäinen oikeus plus 70 vuotta.

Jos mainitsen täällä tänä iltana kuusi suosituinta melodiaa, epäilen, että kukaan tässä parlamentissa pystyisi nimeämään laulujen tekijän, mutta jokainen, joka tuntee jonkin tietyn levyn, pystyisi sanomaan: tuon laulun kirjoitti se ja se. Sanoittaja saa eliniäksi plus 70, mutta esittäjä vain 50 vuotta esityksensä päivämäärästä alkaen.

Moraalisesta näkökulmasta tämä on väärin. Jotkut ovat tehneet hittikappaleen 21- tai 22-vuotiaana eikä heistä kuulla sen jälkeen koskaan mitään, eivätkä he ole ansainneet sillä miljoonia. Vanhempana lähestyessään 70-vuoden ikää ja yli sen mielestäni olisi kohtuullista, että he voisivat saada vähän lisätuloja. Tässä voidaan vedota teknisiin ja henkisiin argumentteihin ynnä muuhun, mutta reilun pelin hengessä tämä väite on minusta voitokkaampi.

Kuten Brian Crowley ja muut ovat todenneet, tässä on todella yritetty käsitellä joitakin näistä kysymyksistä – sekä joitakin hyvin ristiriitaisia kysymyksiä. Olemme tehneet parhaamme tämän ehdotuksen aikaansaamiseksi. Brian Crowley on tehnyt valtavasti töitä tällä alalla yrittäessään päästä sopimukseen ja saavuttaa kompromisseja. Hän on tehnyt töitä lujasti ja pitkään.

Viitaan vain muutamiin näistä esille tulleista kysymyksistä.

Neena Gill, joka tukee ehdotusta ja kiitänkin häntä suuresti hänen tuestaan, mainitsi käytä tai menetä -lausekkeen, joka käynnistyy vuoden päästä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tämän lausekkeen täytäntöönpanon yhteydessä halutessaan määrätä sen alkavaksi kolmen tai kuuden kuukauden kuluttua.

Sharon Bowles – enkä hetkeäkään epäile hänen vilpittömyyttään tältä osin – katsoo, ettei hän voi äänestää tämän erityisen ehdotuksen tai Brian Crowleyn esittämän kompromissiehdotuksen puolesta. Hän mainitsi sopimusasiat. En silti usko, että sopimusasiat voisivat tappaa ehdotuksen. Siinä on ehdottomasti kyse toisesta kysymyksestä, jossa olisi aihetta toiseen aloitteeseen – ja ainoastaan jos – tämä ehdotus menee läpi.

Eva Lichtenberger piti hienon puheen. Haluan korostaa, että 2 000 euroa ei ole mitätön summa taustasoittajalle. Kuten edellä mainitsin, 38 000 esittäjää tukee rahastoa ja uskoisin heidän tietävän miksi.

Manuel Medina Ortega, joka on hyvin kokenut poliitikko, teki erittäin hyvän huomautuksen ja olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että meidän on ehdotettava tässä jotakin sellaista, jolla on todennäköinen mahdollisuus tulla hyväksytyksi myös ministerineuvostossa. Hän totesi, että meidän on oltava järkeviä, sillä myös siellä on erilaisia näkemyksiä ja meidän onkin syytä esittää ehdotus – kuten Brian Crowley ja muut ovat tehneet – jolla on realistinen mahdollisuus tulla hyväksytyksi ministerineuvostossa. Hän esitti tämän hyvin kärkevästi ja selkeästi.

Olle Schmidt ja Roberto Musacchio käsitteivät levy-yhtiöiden olemassa olevia business-malleja, mutta emme ole tässä tukemassa olemassa olevia levy-yhtiöiden malleja. 70-vuoden suoja-aika on avoin kaikille uusille innovatiivisille liikekäytäntömalleille.

Jens Holm viittasi mahdollisuuteen saada sakko esimerkiksi *Happy Birthday* -laulun esittämisestä, mutta uskon hänen ajatustensa sotkeutuneen tässä tapauksessa. Kyse ei ole laulusta, vaan ainoastaan tietyn esittäjän levytyksestä. Jens Holm voi siis laulaa *Happy Birthday* -laulua milloin tahansa ilman seuraamusten pelkoa. Kyse on siis esittäjän äänitteestä, eli sanoittajasta.

Manolis Mavrommatis esitti näkemyksiä, jotka olemme panneet merkille, mutta uskon, että 70 vuotta vastaa parhaiten elinikää.

Lopuksi haluaisin kiittää kaikkia Euroopan parlamentin tämän asian käsittelyyn osallistuneita jäseniä sen tehokkaasta hoidosta. Tuloksena on Brian Crowleyn esittämä kompromissiehdotus ja uskon, että se on osoitus halukkuudestamme parantaa yhteisömme luovan alan lainsäädännöllistä kehystä. Uskon, että tulevaisuudessa käy ilmi, että luovien taiteilijoiden suojeleminen oli oikea valinta ja että oikeuksien tehostunut hallintarakenne osoittaa vääräksi ne väitteet, joiden mukaan parempi suoja johtaa ainoastaan vähemmän kukoistavaan verkkokulttuuriin.

Haluan kiittää kaikkia keskusteluun osallistuneita, erityisesti esittelijä Brian Crowleya ei siksi, että hän on kollegani Irlannista ja pitkäaikainen ystävä, vaan koska hän on tehnyt valtavan työn yrittäessään koota mahdollisimman monen parlamentissa kilpailevan tahon kannalta hyväksyttävän kompromissin. Hän on myös edesauttanut sellaisen kompromissin syntymistä, jolla on, kuten Medina Ortega sanoi, kohtuulliset mahdollisuudet tulla hyväksytyksi ministerineuvostossa.

Brian Crowley, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää kiitokseni kollegoille heidän panoksestaan tässä keskustelussa. Valitettavasti huolimatta kaikista neuvotteluista, ehdotuksista, tarkistuksista ja tarkistusten uudelleentarkistuksista ja tehdyistä muutoksista, jotkut kollegat eivät ole vielä ymmärtäneet, miten tämä tilanteeseen on tultu. Hyvin henkilökohtaisella tasolla minun on sanottava, että arvostan jokaisen näkemystä ja ymmärrän, mihin ne perustuvat.

On kuitenkin vaikea toimia, kun saamme kollegoilta tarkistuksia, joiden liitteenä on *Financial Timesin* artikkeli, jossa todetaan, että meidän pitäisi äänestää tekijänoikeutta vastaan, mutta artikkelin lopussa on silti maininta ”suojusta tekijänoikeudella”. Jopa *Financial Times*, joka vastustaa tekijänoikeuden suojaa ja sen pidentämistä, käyttää itse tekijänoikeustyökäluä.

Kuluttajajärjestöt puolestaan sanovat, että on väärin laajentaa tekijänoikeutta, koska se vaikuttaa kuluttajien oikeuksiin ja kuluttajien valintoihin. Nämäkään tahot eivät ymmärrä tai usko sitä, että tekijänoikeus on jo olemassa ja että nämä oikeudet ja tämä suoja ovat jo käytössä.

Kuulen kollegojen puolestaan mainitsevan, että tämä rasittaa innovaatiota ja luovuutta, mutta miten ihmiset voivat luoda mitään, jos he eivät voi suojata oikeuksiaan. Jos he eivät saa suojata teoksiaan, miten he voivat sen tehdä.

Niiden, jotka puhuvat levyteollisuuden kaupallisuudesta – tai merkantilismista, kuten se käännettiin – pitäisi herätä kahvin tuoksuun. Näin on ollut iät ja ajat. Ennen kuin tallennettua musiikkia oli edes olemassa, ostettaessa musiikkisävellyksiä niistä oli maksettava tietty summa takaisin musiikin säveltäjälle ja joka kerta, kun sitä esitettiin, myös esittäjä sai siitä osan.

Puhumme nyt siis tasapainosta ja tasapuolisuudesta niiden oikeuksien takaamiseksi, jotka ovat heikoimpia osapuolia sopimuksissa, täytäntöönpanoa koskevissa asioissa ja jotka lähestyvät musiikillisen uransa loppua, jotta he saavat suojaa ja voivat käyttää sitä.

On tärkeää, että ihmiset tajuaavat, että uusi teknologia – jota me kaikki pidämme fantastisena – ei tarkoita, että on oikeus saada jotain ilmaiseksi. Ennen, jos levykaupasta otti levy-yhtiön tuottaman CD-levyn tai vinyylilevyn maksamatta, jäi kiinni näpistelystä, musiikin lataaminen ilmaiseksi maksamatta siitä kenellekään on vastaava tilanne.

Tässä on kyse oikeiden mekanismien käyttöön ottamisesta.

Haluan kiittää Jacques Toubonia, Neena Gilliä ja kaikkia kollegoitani heidän avustaan. Olen erityisen kiitollinen Medina Ortegalle hänen hyödyllisistä ohjeistaan ja neuvoistaan, kun hän auttoi minua selvittämään asian tilaa Espanjassa.

Puhemies. – (ES) Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Tämän mietinnön tarkoituksena on tukea eurooppalaisia taiteilijoita pidentämällä äänitteiden tekijänoikeuden suoja-aikaa 50:stä 70 vuoteen.

Tässä asiakirjassa säädetään myös rahaston perustamisesta taustamusikoille. Rahastoon tuottajat maksavat summan, joka vastaa ainakin 20 prosentin osuutta heidän vuosituloistaan pidennetyltä tekijänoikeuden suoja-ajalta. 50 vuoden kuluttua äänitteen julkaisemisesta esittäjä voi päättää sopimuksen, jos tuottaja ei markkinoi äänitettä.

Nämä ovat uusia, vaikkakin kosmeettisia muutoksia tekijänoikeuslakiin, joka on kiireellisen tarkistuksen tarpeessa. Tekijänoikeus oli olemassa ennen internetiä ja viittaa eri aikakauteen. Nyt tätä asiaa on lähestyttävä uudella tavalla.

Nykyinen lainsäädäntö, 12. joulukuuta 2006 annettu direktiivi 2006/116/EY mukaan lukien, ei täytä laissa olevaa aukkoa, joka johtuu uuden teknologian kehityksestä. Brian Crowleyn mietinnön hyväksyminen Euroopan parlamentissa mahdollistaa tietyn monikulttuurisen suojan, joka edistää musiikkiteollisuuden kilpailukykyä. Parlamentti on myös pyytänyt komissiota arvioimaan, pitäisikö esittäjien ja tuottajien tekijänoikeuden suoja-aikaa laajentaa vastaavasti audiovisuaalialalle. Jo 1. tammikuuta 2010 komission on määrä esittää mietintö arvioinnin tuloksista Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaaliasioiden komitealle? Joudumme silti vielä odottamaan tekijänoikeuslain perusteellista tarkistusta.

18. Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Gilles Savaryn liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0199/2009) kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2008/2217(INI)).

Gilles Savary, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos. Euroopan parlamentin tässä mietinnössä toteuttama toimintatyö on jokseenkin ennenkuulumaton, sillä, muistuttaisin teille, kaupunkiliikennekysymyksen nosti alun perin esiin liikenneasioista vastaava komission jäsen Jacques Barrot yli kaksi vuotta sitten. Tätä seurasi Euroopan komission vihreä kirja, ja komissio toimitti päätelmänsä meille syksyllä 2007. Viimeksi mainittuja käsiteltiin parlamentin mietinnössä – valiokunta-aloitteisessa mietinnössä –, jonka laati täällä istuntosalissa oleva kollegani Reinhard Rack.

Euroopan unionin toimielinjärjestelmä edellyttää, että vihreää kirjaa seuraa valkoinen kirja, ja tässä tapauksessa käsiteltävinä olivat Euroopan komission kaupunkiliikennettä koskevat toimintasuunnitelmaehdotukset.

Haluan kiittää Antonio Tajania – joka on täällä paikan päällä – siitä, että hän ilmoitti minulle joulukuussa, ettei Euroopan komission ollut poliittisesti mahdollista antaa heti silloin ehdotusta. Se on ymmärrettävää,

sillä useat jäsenvaltiot suhtautuvat kukin syystään tähän varauksellisesti nyt, kun Euroopan parlamentin vaalit lähestyvät. Parlamentti halusi kuitenkin ottaa haasteen vastaan.

Haluan myös ilmaista kiitokseni kaikkien poliittisten ryhmien kollegoilleni, jotka ovat täällä tänään – erityisesti koordinaattoreille – sekä aluekehitysvaliokunnalle siitä, että he tukivat ehdotustani, joka perustui meillä olleeseen etuun ja osoitti, että koska komissio ei voinut tehdä aloitetta, me teemme sen.

Se, mitä ehdotamme, on jokseenkin ennennäkemätöntä. En tiedä, onko parlamentissa ollut asiasta ennakkotapausta. Olemme ehdottamassa komissiolle toimintasuunnitelmaa, jota sen olisi pitänyt ehdottaa meille.

Tämänkaltaisesta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä ei kuitenkaan voida odottaa syntyvän oikeudellisia keinoja. Ehdottaessaan hyvin käytännöllistä toimintasuunnitelmaa, josta annetaan erittäin tarkkoja ehdotuksia, parlamentti, joka ei ole toimeenpanovallan käyttäjä eikä Euroopan unionin hallitus – toisin kuin komissio –, ei voi odottaa mitään muuta kuin tulevana kuulluksi.

Samassa yhteydessä pitää mainita, että olemme viimeisten kuukausien aikana saaneet merkittävää tukea kaikilta organisaatioilta, joita nämä asiat koskevat. Tällaisia organisaatioita ovat erityisesti – haluan mainita asian tässä niiden muuttaman jäsenen vuoksi, jotka vielä suhtautuvat aloitteeseen varauksellisesti – paikalliset viranomaiset ja kaikki niitä edustavat organisaatiot, myös maissa, jotka vetoavat nyt toissijaisuuteen selittäessään meille, ettei tämä toimintasuunnitelma tule kysymykseenkään.

Siksi uskon paikallisten viranomaisten ymmärtäneen, että kaupunkiliikenne on todennäköisesti yksi 2000-luvun suurista haasteista. Miksi? Koska nykyään 60 prosenttia eurooppalaisista elää kaupungeissa. Vuonna 2020 luku saavuttaa 80 prosenttia, ja meillä, Euroopan unionilla, on oikeudellinen perusta, joka saattaa meidät yhdessä jäsenvaltioiden ja paikallisten viranomaisten kanssa vastuuseen liikennepolitiikasta.

Luopuisimmeko me, eurooppalaiset, pienimmästäkin tiedonsaannista tai pienimmästäkin aloitteenteosta alueilla, joilla liikenne muodostaa monimutkaisimmat ja epäilemättä myös perimmäisimmät ongelmat tulevina vuosina? Emme usko, ja juuri siksi Euroopan parlamentti ei halunnut meidän olevan vaiti, ei halunnut meidän pysyvän vaiti kaupunkiliikenteeseen liittyvistä kysymyksistä. Sen sijaan parlamentti halusi meidän tämän aloitteen avulla kehottavan komissiota käsittelemään asiaa ensisijaisena seuraavalla toimikaudella.

Haluan kiittää kaikkia koordinaattoreita, koska olemme toimineet ennennäkemättömällä tavalla ja työskennelleet pitkälti vastavirtaan, ja koska esitetty mietintö on saanut hyvin laajaan tukea liikenne- ja matkailuvaliokunnassa.

Haluan todeta, että tämä mietintö perustuu toissijaisuusperiaatteeseen. Ei tule kysymykseenkään – tiedän, että olen puhunut liian kauan, mutta sallittehan arvoisa puhemies sen esittelijälle –, että Euroopan unioni harkitsisi tekevänsä mitään kaupunkiliikennettä koskevia päätöksiä paikallisten viranomaisten puolesta.

Olen itse vaaleilla valittu paikallistason edustaja ja puollan täysin paikallisten viranomaisten hallinnonvapautta, mikä näkyy kampanjoista, joita olen vetänyt parlamentissa erityisesti liikenne- ja matkailuvaliokunnassa toimineen kollegani Willi Piecykin kanssa. Uskon kuitenkin, että Eurooppa voi toimia kannustajana, parantaa tiedonvaihtoa ja parhaita käytäntöjä. Tämä on pian esiteltävien ehdotustemme keskeinen sisältö.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää Gilles Savarya hänen työstään. Esitän hänelle kiitokseni sitoumuksesta, jota hän on osoittanut Euroopan unionin liikennepolitiikan tukemiseen suurissa kaupungeissa, kaupungeissa. Tämä ei ole toisarvoinen asia. Jos haluamme todella tarttua Euroopan liikennettä koskevaan haasteeseen, meidän on tehtävä töitä kaupunkiliikenteen alueella.

Siksi haluan ensin kiittää jäsen Savarya. Toistan, hänen ansiostaan olemme edistyneet kaupunkiliikenteen alalla. Tämän päivän mietintö, josta äänestetään huomenna, on erittäin tärkeä viesti – viesti, jota minun on kuunneltava. Toivon voivani antaa jäsen Savarylle myönteistä palautetta hänen sitoumuksestaan seuraavan toimikauden aikana. Olen kiitollinen taas kerran hänen tekemästään työstä kaupunkiliikennettä koskevien kysymysten parissa.

Jatkan nyt omalla äidinkielelläni.

(IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaupunkiliikenne muodostaa selvästi kiinteän osan Euroopan unionin liikennejärjestelmää, koska koko järjestelmä alkaa laajoista kaupunkialueista, päättyy niihin ja kulkee matkalla useiden sellaisten poikki. Tästä syystä on tärkeää, että kaupunkiliikennettä

tarkastellaan kaupunkielämän näkökulman lisäksi myös kaikenlaisen liikenteen, myös kaukoliikenteen, näkökulmasta.

Ilmastonmuutoksen torjuminen, kaupankäynnin helpottaminen, energiahuollon varmistaminen, kansalaisten liikennetarpeiden täyttämisen, liikennesuunnitelmiin liittyvien ongelmien vähentäminen ja väestörakenteen muutoksen estäminen ovat kaikki keskeisen tärkeitä asioita Euroopan unionin politiikassa. Kaupunkialueiden liikenne liittyy läheisesti kaikkiin näihin haasteisiin.

Juuri tästä syystä komissio esitteli syyskuussa 2007 kaupunkiliikennettä koskevan vihreän kirjan, jonka hyväksymistä seurannut kuuleminen osoitti, että Euroopan unionin osallistumisen merkityksestä tällä alueella ollaan laajasti yksimielisiä. Kaupunkiliikennettä koskevasta vihreästä kirjasta antamamme päätöslauselma, joka laadittiin jäsen Rackin johdolla ja hyväksyttiin 9. heinäkuuta 2008, tukee tätä päätelmää.

Kirjan tarkoituksena oli tasoittaa tietä kaupunkiliikennettä koskevalle toimintasuunnitelmalle. Parlamentin päätös lähteä liikkeelle omalla toimintasuunnitelmalla ennen komission tekemää ehdotusta lähettää vahvan poliittisen viestin. Siksi korostin jäsen Savaryn esittelijän työn merkitystä, sillä se osoittaa, miten tärkeänä parlamentti pitää työtä, jota emme missään tapauksessa voi laiminlyödä.

Kuten hyvin tiedätte, olen sitoutunut kaupunkiliikenneasiaan ja hyvin laaditun toimintasuunnitelman nopeaan hyväksymiseen. Haluan muistuttaa, että tämä sisältyy komission vuoden 2009 työohjelmaan, ja toivon, että suunnitelma hyväksytään mahdollisimman pian. Jäsen Savary esitti asian erittäin hyvin: EU:n toimielimissä on jonkin verran vastarintaa, sillä jotkut uskovat, että kyseisenlainen toimintasuunnitelma rikkoisi toissijaisuusperiaatetta. Mielestäni tästä ei ole mitään huolta, erityisesti kun otamme huomioon sanan subsidiariteetti latinankielisen alkuperän, joka on *subsidium* ja tarkoittaa apua. EU:n toimielinten tehtävänä on auttaa paikallisia toimielimiä toimimaan menestyksekkäämmin. Toisen auttaminen ei tarkoita sen korvaamista, vaan viemistä kohti ongelmien parempaa ratkaisemista.

Menemättä ehdotuksen yksityiskohtiin voin vahvistaa, että toimintasuunnitelmamme perustuu toimiin, joita olemme ajaneet jo jonkin aikaa, ja yhdistää ne yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Se pyrkii esittämään poliittisen vision, joka edelleen puuttuu EU:n kaupunkiliikennettä koskevista toimista. Näin voidaan luonnostella poliittinen kehys tulevaisuuden osallistumiselle aloilla, joilla yhteisön tason toiminta todetaan hyödylliseksi tai jopa välttämättömäksi.

Mietintönne antaa todella tärkeän panoksen sisäiseen keskusteluunne, ja voin vakuuttaa teille, että voimme ottaa harkintaan monia sen sisältämiä ehdotuksia. Siinä on kuitenkin myös näkökohtia ja yksityiskohtia, jotka vaativat selvennystä tai keskustelua. Voin vakuuttaa, että tarkastelemme ehdotuksianne huolellisesti yhdessä kuulemme alueiden komitean suosituksen kanssa.

Asiaan liittyvä keskustelumme ei pääty tämän päivän äänestykseen. Pidän huolen siitä, että pysyn komission työn edetessä yhteydessä jäsen Savaryn ja muiden liikennealaa läheisesti seuranneiden jäsenten kanssa, jotta komission hyväksymä suunnitelma on sopusoinnussa parlamentin hyväksymän kanssa ja on todella laadukas. Lopuksi haluan vielä toistaa: suunnitelmamme ei tarkoita, että komissio korvaisi paikalliset toimielimet, vaan yksikertaisesti sitä, että komissio haluaa auttaa paikallisia viranomaisia parantamaan toimintaansa jakamalla tietoa ja parhaita käytäntöjä, joiden ansiosta kansalaiset voivat elää paremmin ja liikkuu helpommin kaupungeissa, niiden ulkopuolella ja niiden läpi kulkiessaan. Kiitän Euroopan parlamenttia sen tekemästä työstä ja äänestyksestä, jonka se toimittaa suunnitelmasta.

Jean Marie Beaupuy, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä jäsen Savary ja muut kollegat, olemme parlamentaarisisessa edustajakokouksessa, jonka tarkoituksena on äänestää teksteistä ja, arvoisa komission jäsen, ennen kaikkea parlamentaarisisessa edustajakokouksessa, jonka tarkoituksena on panna tekstit täytäntöön.

Huomaamme tänään, että edeltäjänne vihreään kirjaan liittyvän erinomaisen työn sekä sitä seuranneiden noin 400 kannanoton jälkeen edistystä ei ole juurikaan tapahtunut. Asiassa on edetty niin vähän, että kuten itse juuri toistitte, oli kiinnostavaa, että Euroopan parlamentti esitti näkemyksensä.

Luonto täyttää tyhjiöt, joten kun Euroopan komissio ei tee työtään, parlamentin on tehtävä se. Tähän liittyen on sanottava – ja tekin sen jo totesitte, arvoisa komission jäsen –, että jäsen Savaryn tekemä työ on hyvin kiinnostavaa siksi, että hän on itse asiassa antanut teille kaikki toimintasuunnitelman laatimiseen tarvittavat ainekset.

En tarkoita, että komission ja parlamentin roolit ovat vaihtumassa, mutta meidän on huomattava, että koska Lissabonin sopimusta ei ole vielä hyväksytty, parlamentti saa tosiasiallisesti hieman lisää valtaa.

Jäsen Savaryn tekemä työ on erinomaista, sillä siinä on taas kerran otettu huomioon useita aluekehitysvaliokunnan tekemiä ehdotuksia.

Koska kunnioitamme luonnollisesti toissijaisuusperiaatetta, odotamme teidän esittelevän meille oppaita. Niistä on hyötyä. Oppaiden tarkoitus ei ole rajoittaa paikallisia viranomaisia vaan auttaa niitä. Odotamme teiltä myös indikaattoreita, emmekä taaskaan rajoittamista vaan tukemista varten. Ennen kaikkea odotamme teidän tarjoavan meille liikennesuunnitelmaan liittyviä aineksia. Joissakin maissa näitä on olemassa ja tietyissä maissa ne ovat jopa pakollisia, täysin välttämättömiä.

Annan esimerkin. Kaupunkien asuntokysymyksiä käsittelevä laajennettu työryhmä, jossa toimin puheenjohtajana, on viime vuosina korostanut kaupunkien kasvua: kaupungit ovat kymmenen vuoden aikana kasvaneet kolme kertaa Luxemburgin pinta-alan verran. Mutta miten tämä liittyy tämäniltaiseen keskusteluunne? Sillä on suora yhteys, sillä kaupunkien asukkaat matkustavat kaupunkien kasvun vuoksi joka päivä tasan 20 prosenttia enemmän, ja yli 70 prosenttia heistä käyttää omaa autoa.

Tällä kaikella yritän sanoa, että kun aluekehitysvaliokunta pyytää seuraamaan yhdenmukaisen lähestymistavan ja liikennesuunnitelman tilaa, se asettaa yleisen periaatteen, jonka todella toivomme teidän ottavan huomioon toimintasuunnitelmassa.

Kysymys on jo nostettu esiin kaupunkien asuntokysymyksiä käsittelevässä laajennetussa työryhmässä, ja haluaisimme ilmaista kiitoksemme teille etukäteen siitä, että huomioitte tässäkin yhteydessä yhdenmukaistetun lähestymistavan.

Ette ole vastannut tänään kysymyksiimme, arvoisa komission jäsen. Olette tehnyt tavallaan puolittaisen sitoumuksen – ollut päättäväinen periaatteen suhteen, mutta ette antanut mitään takeita.

Tilanne on vakava. Miksi? Koska 400 miljoonaa eurooppalaista asuu kaupungeissa, ja nämä 400 miljoonaa eurooppalaista kärsivät tämänkaltaisista elinolosuhteista, joiden vuoksi heiltä hukkaantuu päivittäin aikaa liikenneuhkissa. Tiedämme, että liikenneuhkien kustannukset ovat yksi prosentti bruttokansantuotteesta. Samalla kun puhumme elvytysuunnitelmasta – taloudellisesta elvytysuunnitelmasta –, annamme miljardien eurojen mennä hukkaan.

Tarvitaan nopeampaa toimintaa, arvoisa komission jäsen, sillä nämä kaupunkiliikennettä koskevat toimintasuunnitelmat ovat keskeinen osa elvytysuunnitelmaa. Ne ovat ratkaisevan tärkeitä myös ilmastonmuutostaasteen kannalta, sillä kuten mainitsitte, 40 prosenttia saasteista syntyy kaupungeissa. En halua jättää huomiotta myöskään turvallisuuskysymystä, sillä kaksi kolmesta tieliikenneonnettomuudesta tapahtuu kaupunkialueella. Kun tiedämme, että yksi kuolemantapaus maksaa lähes miljoona euroa ja yksi vakava loukkaantuminen yli miljoona euroa, näemme taloudelliset kustannukset ja ihmisille koituvat seuraukset, jotka kaupunkiliikennehaaste aiheuttaa joka vuosi.

Näiden kaikkien käytännön syiden pohjalta pyydämme teitä, arvoisa komission jäsen, näin Euroopan parlamentin vaalien alla menemään tämäniltaisen keskustelun päätöksessä, jos mahdollista, pidemmälle ehdotuksissanne ja lupauksissanne. Emme halua yleisluonteisia lupauksia vaan sitoumuksen toimintasuunnitelmaan – teidän toimintasuunnitelmaanne –, jotta kaupunkien asukkaiden halukkuus äänestää 7. kesäkuuta kasvaa.

Reinhard Rack, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen esittelijä Gilles Savaryn tavoin pahoillani siitä, ettei komissio toteuttanut alkuperäistä yhdennettyä toimintasuunnitelmaa koskevaa suunnitelmaansa.

Siihen, että kaikki osapuolet paikallisista viranomaisista Euroopan unioniin yrittävät parantaa kaupunkiliikenneolosuhteita, on useita hyviä syitä. Tiedämme, että suurin osa eurooppalaisista asuu kaupungeissa ja että nykyiset liikenneolosuhteet ovat kaikkea muuta kuin optimaaliset. Siksi olemme yhtä mieltä siitä, että suunnitelmaan ja jäsen Savaryn mietintöön tehdään parlamentin aloitteesta yhdennettyjä ehdotuksia. Kiitän jäsen Savarya hänen sitoumuksestaan ja yksityiskohtaisista ehdotuksistaan.

Samalla haluan kuitenkin tehdä täysin selväksi, että sitä, mitä monet pelkäävät tai minkä pelkäämiseen he uskovat olevan aihetta, ei tapahdu. Kukaan ei halua ottaa liikenneolosuhteiden määrittämisoikeutta pois kunnilta tai paikallisilta tai alueellisilta viranomaisilta. Haluamme vain antaa EU:n suunnalta apua, jotta toimiin voidaan ryhtyä järkevien yleisten sääntöjen pohjalta, jos kunta, kaupunki tai alueellinen yksikkö pitää sitä tarpeellisena. Toissijaisuusperiaate ei ole uhattuna. Suunnitelmamme auttaa suojelemaan sitä.

Siksi meidän tulee kansalaisten etujen kannalta pyrkiä takaamaan, että ajettuaan Euroopassa kymmenen tai kaksikymmentä kilometriä kansalainen ei saavu rajoitetulle liikennealueelle, jonka hän uskoo olevan samanlainen kuin kotiseudullaan, mutta jossa pätevätkin täysin erilaiset säännöt.

Kukaan ei ole määräämässä yhteisöille ruuhkamaksuja tai muita vastaavanlaisia sääntöjä. Jos niitä kuitenkin käytetään, puiteiden tulee olla kansalaisten tunnistettavissa. Olemme olleet yhtä mieltä yhteisen lähestymistavan käyttämisestä liikennemerkkien yhteydessä jo yli sadan vuoden ajan. Näin tulisi tulevaisuudessa olla myös tässä yhteydessä.

Saïd El Khadraoui, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Aloitan kiittämällä esittelijä Gilles Savarya ja kaikkia niitä, jotka ovat olleet vaikuttamassa lopputulokseen, heidän tekemästään työstä ja lisäksi esittelijää erityisesti sinnikkyydestä siitä huolimatta, että komissio on, ainakin toistaiseksi, osoittanut aikomuksena hylätä toimintasuunnitelman, jota olemme odottaneet jo kauan.

Pyydän komissiota hyväksymään suositukset, joista äänestämme huomenna, ja ryhtymään toimiin mahdollisimman pian. Vaikka parlamentissa – ja ilmeisesti myös komissiossa ja jäsenvaltioissa – on pieni vähemmistö, jonka mielestä meidän tulisi välttää kaikkia kaupunkeihin liittyviä toimia, on päivänselvää, että Eurooppa tarjoaa lisäarvoa huomattavien ja yhteisten ongelmien käsittelyyn.

Mietinnössä on useita mielenkiintoisia ehdotuksia. Yksi selvistä on kerätä vertailtavissa olevia tietoja, jotka auttavat kartoittamaan ongelmia. Muita ovat hyvien ajatusten vaihtaminen ja edistäminen, teknologisen innovaation ohjaaminen, järjestelmien yhteentoimivuuden takaaminen, kaupunkien kannustaminen laatimaan liikennesuunnitelmia ja toimiin ryhtyminen kestävästä liikkuvuudesta saavuttamiseksi. Nämä ja muut esimerkit liittyvät selvästi asioihin, jotka tulisi järjestää Euroopan tasolla, jotta kaupungeissa olisi parempi asua, niihin olisi helpompi päästä ja ne olisivat kestävämpiä. Siksi luotan siihen, että komissio ottaa asian käsiteltäväkseen asukkaidemme etujen ajamiseksi.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan kiittää esittelijää.

Mitä tulee ilmastonmuutokseen, kaupunkiliikenne on keskeinen vaikuttaja, sillä siitä syntyy 70 prosenttia kaikista haitallisista päästöistä. Pystymme saavuttamaan ilmastonsuojelua koskevat tavoitteemme vain, jos muutamme EU:n liikennepolitiikkaa. Suurimmat mahdollisuudet ovat kaupungeissa, joissa 90 prosenttia kaikista automaatoista on alle kuuden kilometrin pituisia ja jotka tarjoavat siksi ihanteellisen mahdollisuuden bussin tai junan käyttämiseen tai polkupyörällä tai jalan kulkemiseen.

Meitä ilahduttaa, että enemmistö kannattaa EU:n rahoituksen antamista vain yli 100 000 asukkaallaan kaupungeille, jotka voivat laatia kestävästä liikennesuunnitelman. Olemme kuitenkin harmissamme siitä, ettei ehdotuksemme asettaa yleinen 30 kilometrin tuntinopeusrajoitus ja antaa kaupungeille toissijaisuusperiaatteen mukaisesti mahdollisuus määrittää korkeammat nopeusrajoitukset joillekin teille, saanut enemmistöä puolelleen. Sen lisäksi, että ehdotus hyödyttäisi ilmastoa, se myös vähentäisi tieliikenneonnettomuuksien määrää. Euroopan teillä kuolee joka vuosi 40 000 ihmistä. Siinä on 40 000 liian monta.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Aloitan kiittämällä Gilles Savarya hyvästä yhteistyöstämme. Hän on laatinut järkevän mietinnön läheisessä yhteistyössä varjoesittelijöiden kanssa.

Mietinnöstä käy selväksi, että kaupunkiliikenne on osa liikennealaa, johon liittyy monia haasteita ja mahdollisuuksia. Haasteet koskevat Euroopan ilmastotavoitteita, ruuhkienhallintaa, liikenteen turvallisuutta ja helpoutta sekä mahdollisuuksia kestävästä taloudellisesta kehityksestä ja siihen läheisesti liittyvään sisävesiliikenteen kasvuun.

Koska mietintö on erinomainen, ja siinä otetaan asianmukaisesti huomioon toissijaisuusperiaate, haluan käsitellä lyhyesti kaupunkiliikenteen ja sisävesiliikenteen välistä yhteyttä. Euroopan kestävä taloudellinen kehitys, eikä vähiten liikenteen ja kaupunkialueiden alalla, on pitkälti riippuvainen sisävesiliikenteestä. Monissa Euroopan kaupungeissa on sisävesiväyliä ja niiden ansiosta myös luontainen mahdollisuus vastata kasvavaan liikennetarpeeseen kestäväällä tavalla. Sisävesiliikenteen lisääminen ei edes vaadi suuria investointeja infrastruktuuriin, ei pahenna Euroopan kaupunkien ruuhkia eikä lisää kaupunkien ympäristö- ja ilmasto-ongelmia, jos siinä käytetään puhtaita moottoreita ja puhtaita polttoaineita. Kun mahdollisuus sisävesiliikenteeseen on olemassa Euroopan kaupungeissa, sitä tulee hyödyntää ja edistää.

Kaupunkiliikenteen tulevaisuus on tiiviisti sidoksissa sisävesiliikenteen tulevaisuuteen. Siksi pyydän Euroopan komissiota huomioimaan tarkasti sisävesiliikenteen edut kaupunkiliikennettä koskevan uuden lainsäädännön laatimisen yhteydessä.

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, olemme käyneet keskustelua EU:n kaupunkiliikenteestä jo pitkän aikaa. Miksi ihmisessä? Se ei edes kuulu toimivaltamme. Toimivalta on alun perin vain tekaistua, koska noin 80 prosenttia väestöstä asuu kaupungeissa ja koska haluamme ilmastomuutoksen vuoksi ottaa tämän asiaksemme.

Onneksi onnistuimme protestiemme ansiosta alentamaan Euroopan komission tavoitteita kaupunkiliikennettä koskevaksi toimintasuunnitelmaksi. Kiitän komission jäsen Tajania hänen kommentistaan. *Subsidere* tarkoittaa tukea eikä suinkaan määrätä, mutta italialaisena hän luonnollisesti tietää sen paremmin kuin pitkän latinan lukenut saksalainen.

Minulle on ensisijaisen tärkeää, että mietintömme – parlamentin mietinnön – tulisi korostaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden tarkkaa noudattamista. Kaupunkiliikennettä koskevia EU:n tason lainsäädäntötoimia on mahdotonta hyväksyä. Meidän tehtävämme on toteuttaa tukevia toimia. Ideoiden esittäminen ja kannustaminen parhaiden käytäntöjen vaihtamiseen on järkevää. Ei meidän kaikkien tarvitse keksiä polkupyörää uudelleen. Kaupunkimme tarvitsevat yksilöllisiä ratkaisuja, mutta niitä voivat laatia vain paikalliset toimijat, koska vain he tietävät, mitä tarvitaan.

Kuntien on otettava huomioon hyvin moninaisia tilanteita, ja ne tarvitsevat siksi liikkumavaraa, erityisesti, jotta ne voivat pitää pääkatunsa eloisina. Ne ovat tärkeitä kaupungin houkuttavuuden kannalta. Siksi on tärkeää, ettei henkilöautoja suljeta pois ja että kaupungin logistiikkaan keskitytään enemmän. Haluaisinkin, että kantakaupunkien vähittäisjakelua koskevaa tutkimusta tuettaisiin enemmän. Tämä keventäisi kaupungin taakkaa.

Myös väestörakenteen muutos on otettava huomioon. Yhteiskuntamme muuttuu jatkuvasti. Liikennevaatimukset ja asumisvaatimukset muuttuvat. Jos haluamme vähentää liikennettä, ihmisten on voitava täyttää päivittäiset tarpeensa lähellä kotiaan. Tässä on haastetta vähittäiskaupalle. Kaikki muu tukisi vain maaseutua.

Emme tarvitse kaupunkiliikenteen valvontavirastoa. Se maksaisi paljon ja tuottaisi paljon papereita, joka vain arkistoitaisiin Brysselissä.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, tämä kaupunkiliikennettä koskeva mietintö muodostaa tärkeän osan Euroopan toimintakykyistä liikennettä ja kiinteän osan kestävästä kasvusta ja Lissabonin tavoitteiden saavuttamisstrategiaa.

Haasteena on hyväksyä innovatiivisia toimia ja ryhtyä lainsäädäntötoimiin, jotka parantavat merkittävästi kaupunkien asukkaiden elämänlaatua. Tosiasia on, että Euroopan kaupunkilaisten päivittäisestä elämästä on tullut huomattavasti vaikeampaa liikkumiseen liittyvän stressin, ruuhkien, saasteiden, melun ja ympäristön turmeltumisen vuoksi. Siksi on löydettävä tasapaino kahden asian välille: tavoitteen, joka koskee yhteisen liikennepolitiikan kehittämistä oikeutena vapaaseen liikkuvuuteen ja talouden kasvun tärkeänä osana, sekä yhdenmukaistetun lähestymistavan, joka helpottaa liikennemuutoksia ja edistää merkittävästi ilmastomuutoksen torjuntaa.

Lyhyesti sanottuna, tämä tukisi inhimillisempää elämää. Meidän on mahdollisimman nopeasti kehitettävä yhdistettyjä liikennemuotoja ja annettava asukkailla tietoa kaikista kaupunkiliikenneverkkoista, jotta heillä on mahdollisuus valita.

Minäkin haluan onnitella esittelijää erittäin hyvästä ja merkittävästä mietinnöstä ja pyytää Euroopan komissiota laatimaan toimintasuunnitelman aikaa hukkaamatta ja työpanoksia säästelemättä.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, onnittelen jäsen Savaria hänen tavastaan käsitellä aihetta. Liikenne on perustavanlaatuisen ongelma kaupunkialueilla. Näitä asioita säännellään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kansallisella ja erityisesti paikallisella lainsäädännöllä. Ongelman merkitys on kuitenkin otettava huomioon EU:n tasolla, ja sen korjaamiseksi on järjestettävä yksilöityä apua ja yhteistyötä. Tämä koskee sekä hyvien kokemusten edistämistä että innovatiivisten, teknisten ja organisatoristen ratkaisujen luomista.

Erityistä tukea tarvitaan kaupunkialueiden älykkäisiin liikennejärjestelmiin, jotka mahdollistavat tehokkaan liikenteenvalvonnan ja turvallisuuden. Tässä yhteydessä on hyödyllistä yhdistää liikenteen, tietotekniikan ja televiestinnän tarjoamat mahdollisuudet. Lisäksi tarvitaan liikennemuotoja koskevia ratkaisuja, joissa käytetään eri joukkoliikennemuotoja ja jotka vähentävät kaupungin keskustan ruuhkia. Mielestäni on olennaisen tärkeää muuttaa kaupunkisuunnittelumalleja siten, että kaupunkiliikenteestä tulee ihmisläheistä

ja ympäristöä säästävää. Kannatan myös erityisen rahoitusvälineen luomista kaupunkiliikenteelle seuraavassa rahoituskehelyksessä.

Pidetään mielessä esittelijän korostama asia: lähes 80 prosenttia EU:n asukkaista elää kaupunkialueilla. He hukkaavat paljon aikaa huonojen liikennejärjestelyjen vuoksi. Siksi meidän ei tule aikailla.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vastauksena kommentteihin korostan taas kerran, että olen sitoutunut esittelemään toimintasuunnitelman vuoden 2009 aikana.

Ymmärrän, että suuri osa jäsenistä pitää asiaa kiireellisenä, mutta – kuten jäsen El Khadraoui totesi –, monet EU:n toimielimet, ei pelkästään komissio, ovat esittäneet oikeudellisia vastaväitteitä, jotka meidän on voitettava vakuuttamalla epäilijöille, että tällainen toimintasuunnitelma, kuten on jo sanottu, ei riko toissijaisuusperiaatetta. Sanon tämän uudelleen: opiskeltuani latinaa useita vuosia tunnen hyvin sanan merkityksen, ja se on myönteinen. Se tarkoittaa ”auttaa”.

Tämän päivän keskustelun kuulemisen ja jäsen Savaryn tekstin lukemisen jälkeen me haluamme jatkaa tätä tietä. Itse en epäröi, mutta tavoitteemme saavuttamiseksi meidän on vakuutettava useita henkilöitä. Uskon, että oikea tapa sen toteuttamiseen on vahvat poliittiset, tekniset ja myös oikeudelliset perusteet. Parlamentin laatimasta tekstistä on varmasti suurta apua, kun yritämme voittaa vastustuksen. Olen varma, että se onnistuu muutaman kuukauden kuluessa. Komissio antaa siis kansalaisille toimintasuunnitelman, jossa otetaan varmasti täysin huomioon viime viikkojen ja kuukausien aikana tekemämme työ.

Siksi haluan kiittää teitä uudelleen ja vahvistaa sitoumukseni ja haluni jatkaa sitkeästi edeltäjäni ohjaamaan ja myös Euroopan parlamentin valitsemaan suuntaan. Samalla haluan varmistaa, että päätöstä tukemassa on niin paljon ihmisiä kuin mahdollista, jotta suunnitelmasta tulee tehokkaampi. Suunnitelman hyväksyminen muutamaa viikkoa aikaisemmin mutta ilman kaikkien osapuolten täyttää tukea ei ehkä ole paras tapa saavuttaa tavoitteet, joihin kaikki uskomme.

Olemme mielestäni tämän keskustelun ja parlamentin päätöksen jälkeen edistyneet huomattavasti, ja siksi jäsenten enemmistön esittämät pyynnöt – tämän keskustelun ajanakin on esiintynyt erilaisia sävyjä toimintasuunnitelmaan liittyen – voidaan uskoakseni saattaa tyydyttävään päätökseen tulevina kuukausina.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Gilles Savary, *esittelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan heti tässä keskustelussa saada jäsen Sommerin vakuuttuneeksi. Paikallisiin viranomaisiin vaikuttavia lakeja on ollut useita, ja ne ovat liittyneet esimerkiksi *Stadtwerken*, tai kunnallisten palvelujen, keskinäiseen kilpailuasetteluun, liikennealan julkisen palvelun velvoitteisiin ja julkisia hankintasopimuksia koskeviin direktiiveihin.

Nyt ei kuitenkaan ole kysymys tästä. Asia liittyy paljon enemmän toissijaisuuteen. Nyt ei olla päättämässä, että kunnasta tai kaupunkialueesta pitäisi tehdä ”kolmenkympin alue” tai että niiden tulisi asettaa rautatieliikenne etusijalle. Olen varmistanut, ettemme palaa tämäntyyppiseen keskusteluun.

Kysyin itseltäni seuraavaa: ”Mikä voi olla Euroopan unionin lisäarvo?” Vastaus on ensisijassa sen halu toimia. Euroopan unioni ei voi jättää kaupunkikysymystä sivuun samassa kuussa – joulukuussa 2008 –, jolloin se itse Angela Merkelin ja Nicolas Sarkozyn ansiosta laatii erityisen kunnianhimoisen ilmastonmuutossuunnitelman.

Miten voimme käynnistää 20 prosentin päästötavoitteen sisältävän ilmastonmuutossuunnitelman ja sanoa, ettemme ole kiinnostuneita kaupunkiympäristöstä, vaikka sillä on suurin vaikutus ilmastonmuutokseen?

Tässä on kyse poliittisesta johdonmukaisuudesta – Euroopan poliittisesta johdonmukaisuudesta –, sillä me olemme sopineet, kuten hallituksetkin, että käynnistämme ilmastonmuutossuunnitelman. Kaupunkiympäristöön keskittymiselle on olemassa oikeutettu tarve, jota emme voi paeta niin liikenteen alueella kuin muillakaan alueilla.

Meidän on todellakin taattava, että kunnat tekevät itsenäisiä päätöksiä. Ne ovat lähempänä meitä. Voimme kuitenkin varmistaa, että kunnat kohtaavat ja vaihtavat parhaita käytäntöjä ja tietoja.

Voimme varmistaa, että niitä kannustetaan toteuttamaan kaupunkikehityssuunnitelmia, joita osa niistä ei ole ennen pystynyt toteuttamaan.

Voimme varmistaa, että ne yhdistävät kaikki liikennemuodot: kevyen liikenteen, julkisen liikenteen, vesiliikenteen ja – jäsen Blokland on oikeassa – rautatieliikenteen.

Voimme varmistaa, että ne tekevät kaupunkiliikenteestä houkuttelevampaa käyttäjille.

Tähän pyrimme ja tätä varten tarvitsemme rahoitusvälineen. On olemassa Marco Polo -ohjelma, joka kannustaa yhdistetyn liikenteen käyttöön. On olemassa URBAN-ohjelmat. Euroopan tasolla on useita ohjelmia, jotka tarjoavat kannustimia. Tällä kertaa emme keksi niitä, sillä sitä on tehty vuosien ajan.

Ohjelmia lisäämättä meidän tulee suunnata seuraava rahoituskehys kaupunkiliikenteeseen. Tämä on ehdotuksemme.

Lopuksi haluan sanoa – arvoisa puhemies, suonette anteeksi esittelijälle – jäsen Tajanille, että jos saamme huomenna suuren enemmistön, hän voi palata komissioon ja sanoa: ”Mielestäni meidän on tehtävä jotain, koska meillä on legitiimiys ja koska parlamentti ei ole toiminut yksin.”

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan kansalaisten elämänlaatu riippuu täysin kaupunkiliikenteen muuttamisesta käytännöllisemmäksi ja ympäristölle edullisemmaksi. Tästä syystä liikenteen käytön helpottaminen ja yhteentoimivuuden tukeminen ovat keskeisiä toimia. Lisäksi tällaisiin julkisiin töihin ohjatut investoinnit ovat tehokas tapa sijoittaa Euroopan ja kansallisten talouden elvytysuunnitelmien varoja. Tässä lähestymistavassa keskitytään kansalaisiin kahdessa roolissa, työntekijöinä – uusien työpaikkojen luomisen kautta – sekä liikennepalvelujen ja ympäristönsä laadun paranemisen hyödynsaajina.

Lukuisat kaupunkiliikenteen parantamiseen liittyvät aloitteet ja suositukset edellyttävät kuitenkin yhdenmukaistettua lähestymistapaa. Toissijaisuusperiaatteen tarkastelu ei sulje pois tarvetta panna täytäntöön yhdenmukainen oikeudellinen kehys ja luoda yhteinen viitekehys, johon kuuluu yhdenmukaisen suositusten lisäksi kattava joukko hyviä käytäntöjä.

Tämän seurauksena asiasta ensisijassa vastaavilla paikallisilla viranomaisilla on sekä mahdollisuus että kiinnostusta lujittaa yhteistyötä kaikkien niiden kanssa, jotka ovat kiinnostuneita liikenteen kestävästä kehittämisestä paikallisella ja alueellisella tasolla.

Minäkin kehotan Euroopan komissiota laatimaan kiireesti kaupunkiliikennettä koskevan toimintasuunnitelman, jotta alan johdonmukainen integrointi osaksi Euroopan liikenneverkkoa nopeutuu.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Matkustajien ja tavaroiden kuljettamisen olemassa olevat tekniikat ja muodot kaupunkiympäristössä ovat saavuttaneet ehdottoman rajansa. Pienet Euroopan kaupungit tukahtuvat jo liikenteeseen. Jotta voimme parantaa kansalaistemme elämänlaatua, meidän on nopeutettava kaupunkiliikenteeseen liittyvän tieteellisen tutkimuksen ja innovaation kehitystä ja toteutusta. On ehdottoman totta, että resurssien ohjaaminen pelkästään olemassa olevan infrastruktuurin laajentamiseen ei auta ratkaisemaan kasvavaa kriisiä. Meidän on löydettävä uusia ”älykkäitä” ratkaisuja kaupunkiliikenteen nykyisten ja samalla myös tulevien ongelmien korjaamiseen. Siksi tuen ehdotusta kehittää uuden sukupolven Civitas-ohjelma, sillä mielestäni meidän on keskityttävä liikennevirtoja hallinnoivan uuden sukupolven tietotekniikan kehittämiseen.

Viime vuosina käyttöön otettua yhdenmukaistettua lähestymistapaa käytetään melko laajalti Euroopan suurimpien kaupunkien kaupunkisuunnitelmien laatimisessa.

Sellaisen pysyvän Eurooppalaisen rakenteen luominen ja rahoittaminen, joka kerää ja levittää hyviä käytäntöjä tällä alueella ja edistää Euroopan unionin kaikkien alueiden asianosaisten osapuolten välistä vuoropuhelua, on uusi tärkeä askel kohti kestävä liikenteen edistämistä kaupunkialueilla.

19. Älykkäitä liikennejärjestelmiä koskeva toimintasuunnitelma – Tieliikennealan älykkäät liikennejärjestelmät sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapinnat (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Anne E. Jensenin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2008/2216(INI)) (A6-0227/2009) ja

– Anne E. Jensenin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tieliikennealan älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD)) (A6-0226/2009).

Anne E. Jensen, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, en tiedä, voinko puhua yhtä innokkaasti kuin jäsen Savary, mutta älykkäät liikennejärjestelmät ovat hyvin kiinnostava aihe. Mitä älykkäät liikennejärjestelmät siis ovat? Kysymykseen vastaaminen ei ole aivan helppoa, koska kyseessä on koko joukko erilaisia järjestelmiä: järjestelmiä, jotka takaavat turvallisemman, tehokkaamman ja ympäristöä säästävemmän liikenteen hyödyntämällä nykyaikaista tieto- ja viestintäteknologiaa. Älykkäät liikennejärjestelmät eli ITS on siis yleisluonteinen termi, joka kattaa monia eri asioita. Älykkäiden liikennejärjestelmien piiriin kuuluu niinkin moninaisia asioita kuin eCall, joka soittaa hätätilanteessa automaattisen puhelun hätäkeskukseen, tietoliikennejärjestelmät, jotka on suunniteltu tiemaksujen keräämistä varten, sekä jo yleisesti tunnetut GPS-järjestelmät, joita monilla on autossa helpottamassa vierailla alueilla liikkumista.

Älykkäillä liikennejärjestelmillä on kuitenkin myös monia muita hyödyntämättömiä mahdollisuuksia, kuten mahdollisuus viestintään ajoneuvojen, ajoneuvon ja tien sekä ajoneuvon ja tietopalvelukeskuksen välillä. Miksi emme sitten ala käyttää tätä tekniikkaa suuressa mittakaavassa, jos se kerran on niin hyvää? Koska vastassamme on kysymys siitä, kumpi tulee ensin, kana vai muna. Tuleeko ensin autoon asennettu teknologia, joka pystyy viestimään tienvarrella olevan lähettimen kanssa? Autonvalmistajat ovat tietoisia tällaisen teknologian mahdollisuuksista, mutta eivät saa sille rahoitusta, jos tienvarsille ei ensin asenneta lähtimiä. Toisaalta taas viranomaiset eivät halua sijoittaa lähettimiin ennen kuin autot on varustettu signaaleja vastaanottavalla tekniikalla. Jotain on kuitenkin tehtävä, sillä asia on saatava etenemään.

Komissio on tähän liittyen laatinut älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevan toimintasuunnitelman ja esittänyt ehdotuksen direktiiviksi, jonka tulisi tukea älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä käynnistämällä standardoinnin. Meidän tulee onnitella komissiota tästä. Tätä aloitetta tarvitaan. Kaksi älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevaa mietintöä, joista keskustelemme tänään, toimintasuunnitelma ja direktiivi, liittyvät tiiviisti toisiinsa. Näin sen pitää ollakin, koska toimintasuunnitelma ilman direktiiviä ei tuo mitään kovin uutta. Monet toimintasuunnitelman sisältämistä asioista ovat jo käynnissä olevia hankkeita. Direktiivi on kuitenkin ratkaisevan tärkeä, sillä se edistää tärkeiden standardien kehitystä EU:ssa. Toimintasuunnitelman tarkoitus taas on rajata direktiivin soveltamisalaa ja taata, että kanavoimme yhteisistä hankkeista saamamme kokemukset standardointiin.

Yhteisten standardien hyväksyminen Euroopan älykkäiden liikennejärjestelmien komiteassa koskee erityisesti neljää aluetta: ensimmäisenä tie-, liikenne- ja matkatietojen optimaalista käyttöä, toisena ITS-palvelujen jatkuvuutta liikennekäytävillä ja kaupunkikokonaisuuksissa, kolmantena tieliikenteen turvallisuutta ja turvatoimia ja neljäntenä ajoneuvon yhteyksiä liikenneinfrastruktuuriin. Lisäksi käsiteltävänä on erittäin tärkeä tietoturvakysymys. Emme halua isovelilyhteiskuntaa, joten tietoturva ja yksilön oikeudet on sisällytettävä standardeihin heti alusta lähtien. Toinen erittäin tärkeä asia on vastuualueet ja niiden jakaminen. Jos jokin menee vikaan, meidän on pystyttävä selvittämään, mistä ongelma johtuu: autoilijasta, satelliittinavigointijärjestelmästä vai ajoneuvon teknologiasta. Muuten emme edisty asiassa ja sen seurauksena emme voi taata tarvittavaa sijoitusta.

Haluan kiittää muiden ryhmien varjoesittelijöitä tiiviistä yhteistyöstä. Meillä on ollut joitakin mielipide-eroja siitä, miten laajasti meidän tulisi keskittyä tieliikenteen liikennemuotovaihtoehtoihin, mutta olemme mielestäni saaneet tasapainoon tieliikenteen ITS-teknologian käytön takaamisen ja sen rajapinnat muiden liikennemuotojen kanssa. Tietotekniikan avulla on mahdollista vertailla helposti eri tapoja siirtyä kohteesta A kohteeseen B ja saada yleisnäkemys nopeimmista, halvimmista ja ympäristön kannalta järkevimmistä vaihtoehtoista. Olisin toivonut meidän pääsevän tästä nopeasti sopimukseen neuvoston kanssa, mutta se ei onnistunut. Puheenjohtajavaltio Tšekki on tehnyt erittäin hyvää työtä, mutta toivon, että komission

ehdotukseen tekemämme tiukennukset tekevät direktiivistä hyväksyttävämmän neuvoston silmissä, sillä direktiiviä tarvitaan.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää parlamenttia ja erityisesti esittelijä Jenseniä sekä varjoesittelijöitä erinomaisesta työstä ja tavasta, jolla he ovat ottaneet komission ehdotukset vastaan.

Olen tietysti tyytyväinen tehtyihin valintoihin ja otan huomioon direktiiviluonnokseen ehdotetut tarkistukset. Ennen kaikkea olen iloinen siitä, että parlamentti on vahvistanut Egnos- ja Galileo-satelliittipaikannusjärjestelmien tärkeyden älykkäiden liikennejärjestelmien (ITS) käytössä. Haluan kuitenkin kysyä parlamentilta muutaman kysymyksen ja yrittää vastata siihen, miksi komissio on vienyt eteenpäin älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottoa edistävää direktiiviä, ja siihen, ovatko paikalliset ja kansalliset aloitteet alalla riittäviä vai eivät.

Komissio on rahoittanut älykkäisiin liikennejärjestelmiin tähtääviä erityisiä tutkimus- ja kehitysohjelmiä vuodesta 1988 lähtien. Niistä on saatu kiistattoman myönteisiä tuloksia, ja ne ovat olleet pohjana lukuisille suosituksille. Nämä tutkimus- ja kehityshankkeet ovat muodostaneet tärkeän perustan teknologian kehitykselle, toimien koordinoimille ja alustavan käyttöönoton tukemiselle pirstaleisella tavalla.

Siksi nyt on aika siirtyä suosituksista käytännön toimintaan, jonka avulla voidaan hyödyntää älykkäiden liikennejärjestelmien käytön edut. Edut voivat näkyä tieturvallisuudessa, liikenneturvauksien helpottumisessa ja tiejärjestelmän ympäristövaikutusten vähentymisessä. Se on tämän merkittävän direktiiviluonnoksen tarkoitus. Luonnoksella edistetään toimia, joiden pyrkimyksenä on poistaa älykkäiden liikennejärjestelmien laajan ja paremmin koordinoitun käyttöönoton esteitä.

Annan muutaman esimerkin, jotka auttavat selittämään, miksi vapaaehtoiset tai paikalliset strategiat eivät aina riitä. Nykyään Barcelonasta Frankfurtiin kulkevalla tavaraliikenteen kuljettajalla on mukanaan matkapuhelimen ja navigointilaitteen lisäksi myös vähintään kolme erilaista sähköisten tiemaksujen päätelaitetta, jotta hän voi kulkea eri maiden halki ja välttää asuinalueita. Vuonna 2001 komissio suosittelee, että jäsenvaltiot julkaisisivat yksityiskohtaiset tiedot tieverkon tietyypeistä ja rajoitetun liikenteen alueista. Valitettavasti vain muutamat paikalliset ja kansalliset viranomaiset ovat toimineet suosituksen pohjalta. Navigointilaitteita seuraavat kuljettajat käyttävät koko tieverkkoa, ja aivan liian usein raskaat tavaraliikenteen ajoneuvot ohjataan täysin sopimattomille teille ja vaarallisille reiteille esimerkiksi koulujen läheisyyteen tai hyvin jyrkille teille.

Uusi direktiivi mahdollistaa sellaisten menettelyjen käyttöönoton, joilla voidaan välttää tällaiset tilanteet ja vähentää näin ongelmia. Komissio odottaa parlamentin ja neuvoston pääsevän sopimukseen direktiiviluonnoksesta, joka on keskeinen työkalu toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa.

Teemme tiivistä yhteistyötä niin teidän kuin neuvostonkin kanssa, jotta sopuun päästäisiin mahdollisimman nopeasti. Toivon, että Tšekin Litoměřicessä ensin viikolla pidettävä epävirallinen neuvoston kokous, jossa käsitellään älykkäitä liikennejärjestelmiä, tuo edistystä asiaan. Anne E. Jensen on kutsuttu kokoukseen ja uskoakseni osallistuu siihen, vaikkakin epävirallisessa ominaisuudessa. Tärkeintä on kuitenkin, että pystymme vertailemaan komission, parlamentin ja neuvoston kantoja ja yritämme nopeuttaa toivon mukaan helppoon sopimukseen pääsemistä, jotta voimme antaa käytännön vastauksen kansalaisille ja hyväksyä yhteisen tekstin mahdollisimman pian..

Giovanni Robusti, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen seurannut älykkäiden liikennejärjestelmien suunnitelmaa aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijan näkökulmasta. Valiokuntamme yksimielisesti hyväksyttyä kantaa tuetaan pitkälti myös liikenne- ja matkailuvaliokunnassa siinä yhteistyön hengessä, että onnistumme luomaan pitkäaikaisia hankkeita. Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat antaneet työpanoksensa ja jakaneet ajatuksiaan.

Olemme kaikki pyrkineet välttämään pitkiä, raskaita sanoja, joita turhan usein käytetään periaatteen julistuksissa. Olemme yrittäneet ilmaista, ettemme ole keskustelemassa siitä, miten monia teitä tai mitä teitä suunnitellaan, vaan selvittämässä yksikertaisesti, miten voimme liikkua ympäriinsä koordinoitumalla, turvallisemmalla, ihmisten kannalta miellyttävämmällä ja ympäristöä säästävämällä tavalla eli älykkäällä tavalla, mikä ei itsessään ole aivan vaatimaton saavutus. Olemme yrittäneet osoittaa, mikä merkitys teknologialla, turvallisuudella, reuna-alueilla, vesiväylillä ja, mikä tärkeintä, yhteistyöllä rakennerrahastojen kanssa on, jotta suunnitellut aikataulut ja kohteet ovat johdonmukaisia ja koordinoituja. Olemme suunnitelleet entistä tärkeemmän roolin liikenteen ja ennen kaikkea kuljetettavien ihmisten turvallisuudelle ja yhdennetylle hallinnoinnille. Olemme mielestäni onnistuneet laatimaan johdonmukaisen ja vakuuttavan lähestymistavan.

Nyt toivon kahta asiaa: että komissio ei pelkäästään "ota huomioon" ja jatka sitten itse haluamaansa suuntaan, kun tulee aika tehdä käytännön päätöksiä, ja että suunnitelmassa esitetyt käytännön strategiat muodostavat pohjan kaikkien aiheeseen liittyvien toimien toteuttajien valinnoille. Liian usein olemme katsoneet kristallipalloon ja nähneet joukon mainioita suunnitelmia, mutta jokainen on ollut toista luoksepääsemättömämpi.

Olisi pettymys, jos rahoittaisimme edelleen teitä, vaikka olemme päättäneet, että niillä tulisi olla vähemmän autoja. Olisi pettymys, jos rahoittaisimme edelleen ajoneuvoja, joissa ei ole otettu huomioon yhteenliittämistä, passiivista turvallisuutta tai polttoaineen kulutusta ja samalla ympäristön säästämistä. Olisi pettymys, jos päättäisimme yhdessä valita tietyn suunnan ja vastuullamme olevat varat ja resurssit päätyisivätkin toiseen suuntaan ja kuluisivat ilman ajallista koordinoitua.

Etelka Barsi-Pataký, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän mielestä älykäs liikenneteknologia on yksi Euroopan liikennepolitiikan tärkeimmistä pilareista. Kun keskustelimme tästä asiasta parlamentissa kaksi vuotta sitten itse esittelemäni liikennepolitiikkaa koskevan valkoisen kirjan väliarvioinnin aikaan, asetimme yhdeksi keskeisistä tavoitteista älykkäiden teknologioiden käyttöönoton välineenä, jolla parannetaan teidemme tehokkuutta ja nostetaan palvelujen tasoa. Ne älykkään kehityksen tulokset, jotka tekevät teistämme turvallisempia ja tieliikenteestämme ympäristöä säästävämpää, ovat jo olemassa.

Tarvitsemme kuitenkin tämän toimintasuunnitelman ja direktiivin, jotta voimme taata teknologian tulosten käyttöönoton. Ehdotin asetuksessa, että asettaisimme älykkäiden sovellusten vähimmäistason, jotta voimme tarjota TENT-T-verkon ainakin vähimmäistasolla. Sovellukset tukevat sitten tehokkuutta ja turvallisuutta. On selvää, että odotamme komissiolta rahoitusta niille älykkäille ratkaisuille, joita ei toteuteta yksityisen rahoituksen avulla. Odotamme komissiolta myös ehdotuksia siitä, miten ulkorajat ylittävä liikenne voidaan sovittaa saumattomasti Euroopan älykkääseen infrastruktuuriin, sillä toivomme sen onnistuvan. Euroopan komissio on direktiivin yhteydessä saanut poikkeavan paljon luottamusta, kun otetaan huomioon, että direktiivi on puitedirektiivi. Siksi on tärkeää, että parlamentti osallistuu komiteamenettelyjen muodossa täytäntöönpanomääräysten laatimiseen.

Arvoisa puhemies, olemme tänään äänestäneet TEN-T-politiikan tulevaisuutta koskevan vihreän kirjan arvioinnista. Voimme olla varmoja siitä, että Euroopan laajuisen liikenneverkon tulevaisuus perustuu älykkääseen liikenteeseen. Paljon kiitoksia.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aloittaa onnittelemalla jäsen Jensenä laadukkaasta työstä ja kahdesta mietinnöstä.

Älykkäät liikennejärjestelmät ovat kehittyneitä sovelluksia, jotka pyrkivät tarjoamaan liikennemuotoja ja liikenteen hallintaa koskevia innovatiivisia palveluja ja mahdollistavat, että useat käyttäjät saavat paremmin tietoa liikenneverkoista ja voivat hyödyntää niitä turvallisemmin, koordinoitummin ja "älykkäämmin". Mielestäni on kuitenkin tärkeää, että älykkäitä liikennejärjestelmiä käytetään kaikenlaisessa liikenteessä, eikä vain kaupunkiliikenteessä. Siksi olen esittänyt asiaan liittyviä tarkistuksia. Lisäksi kaupunkiliikenne kuuluu pitkälti kaupunkikehitykseen. Siksi olen iloinen siitä, että paikalla on myös kollegamme aluekehitysvaliokunnasta. Pidän tärkeänä sitä, että älykkäiden liikennejärjestelmien käyttö voi tehokkaasti vähentää polttoaineenkulutusta ja parantaa näin myös kaupunkien ilmanlaatua ja liikenteen sujuvuutta.

Mielestäni on tärkeää antaa matkustajille tietoa, suojata henkilökohtaiset tiedot ja tietysti taata tietojen nimettömyys käyttäjien suojelemiseksi. Viimeisenä mutta ei vähäisimpänä: tämä on askel eteenpäin, mutta alalla tarvitaan kuitenkin vielä suuria investointeja.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on periaatteessa kannatettava direktiivin yleistä tavoitetta. Parempien tietojärjestelmien luominen matkustajille ja tieinfrastruktuurin toimijoille, jotta esimerkiksi ruuhkista aiheutuneet onnettomuudet vähenevät ja liikenteestä tulee edullisempaa ja tehokkaampaa, on varmasti hyvä ajatus, kuten on myös ympäristötietojen kerääminen. Mielessäni on kuitenkin kolme huolenaihetta.

Ensinnäkin luottamus niin kutsuttuun älyteknologiaan saa ihmiset helposti siirtämään vastuunsa koneille ja laitteille.

Toiseksi kerättyjen tietojen väärinkäytön vaara kasvaa jatkuvasti. Ihmisten yksityisyys on entistä suuremmissa vaarassa.

Kolmanneksi direktiivissä keskitytään liikaa autoihin. Yhteentoimivuus muiden liikennejärjestelmien, kuten julkisen liikenteen, kanssa olisi paljon tärkeämpää kuin taidokas kissa-hiiri-leikki, jota teollisuus yrittää kanssamme pelata.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, annan ehdottoman tukeni komission tavoitteelle luoda lainsäädäntökehys älykkäiden liikennejärjestelmien koordinoitulle käyttöönotolle ja käytölle tieliikenteen alalla. Oma pitkäaikainen taisteluni sähköisen eCall-hätäpuhelinjärjestelmän laajamittaisen käyttöönoton puolesta pitää asian kiireellisyyden mielessäni lähes päivittäin. Älykkäät liikennejärjestelmät voivat vielä enemmän tehdä niin. Ne edistävät ympäristön kestävyyttä, parempaa tehokkuutta ja turvallisuutta sekä syrjimätöntä kilpailua teiden matkustaja- ja tavaraliikenteessä. Lisäksi ne tukevat liikennemuotojen yhdistämistä muun muassa kehittämällä rajapintoja muiden liikennemuotojen, kuten rautatie-, vesi- ja lentoliikenteen, kanssa, jotka aloittivat älykkäiden liikennejärjestelmien käytön jo pitkän aikaa sitten.

Jäsenvaltiot eivät pysty saavuttamaan tätä kaikkea yksin. Se on tehtävä yhteisön tasolla. EU:n laajuisiin pakollisiin vähimmäisvaatimuksiin ja ohjeisiin perustuvat älykkäät liikennejärjestelmät tekevät ympäristöstä innovaatiota suosivamman ja luovat suunnitteluvarmuutta erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Suhtaudun erityisen myönteisesti suunniteltuun älykkäiden liikennejärjestelmien avoimeen ajoneuvon sisäiseen järjestelmälustaan.

Toimintasuunnitelma sisältää lopultakin aikataulun sellaisten yksittäisten järjestelmien käyttöönotolle, jotka koskevat a) tieliikenteen turvallisuutta (tällaisia ovat muun muassa ESP ja eCall), b) liikenteen hallinnan jatkuvuutta (esimerkiksi ruuhkamaksuista tiedottaminen ja pysäköinnin hallinta vähentävät pysäköintipaikkaa etsivien kiertelevien autojen määrää) ja c) tie-, liikenne- ja matkatietojen reaaliaikaista käyttöä, josta on hyötyä sekä ammattilaiskuljettajille että kaikille muilla teillä kulkeville.

Direktiivissä asetetaan yksityiskohtaisia vaatimuksia standardoitujen älykkäiden liikennejärjestelmien pakolliselle ja koordinoitulle käyttöönotolle koko EU:ssa ja niiden soveltamiselle jäsenvaltioissa. Lisäksi se suojaa henkilötietojen käytön. On kuitenkin otettava huomioon, että älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönotto on kallista, koska infrastruktuurit ja ajoneuvot on varustettava tarvittavilla tieto- ja viestintäteknologioilla. Meillä on edelleen liian vähän tietoa siitä, ovatko mahdolliset käyttäjät halukkaita tai kykeneviä maksamaan.

Gilles Savary (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää jäsen Jensenia hänen jatkuvasta erinomaisesta työstään, joka on hyvin avointa ja ottaa hyvin huomioon kaikki ilmaissut näkökannat.

Aloitan sanomalla, että älykkäiden liikennejärjestelmien taustalla ovat EU:n varat ja että hämmästyin huomattessani, että ne kaikki on käytännössä suunnattu autoihin.

Autoilla on selvästi omat etunsa – onhan autoala erittäin vahva taloudellinen ala Euroopassa. Mielestäni älykkyyttä tulee kuitenkin lisätä hieman kaikkiin liikennemuotoihin.

Olen kyllä huomioinut sen, että meillä on ERTMS rautatieliikenteessä sekä SESAR ja GALILEO. Mielestäni meiltä kuitenkin puuttuu käyttäjään keskittyvä lähestymistapa, joka liittyisi käyttäjätietoihin, liikuntarajoitteisten mahdollisuuksiin ja kaupunkiajoneuvojen nykyaikaisiin muokausmahdollisuuksiin, energiaa säästävän kaupunkiajoneuvon käyttöönottoon, liikennealan turvallisuuteen – erityisesti julkisen liikenteen yhteydessä, joka on erittäin tärkeä asia –, käyttäjätietoihin sekä lippujärjestelmään – alueisiin, joilla on mentävä paljon eteenpäin.

Siksi olen sitä mieltä, että resurssit tulisi tulevana vuosina suunnata monipuolisemmin. Toivon, että huomiota kiinnitetään erityisesti henkilötietojen suojaamiseen. Meidän on estettävä Orwellin Vuonna 1984 -teoksen tilanne: pyrkiminen kuvitteelliseen mahdollisuuteen korvata ihmiset täysin koneilla. Näimme, mitä tapahtui Hudsonjoella viime talvena. Jos koneessa ei olisi ollut lentäjää, mikään mekanismi ei varmasti olisi pystynyt suoristamaan sitä. Lopuksi totean, että mielestäni etusijalle on asetettava myös muut liikennemuodot kuin autot.

Näistä varauksista huolimatta tuen esitettyä mietintöä.

Zita Gurmai (PSE). - (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat. Älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönotto tuo useita selviä etuja. Se tekee Euroopan liikenteestä turvallisempaa ja tehokkaampaa ja edistää samalla myös ympäristönsuojelua ja energiatehokkuutta. Meidän tulisi myös kunnioittaa komission toimintasuunnitelmaa ja sille asetettua selvää määräaika. Lisäksi mielestäni on tärkeää, että järjestelmien käytön yhteydessä sovelletaan yhteensopivuuteen, yhtenäisyyteen ja sääntelyyn liittyviä näkökohtia. Mitä tulee kuluttajiin, heillä on taloudellisten mahdollisuuksien lisäksi oltava vapaa

valinnanmahdollisuus. Lisäksi on laadittava lakeja, joilla taataan, ettei yksityishenkilöiden tietoja voida millään tavalla väärinkäyttää. Käyttöön tulee ottaa looginen ja korkeatasoinen älykäs järjestelmä, jota voidaan kehittää edelleen ja jossa voidaan tehokkaasti hyödyntää uusia tekniikan kehityssuuntia. Tämän toteuttaminen on meidän kaikkien etujen mukaista. Samalla on ratkaisevan tärkeää Euroopan autoteollisuuden kannalta, että pidämme pyörät pyörimässä. Lopuksi haluan vielä kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä.

Den Dover (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, puhun nyt rakennusinsinöörinä, jonka pojalla on Yhdistyneen kuningaskunnan halki ulottuva liikennetutkimusyritys.

Aihe on erittäin tärkeä, koska voimme Euroopasta käsin varmistaa, että uusimmalla teknologialla parannetaan tieliikenteen kaikkien muotojen hyödyllisyyttä ja tehokkuutta. Tämä on ala, joka kasvaa paljon vuosittain. Jopa taantuma-aikana ennustetaan esimerkiksi tavarakuljetusajoneuvoille noin 55 prosentin ja henkilöautoille noin 35 prosentin kasvua vuoteen 2020 mennessä. Samalla tietysti energiankäyttö kasvaa.

Me vaaleilla valitut edustajat kierrämme usein vaalipiireissämme ja juutimme liikenneuuhkiin. Kuinka usein meidän pitääkään soittaa puheluita tiedustellaksemme, millainen tilanne edempänä on. Tarvitsemme enemmän tietoa automme tuulilasiin, jotta voimme suunnitella reittimme tehokkaammin.

Toivotan jäsen Jensenille ja komission jäsenelle menestystä.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni meidän on katsottava tulevaisuuteen myönteisin mielin, sillä mitä tulee kyseessä olevan direktiivin hyväksymiseen, uskon, että puheenjohtajavaltio Tšekin tehokkaan yhteistyön lisäksi myös Ruotsi on puheenjohtajavaltiona halukas saamaan aikaan myönteisen sopimuksen komission, parlamentin ja neuvoston välille. Tämä antaa minulle toivoa, ja uskon, että se saattaa myös kannustaa parlamenttia huomenna äänestämään keskustelun aiheena olevien tekstien puolesta.

Haluan nyt vastata joihinkin esitettyihin huomioihin ja vakuuttaa jäsen Țicăuun tavoitteistamme. Aloitamme toimintasuunnitelmasta ja direktiivistä, jossa tarkastellaan liikennejärjestelmää yleiseltä kantilta. Tästä näkökulmasta katsomme sitten kaupunkiulottuvuutta ja keskitymme siihen. Ensin on kuitenkin otettava huomioon yleinen taso, ja sen jälkeen voidaan siirtyä yksityiskohtiin.

Haluan vastata myös jäsen Kusstatscherille liittyen liikennealaan ja muihin liikennejärjestelmiin. Tällä hetkellä Euroopassa ei ole älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton ja käytön yhtenäistä kehystä tieliikennealalla, kun taas muille liikennemuodoille on, kuten jäsen Savary totesi, luotu yksityiskohtaisia suunnitelmia: uuden sukupolven ilmaliikenteen hallintajärjestelmä SESAR, jokiliikenteen RIS ja meriliikenteen VTMS sekä rautatieliikenteen RTMS. ITS-toimintasuunnitelma koskee siis pääasiassa tieliikennealaa, mutta siihen kuuluu myös tiettyjä toimia ja aloitteita, joilla pyritään takaamaan tieliikenteen yhteenliitettävyyden muiden liikennemuotojen kanssa ja parantamaan sitä asianmukaisten rajapintojen avulla.

Halusin korostaa – enkä vähiten jäsen Savarylle –, että ITS-toimintasuunnitelma sisältää vanhempia kuljettajia koskevien toimien lisäksi myös muita ”suojattomiksi” määriteltyjä tienkäyttäjiä, kuten polkupyöräilijöitä ja jalankulkijoita, koskevia toimia. Muun muassa nämä kuuluvat niihin toimiin, joita valiokunta voi hyväksyä direktiivissä määriteltyihin älykkäisiin liikennejärjestelmiin. Ne koskevat erityisesti älykkäiden liikenneverkkojen käyttöä käyttäjien turvallisuuden hyväksi, esimerkiksi näkövammaisille tarkoitettujen älykkäiden merkkien muodossa.

Tämän valossa voimme direktiivin avulla ottaa käyttöön tiettyjä sääntöjä. Ongelmana on kuitenkin se, että myös kuljettajien on oltava älykkäitä. Älykkäät järjestelmät eivät riitä, vaan myös auton tai kuorma-auton ratin takana istuvan kuljettajan ja moottoripyörän tai polkupyörän ajajan on käytettävä järkeään. Tätä ei valitettavasti voida säännellä direktiivillä, asetuksella tai toimintasuunnitelmalla. Käyttöön on yksinkertaisesti otettava järkeviä sääntöjä, joilla Euroopan kansalaiset saadaan käyttämään järkeään ja jättämään alkoholi ja huumet sivuun ajamaan lähtiessään.

Anne E. Jensen, esittelijä. - (DA) Arvoisa puhemies, mielestäni komission jäsen Tajani osui puheessaan oikeaan, sillä juuri siitä tässä kaikessa on kysymys. Autoilijat on saatava toimimaan järkevämmin. Olemme keskustelleet asiasta paljon, ja jäsen Kusstatscher on myös todennut useita kertoja, että sen sijaan, että järjestelmät saavat ihmiset käyttäytymään entistä tyhmemmin, meidän on taattava, että ne auttavat ihmisiä saamaan enemmän tietoa ja toimimaan järkevämmin. Tämä on hyvin tärkeää. Samoin mielestäni on tärkeää, että pidämme mielessä esimerkin rekka-autosta ajamassa Euroopan halki. Nykyään rekka-auton kuljettajat valittavat, etteivät he pian enää näe tuulilasin läpi kaikkien niiden vekottimien vuoksi, joita he tarvitsevat erilaisten tiemaksujärjestelmien ja muiden tietojärjestelmien käyttämiseen. Tarvitsemme yhteisen

järjestelmälustan, jotta rekka-auton kuljettaja saa kaikki tietokoneeseen syötetyt tiedot omalla kielellään. Mahdollisuudet ovat olemassa. Hyviä mahdollisuuksia on itse asiassa uskomattoman paljon.

Olemme keskustelleet jonkin verran myös siitä, miten paljon rahoitusta tähän on varattava. Olemme päätyneet noin 300 miljoonaan euroon, josta suurin osa – ensisijaisesti komission rahoitusta – osoitetaan EasyWayhin. Tässä yhteydessä voin mainita, että kotimaassani Tanskassa on juuri hyväksytty suunnitelma kohdentaa 40 miljoonaa euroa maan ITS-järjestelmään seuraavien viiden vuoden aikana. 40 miljoonaa euroa on paljon pieneltä valtiolta, jossa on viisi miljoonaa asukasta, mutta se mahdollistaa huomattavan edistyksen. Siksi uskon, että tarkastelemalla eri jäsenvaltioita voimme saada näkökulmaa asiaan. Tämä on juuri sellainen asia, joka on saatava käyntiin, ja toivon, että kyseinen aihe sisällytetään liikenneministerien esityslistalle, kun kokoonnumme 29. päivän kokoukseen.

Lopuksi haluan sanoa muutaman sanan tarkistuksista. Ehdotus direktiiviksi on saanut huomattavaa tukea, ja mietintöön liittyviä tarkistuksia on huomenna vain neljä. Henkilökohtaisesti kannatan sosialistiryhmän esittämää tarkistusta 57 ja vihreiden esittämää tarkistusta 59, mutta vastustan tarkistuksia 58 ja 60. Mielestäni se, että tarkistuksia on niin vähän, on osoitus parlamentin asialle antaman tuen vahvuudesta. Komission jäsen Tajani, olette siis päässeet liikkeelle vakain neuvotteluvaltuuksin.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Liikenteen on nykyaikana sopeuduttava nopeasti sen käytön ja yhteiskunnan odotusten räjähdysmäiseen kasvuun. Älykkäiden liikennejärjestelmien (ITS) käyttöönottamisesta on siksi mielestäni suurta hyötyä. Meidän tulisi ottaa huomioon, että tieliikenteen nykytilanne on hyvin huolestuttava. Tämä ilmenee seuraavanlaisista tilastoista:

- Vuonna 2006 tieliikenneonnettomuuksissa kuolleiden määrä oli EU:n alueella 43 000, joista 5 500 Puolassa.
- Tieliikenteen ruuhkien vuosittaiset kustannukset EU:ssa ovat noin 1 prosentti bruttokansantuotteesta.
- Tieliikenteestä syntyvät hiilidioksidipäästöt kattavat noin 70 prosenttia kaikista liikenteen hiilidioksidipäästöistä.

Näistä syistä seuraavat toimet ovat tarpeen:

tie- ja tieliikennetietojen optimaalinen käyttö

ITS-palvelujen jatkuvuuden ja luotettavuuden takaaminen eurooppalaisilla liikennekäytävillä ja kaupunkikonaisuuksissa

sellaisten telemaattisten sovellusten kattava käyttö laajoilla kaupunkialueilla, jotka yhdistävät liikenneasiat tietotekniikkaan ja televiestintään

tieliikenteen turvallisuutta edistävien sovellusten, kuten eCallin ja ADASin, nopea ja yhdenmukaistettu käyttöönotto

liikenneinfrastruktuurin yhteyksien parantaminen ajoneuvoihin ja ajoneuvojen välillä

Euroopan laajuinen koordinointi, jossa hyödynnetään johtavien valtioiden kokemuksia ja hyviä käytäntöjä.

Yrittäkäämme siksi ottaa älykkäät liikennejärjestelmät käyttöön koko EU:ssa, kaikkien liikennemuotojen ja matkustajien sekä julkisen ja yksityisen liikenteen yhteydessä.

20. Marco Polo II –ohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Ulrich Stockmannin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston ja Euroopan parlamentin asetukseksi toisesta Marco Polo –ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (Marco Polo II) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD)) (A6-0217/2009).

Ulrich Stockmann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tavaraliikenteen siirtäminen teiltä rautateille ja sisävesiväylille tai lyhyen matkan merikuljetuksiin on jatkuva aihe liikennekeskusteluissamme ja on ollut sitä jo vuosikymmenien ajan. Tämä keskustelu on nyt ilmastoensuojeluasioiden myötä tullut yhä tärkeämmäksi.

Olemme tänä aikana käyttäneet useita poliittisia lähestymistapoja ja välineitä liikenteen siirtämiseksi. Tarkkaan katsottuna liikenteen siirtäminen on kuitenkin käytännössä hyvin vaikeaa, ja se onnistuu vain hyvin harvoissa tapauksissa.

Syynä on, että eri liikennemuotojen väliset yhteydet eivät ole vielä riittävän yhteensopivia, että rautateitä ja sisävesireittejä ei ole vielä riittävästi vakiinnutettu eurooppalaisiksi palveluntarjoajiksi ja että ympäristöä säästävämät liikennemuodot eivät tietenkään voi tarjota ovelta ovelle -palvelua.

Teiden tavaraliikenteen hintojen romahtaminen taantuma-aikana pahentaa näitä ongelmia entisestään. Samat ongelmat ovat vaikuttaneet myös Marco Polo II -ohjelmaan. Me liikenteestä vastaavat poliitikot pyrimmekin kiireesti löytämään ratkaisun, sillä meidän tavoitteemme – se, että Marco Polo auttaa siirtämään 60 prosenttia tierahdiliikenteen kasvusta – on nyt hyvin kaukana. Siksi meidän on vaihdettava suuntaa ennen tämän vaalikauden päättymistä, ja olemme jo löytäneet tätä varten järkevän kompromissin.

Mitä siis tapahtuu? Ensinnäkin komissio antoi jo ennen lainsäädännön ehdottamista ohjelman hallinnoinnin ja hallintomenettelyn yksinkertaistamisen asioimistoimiston tehtäväksi. Se on järkevää. Olemme kompromissin puitteissa havainneet koko joukon näkökohtia, joista olemme neuvotelleet yhdessä, jotta ohjelmasta tulisi houkuttavampi. Merten moottoriteiden tukeen oikeuttava vähimmäismäärä on laskettu 250 miljoonasta tonnikipometristä 200 miljoonaan tonnikipometriin ja liikenteen siirtämishankkeiden tukeen oikeuttava vähimmäismäärä 80 miljoonasta tonnikipometristä 60 miljoonaan tonnikipometriin. Myös sisävesiväylähankkeiden vähimmäismäärä laskettiin: parlamentti ajoi läpi muutoksen 17 miljoonasta tonnikipometristä 13 miljoonaan. Lisäksi olemme nostaneet täydentävien infrastruktuurien sallittavaa rahoitustasoa 10 prosentista 20 prosenttiin. Se on järkevää. Lopuksi onnistuimme saamaan läpi sen, että tämän hetken kaltaiset talouden kriisit tunnustetaan perusteeksi pidentää hankkeiden kestoa.

Näin olemme tehneet ohjelmasta huomattavasti houkuttelevamman. Kompromissiin pääsyn mahdollisti osaltaan parlamentin jäsenten laaja yksimielisyys. He luopuivat perustelluista näkökohdista ja tärkeästä keskustelusta, jotta ohjelma saatiin nopeasti alkamaan uudelleen. Siksi meidän on ehdottomasti pidettävä yleinen keskustelu ennen kuin komissio esittää Marco Polo III -ehdotuksen, jotta voimme ottaa uudelleen käsittelyyn kaikki nämä seikat, jotka ovat välttämättömiä tulevaisuuden suuntaviivojen kannalta. Haluamme tietysti myös tietää, miten nyt tekemämme mukautus toimii. Tämä on äänestyksen aiheena, ja toivon saavani huomenna teidän tukenne.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää jäsen Stockmannia hänen tekemästään työstä. Vuodesta 2003 lähtien Marco Polo -ohjelman tavoitteena on ollut luoda kestävämpi liikennejärjestelmä Eurooppaan siirtämällä huomattava osa teiden rahtiliikenteen vuosittaisesta kasvusta muihin ympäristöä säästävempiin liikennemuotoihin, kuten sisävesiväylille, rautateille ja lyhyen matkan merikuljetuksiin. Ensimmäinen Marco Polo -ohjelma, jonka tavoitteena oli siirtää teiltä 48 miljoonaa tonnikipometriä neljän vuoden aikana, päättyi vuonna 2006, vaikka ulkoisen arvioinnin mukaan tavoitemäärästä saavutettiin vain 64 prosenttia.

Toisesta Marco Polo -ohjelmasta saatu kokemus on osoittanut, että ohjelman tehokkuus ei valitettavasti ole parantunut ja että Euroopassa ei hyödynnetä täysin mitoin tätä tärkeää työkalua markkinoiden kehitykseen paremmin sopivan liikennejärjestelmän saavuttamiseksi. Viime vuonna lähetin EU:n kaikille liikenneministereille sarjan kirjeitä, joissa kehotin heitä käyttämään Marco Poloa.

Olen siksi sitä mieltä – ja parlamentti näyttää olevan samaa mieltä kanssani –, että on tullut aika muuttaa asetusta, muuttaa sääntöjä, jotka koskevat osallistumista hankkeeseen, tai ohjelmaan, josta on myönnettävä varoja, joita ei aina käytetä. Olemme todellakin etenemässä oikeaan suuntaan, sillä pyrimme auttamaan pieniä ja keskusuuria yrityksiä hyötymään yhteisön hankkeesta. PK-yritysten on tähän asti ollut melko vaikea saada Marco Polo -ohjelman kautta myönnettyä EU:n rahoitusta.

Tänään antamamme viesti ei ole osoitettu pelkästään Marco Polo -ohjelman käyttäjille. Mielestäni se on kehoitus muuttaa useita EU:n asetuksia, sillä sama pätee myös muihin aloihin ja EU:n varoja koskeviin kansallisiin asetuksiin. Ne on joskus kirjoitettu siten, ettei osallistuminen ole aina helppoa. Tämä on todellinen ongelma monissa jäsenvaltioissa, ja haluan uudelleen korostaa sitä, että se koskee yhteisön asetusten lisäksi myös EU:n varoihin liittyviä kansallisia asetuksia.

Siksi emme mielestäni tänään vain kehitä Marco Polo -ohjelmaa, vaan lähetämme viestin, joka koskee kansalaisia hyödyttävää hyvää lainsäädäntää ja yhteisön hankkeisiin osallistumisen helpottamista. Olen tietysti sitä mieltä, että jäsen Stockmannin työ on tukemisen arvoinen ja että ehdotettu teksti tulisi hyväksyä, jotta parlamentti voi – toistan taas – lähettää huomenna myönteisen viestin koko Euroopan unionille.

Sanon uudelleen, että kysymys ei koske vain Marco Poloa, vaan on paljon laajempi. Kun lähdemme liikkeelle Marco Polosta, uskon meidän tekevän palveluksen muille aloille, jotka ovat erityisen tietoisia yhteisön varojen käytöstä ja useiden sellaisten ohjelmien käynnistämisestä, joita komissio tarjoaa EU:n 27 jäsenvaltiolle ja niiden yrityksille.

Anne E. Jensen, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DA) Arvoisa puhemies, kun budjettivaliokunta päätti esittää tarkistuksen Marco Polo -ohjelmasta, syynä oli tarkkaan ottaen se, että valiokunnan mielestä oli ollut vaikeaa taata, että rahoitus käytettiin sille osoitettuun tarkoitukseen. Siksi olemme tyytyväisiä siihen, että asiassa ryhdytään nyt toimiin. Komissio ansaitsee tästä kiitokset. Pyrimme yksinkertaistamaan hallintoa ja kiristämään sääntöjä, jotta varat on helpompi käyttää niille osoitettuun tarkoitukseen. Vastauksena tähän olemme budjettivaliokunnassa myös sopineet, että jos emme onnistu parantamaan ohjelman toteuttamista, emmekä onnistu takaamaan, että rahoitus käytetään sille osoitettuun tarkoitukseen, meidän on harkittava uudelleen, tuleeko Marco Poloon suunnata näin paljon rahoitusta vai tulisiko varat suunnata muihin ohjelmiin, joissa ne tulevat paremmin käytettyä. Talousarviosta on tietysti tehtävä väliarviointi vuoden 2010 vaalien jälkeen. Silloin on tehtävä muun muassa arvio siitä, mitkä ohjelmat toimivat ja mitkä eivät. Jos huomaamme, että rahoille on jossain muualla kriittisempi tarve, suuntaamme ne tietysti uudelleen pois sellaisista hankkeista, joissa niille ei ole käyttöä. Näin tuet eivät mene hukkaan.

Dieter-Lebrecht Koch, *PPE-DE ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, täysistunnossa äänestetään huomenna Marco Polo II -ohjelmasta, jonka tarkoituksena on parantaa tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tasoa. Marco Polo II tarjoaa parempaa suunnitteluvarmuutta, sillä se on suunniteltu kestämaan 31. joulukuuta 2013 asti. Ohjelman budjetti on 450 miljoonaa euroa. Ehdotettujen hankkeiden tukikelpoisuuskynnyksiä madalletaan suhteessa Marco Polo I -ohjelmaan, ja ne ovat yhtäläisesti pienten ja keskisuurten yritysten hyödynnettävissä. Olen tästä erityisen kiitollinen esittelijälle. Monien pienten tai keskisuurten yritysten nykyisen taloustilanteen valossa tämä on kansalaiset hyvin huomioiva politiikka, jolle voin antaa ehdottoman tukeni.

Ohjelma perustuu liikenteen siirtämiseen ja tieliikenteen ruuhkien vähentämiseen. Lisäksi se vahvistaa liikennemuotojen yhteiskäyttöä ja tekee näin liikennejärjestelmästä tehokkaamman ja kestävämmän. Myönteinen äänestystulos, jota toivon huomiselta, saa lainsäädäntömenettelyn päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan nyt UEN-ryhmän puolesta kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin.

Huolimatta kiitettävistä tavoitteista, kuten tieliikenteen ruuhkien vähentämisestä, tieliikenteen ympäristövaikutusten vähentämisestä sekä lyhyen matkan merikuljetusten, rautateiden ja vesiväylien tai eri liikennemuotojen yhdistelmän suosimisesta tavaraliikenteessä, vain vajaa puolet Marco Polo -ohjelman toteuttamiseen käytettävissä olevista varoista käytetään vuosittain ja vain 60 prosenttia ohjelman suunnitelluista toiminna toteutetaan.

Euroopan komission ehdotusta yksinkertaistaa ohjelmaa tulisi siksi tukea, kuten myös seuraavia asioita: pienten ja yhden henkilön työllistävien yritysten osallistuminen ohjelmaan perustamatta yhteenliittymiä, ohjelman kelpoisuuskynnyksen tonnikipometrimäärän selvä alentaminen, tuki-intensiteetin nostaminen lisäämällä taloudellista tukea, joka on noussut 1 eurosta 2 euroon 500 tonnikipometriä siirrettyä tavaraliikennettä kohti ja taloudellisen tuen myöntämiseen liittyvien menettelyjen yksinkertaistaminen. Toivon, että kaikkien näiden toimien avulla voidaan taata, että ohjelman käytössä olevat varat käytetään parhaalla mahdollisella tavalla.

Johannes Blokland, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (NL) Keskustelemme tänä iltana Marco Polo II -ohjelman muutoksista. Olen kiitollinen Euroopan komissiolle sen ehdotuksista alentaa varojen saamisen kelpoisuuskynnystä, ja olen iloinen siitä, että jäsen Stockmann on ottanut ehdotukset vastaan sopivan dynaamisesti. Annan tukeni erityisesti sisävesiliikenteen kynnyksen lisämadallukselle.

Asiassa on kuitenkin ongelma. Madallus ei ole riittävä. Korjasimme jäsen Wortmann-Koolin kanssa tämän vian liikenne- ja matkailuvaliokunnassa. On ikävää, ettei jäsen Stockmann kuitenkaan pidä tarkistustamme – numeroa 24 – toivottavana. Tiedän hänen olevan sisävesiliikenteen vankkumaton kannattaja ja toivoin,

että hän olisi pitänyt tällaisia tarkistuksia sopivina. Komission ehdottama kynnys on edelleen aivan liian korkea pienyrityksille, joita lähes kaikki kanavaliikenteen toimijat ovat. En ymmärrä, miksi muut toimielimet haluavat löytää vikaa tarkistuksesta 24.

Meillä on hyvin varustettu rahasto kestävästä liikennettä varten. Sisävesiliikenne on ylivoimaisesti puhtain liikennemuoto. Miksi kynnystä ei alennettaisi enemmän tällä alueella? Uskon Euroopan komission pelkäävän, että tällaiset ehdotukset innostavat joitakin neuvoston jäsenvaltioita vaatimaan madalluksia muillekin alueille. Pyydän Euroopan komissiota pysymään tiukkana ja tunnustamaan parlamentissa avoimesti sisävesiliikenteen tärkeiden puhtaimpana liikennemuotona.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, käytämme Marco Polo II -ohjelmaan 400 miljoonaa euroa vuoteen 2013 mennessä. Toivomme siltä paljon ja odotamme saavamme aikaan tehokkaamman ja toimintakykyisemmän liikennejärjestelmän, joka tuo ympäristöön liittyvää lisäarvoa Euroopan unionille ja edistää samalla taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Marco Polo II -ohjelman yhteydessä vuonna 2008 järjestetyn ehdotuspyyntömenettelyn ja ensimmäisen Marco Polo -ohjelman ulkoisen arvioinnin tulokset osoittavat, että ohjelmalla saavutetaan tuntuvia liikennemuutosiirtymiä. On kuitenkin hyvin todennäköistä, ettei ohjelma saavuta sen oikeusperustassa asetettua tavoitetta välttää ruuhkia tai siirtää huomattavaa osaa maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen ennustetusta kokonaiskasvusta Euroopassa.

Jotta ohjelman tavoite voidaan saavuttaa, Marco Polo II -ohjelmasta on tehtävä houkuttelevampi. Oikeusperustaa on muutettava ja tarkastusmenettelyjä yksinkertaistettava ja täsmennettävä. Lisäksi rahoitusedellytyksiä ja vaatimuksia on mukautettava todellisen tavoitteen mukaisiksi. Muutokset tulee toteuttaa mahdollisimman nopeasti, jotta niiden vaikutus on mahdollisimman suuri.

Me Euroopan parlamentissa kannatamme ja toivomme, että pienten yritysten osallistumista ohjelmaan helpotetaan, hankkeiden tukikelpoisuuskynnyksiä madalletaan ja yksinkertaistetaan ja tukia lisätään. Toisin sanoen toivomme ohjelman olevan toimivampi ja suoravaikutteisempi.

Näitä muutoksia voidaan pitää esimerkkinä elinvoimaisesta, dynaamisesta ja tehokkaasta Euroopasta. Juuri tämä kansalaiset on saatava ymmärtämään ja kokemaan näin Euroopan parlamentin vaalien alla.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ennen keskustelun päättämistä haluan vastata joihinkin esittämiinne kysymyksiin ja kiittää teitä tuesta, jota olette antaneet sopimukseen pääsemiselle ensimmäisessä käsittelyssä. Tämä auttaa varmasti tehostamaan toista Marco Polo -ohjelmaa.

Haluan sanoa, että viime vuosina henkilökuntani – jota kiitän uudelleen hyvästä työstä – on jo alkanut hahmotella Marco Polo -ohjelmaa vuotta 2013 pidemmälle ja että tässä arvioinnissa keskitytään muun muassa kompromissiratkaisussa esitettyihin seikkoihin. Korostan erityisesti tarvetta erottaa liikennemuodot toisistaan rahoituksen ehdoissa turvallisuuden, ympäristöystävällisyyden ja energiatehokkuuden perusteella, tarvetta antaa kysyntään perustuvaa apua soveltamisvaiheessa siten, että huomioon otetaan liikenteen alan pienten ja keskisuurten yritysten tarpeet, talouden taantuman tunnustamista poikkeukselliseksi syyksi pidentää hankkeiden kestoa sekä tuotekohtaista tukikelpoisuuskynnysten alentamista.

Kelpoisuuskynnysten laskemiseen liittyen haluan vakuuttaa jäsen Bloklandille, että hyväksyttävä teksti sisältää jo matalammat kynnykset sisävesiväylille. En usko, että olisimme voineet tehdä yhtään enempää, sillä muuten hallinnolliset kulut nousisivat. Olemme mielestäni kuitenkin lähettäneet toivomanne signaalin.

Palatakseen suunnitteluun Marco Polo -ohjelman jatkosta vuoden 2013 jälkeen totean seuraavaa: kuten sanoin, aiheisiin kuuluu myös mahdollisuus ilmoittaa ehdotettujen hankkeiden rahoituskynnyksiä koskevat tavoitteet tonnikipometrien lisäksi myös energiatehokkuuden ja ympäristöetujen mukaan. Huomioon otetaan myös mahdollisuus varmistaa johdonmukaisuus Marco Polo -ohjelman, logistiikkaa koskevan toimintasuunnitelman ja TEN-T-ohjelman välillä toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä, jotta voidaan koordinoita yhteisön varojen jakamista erityisesti merien moottoriteille, ja tarve ottaa huomioon sisävesiliikenteen alan ja sen pienten ja keskisuurten yritysten erityispiirteet esimerkiksi erityisesti sisävesiliikenteen alaa varten tarkoitetuilla ohjelmilla.

Joka tapauksessa komissio aikoo vuoden 2011 aikana julkaista ohjelman tulevaisuutta koskevan tiedonannon ja mahdollisesti ehdotuksen kolmanneksi Marco Polo -ohjelmaksi.

Ulrich Stockmann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen kanssanne samaa mieltä. Voimme lähettää huomenna myönteisen viestin, nimittäin sen, että pystymme tarpeen tullen tekemään kansalaisia hyödyttäviä ja järkeviä muutoksia lainsäädäntöön. Meidän ei kuitenkaan tule vain lähettää viestiä, vaan myös käynnistää tiedotuskampanja Euroopan valtioissa. Näin voimme hyödyntää ohjelman houkuttavuutta, sillä olemme tehneet kaikki tarvittavat muutokset. Tarjolla on todellisia etuja kannattavaan hintaan. Jos emme nyt onnistu siirtämään mitään, meidän on kyseenalaistettava koko ohjelma.

Toivon todella, jäsen Jensen, ettei meidän tarvitse ohjata varoja muihin ohjelmiin, sillä tämä on tärkeä asia. Meidän pitää siirtää liikennettä mahdollisuuksien mukaan ja sen me teemmekin, mutta siitä tulee vaikeaa. Jäsen Blokland, vastasin jo teillekin. Neuvottelimme uudelleen sisävesiliikenteestä ja niin sanotusti pakotimme neuvoston myöntymään ylimääräiseen kompromissiin. Meidän tavoitteemme oli päästä ratkaisuun ensimmäisessä käsittelyssä. Siksi emme voineet käyttää liian radikaalia lähestymistapaa, ja meidän piti neuvotteluissa kiinnittää osa huomiosta kompromissiin ja yksimielisyyteen. Lopputuloksena oli erinomainen sopimus.

Odotan innokkaasti perusteellista keskustelua, jota käymme pian kolmannelta ohjelmasta komission lupaaman tiedonannon pohjalta ja jossa voimme käydä läpi perustavanlaatuisia kysymyksiä, kuten sitä, tulisiko ohjelma jakaa yksittäisten liikennemuotojen mukaan, ja muita yhteiseen kompromissiesitykseen sisällytettyjä asioita. Silloin siitä tulee taas jännittävää. Nyt ohjelman on vain toimittava, jotta se ei vain keskeydy ja jotteivät jo käynnissä olevat hankkeet kaadu tähän kriisiin. Se olisi todella sääli, ja siksi teimme kompromissin. Kiitän taas kaikkia puheenvuoroista.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

21. Kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Petr Duchoðn liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (KOM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)) (A6-0220/2009).

Petr Duchoð, esittelijä. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, komission ehdotuksen tavoitteena on luoda eurooppalaiset tavaraliikennekäytävät rautateille ja laatia käytävien hallintaa koskevat säännöt. Komissio pyrkii ehdotuksen avulla lisäämään rautateiden tavaraliikenteen kilpailukykyä, ja haluaisin nyt esittää kiitokseni tästä. Liikenne- ja matkailuvaliokunta on keskustellut komission ehdotuksesta, johon liittyen esitettiin yhteensä 250 tarkistusehdotusta. Tarkistusehdotuksista keskusteltaessa päädyttiin kompromissiin, joka sai kannatusta kaikilta poliittisilta ryhmiltä. Kompromissi perustuu pääasiassa pyrkimykseen optimoida rautatieliikenne kokonaisuudessaan ja pitää se samalla tarpeeksi joustavana kriisitilanteiden ratkaisemiseksi. Komission ehdottamaa tekstiä on myös hiottu ja yksinkertaistettu, ja sen painopisteeseen on asetettu tilan luominen yksittäisten valtioiden oikeutetuille eduille niin käytävien perustamiseen kuin niiden hallintaan liittyen. Rautatieyhtiöiden asemaa hallinnossa on vahvistettu komission ehdotukseen verrattuna. Myös eurooppalaisissa rautateiden tavaraliikennekäytävissä toimiville organisaatioille on annettu vahvempi rooli. Käytävään liittyvien kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat kommentit on hyväksytty. Monet muutokset liittyvät rautateiden matkustaja- ja tavaraliikenteen etujen väliseen tasapainoon. Myös reittiluokkien määrittämiseen ja tavaroita kuljettavien suurnopeusjunien ensisijaisuussääntöjen laatimiseen liittyvän päätöksenteon avoimuutta koskeva pyyntö on hyväksytty. Lopuksi haluan kiittää varjoesittelijää ja Euroopan parlamentin työntekijöitä yhteistyöstä ja Euroopan parlamentin jäseniä kärsivällisyydestä.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Duchoð, haluan omasta puolestani kiittää parlamenttia siitä, että se suostui tarkastelemaan ehdotusta näin pian. Mielestäni se on hyvin tärkeää tavarajunaliikenteen kehityksen kannalta. Esitän erityiskiitoksen esittelijä Duchoðlle sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnalle heidän valmiudestaan ja työn laadukkuudesta, sillä heidän tekemänsä työ on auttanut vahvistamaan lainsäädäntöehdotusta, jonka ensisijaisena tavoitteena on rautatieliikenteen parempi yhdistäminen infrastruktuurin haltijoiden tiiviimmän yhteistoiminnan avulla.

Rautatieliikenne on viimeinen – korostan viimeinen – liikennemuoto, joka on säilyttänyt pitkälti kansallisen ulottuvuuden. Rajan ylittäminen junalla voi yhä useissa tapauksissa olla vaikeaa. Vaikeus johtuu suureksi

osaksi infrastruktuurin haltijoista, joten meidän tulee kannustaa heitä toimimaan yhdessä niin infrastruktuurin hallinnan ja suunnittelun kuin investointien toteuttamisenkin yhteydessä.

Tavaraliikenneinfrastruktuuri on tuotava EU:n politiikan piiriin, koska sillä on jo merkittävä kansainvälinen ulottuvuus. Haluan muistuttaa, että 50 prosenttia tavaraliikennepalveluista on nyt kansainvälisiä ja että luvun odotetaan kasvavan tulevaisuudessa.

Toiseksi ehdotuksen tavoitteena on mahdollistaa rautateiden tavaraliikennepalvelujen laajentaminen. Ala ei voi kehittyä ja kilpailla tiealan kanssa ja/tai täydentää sitä, ellei tavarajunien käyttämää infrastruktuuria paranneta huomattavasti. Nykyään tavarajunaliikenteen on useimmissa jäsenvaltioissa mukauduttava matkustajaliikenteen tarpeisiin. Valitettavasti tämä pätee sekä infrastruktuurin hallintaan että investointeihin.

Kolmanneksi tämän ehdotuksen ansiosta rautatiet voidaan paremmin yhdistää tavaraliikennejärjestelmään, ja näin voidaan kehittää liikennemuotojen yhteiskäyttöä. Jotta rautatieliikenne voi antaa merkittävän panoksen yhteisön liikennetavoitteisiin, rautatieinfrastruktuuri on liitettävä paremmin muihin liikennemuotoihin, erityisesti meri- ja tieliikenteeseen.

Ehdotuksen päätavoitteiden lisäksi haluan kuitenkin mainita neljä keskeistä periaatetta, joihin keskustelun aiheena oleva teksti perustuu. Ensimmäinen periaate on käytävien ja siten myös verkon erittely. Erittely perustuu poliittisten seikkojen sijaan taloudellisiin tekijöihin. Toinen periaate on vahvempi yhteistyö infrastruktuurin haltijoiden välillä. Kolmas periaate, jota haluan tarkastella yksityiskohtaisemmin, koskee parempia takuita infrastruktuurin tarjoamien palvelujen laadusta ja luotettavuudesta. Ne perustuvat määräyksiin, joiden on tarkoitus saada matkustaja- ja tavaraliikenne tasapainoon infrastruktuurin hallinnassa.

Tämä ei tarkoita, että tavarajunat asetettaisiin järjestelmällisesti matkustajajunien edelle koko kansallisessa rautatieverkossa. Päinvastoin – haluan tehdä tämän selväksi – tämä koskee tavaraliikenteelle osoitettuja käytäviä eli erityisiä ja selvästi määritettyjä raiteita. Tavarajunia ei siksi järjestelmällisesti rankaista, etenkin, jos niiltä vaaditaan kovempaa nopeutta ja/tai täsmällisyyttä. Tätä mielestämme käytännössä tarkoitetaan, kun puhutaan tavaraliikennekäytävien määrittämisestä ja kilpailukykyisen tavaraliikenteen tukemisesta.

Lopuksi neljäs pilari on strategisten terminaalien todellisen verkon määrittäminen ja luominen. Tässä yhteydessä sanaa "terminaali" käytetään laajimmassa mahdollisessa merkityksessä, joka kattaa muun muassa rautatievarikot, sataman rautatieasemat, logistiikkajärjestelmät, tiet ja rautatiet, jotka ovat välttämättömiä rahtiliikennekäytävien ja koko liikennejärjestelmän sujuvan toiminnan kannalta.

Tämän halusin sanoa, ja nyt haluan kiittää teitä uudelleen parlamentin nopeudesta ja tehokkuudesta. Tunnen ylpeyttä siitä, että olin itsekin parlamentin jäsen monen vuoden ajan. Esittelijä ja liikennevaliokunta ovat ansainneet onnitelut työstään. Kiitos.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat ja lehterillä vielä istuvat, erityisesti herra Lübbering. Ryhmäni tukee komission pohjimmasta toivetta lisätä rautateiden tavaraliikennettä luomalla rajat ylittäviä liikennekäytäviä ja asiaa koskevia erityisiä säännöksiä. Arvoisa varapuheenjohtaja, kiitämme teitä ehdotuksesta, mutta myös siitä, että olette ollut mukana tänä iltana lähes puoleen yöhön asti. Pidämme työnteosta. Kiitos.

Lisäksi – ja komission ehdotuksessa saattoi olla lipsahdus – ryhmäni on yhdessä arvoisan esittelijän kanssa täysin sitä mieltä, ettei tavarajunia tule asettaa aina etusijalle muihin juniin nähden, vaan että tavaraliikennettä tulee helpottaa, sillä lähes kaikissa jäsenvaltioissa rautatieverkkoa käyttävät tavarajunien lisäksi kansainväliset, kansalliset, alueelliset ja paikalliset junat.

Erityisesti toimintahäiriöiden aikana emme voi antaa jonkin kaukaisen viraston tehdä päätöksiä, vaan toimivallan on pysyttävä kulloisellakin infrastruktuurin toimijalla ja rautatieyhtiöllä, jotta normaali junaliikenne voidaan palauttaa mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti. Myös Euroopan tavaraliikenteen rautatieverkkoa koskevan erityisen asetuksen puitteissa jäsenvaltioiden on edelleen oltava vastuussa tavaraliikennekäytävien perustamisesta ja muuttamisesta. Minkäänlaisesta toimivallan siirtämisestä Euroopan komissiolle ei ole hyötyä. Siitä meidän tulisi olla yhtä mieltä. Lisäksi rautatieyhtiöitä, rahtaajia ja huolitsijoita tulisi kuulla käytävään liittyvien säännösten suhteen, sillä heillä on käytännön tietoa ja kokemusta siitä, miten rautatieverkkoa voidaan tehokkaimmin hyödyntää kilpailukykyisen tavaraliikenteen tarpeisiin.

Onnittelen vielä kerran esittelijää. Hän on laatinut erinomaisen mietinnön, jonka valiokunta hyväksyi suurelta osin hyvin tyytyväisenä. Kiitos esittelijälle.

Lily Jacobs, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Rajat ylittävät tavarajunat kulkevat Euroopan unionin halki keskimääräisellä 18 kilometrin tuntinopeudella. Vuonna 2007 vain 60 prosenttia kaikista tavarajunista saapui määränpäähensä aikataulun mukaan. Miksi? Koska tavaroiden kansainvälinen rautatieliikenne on edelleen järjestetty täysin tehottomalla tavalla. Tällä tavoin tavarajunaliikenne ei voi koskaan kilpailla tiekuljetusten kanssa. Tällä tahdilla emme saavuta EU:n ympäristötavoitteita ja pyrkimyksemme vähentää hiilidioksidipäästöjä 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä kuivuuko kokoon.

Euroopan komission ehdotuksen tavoitteena on luoda kilpailukykyinen rautatieverkko Euroopan unioniin tavaraliikennettä varten. Tämä onnistuu luomalla rajat ylittäviä käytäviä, lisäämällä infrastruktuurin haltijoiden välistä yhteistyötä, parantamalla investointien keskinäistä koordinoitua jäsenvaltioiden välillä ja parantamalla viivästystilanteiden ensisijaisuusjärjestelyjä. Tällä tavalla rautatieverkon kapasiteettia ja kilpailukykyä voidaan parantaa huomattavasti.

Komission alkuperäinen ehdotus myöntää etusija tavarajunille aina viivästysten yhteydessä meni liian pitkälle. Esittelijän kanssa tehdyn järkevän yhteistyön ansiosta olen päässyt erinomaiseen kompromissiin, joka takaa joustavuuden ja käytännöllisen lähestymistavan. Valitettavasti Albertinin ehdotus on tehnyt tästä tärkeästä osa-alueesta vain tyhjän kuoren. Siksi Euroopan parlamentin sosialistiryhmä äänestää tarkistusta 71 vastaan.

Kuitenkin ehdotus sellaisena, kuin se on nyt edessämme, onnistuu kannustamaan ihmisiä toimimaan yhdessä. Lisäksi se ottaa käyttäjät ja markkinoiden toimijat asianmukaisesti huomioon suunnittelussa ja toteutuksessa. Nyt on aika lopultakin alkaa toimia yhdessä todellisilla rautatieliikenteen sisämarkkinoilla ja sijoittaa näin vihreään ja kestäväan tulevaisuuteen.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, minäkin kiitän esittelijää ja varjoesittelijöitä erinomaisesta yhteistyöstä. Myös me Verts/ALE-ryhmässä haluamme lisää tavaraliikennettä rautateille, mutta emme matkustajaliikenteen kustannuksella. Matkustajaliikenne on julkinen palvelu Euroopassa. Komissio jättää huomiotta realiteetit, jotka liittyvät tavaroita ja matkustajia samoilla raiteilla kuljettaviin Euroopan rautatieverkkoihin. Kummallekaan junatyypille ei pidä antaa ehdotonta etusijaa.

Me vihreät haluamme käyttää yhdistettyjä palvelupisteitä ja perustaa yhden yhteyshenkilön kaikille, jotka haluavat lähettää tavarajunia Euroopassa rajojen yli. Lisäksi haluamme lisää avoimuutta reittien myöntämiseen ja liikennehäiriöiden käsittelyyn, jotta vältetään muun muassa epäoikeudenmukaisilta kilpailun vääristymiltä. Komission ja teidän tulee perussopimusten valvojina poistaa käytäntö, joka antaa valtion omistamille yhtiöille mahdollisuuden pitää kilpailijat poissa varaamalla reittejä maksutta.

Suurin koalitio hylkäsi parlamentissa esityksemme, jotka koskivat melun vähentämistä, erityisesti tavaraliikenteen yhteydessä. Vihreät jatkavat kuitenkin rautateiden ympäristöä säästävän vaikutuksen ajamista, erityisesti varustamalla jälkikäteen olemassa olevia tavaravaunuja.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, rautateiden tavaraliikenne pärjää kilpailussa teiden tavaraliikenteen kanssa vain, jos se todella järjestetään koko Euroopan laajuisesti. Siksi kannatan tavaraliikenteen optimoivien, rajat ylittävien tavaraliikennekäytävien käyttöönottoa. Siitä tässä on kyse.

Tällä mietinnöllä olemme lievittäneet oikeutettuja huolia siitä, että tavaraliikenteen etusijaa koskevat säännökset alentaisivat matkustajaliikenteen laatua. Mietintöä on kuitenkin vielä työstettävä, sillä olemme prosessityöntekijöitä ja olemme nyt vasta ensimmäisessä käsittelyssä. Jatkossa meidän on otettava huomioon myös se, miten jäsenvaltiot reagoivat.

Tarvitsemme eri laskentaperusteen käytävien määrälle. Parlamentti on ehdottanut määräksi yksi valtiota kohti. Mielestäni me Saksassa tarvitsemme pohjois- ja eteläsuuntaisen sekä itä- ja länsisuuntaisen käytävän. Lisäksi meidän on mietittävä, ovatko vaihtoehtoiset reitit mahdollisia alueilla, joilla on mahdollisesti vähemmän sekaliikennettä. Kolmanneksi on oltava selvää, ettei rautatieliikenteen kokonaiskapasiteettia vähennetä.

Viimeisenä mutta ei vähäisimpänä, monet kansalaiset pelkäävät, että tavaraliikenteen lisääminen rautateilla tuo mukanaan lisää melua. Siksi meidän on heti seuraavalla vaalikaudella aloitettava rautateiden tavaraliikenteen melun vähentämistä koskevan järkevän lainsäädännön laatiminen.

Odotan innokkaasti tulevaa työtä. Meillä on vielä tehtävää. Kiitän esittelijää, sillä tämä oli todellakin hyvä kompromissi hyvin kiistanalaisessa kysymyksessä.

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, haluan onnitella jäsen Duchoòta erinomaisesta mietinnöstä. Olen esittänyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta tarkistuksen 14 artiklan 2 kohdasta. Artiklan mukaan jos liikennevirrassa on ongelmia, tavarajunat ovat Euroopan tavaraliikennetunneleissa etusijalla muihin juniin nähden.

Italiassa ja suuressa osassa Eurooppaa tavaraj- ja matkustajaliikenne käyttävät samoja raiteita. Tällä hetkellä tavaraliikenteelle on omistettu muutamia osuuksia. Tällainen etusija häiritsee alueellista matkustajaliikennettä Italian tärkeimmissä keskuksissa, kuten Milanossa, joka sijaitsee kolmessa Euroopan laajuisessa rautatiejärjestelmän liikennekäytävässä.

Jotta vältymme tilanteelta, jossa matkustajaliikenne kärsii suhteettomasti tavaraliikenteen vuoksi, ehdotin edellä mainittua tarkistusta, joka kieltää tällaisten etusijasäännösten soveltamisen työmatkalaisten ruuhka-aikojen aikana, kun useimmat ihmiset ovat matkalla töihin. Ruuhka-ajat rajattaisiin tiettyyn aikarajaan – kolme tuntia aamulla ja kolme tuntia myöhemmin iltapäivällä – ja vain arkipäiviin.

Infrastruktuurin haltijoiden antamien tietojen perusteella kukin jäsenvaltio voisi määrittää itselleen ruuhka-aikajakson ottaen huomioon alueellisen ja pitkän matkan tavaraliikenteen.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni aiheesta tänään tehdyt päätelmät ovat erittäin myönteisiä ja auttavat lähettämään hyvin selvän viestin jäsenvaltioille: Euroopan rautatiejärjestelmä tarvitsee käytäviä, jotka on jollain tavalla omistettu tavaraliikenteelle. Käytävien perustamisen on oltava koordinoitua ja yhdenmukaista yhteisön tasolla, ja kaikkien rautatiealan sidosryhmien tulee osallistua tähän toimenpiteeseen.

Mitä tulee esittelijän ehdottamiin kompromissitarkistuksiin, ne tuovat parannuksia jakoprosessiin ja varakapasiteettiin tarjoamalla laadukkaita rautatiereittejä kansainvälisille tavarajunille ja perustamalla varakapasiteettia lyhyen aikavälin vaatimuksia varten. Komissio voi hyväksyä tämän lähestymistavan, kuten myös kansainvälisten tavarajunien hallintaa verkon liikennehäiriöiden aikana koskevan kompromissitarkistuksen. Muilta osin parlamentti on suvereeni. Kiitos.

Petr Duchoò, esittelijä. – (CS) Keskustelussa on näkynyt melko laajaa kannatusta yli poliittisten rajojen. Siitä haluan kiittää niin varjoesittelijöitä kuin kaikkia muitakin keskusteluun osallistuneita. Uskon, että suurimmat pelot liittyvät tavarajunien ja matkustajajunien välisten kahnauksen mahdollisuuteen. Esitetyssä tekstissä huomioidaan tämä vaara ja jätetään toimijoille riittävästi joustavuutta kriisitilanteiden käsittelyyn. Mitä tulee asianmukaiseen ja sujuvaan rautatietoimintaan, tällaisia kahnauksia ei tulisi tietenkään esiintyä, eikä ole mitään järkeä keskustella toisen rautatieliikennetyypin etusijasta. Kyseessä ovat siksi vain kriisitilanteiden mahdolliset ongelmat, mutta kuten olen jo todennut, tässä yhteydessä on keskeistä antaa riittävästi valtaa rautatietoimijoille, ja juuri niin tämä asiakirja tekeekin.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

22. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

23. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.50.)